

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவதே நம: ||

கூலிகளாகியவர்கள் ஸவருதன ஸதனென

ஸ்ரீ கீர்த்திமகாஜைகீர்த்தனாஷோபரிசெகம்

சுரும ஸ்ரீதம்

ஸ்ரீ ஸுபுஷ்பாநாஷ்டகத்ரு

கரணாகடாக்ஷயவொயவிதஸ்தாகெந

விருளிதயாவ ராவ ரயா

சூரிச்சி, ஸ்ரீ, மொவாவுதாதாபெயுண விராஜிதெந

சுரவியுதிவடி தாதயெழுண்டலாகு

பெரியகலாபுரி, தாயவிவழி, நீலமங்கலம், கெண்டி

தி. உ. ஸ. நா. ரா. ஸீ, தாதாபெட்டி

கூ ர ஹ ரெ ஷ ர ரெ ண

நா. முருமுராஜாபாய்ஸ்)

“ஸ்ரீ மொவாயிதாஸிஷ்ட ரக்ஷாஸாதாயாம்”

கேழி தம் ஸக்ஷ காஸித்யு ||

விரோதிகருதுவது தைமீ

1912ஆம் பிப்பிரவரியில்

ஸ்ரீ ஜெத ஹயதீவாயநம: ||

ஸ்ரீ ரெத நிரமோனாஹாஜெஸிகாயநரே ||

ஸ்ரீராமேநுகடநாயாபுஃ கவிதாகிருககெஸுர் !

வெஞ்சாறுவாயுவெழுநெல் ஸனியதா ஸனா ஹுதி ||

ஸ்ரீ ஸுபாஷா நாயக்கா பாரதி :

2-குறும் || புதிதாயிடு ணிவ்வுண ! வாழாணவொ^{து}ழைவகுவுண

ஜிநிஷயஸாநதாரண । ஜிமடிவஸாநகாரண ।

நிவிர்த்துக்கொடுக்கப்பட்டது. | நிவிர்த்துக்கொடுக்கப்பட்டது. |

ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுஹஸ்துத | ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுஹஸ்துத || ஸ்ரீ ஃ ||

வ) மவ) மநவ மரஜி:

வயபூயமாவுக்காரம் பூணதாதிஹாரம் ப் ஸஸநவடி
நாபம் | ஸாநம் ஸக்மணவாசிபுமபாதிவெடாநதக்ஷணாயபு
சிம் || ஸ்ரீ : | ஸனகொயம் திஸ்ஸுவவவிநயநதஷித ஸவத
வபுமபூதாதா நிதெ வாடிசு வங்கத துஷ்பரையிவஸநு ஸ
வதெத பாபுமொம் | துஷ்பொபூதாபொஹுமபுவி
ஹிரநிஹம் சுஷுதெத குணநம் ப் துராவேந திஷந
தஸஸதமணிதாம் ஸபீதம் ஸளதநிதம் || வபுஷமிரிவ

[illegible]

॥ ५ ॥

ശ്ലഃ

ஸ்ரீமநித்யஸிங்காஜ ஸாவநாயாபுதஜம் 1

ஸ்ரீ நிவாஸஜை-நீஸாந ஜயஜெஸிகோஸ்ரீ யெ ||

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்தரபுரத்தி லெழுந்த ருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலு திக்க, அதையதுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்க மென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதவிஜ யம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதனும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ராஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித் து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க் ரஹமாக “எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை” என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடி வில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஜோடசா யுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக “திகிரிமழு” வெ ன்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளிநார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஜோடசாயுதஸ்தோத் திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அதுஸந்திப்பார்கள். அவற் றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அ ந்த முதற்பாட்டை யதுபந்தித்திருக்குமித்துதி. “எண்டள” வெ ன்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங் களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்சீலாக ங்களாலே வகுசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் “வண்பணில்” மென்றெடுத்த சங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். “வெ திஷ்டெஸ்ர ணி லீஷண” என்கிற முதல்சீலாகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தி ன்காரியமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பி க்கப்படும்

பதம்.

உரை.

{ வ திவட
செ ணி
ஹ்ஷண!

எ திரிகளுடைய
கூட்டத்துக்கு
பயங்கரமானவரே! [பயங்கரமான நாத
த்தை யுடையவரென்றபடி]

{ வரமுண்ணவொரி
ஹ்ஷண!

நற்குணகணங்களை
அணியாகவுடையவரே!

ஜநியபஸாந

பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான

{ தாரண
ஜமஹஸாநகாரண!

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!

{ ஸிவிலஹ்ஷண
கஸாந!

ஸ்ரவபாபங்களையும்
போக்கடிக்குமவரே!

{ நிமலிஸகிஷ்ட
ஹ்ஷண!

மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம்
காட்டுமவரே!

{ ஜயஸ்ரீ
ஸுஹுடந!

ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு
சோபனத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்

த்ரசாஸ்த்ர வித்தாந்தத்தை யுடையவரே!

ஜயஸ்ரீ ஸுஹுடந!

விஜயலட்சுமீயினுடைய பார்வைக்கில
க்கானவரே!

[ஹ்ஷணஸுஹுடந!

ஏ திருவாழியிறையவனே!]

ஜயஜய

ஜயித்தருளுக.

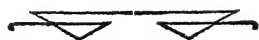
(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க.
பலமுறை கூறலவாவினாள்.)

கருத்து. “யஸ ஜநாஷ்டந லெஷத ஜநாந, ஸவொஷொ
யாத்ராஜ்ஜாணாந” என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்த
த்தையுடையவரும், “கஸ ஜாணமுணாத்ஜகொஸஸ” என்றபடி
நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், “தெஷாஜிஹ் ஸஜிஹ்ஷதா” எ
ன்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், “ஸுய
நதி வியதெதநா தெதநஸுராவஸதி வு வு திஷெஷ” என்

அ வ ராவ ராந ஊயவவஹிதம் ஸுஹஸு நாவகக்ஷ

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுகலியவைகளுக்குக் காரணமான வரும், “ஸவபுவாவெவெ ரா ரொக்ஷயிஷ ராஜி” என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், “ஸஜ்வ ரனெந + வஸுஸுவா லு” என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜகாநவ டிரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்தரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாசுத்தாக் கிலக்கானவருமான திருவாழியா புவானே ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பர வாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி||

||௧||

ரேடு || ஸுஹஜமடி ருவரீணந | ஸுரஜநத் தாஸவணந |
 ஸதலெஸ் ஹவநித | ஸதவயஸ் ஹநநித |
 ப்ரயிதவிதவக்ஷித | ஹஜிஷிஷபுஷு ருக்ஷித |
 ஜயஜிபஸ் ஸுஹஸுந | ஜயஜிபஸ் ஸுஹஸுந ||௨||

வ ரா || வளவம் தவ ராலிககை ராணமுணாகரகூபிகா
 ஸுஹி வாஸுராத்தாதி ப்ரதிவாடி க்ஷரஹ | ஸுஹெதி |
 (ஸுஹஜமடி ருவரீணந) ஸுஹஸு = ஸுஹகரஸு, ஜம
 டிருவஸு = ஜமகாரஸு, நிவிவராராசுரஸுந்ரகஸு
 நாராயணஸுந்ரத ருயு. ரீணந = கலஹாணஹித ! (ஸுர
 ஜநத்ராவவணந) ஸுரஜநாநா = டெவஜநாநா, த்ராவ
 வு = ஹபஸு, வணந = விஹந! (ஸதலெஸ் ஹவநித)
 ஸதலெ = ஹஹ, ஹஹ = வதாஹுலெ, தாஸுரம் வநித =
 நலிஷுந்ர ' (ஸதவயஸ் ஹநநித) ஸதவயஸ் ஹ = ஸதவய
 ஸாஹணியவடுவெஹிதம், யதா, ஸதவயஸ் ஹ = ஸதஸாவ
 வெஹி, ஹெஹஹத ருயு. தெந நநித = வஹுரீணநித! தக்ஷ
 ப்ரதிவாடி ருத ருயு. தயாஹ ஸுஹி “ வவிதம் தெவித
 தரிதி, ஹரீஷுஷெ நஹதி, வவிதரித ருயு: சுஹிவெஸுஹ
 ஸாரம்”ஹத ருயு. (ப்ரயிதவிதவக்ஷித) ப்ரயிதெதம் =

வ்ரவிரெஷி, விஹிஃ = விஸெஷவிஹி, ஸவக்ஷித = சுநு
 சுருஷித' (ஹஜிஹிவபுஷுஷித) ஹஜிதா = உவாஸீ
 நெந, சுஹிவபுஷுஷித = தஹாசிகஹக்ஷவரெண, ருஷெஷெண
 தயுஷி. ஹக்ஷித = சுஷிஷித ! ஸாக்ஷாசுக்ஷிதெதயுஷி.
 ஜபெத ராஹிவருவபுஷி. || 12 ||

(அ—கை) “திகிரி” யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளி
 ச்செய்கிறார். “ஸுஹ” என்பதால்.

பதம்.

உரை.

{ ஸுஹ	சுபாச்ரயமான
{ ஜமபுருவ	விராட்ரூபத்துக்கு
{ ரிணந	அலங்காரமானவரே!
{ ஸுரஜந	தேவஜநங்களுக்கு
{ த்ராவ	[அஸுரஜநங்களாலுண்டான] பயத்தை
{ வணந	நீக்குமவரே!
{ ஸதரீவ	இந்த்ரனென்ன
{ வஹ	பிரமனென்ன
{ வறித	[இவர்களால்] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
{ ஸதவயஸஹ	சதோபநிஷத்துக்களாலே
{ நநித	கொண்டாடப்பட்டவரே!
{ ப்ரயித	ப்ரஸித்தர்களான
{ விஹி	வித்வான்களாலே
{ ஸவக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
{ ஹஜி	பக்திபண்ணாரின்ற
{ சுஹிவபுஷுஷித	அஹிர்யுதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர
{ ஹக்ஷித	த்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

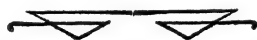
(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. “ஆழியெழு, அணியத்திகிரி” என்றபடி விச்வரூப
 ரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், “ஸுரஜிஷாஹு
 ணவிநாஸி” என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

தான்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதேதாபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆசிரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்நயனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (ஸாஹஸ்யநாஷ்டகம்) என்பதற்கு விராட்ருபத்துக்கு அநுகுண ஸந்திவேசத்தோடே அலங்காரமானவரெயென்னவுமாம். (ஸதேவஸ ஹ வநித) ஸ ஹாதிவநித்யம் சுபீரீஷொவாவ ஜாநயஸுலிங்கம். (ஸதவயஸ ஹநநித) சதபதப்ராம் ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்று மொரு அர்த்தம். “சுஹிவஸ்யுயெந்நா ஹவாநுஷி” என்கிற ஶ்ரீஸாஸுலிங்கமானதை கைக்கொண்டு “ஹஜிஷஹிவஸ்யுய ஶுக்ஷித” என்றார் ||

||௨||

2-௫|| நிஜவடிவீ தஸதண | நிரூபயிவீ தஷ்யுண |

நிமநிவயுருவெவஹ | நிஜவரவ ருருஹெவஹ |

ஹரிஹயதெஷிதாரண | ஹரவாரவெஷாஷ்காரண |

ஜயஜயஸ் ஸாஹஸ்யந | ஜயஜயஸ் ஸாஹஸ்யந || 1||

வஜா || சுய தஸ ஜாஸ்திதவிரொயி நிரொயககூழி வெஹவ வணயதி | நிஜவடிவீ | (நிஜவடிவீ தஸதண) நிஜவடி = ஸுக்ஷியரணாரவிநெ, வீதா = வீதினீ, ஸதணா = ஸாயஸேஹா = யஸுஸேஹி. (நிரூபயிவீ தஷ்யுண) நிரூபயயம் = நிவயுஜா, ஸாஹாவிகாஹதயு. வீதா = வரிவருணா, ஷ்யுணா = ஜாநவெஸுயுலீயுஸக்தெஜொருவா, யஸுதஸுஸேஹி. “தவாநதமணஸ ஜாவி ஷெவ வ்யுதெமணா” ஹதெகூ. யடிவ ருருயிராண வருணஷாஹுண ஜாஸ்யகம் வரஸுஸுஹண வாஸுஷெவெவெவ; தயாவி ஸாஹஸ்யநவ ருருதெஜொஹி ஹவயுருஹகாஸ ஸமயதெ. “வருஹெவெஜொஹிநீ நரகவிஜயிந” ஹத ஶியுதெகூ. வ

[illegible]

(அ—ணக) “வனாவில்” என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யரு
விச்செய்கிறார் “நிஜவடி” என்பதால்.

{ நிஜ தன்னுடைய
 { வடிவ ஸ்தாநங்களுடைய
 { ஸ்ரீத [அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
 { வஸு க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
 { மண! ஸமுஹத்தையுடையவரே!
 { நிரூபயிவீத இயல்பாய்வருத்தியையடைந்த
 { வடிவமண! க்ஞானம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூ
 ர்ணமானவரே!

{ நிமதி வேதங்களால்
 { நிவடிவெவ்வவ! நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
 { நிஜவா நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
 { வடிவெவ்வவ! ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
 { ஹரிஹயவெவ்வி இந்ந்ரத்ருக்களை
 { டாரண! விதாரணம்பண்ணுமவரே!
 { ஹரவார சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
 { வெவ்வுகாரண! தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!
 (மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான நல்
 லோர்களை யுடையவரும், க்ஞானம்முதலிய ஆறுகுணங்களை யுடை
 யவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நி
 த்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும்,
 இந்ந்ரத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹரத்துக்கு சரூப
 மாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௩॥

குறிப்பு. (நிஜவடிவீ தவடிவமண)தன்பதவிகளினிலாபத்தினால்
 ப்ரீதர்களான “ஸக்தெநம்” என்கிறபடியே தக்ஷஜ்ஞானவான்களா
 நபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய வடிவத்தை யுடையவரே
 யென்றபடி. “ராரொராரி, சுக்ஷயாபிபுஹனார” ஐத ஜாதி வ
 ரஸுராரி வ டுதானங்களை வுரிபபது. இஃது வடிவராராஜாதி

களுக்கு மெய்க்கண்ணம். அன்றிக்கே; “சுவடிவியமம் மூலம்”
வெளிவாழ்வும், “மீலம்” இது “மீலம்” இது “மீலம்”
கூடுதல்வெளிவாழ்வும் கொண்டுள்ளதால் மீதங்க
ளான மக்கள் ஜோஷங்கையுடையவர். அல்லது, தந்திரவடிவா
யால்வீ தர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், “மீ
ரம்மயம்” என்கிறபதத்தால் சூழி தந்திரத்தில் ஷட்குணங்கையு
ம் சூவிஷ்டரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. “மீஜைவர” என்கிறபதத்
தில் வரவருகிறவர்களைப்படுத்தது விவகாராடிவாடிவதாரவ
களுக்கு மெய்க்கண்ணம். இது சுவதாராடிவாடிவதாரவ
ற்று. “ஹரிஹபடிவதி” என்பதால் ராவணாடிகளைச்சொன்னபடி.
இங்கு “நாமாநாமியம்” கொடிவண்பாரவம், மீலம்மீலம்
இதாடிகள் சுமலமெயங்கள். (ஹவாடிவாடிவதாரவம்)
ஹவாடிவாடிவதாரவம் மீலம்மீலம் மீலம்மீலம்
விபாய்நின்றவரென்னவமாம் ||

20|| ஸுட்டபிஜாயவின்னா ! வ்யூதாஜாயவின்னா !

வரிமதவ தவிம ஹ | வடாநாவு ஜிஹும-ஹ |

வ ஹாணமு ருஜீணித । வரிஜநத ராணவணித ।

ஜயஜயஸ்ரீ ஸுஅஸ்துத | ஜயஜயஸ்ரீ ஸுஅஸ்துத || ॥௪॥

வரா ! வளவலெ ரோஊத ிவண்டுகா பொதிலிரவு
விநதநீய ளிவிலி ஹாளிவெஸிஷ் ரோஹ ! ஸூடெதி ! (ஸூ
டதபிஜோவவிஜூ) ஸூடாநா = புகாஸரோநாநா, தபிதா
விஷுதா, ஜோவசு = வடவசு, விஜூ = விஸஹ்வண்ட!
(புயுதாஜோவவஜோ) புயுதா = சுதிஸயெபுயு
டெ, ஜோ = ஸிவெவ, “ ஜோவசுவாவி” துரோ. வஜூ =
வெவாஸுத புஹ, யஸுதஸுஸுஜி, ஜோவாஸு
திடநிதிவாவ. (வரிமதபுதவித ஹ) வரிமத = சுயிமத,
புத = வாராதந, வித ஹ = டெஹ யஸுதஸுஸு
ஜி. “ஹுதாவிதொராஹ” ஹுதொரிதிவாவ.

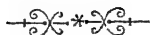
நாவியங்களாய் முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவயாநத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தநாள் ||

3-ஞ ஸுவநநெது துயீரீய | ஸுவநநெதுஸுயீரீய |
 நிரவயிஸாடா^யநி^ய | நிவிமஸநெது ஜி^யந^ய |
 சுரிகவிஸாகி^யய^யரீய | மரிகவிஸு^யபா^யரீய |
 ஜயஜய ஸீ ஸா^யடா^யந | ஜயஜய ஸீ ஸா^யடா^யந || ௫ ||

[illegible]

15

॥ ॐ ॥

3

கஅ வ ஜாவ ஜாநஅடஸஹிதம் ஸுஹஸுடநாஷக்ஸு

தகஸம் விஸுஹ ஜகஹதி விரொயாஹாஸம் வ ஜஹகாபுயொமாஸ
 மஜேஃ. (விவியஸஹுக்ஷக்ஷ) விவியாநாம் = நாநாவியாநாம் ஸம்
 க்ஷாநாம் = சீநீஷிதாநாம், க்ஷக்ஷ = க்ஷவ்ஷ' ஸுஹஸுடநாஷக்
 காஹி தாபுஷ ஷெத யுடம். (விஸுயஸஹுக்ஷக்ஷ) விஸு
 யாநாம் = ஸுஹாணாம், ஸஹுஸு = ஹாவிஸெஷஸு, க்ஷ
 க்ஷ = உதாஷக்! ஹே ஸீ ஸுஹஸுடந ஜெதஜாஹி வஹுஷக் ||

(அ—கை) “அங்குச” மென்றெடுத்த ஆபுதகாரியத்தை
 யருளிச்செய்கருர் “சிஹித” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ சிஹித	ப்ரஸித்தமான
{ ஸுஹு	க்ஞானத்தையுடைய
{ ஸுஷக்ஷா!	ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷபூதரே!
{ விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
{ ஸுஹு	ஸகஸம்பத்ப்ரதமான
{ ஷுஷக்ஷா!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
{ ஷுஹ	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்திலும்
{ ஷக்ஷுதிஷித!	நிலைநின்றவரே!
{ ஸகஸுதத	ஸர்வதத்வங்களிலும்
{ ப்ரதிஷித!	ஸாந்நித்தியஞ்செய்ப்பவரே!
{ விவியஸஹுக்ஷ	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைக்
{ க்ஷக்ஷ!	செய்ப்பவரே!
{ விஸுயஸஹுக்ஷ	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்க
{ க்ஷக்ஷ!	கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஸ்ரஹஜ்ஞானிகளுக்கு ஜோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்
 வரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான
 ஷுஷக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தை யுடையவரும், ஷடக்ஷரஜ்யேஷி
 தரும், பஞ்ஞாக்ஷரங்களுள் ஸாஹிஜ்யஞ்செய்ப்பவரும், நினைத்தகாரி

ஶா = சுவியாயு, டயா = கபுவெவ, யஞ் = தெநயனி த =
 வஸீக்யுத! ஹெஸுஹுந ஜயஜயெத ஶாஹிவருவடவசு. ||௭||

(அ-கை) “சீர்த்திகழுங்கதை” என்றழைக்காய் மருளி
 ச்செய்கிறார் “புதிதிலு” என்பதால்.

பதம் உரை
 { உதிசூஷாணீய ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமா
 { வொடூர! கபபாச்சலாம் நிற்கும்நிலையினல்மனோக்
 நுமானவரே!

{ வழு
 லொ
 ஹெதிடனா!
 பெரியதும்
 கனமபொருந்தியதுமான
 ஆபுதக்கூட்டங்களால்நெருக்கமாகச்
 சூழ்ந்தவரே.

<div style="font-size: 4em; line-height: 1;">{</div>	விசுடரோடா	சிறியதும் பெரியதுமான கண்டாமலைகளாலே
	வாரிஷ்டுத!	அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!
	விவியரோயா	நாநாவிதங்களான அஸுரர்மாயைகளா
	வஹிஷ்டுத!	ல்தள்ளப்பட்டவரே!

{ விரிவாய்ந்த
 யணி த!

சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோண
 யந்திரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!

ஐயுடைய
 யனுகூலித!

சலிக்கப்படாத தையயாகிற
 யந்திரத்தில் கட்டப்பட்டவரோ!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஸிறாயங்களான லீஹாயனூங்களிலே வதூரீ
ஸதிலையாய் நின்றவரும், ஸவடாயாய வரிவடுண்டும், வு
கபுதி லீஹதூபாதகமான ஜமத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும்,
மாயையை விலக்குபவரும், லீஹாயனூவூதரும், லகவதூருமான
நீர்ஜுபித்தருள்க. ||௭||

(குறிப்பு) (விசுடராமாவரிஷி முத) “அகிலவுலகுக்கண்டை யாயோரலங்கலில்” என்கிறபடியே லீஹதகும் முகலாக வுலகங்க ளையும் கண்டாமாலையாப் தரித்தவரென்றபடி. (ஸ்ரீரஹாயஞ்ஞ யன்தித) ஸிராததலங்கலில் ஸ்ரீரமாக எழுத்துவெட்டி ஸ்ராவித

வ. பாவாநாயகபஸஹிதம் ஸுஷிஸ்ட் நாமிக்யூ உக

மாணவன் டொணாடி பெரிய யன்துங்கனில் கட்டப்பட்டவரே யென்ற
படி. (உ ஸ்ரீ ஸ்ரீ யாயன்து யன்து த) வாஸீ ஸ்ரீ யாஸு வென்றபடி ஸ்ரீ
தர்னிரும்பி ஸ்ரீ லாவிக்கிற யன்துங்கனில் ஸ்ரீ யாவாஸு வராய் சிற்சும
வ்வென்றதாயிற்று || ௪௭ ||

பேரு || ஐநாஜிவிஷாராகதும் ! ஐநாஜிவிஷாராவிகதும் !

ஜனநாயகம் அல்லது ஜனநாயகம் .

കുറിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ശ്രമിച്ചു.

ஜயஜயஸ்ரீ, ஸாஷஸ்து ! ஜயஜயஸ்ரீ, ஸாஷஸ்து || || அ||

[illegible]

(அ—கை) “செங்கமல்” மென்றெடுத்தசுரூணாரவிநூறு
வாயுயகாயுத்தை யருளிச்செய்கிறார். “உந—ஐ” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ டி.நாஜி
விஸார
த
கதந!

அஸ்ஸார்களுடைய
ஸப்பத்தின் ஸமுஹத்தை
நாசமாக்குமவனே!

{ உநுஜ	அஸுரர்களுடைய
{ விஷ்	மாயையை
{ விகதந!	போக்கடிக்கிறவரே!
{ சுபிர	இமையாவிமையரால்
{ டிஷ்	பார்க்கப்பட்ட
{ ஸ	தன்னுடைய
{ விகுரி!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
{ ஸபிர	யுத்தங்களில்
{ ஜுஷ்	செய்யப்பட்ட
{ ஸுரிசுரி!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
{ ஜதி	மலுபிறவியாகிற
{ ததிஸுர	இருளுக்கு
{ விகதந!	ஸூர்யன் போன்றவரே.
{ ஜமடிஷ்	ஆசுரிதஜநங்ருடைய ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தை
{ நிகதந!	அதுப்பவரே!
(மற்றவைமுன்போல.)	

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸவ்ஸுவியப் பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு வ க ஸுதிவாநாடிகளை நீக்கி பரம பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள் வேணும்||

||அ||

3-கு|| திவதஸ்வஜிஷ் வ ஹுதஸாரம்

வந்தாம் வெஷ்டநாயகஸ்ரணீதம் |

விஷ்டெஷி திநொரயம் வ யாவ

ஹவிஹநெ டுத ரயாஜயம்யுமாவஃ ||

||க||

ஐதி கவிதாகிடுகலிஹஸ டு ஸவ்ஸுதன வுதன ஸ டு ஸ்ரீ திஷ்
ஐநாயஸ டு ஸ்ரீ வெஷாநாநாயஸ டு க்ருதிஷ்
ஸ்ரீ ஸுஷஸுநாஷுக்ஷ ஸராவம் |

ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீ சிவபெரிவாழ் திருவருவெண்ணெய் ॥

ஸ்ரீ சிவநிவாழ்வினாபெரிவாழ் ॥

ஸ்ரீ வெண்பெரிவாழ் வண்ணாவதாரெம் ஸ்ரீ ராஜராஜ

சிவபெரிவாழ் வண்ணாவதாரெம் ஸ்ரீ ராஜராஜ

கண்ணாரெவெம் ஸ்வபெரிவாழ் ॥

ஸ்ரீ சிவநிவாழ்வினாபெரிவாழ் ॥

கரும புனம்

* ஸ்ரீ சிவபெரிவாழ் திருவருவெண்ணெய் ॥ *

நாவபூசு ஸ்ரீ சிவபெரிவாழ் திருவருவெண்ணெய்

கண்ணாரெவெம் ஸ்வபெரிவாழ் ॥

தெருவென் ஸ்ரீ ராஜமொவாழ்வாரெம்

விரவிதயாவாழ்வாரெம்

சூரிச்சி, ஸ்ரீ மொவாழ்வாரெம் திருவருவெண்ணெய்

சூரிச்சி, ஸ்ரீ மொவாழ்வாரெம் திருவருவெண்ணெய்

செவிகலாழ் திருவருவெண்ணெய்

தி. உ. ம. ரா. ஸ்ரீ திருவருவெண்ணெய்

வாரிசொழி

ஸ்ரீ கரும புனம்

ரா. மருமாராஜாவாழ்வாரெம்

“ஸ்ரீ மொவாழ்வாரெம் திருவருவெண்ணெய்”

சூரிச்சி தருவெண்ணெய் ॥

வினாபெரிவாழ் திருவருவெண்ணெய்

1912-1913 பிப்ரவரி

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீதெ கொலெவனீஸெதாவபுடாவூத

வரஸ் ஹனெந்:

ஸ்ரீ வக்ஷஹபவந வரஸ் ஹனெந்: ||

ஸ்ரீதெநிமலானெஹாபெஸிகாயந்: ||

ஸ்ரீ வெ ஷா ய சா ய ஸ்ரீ வெ ஷா த் ||

ஸ்ரீ தானவெஹுடநாயாய: கவிதாக்கிகெஸஸ் ।

வெஹானாயபுவெபுடெ ஸனியதூம்ஸதாஹ ஸ்ரீ ||

பெரும || ஸ்வஸு கயாகெபுராயுபெராயுபெஸுர: ।
ஜெஷெஷெஷாஸனிகிடுவெஜெஷெதாம் ந்வரம்வோநு ||

வ்யாவாநவாந் ||

ஹ ஸ்ரீயமுஹாபிதிஷநு பிஹதொரோஹாநு பிதஜிநாநு
விந்நு । கவ'பாடிஸாநிதம் தெஜ்வீகஸிடிஷுதவிலிஹ்: || ஸ்ரீ
பிசும ஸ்ரீ ஸாஸுடாவநிஜெஷாம் ஸ்ரீ வெவெஷவாநாம் வுராய
ஸ்ரீதஜ்ஜாநுதபெவதநுத ஸ்ரீ ஹெதிராஜாஷெகம் । தவெஸு
வாயுய ஸ்வஸுதிந்நிபிதாம் தானாதுவாஜிடிஷுந ஸ்ரீ தானு
வெஷவதம்ஸெஸிகெனி வாயாடிவாயாடிஸு || சுவாயபுந
பிதமுணாநா நெஜெநெதம் வுடிஸிடிதாநயபுநு । விவிவா
பித யாயாபிதி ஸனஸுலீக்ஷெரோடிபம் ||

உராவ் நாடாபஸஹிதம் ஷொபசாயயஸோதூதூ எ

கருத்து. பகவான் ஆயுதேச்வரனாய் அவதரிக்கையில் “ஹொ
லஸுகௌரெவெபாஸுஷி” என்கிறபடியே தன்ஸங்கல்பக்ஞான
மே பதினாறுபிரிவாகி ஆயுதநுபமாயமைய, அதின்ஸமுதாயமேஆ
யுதேச்வரனாய் நின்றாப்போலே யிருக்கிற பரவாஸாதேவன் அடி
யோங்க னைப் பிரதிபுடன் இரக்சித்தநுளவேணும்.

“ஜெஷ்டி” என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே பரீதியுடன் ஸேவிக்
கப்பட்டவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் || || க ||

2-௮|| யதாயதம் ஜிமவகூம் கூவவகூம் ஸாஸதம் |

வாதுநஸக் வாங்கு வுக் ரகுபஸு வகிணம் || 2 ||

வறா || சமீப தஸூயாய ப்ரயாநாதுக்ராதஹுமபயோஸா. வெஸு | யதாயதூதிதி | (ஜமவகூ) வதவடிஸதி தகவாதக ப்ரவஹஜாதம் (ஸாஸூதம்) நிதஜம் (காவுவகூஹ) காவாதகூவ கூஹி (யதாயதூ) யதயீநம். தயாவொகூகூஹிவடிஸுலஹி தாயாம் “த்ரிணாவியகூம் ஷண்ணிவஹாரம்ஹகூபீவஜம் | ஸம் வதாரபீயம்யதகூகாவகூ நிதிஸூபதம் || தவஸவததெநிதஜம் வெதநாவெதநாதகூம் | வரிவதத்யதெ ஷெவஸூஷெதவகூரதி வயஸூ” ஐதி. “ஈவஜகூஹி விஸெஷாஹெஷம் ஸூராதெவொ வஹெவடிபதம் | வதவடிஸதி ஸம்வஜாஹெதம் வாரூஷா தகூநெபியகூ || ஜமவகூ நிதிவஜாதம் தவப்ராயதெஸ்யம் ” ஐதிவ. ஹவதீதஜஜ்ஜாஹாரம். “ஈவஜிவஹீ வஹாரவயஜஜ்ஜாஹெநாவஜிவஜ” நிநஜாயாகூ. (தகூ) தாடிபுஸம் (வாரம்) ஸ வெபூகூபூஷ்டம் (வகூராதெவஸஜ) ஸூஷஸூநாதகூவஜ (வ கிணம்) ஹவதஜகூவாவெண நபூராயணஸஜ (வகூம்) வகூர யாயம் (நம் ஈவஜாகூ) ஈவஜாந வாதம், ரகூஷதம். ரகூஷணஹிஸ நிஷ்டிவபூதிவாதெவகூ நிஷ்டவூவணம். ஸதூநிரவநெந ஐநூஹிஹொகூநாம் வயடிவஸூவநாகூ ஈதஹவகூபூதாஹிகாவ வவதகூகாவததெய ஜமவகூ காவகூ யொநிபூபிகாம் த

வராவ ராநகரபஸஹிதம் ஷோபஸாய ரபஸூதாது ௧௯

கருத்து. மூன்றுவிதமான சேதநங்கனும், நாலுவித அசேத நங்கனும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்யரித்தும் எதின்ஸங்கல் பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தசக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜெமவகூ” என்பதால் திருமுண்டுவ ளுத்தையும், “கோவ வகூ” என்பதால் “சுநெஹவரிவருணபூமெ” என்றபடியே துமுதியவாழிஹெடிவிநுமான காமமென்கிற டுவ ளுத்தையும், வகாரத்தால், ருஹஸகூடி வுத்தையும், “ஸாஸூத” என்ப தால் மித ளர்களான திரிய வெதநர்களையுஞ்சொல்லிற்று. வு துஸரிஷ ளாழிவிவகையினால் “நம்” என்று வஹுவஹம். || ௨ ||

2-௫ | யஸூஸுதிஸுநெதராஸநு டுராஃவரஸுமாவஹநாஃ |
ஸஹிவெரா ஹெதிராஜஸு வரஸுஃவரிவாதுநம் || ௩ ||

வரா || சுயதஸு வரஸுஃவண்டயதி | யஸூஸுதி |
(ருடாஃ) வஹவொருடாஃ(யஸூஸுதிஸுநெத) யஸூஸுதி
திஸுநெத. சுதஸுதஸுஃ சுதஸுதவரஃ, “ஸதஸுஹஸுய
ததித டெகாயு வாகு” தித டுதே. (வரஸுமாவஹநாஃ)
வரஸுமாவஹிதாஃ (சுஸுந) சுஸுநவந. (ஸஹிவ) ஹெதிரா
ஜஸு) ஸுதஸுதஸு (வரஸுஃ) தஹாஸகாயுய (சுஸுந
வரிவாது) சுவராசு || || ௩ ||

(அ—கை) “மேழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுத
த்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யஸூஸுதி” என்பதால்.

பதம்

உரை

வரஸுமாவஹநாஃ பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை அடையாளமா

ருடாஃ

ருத்ரரூபிகள்

[கவுடைய

{ யசு

எதினிடத்தில்

{ வஸுதிஸுநெத: ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில்

சுஸுந

உண்டானார்களோ

[லாமல்

க௦ வராவ ராநஅயவஹித௦ ஷெஅயஸாயயஸோதூ

ஹெதிராஜைஸ	ஆழியிறையவனுடைய
ஹிவ	அப்ராகிருதமான
ஸஃ	அந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
வரஸஃ	மழுவானது
நஃ	நம்மை
வாரிவாது	நாற்புறத்திலுமிரகழிக்கக்கடவது

கருத்து. சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்
தை வரனாகப்பெற்று அதினால் வணவரஸுவென்று ப்ரஸித்தர்
களாய் ஸஃஹாராயிகாரிகளான ருத்தர்கள் எதிரிடத்தில் நி
ன்று ஜிதித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அ
ந்ததிய்யபரசவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரகழிக்கக்கடவது.

வருவதுஸோகத்தில் ஜமகாரணகூ ருடுவஸ ஹுகூ
ணமும் இசீலோகத்தில் வரகூநஸூதிதர்களான ருடா ஹிகூ
க்கும் ஜமகரென்றத்தால் வருவதுஸோகூமுஞ் சொல்லப்பட்
டது||

|| ௩ ||

3-௫|| ஹெயயாஹெதிராஜைந யஸிநுதெதூஸூஹூதெ
ஸகூனாஹ யாவனி ஸ கூனஃ வாயயெத நஃ || 1௪||

வ ரா || சுயதஸூகூனாஹிவணயுயதி | ஹெயயெதி |
(ஹெதிராஜைந) ஸஃஸூநெந (யஸிநு)கூனெ (ஹெயயா)
ஹீயாஹி, நதயுயுதயெதிஹாவ். (ஸஃஹூதெ) ஹ
ஸூநெஹூதெஸதி (தெதூ) சுஸூரார் (ஸகூனாஹ)
வகூதிணஹ (யாவனி) ஹயாகு ஹிவனி, (ஸகூனஃ) ஹ
ஸஃ. (நஃவாயெத) மொவாயெசு. சுத ஹீயாஹி கூனாஹ
நரணெ தெதூவாயநெதூ யுயுதயா தஃஹரணெ
தஹீயாஹி ஹஃவாஹிவிகாந ராய விகூ|| சுயயாவதி
நாயுஹார். தயாஹிவஹிஹிவாஹிவிகாயுயாஹிவாஹி

வஞ்ஞாநஹஸஹிதம் ஷோபஸாயஸௌத்யக் கக.

நமோஸ்துதா” ரிதி. “ஸகூனாஹவெ” துத்ருவகுணெஸ்தாவஜா,
ஸாஹ “ஹவெநநித” ஸஜாஸௌவிக்ருதொவம் வகுவபுஷ
புகுதிஸுரகூவ” உதிவாதிடகாசு நித” ஸஜாஸௌவஸஹ
பொமெ ஸஜாஸமா. சூஸீஸாநஹாஃ. துயாணாஹவஸுரநெ
ரவெகூஜாஹஸுபுஷி. உகூணகூருகூம் || ||ச||

(அ—கை) “உயர்குந்த” மென்றுசொன்ன குந்த மென்கி
றஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “ஹெஹயா” என்பதால்.

பதம்

உரை

ஹெதிராஜெந	ஆயுதேச்வரனான சக்ராஜனாலே
யஸிநு	யாதொருகுந்தாயுதமானது
ஹெஹயா	வினையாட்டினாலே
ஸஜேஹெ[ஸதி]	(கையில்) தரித்தவளவில்
நெஷதாஃ	அஸுரர்கள்
ஸகூனாஹவ	பட்சிகள்போலே
யாவநி	ஒடுகிறார்களோ
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட
கூஹஃ	குந்தமென்றுமாயுதமானது
நஃவாஹயெத	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. ஆழியிறையவன் விளயாட்டினாலேகுந்தாயுதத்தை
தரித்தவளவில், மரத்திலடைந்த பட்சிகள் ஒருஅதிர்வேட்டின் சப்
தத்தைக் கேட்டவளவில் எப்படி “ஹீஹீகூருஸீதிவாஸுஹ”
ன்றபடியே பறந்து ஒடுமோ; அப்படியே அஸுரர்கள் ஒட்டம்பிடி
க்கிறார்களோ, அந்தகுந்தமானது நம்மைஇரட்சிக்கவேண்டும். இ
தனால் ஸவபுஸகிகூஞ்சொல்லப்பட்டது || ||ச||

2-௮|| நெஷதாஹவ ஜேஹாநாஃ ஹஜாநாஃ பெநஹநம் |
ஹெதிராஜெந ஹெஷாஸௌவஸாகம் ஹெயெசுதிஷி || ௮ ||

[illegible]

(அ—கை) “தண்டு” என்றுசொன்ன தண்டமென்கிறவா
யுதத்தைப் பாராதிக்கிறார் “நெடூது” என்பதால்.

பதம்

உரை

உணர்நாடா	சிக்ஷணீயரான
{ நெடித்	திதிபுத்திரர்களும்த
உநவரூப நாடா	ததுபுத்திரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
உணர்நா	சிக்ஷயானது
யெந	யாதொருதண்டாபுத்தினைவே (செய்யப்படுகிறதோ)
சுலுள	இந்த

{ ஹெதிஹெணஸ் ஹெணஸ் சுவாஸஸ் ஹெணஸ் ஹெணஸ்	ஆபுதமான் தண்டத்துச்சேன சக்கர
	ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
	நம்முடைய
	எதிரிகளை
ஹெணஸ்	சிகழிக்கக்கடவது

கருத்து. தண்டிக்கத்தக்க அஸூர்முதலானவர்கள் யாதொருதண்டாபுதத்தினால் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாபுதத்துக்கீசுவரரான சக்ரராஜருடைய அந்ததண்டாபுதமானது நம்மீரோடிகளோ தண்டிக்கக்கடவது. இதினால்ஸவபூகிரபஹுக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டது ||

||ரு||

சேடு|| சுநந்யாநய(சுநந்யூநாய)ஹகூநாஂரூநஹாஸாதேதஹஜாநு,
சுநஂகூஸவிஹாரொநஂ வாதுஹெதீஸுராகுஸஂ|| ||சு||

வரா || சுய தவ ஜாஹ்லம் வண்டியதி | சுநநெய்தி | (சுநந ஜாநய ஹதூநா) சுந ஜலிநு சுநயம் பெஷாநெசுந ஜாநயம். தெ ந ஸவனீதந ஜாநயம். தெஹதூஸெதி சுஜெயாரயம். தெஷா, சுநந ஜஹதூநா ஜித்யுடி (சூஸாஜிதஜாநு) சூஸாம் = விஷயெஹாநவ, ஜிதஜாம் = ஜிதஹவ்நம், தாநு, (ராநு) நிராநு (சுநஜூஸவிஹாரம்) சுநஜூஸம் சுநமடி, விஹாரம் = வீராவ ஜாவாரம் யவ ஜஸம், சுஜிஷவ ஜவ திஹதவ வாரஜத யுடி. (ஹெதீபராஜூஸம்) ஹெதீபராவ ஜ = ஸுஜஸுநவ ஜ, சுஜூஸம் = ஸ ஜனி, தஜுநிவஜாயாயம் (நம் வாது) “சூஸாஜிதஜாநி” த ஜுந ருநிவகம், சூஸம், தயொஸுஸ ஜுடி ||

(அ—கை) “அங்குச” மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தைப் பார்த்திக்கொள் “சுமநடி” என்பதால்.

[illegible]

வ ழாவுநாநகபலஹிதம் ஷொலஸாயுயஸுதா ௧௫

“வஜ்ஜெந்தமெயவ வராஸுந்தயா ஸதஜுவாநலம்” ஐதிவாஹ
ராநெ. (ந்வாது) சுத “ஸௌஹாயன” ஐத ஜ்ஜாநுதய
ஜுவாஹகா சுஜ்ஜதாஸுதாவரீ. “ஹெதிஹெத” த ஜ்ஜ
ஹகாநுவாஸம். தயொஸுஸு ஜஹி. ॥ ௧௫ ॥

அ—கை. “பொறிசிதறு சதமுகவங்கி” யென்றெடுத்த
நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலையையுடைய நூறு முகமான அக்நிரு
பாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் “ஸௌஹாய” என்பதால்.

பதம்

உரை

யத

யாதொரு சதமுகாக்கியில்

ஹெதிவாநா ப்ராணிகளுடைய (ஆக்நிரிதர்களுடையவென்றபடி)

வாவாநி

இருவல் வினைகளும்

ஸௌஹாய

திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)

ஸௌஹாயனெ

விளக்குவீட்டில் பூச்சிகள்போலே

நாசமடைகின்றனவோ

ஹெதிஸுரஸு

ஆபுதநாதனுடைய

ஸம்

முன் சொன்னபடி ப்ரவித்தமான

ஸதவஜ்ஜாநி

நூறு முகங்களுடைய அக்நிருபா

யுதமானது

நம் வாது

நம்மை இரக்சிக்கவேணும்.

கருத்து. சக்ராஜினுடைய அக்நிருபாயுதத்தை நினைத்த
வளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்
கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்தஅக்நிமயமான ஆபு
தமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸவடிவிரொயி நிவா
ரகக்ஞ்சொல்லிற்று ॥ ௧௫ ॥

௧-௫॥ சுவிஜ்ஜா ஸுபு காஸெந விஜ்ஜாநுபவஜ்ஜாநி ॥

ஸஸுஹாயஸுதநிவிஸுஸுஸுதா நஸுஹாயஸுதா ॥ ௧௫ ॥

கக வ்யாவ்யாநத்யபஸஹிதம் ஷொபஸாயுபஸ்வோத்ரு

வ்யா || சுய தஸ ஜ்ஞாநாத்ஜகாஹி விஸிஸ்தகூஜ்ஞாநஜீ
 ஸதெ | சுவிடி ஜாதிதி | (விடிஜாராபுவம்) ஜ்ஞாநஸுராபுவம், ஜ்ஞா
 நாயி ஷெவதஜித ஜ்யூம். தஜுதூம் வ ராணாநெ சுஜ்ஞாந
 ஷணாஜ் ஜாயெ “விஸிஸ்திபுஜாஹி வரஜிஜும்தொ ஸத்யநிபி
 ம | விடி ஜாதிபஞ்சுபகூஜ்ஞாநம்” உதி. (பு) நிஸிஸ்தம் (ஸுபு
 காஸெந) ஸுதெஜஸா (சுவிடி ஜா) சுஜ்ஞாநம் (விநதி) க ஜ்ஞா
 தி. (ஸம்) தாடி ஜம் (ஸுடிஸுடந நிஸிஸ்தம்) ஸுடிஸுடநஸு
 = ஷெதீஸஸ ஜ, நிஸிஸ்தம் = சுவிடிஜம், (நம்) சுஜ்ஞாநம் (தகூ
 டுஸுடநம்) தகூஜ்ஞாநம் (ஸுளதூ) புஸுதூதா, தயாஜாஸாக
 ஷிடி ஜா விநிவதஜி தகூவிஷயகம் யயாடிஜ்ஞாநம் ஜபநயசி
 திஹாவம். சுஸீராஜ்ஜாரம் ||

||அ||

(அ—கை) “வாள்” என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்
 தைப்ராந்ததிக்கிறார் “சுவிடி ஜா” என்பதால்.

பதம்

உரை

விடி ஜாராபுவம்

வித்யாமூர்த்தியான

யம்

யாதொருவாளானது

ஸுபு காஸெந

தன்னோளியால்

சுவிடிஜா அக்ஞானத்தை(ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)

விநதி

அறுக்கின்றதோ

ஸம்

அப்படிப்பட்ட

ஸுடிஸுடநநிஸிஸ்தம்

ஸுதர்சனாழ்வானுடைய கத்தியானது

தகூடிஸுடநம்

பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை

ஸுளதூ

உண்டுப்பண்ணக்கடவது

கருத்து. “தெருள்வாளாக” என்றபடி ஸுயஜ்ஞாநஜீ-திபு
 யாய் ஜ்ஞாநபு உமான சுவிடியென்கிற யாதொருஆயுதமானது த
 ன்னோளியினால் அக்ஞானந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திரு
 வாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குக்ஞா
 னக்கண்ணை, (அல்லது வாரிதவாபுஜை) கொடுக்கவேணும்.
 இதனால் ரோகூஷபுக்ஷமாகிற ப்ரஹ்மக்ஷணஞ்சொல்லிற்று. ||அ||

வ ஜாவுநாநகயவவஹித் தொலஸாயயஸோத்ர கள

2-11 க்ரியாஸக்திமணாவிலொயெபாவததிஸக்திராநு ।

சுக்ருணஸக்திஸாஸக்தி ரஸக்தி வாபுரயெத நம் ॥ 11கா॥

வ ஜா ॥ சுய தஸ்யஸக்திபூஹிநாமோஹ । க்ரியெதி । (யஃ) ஸக்தி, விஸெயஸ்யாயாந ஜாதஃஸம். தஜுஃகதலிபுநெக்தஃ “உஷ்டஸுப திநிஷ்டுஸுபொ ரெக்யூராவாடிபக் ஸவபுநாபிவ யபுரயெண த தலிஜஹாக்”ஹதி. (சுதிஸக்திராநு) சுயிகஸாஸி யபுரவாநு (விஷொ) ஸவபுர ஜாவகஸு நாராயணஸு (க்ரியாஸக்திமண) க்ரியாஸு = ஸுஷ்ட ஜாபிவ ஜாவாரெஷு, ஸக்தி = சுவபிதயபுநாஸாஸிபுர, தஜு-ருவம்மணம். (ஹதி, சுக்ருணஸக்தி) சுப திஹதஸாஸிபுர, (ஸாஸக்தி) ஸக்திராவாயம் (நம்) சுஸாகம் (சுஸக்தி) சுஸாஸிபுர (வாபுரயெத) நிராநு ஜா. ஹவதஸக்திராருவமணவ ஸு ஸுஷ்டுந ஸுபாயபநுததஸக்திராருவதயா வரிணதஹதிவாவ. சுத்ய ஸக்திஸவஸ ஜாவகஸு வணாடிநுபாஸஸுஷாஅஜாரம். சுஸு ராபுரஅஜாரம் ॥ * * * * 11கா॥

(அ-கை) “வேலெ” ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆபுதந் தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “க்ரியாஸக்தி” என்பதால்.

பதம்	உரை
சுதிஸக்திராநு	மிருந்தஸாமர்த்தியமுடைய
யஃ	யாதொருசக்தியென்கிற ஆபுதமானது
விஷொ	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாஸக்திமணம்	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்தி
ஹதி	ஆகிறதோ [திருபகுணமாக
சுக்ருணஸக்தி	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸாஸக்தி	அந்தசக்தியென்கிற ஆபுதமானது
நம்	நம்முடைய
சுஸக்தி	சக்தியில்லாமையை
வாபுரயெத	விலக்கடும்

கருத்து. பகவானுடைய ஜிமஸ்கதாபுக்ஷமாகிற மூணமானது யாதொருசக்திருபமோ, அந்தசக்திருபாயுதமானது நம்முடைய ஜோநாநாநுஷாநாடிகளில் சக்தியில்லாமையை வி ல க் க ட் டி ம் ஜோநாடிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், சூஸ்ரி தர்ஷணத்தில் வ்யாஜோத்ருவாவெக்ஷணம் அவர்களுக்கு ஜோநாடிகளைக்கொடுத்து உவாயத்தை யநுஷிப்பித்து வரலோஜிவ டி க்ஷராடுவமூணவானாகிருனென்று வரலோஜாரகங் சொல்லிற்று ||

||௧௧||

2-௮ || தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸாரமே ஸம்வெவ்வரிஷ்யுதே |
 ப்ரஹ்மஃ ப்ரஹ்மரணெண்டிஸ்ய வாஹஜநஸ்யவாதூநம் ||

வ்யா || சுயதஸ்ய வாஹஜநஸ்யவாவ ப்ரபயதி |
 தாரகவிதி | (யஸ்ய) வாஹஜநஸ்ய (ஸம்ஸாரமே) சூகாரே (ஸம்வெவ்) நாஷெ (தாரகம்) ப்ரணவகம், உமெவ்வரகங் வ்யா, ஸம்வெவ்வாரகம் ப்ரணவஸ்யாடுவகவெவ், ஸம்வெவ்வஸ்ய ஸவ்யவெவ்யெவ்வ தநாஷஸ்ய ப்ரணவஸ்யாடுவகாஷ, தஷுக் ஸ்ரீவாமவெத “ஸம்வெவ்வெவ்வந” உதி (வாரிஷ்யுதே) ஸம்வெவ்வெத (ஸம்) தாஷஸம் (ப்ரஹ்மஃ) மொகநாயஸ்ய (ப்ரஹ்மரணெண்டிஸ்ய) மெதிராஜஸ்ய (வாஹஜநஸ்ய) ஸம் (நம் வாதூ) சுலாநவதூ, சுத்ரவண்டிஷ்யெவ்வ ப்ரகாரணிகயோம் வாஹஜநஸ்ய நாஷஸம்ஸாரநயொவ்வாரக டிஸ்யாடுவம் வகஸ்யேவ்வநம் தூஷ்யெவ்வமிதா, “நியதாநாம் வகஸ்யேவ்வவாநவ்வூஷ்யெவ்வமிதா” உதி வக்ஷணாஷ, ஸாஷஸெவ்வவிதிகா ஷோஷ்யவஸ்யாநவ்வாரணிதா, சுநவ்வாலஸ்ய ||

௮—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப் பார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் பிரார்த்திக்கிறவராய் “தெளிபணிஸம்” என்றெடுத்தவள சங்காயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் “தாரகம்” என்பதால்

சுவாஸ்யநாடபவவஹிதம் ஷோபஸாயயஸோத்யுக் கக

பதம்

உரை

யவஸு	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸஸ்வாஸெ	உருவத்திலும்
ஸஸெவ	சப்தத்திலும்
தாரகம்	தாரதவமானது (அதாவது, தாம
	மென்றால் ஒங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வநியையுஞ்
	சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
வஸிடிஸு	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவ
	மானது ஒங்காரமுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் மிகவும்
	மஹீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
வ ஹரணெடிஸு	ஆடிதாதிபதியான
வ ஹொ	பகவானுடைய
ஸ	அப்படிப் பரித்தமான
வாஹஜந	சங்கமானது
ந வாது	நம்மையிரகஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜர்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுதினாப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரகஷிக்கக்கடவது.

முற்பாதியில் சுடிஸெஷாவயுக்கு மூணங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் வசுதவாடிவிஜயவ டாநொவயுக்கு மூணங்களை சுநஸஸிக்கிறார். இதில் தனது நாதம்போலே கணயநியையுண்டாக்கி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேண்டுமென்று ப்ராயிடித்தாராயிற்று. * * * * *

2-௫॥ யம் (யசு) ஸாஸ்கிகேஹொகார ராஜிமஞ்சுஸாய(ய)கம் ।

சுவாஸ்யநாடபவவஹிதம் ஷோபஸாயயஸோத்யுக் கக ॥ கக ॥

வா ॥ சுடி தஜீயம்யநஸகம் டிஸயதி । யரிதி । (சுஷ

ஸாயகம்) சுஷாணி = உஜி யாணெவ, ஸாயகாம் = வானாயஸுதம். (யம்) யநம், வியெயவாயநாஸுஷபுஸம். “ஸெஸ

தஜஹரியதா ப்ரகூதிஜஹஸ்யே” திவக் (ஸாக்ஸிக்) ஸக்ஸமஃ
 ணபயாமம் (ஹஹாரம்) ஹஹாரதக்ஷா (கூபேநகி) சுயீயதெ-
 வராவரதக்ஷஜ்ஜாஃ வராவரபுஹபுதய உதிஸெஷஃ. தயா
 வஹஹவாந வராவரஃஹநதாதி திந்ரி யாஜிந்ரி திபாஹஹார
 ரஜீஸாரஃ । ஸிஹதிபுஸஹாரநுவெண ஸாஹாரநுவெணஉவ்ரி
 தம்”ஹதி. “யாந்ரிந்ரி யாண்யஸெஷாதிஹஹிசுபாதுக்ஷாதிஹவ
 ஸாராரநுவாண்யஸெஷாணி தாநியதெஜநாஜபுநம் ” ஹதிஹ
 சுதஹநதாதிஃ = தாஜஸாஹஹாரஃ, ஹந்ரி யாஜிஃ = ஸாக்ஸிகாஹ
 ஹாரஹத்யபுஹஃ, உவாவவிசுபாசு ஸஹாரநுவெண ஸாஹாரநு-
 வெணஉவ்ரிதாவித்யபுஹஃ. ஹந்ரி யாணாநதெஜஸகாயபுக்ஷவ
 வநம் ஸஹகாரிக்ஷவ; நெதெஜஸஸ்யநெவகாநிக தாஜஸயொ
 ரஹயொரவி ஸஹகாரிக்ஷாசு, தஹுக்ஷ வாயுஹாராணொ
 ஜிவ்வதபுக்ஷதெஹ. (தக்) தாஹுஸா (வக்ரநுவஸ்ய). ஸஃ
 ஹுஸநாநதநம் (ஸாஹுபுயஹநம்) ஸாஹுபுயாணெ நபாராயணஸ்ய
 (யநஃ) வாவம் (நஃசுவபாசு) சுஸாந க்ஷதம் ॥ ௧௧௧ ॥

அ—கை. “சிலை” என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆபுதத்தை
 ப்ரார்த்திக்கிறார் “யம்” என்பதால்.

பதம்.	உரை
யம்	பாதொருதநுஸ்ஸை
சுக்ஷஸாயகம்	இந்திரியங்களுக்குக்காரணமான
ஸாக்ஸிகம்	ஸாத்ஸிகமென்று பெயருடைய
ஹஹகாரம்	அஹங்காரமென்றும் தத்வமாக
கூபேநகி	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைக ளிலென்றபடி)
வக்ரநுவஸ்ய	சக்ரமூர்த்திபான
ஸாஹுபுயநம்	சாரங்கவிற்சேவகனுடைய
தக்	அப்படிக்கொத்த
யநஃ	வில்லானது
நஃ சுவபாசு	நமமைக்காக்கவேணும்

கருத்து. யாதொருபகவானுடைய வில்லானது ஐந்தி யொ
ததிகாரண ஸாக்ஷிகாஹம்காராத்ஸுமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ,
அந்த சார்ங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சார்ங்கத்தை தாலிலாஹம்காரமாக
வும், சிலதில் ஸாக்ஷிகாஹம்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை
நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள்.
ஆகையால் விரோதமில்லை. “தோழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழை
போல்” என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில் நின்று வாழ்மான
வஷுத்தைப்பெய்து “ஹிஹம் ஹிஹம் ஸாரொஷு” என்கிறப
டியே வரர்களை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று வுபயிபுத்தா
ராயிற்று. * * * * *

சிறு|| சூய்யொயெஷெ ணயெநெவ விஸுஸமெடூவிஃ(ர)யுதெ
ஸுஷஸாஷஸுநம் கூயடூசுவாஸஃவாஸவிஜோஉநம் ||௧௧||

வஞ்ச || சுய தஸு வாஸாசு ஹவாஸவிஜோஉநம் வுயு
யதெ | சூய்யொயெஷெ ணெதி | (சூய்யொயெஷெ ண) ஸுஷஸு
நெந, சுதூ (யெநெவ) வாஸெநெவ, சுரணெந, யு
(சூய்யொயெஷெ ண) சூய்யவரெண, யெநெவெதி ஸாஜாநா
யிகுரணெநாநயம் (விஸுஸமெடூ) வு வஹஸுஷு (விஃ
யுதெ) விஜோவிதொவதி. சுதூவிதணிஜொசு வுஸஸு
ஷுநாநுயதெ: சுதிணி யுடீ, யு (சூய்யொயெஷெ ணயெந)
சுரணெந, (விஸுஸமெடூ: விஃயுதெ) வுஸுஸெஷுரிதி
ஸெஷு, ஸுஹெதெ: சுதிணி யுடீ, (ஸு) தாஷுஸம் (ஸுஷ
ஸுநம்) ஸுஷஸுநஸுஸவநீ (வாஸம்) வாஸாய்யம் (நம்)
சுஸாசு (வாஸவிஜோஉநம்) வாஸஸு = ஸுஸாரஸுஸு
விஜோஉநம் = விஃசு (கூயடூசு) சுரொதா. சுதூ வாஸஸு
ஸுய ஹெதாஸுதஸு வுவி வுஸவிஜோஉசுஸுரிதி விரொ
யொவ்வுவாஸதெ. சுதூ வாஸஃவாஸஜதிஹெசுநுபூஸம் ||

அ—கை. “கண்ணி” யென்றெடுத்த வாஸாய்யத்தை
பார்த்ததிக்கிறார் “சூய்யொயெஷெ ண” என்பதால்.

உஉ ஷ்ராவ்யாநத்யயஸஹிதம் ஷோபஸாயாபஸோதடி

பதம்

உரை

யெந

யாதொரு

சூய்யெயெஞ்செனெனவ பாசமாகிறஆயுதச்சேஷ்டத்தினாலேயே

விஸுஸமூ

ஜகதஸ்ருஷ்டியானது

விரயுகெ

செய்யப்படுகிறதோ

ஸம்

அப்படிப் பரஸித்தமான

ஸளடிஸூநம்

திருவாழியாழ்வானுடையதான

வாஸம்

பாசாயுகமானது

நம்

அடியோங்களுடைய நீங்குதலை

வாஸவிரோஹம்

ஸம்ஸாரபாசத்தினின் னும்

கூய்யூக

பண்ணக்கடவது.

கருத்து. யாதொரு பாசத்தினாலேயே ஜமகஸூஷி துவக் கப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஹவானுக்கு, வீராவஸஹகாரியான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்.

வாஸம் வீராவஸஹகாரியானதை வாஹிராக்ரங்கனில் சுண்டுகொள்வது. “வாஸவிரோஹம்” என்பதற்கு சூராவாஸவிரோஹநமென்றும், வரவாஹிவாஸாவிரோஹநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகில் ஒருகாரியஞ் செய்யுமவர்கள் முதலித் தூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே யிரந்த பாசம் தூல்போலே ப்ரயஸிஸிநி யாய் ஸூஷிக்குக்காரணமென்றபடி. வரவாஹிவாஹிவாஸவாஸமாசகவேணுமென்று ஹூஷ்யம் ||

சே|| விஹாரொயெநஜெவஸூ விஸூகெத் க்ருஷீவம் |

வ்ருஜி ஜெதெநெந லீரெண நாலீரவிஜயொஸூநம் ||

வ்ரு || சுய தஸூ லீரஸூஜீஹம் ஸநூஸூயதி | விஹார உதி | (யெந) லீரெண (விஸூகெத் க்ருஷீவம்) விஸூ = ப்ர, வஹவனவ, கெத் = கெதாரம், தஸூ க்ருஷீவம் = கஷ்டகம், தஹவஜீவீத்யூ (விஹாரம்) விஹாரணம், க்ருஜெத்யூ (வ்ருஜி ஜெதெ) ஜூயதெ (சுநெந) தெந, (லீரெண) ஹநெந

[illegible]

அ-கை. “செவ்விடி” யென்றெடுத்த விஜயாயுதத்
தையார்த்திக்குளர் “சூயம்பாநா” என்பதால்.

பதம்

உரை

சா.உ.ம.ஃ

தான்

சுப்பாநாம்

ஆபுதங்களுக்கள்

வழி. ௦

வச்சிராயுதமாகிறேன்

১৩

இப்படி

ယဝ

யாதொரு வஜ்ராபுதமானது

சுழிபத

கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,

{ နယ်စပ်၊ ပေါ်
ပေါ်-နယ်စပ်

ததீசியென்றும் ரிஷியின் எலும்பினால்
செய்யப்பட்ட

செய்யு

அந்தயிந்த

ஹெதீஸாவஜ்:

ஆயுதேச்வரனுடைய வஜ்ராயுதமானது

நஃ கவ 2) ரக்

நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் எனதம்சம் என்று
கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று
சொல்லப்பட்டதும் டீயீவியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப்
பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வகுதூலுரா வபத்துக்காக டீயீயிடுனுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆபுதமாகச்செய்து அதில்

உசு வ்யாவ்யாநக்யஸஹிதம் ஷோபஸாயஸ்தோத்ரு

தாமும் அநுப்ரவேசித்து வஸுத் வபஞ்செய்து ஊஹுக்கு
விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ர மாக்கி
ஜிஹ்மூலிஹ்மாவநராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்
கவேனுமென்றபடி ||

||கசு||

2-௫|| விஸுஸம்ஹுஸ்திஸக்தியபூ விஸுஸுதா வுஹிராஹிணி !
ஸாநஸுளடிஸிபுநீஹுயாசு (மடி) ஹபவஸுஸிநீ மஹா||கரு

வ ௫|| சுய தஸு ௫ மஹா வணப்யதி | விஸுஸுதி | (விஸு
ஸம்ஹுஸ்திஸக்தி) விஸுஸு = புவஹஸு, ஸம்ஹுஸ்தன்,
ஸக்தி = ஸாஸ்யபூயம் யஸுஸாஸா. (யா) மஹா. யசா (யாவிஸு
ஸம்ஹுஸ்திஸக்தி) ஹவதம் வுரூஷோதஸுஸு வு வஹஸா
ஹாரஸக்திராஹிணி (வுஹிராஹிணி) வுஹி = உஹதகூ,
தடி ஹிணி = தஹாதிசா (விஸுஸுதா) வு ஹிசா, மஹாயா
உஹதகூரஹிணி ஸீ விஸுஸுரூஷோதஸுஸுதம் “வுஹி
ரூஷோதஸுஸுரூஷோதஸுஸுதம்” உதி. சுத “வுஹி உஹ
தகூ,” உதி தஹாவிஸுஸுதாரம். 2-௫வுஸாணாநுஸாரொ
ணாநுஸாவி உஹதகூ வுஹிஸுஸுபு யொம். (ஸா,ஸுளடிஸிபு
நீ) ஸுஸுஸுபு ஸுஸுஸுபு (மஹா, நம்) சுஸுஸு (ஹபவஸுஸிநீ)
ஸுஸுஸுபு ஸாஸிசு (ஹுயாசு) சுஸுஸுஸுஸு || கரு||

(அ—கை) “செழிய கதை” யென்றெடுத்த கதாபுதத்
தைப்ரார்த்திக்கிரர்.

பதம்

உரை

வுஹிராஹிணி	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஸுஸம்ஹுஸ்திஸக்தி	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஸுஸுதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதை களில் என்றபடி)
ஸுளடிஸிபுநீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான

வ்யாஹுநதத்யஸஹிதம் ஷோபஸாயுயஸோத்ஸு உள

ஸாமஹா

அந்த கதையானது

நம்

நம்முடைய

மஹிமையினை

வ்யாதிபைப்போக்குமதாக (மனோ
வ்யாதியை யென்றபடி).

ஹிமயா

ஆக்கக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய “ஸாஹுயிதி” என
கிறபடியே ஜமதன்ஹாரமாகிற வீரனெக்கு சுவஸ்திராவி
ணியும் வுஷ்யிஷாந ஷெவதெயுமான கதையென்கிற ஆயு
தமானது நம்முடைய சிவோவ்யாயிபைப் போக்கக்கடவது.

ராஜாநுஜிததெஷ ஹாஹாவான்களான வரவாழிகளை
வாஹுஜர்களைப்போலே எப்படி நிரலிப்பதென்கிற தமக்குண்
டான சிவோவ்யாயிபைப்போக்கவேணுமென்றபடி. ஸ்ரீவாநா
வீரர்களைப்போலே சுநுகுபிப்பாரை சுநுகுபிப்பித்து ரக்ஷி
த்தருளவேணுமென்று ப்ரத்தித்தாராயிற்று. ||கரு||

சே. பாத்யு[ன]திஷ்ணாஹாரா ஹிஸாஸுவதொ[வ்ய]பெநதநநம்
ஹேதீஸாஸுவதொநாஸாஹிபுதாந் ரோஹஸுவதம் ||கரு||

வ்யா || சுய தஸ்ய சுவதொ ரோஹஸுவதம் வ்யாபுய
தெ | யாதீதி | (சுவதம்) சுந ஷீபம் சுவதாயுயம் (யெந)
ஹேதீஸ சுவதொந (சுதிஷ்ணாஹாரா ஹிஸா) சுத்யுநம் வு
ஷ்யாஹிஸா, சுத்யுநம் வுஷ்யாஹிஸாவதித்யுயுதி. (யாதி)
வ்யாஹிஸா. (தெந ஹேதீஸசுவதொந) ஸாஹிஸா
சுவதாயுயெந (நம்) சுஸாஸம் (ரோஹஸுவதம்) ரோஹஸ
வாஹுநவஸ, ஸுவதம் = சுவதம், சுவதம்சுவதம் ஸுவதத்தி
ஸாஸுவதம். (சுவா) சுவதம் (விஷ்யதாம்) ஹிஸா, ஸா
வ்யுதம் சுவாஸா || ||கரு||

(அ--கை) “முசல” மென்றெடுத்த முசலாயுதத்தை
ப்ரார்த்திக்கிறார் “யாதீ” என்பதால்.

உஅ வ ஜாவ ஜாநயயவவஹிதம் ஷொஸாயயயஸ்தூத்ர

பதம்

உரை

ஃஸுஸு ஜாஃ

முஸலத்தினுலே கொல்லத்தக்கவர்கள்
(அஸுரர்களுள் நபடி)

சுதிக்கொடிஸாலிகுல (திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினுலே அடிபட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவன்

யாஹி

அடைகிறார்களோ [தன்மையை

தெந

அப்படி ப்ரஸித்தமான

ஹெதீஸ ஃஸுஸுதெந

சக்ரராஜமுஸலாபுதத்தினுலே

நஃ

நம்முடைய

ஹெஹிஸஸு

மெளஸலபுத்தம்போலே குலநாசகமா
ன மோஹமானது

சுஸுஃ

சீக்கிரமாக

விடி ஜாஃ

சேதத்தைபடையக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினுலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜனுடைய முஸலாபுதமானது யாடிவகஸு ஹாநிகரமான மெளஸலம்போலுள்ள மோஹகாரியத்தை விலக்கக்கடவது. அக்ஞானத்தைப்போக்கி க்ஞானவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று வாயிடுத்தாராயிறு.

“விஷெஜா விஷெணயொவயெ ஜா ஃஸுஸுதெந ஜா ஃஸுஸுதெநயஃ” உத ஜாஃ. | கக||

ஜெஃ || ஸுஹிடி ஸுஷிஜெநொவஜாஃ || யெந ஸுஹிடிஹிஹிஃ |
ஹதாஃ தெந ஹதாஃ || ஸுஹிடிஹி ஸுஹி ஹிதா || கக||

வ ஜா || சுய தஸு ஜா ஸுஹிஸீயம் ஸூவதெ | ஸுஹிஹி |
(ஸுஹிடிஹிஜெநொ) ஸுஹி ஹிநா = ஸிவெந, டி ஸுஷிஸு =
சுய ஹிஹிதஸு, ஜெநொஃ = ஜெநு ஸு, ராஜிதாரகஜெநு ஸுஹி
யடிஃ | தயாவொகூஃ “ஹரெரஸுஷாஹிஷுமொ ஸிவவஹா
ஹிஷுஜாஃ | சுஷாயதாரகஹிஷு ராஜிநாஜி ஸுஷாஸிவஃ”
ஹி, தயாவ ஸீ ஜெநுஹிஹிஷு “ஸீ ராஜிநாஜி ராஜிஷி

நாநேராரேஜெநாராரேஜெ” ஐதி (வாஸ்யே) சுஹியெயம், ஸ்ரீநாரேஜேஜெ ஐத்யேயம். (ஸெந) த்ரிஸாந்ரிஷா (அஷம்) ஸத், ரிஷ (ஸாந்ரிஷா) வ்யபதி. (தெந த்ரிஸாந்ரிஷா) த்ரிஸிஷெந ஸாந்ரிஷாபஸெந (ஹவதா) யஸ்யாஸ்யா (விஸாந்ரிஷா) நீராமதா, “ஸாந்ரிஷாஸ்யீ ரொம சூபஸ்ய” ஐதி ரேஜிநீ, (ஹவதாஸ்ய) ஹவதாஸ்ய. சுத்ர ஸ்வாஸ்யாபரணாந்ரிஷெண நாரேஜிஷாநாவ்யாந்ரிஷெஸ்ய ஹவதம் ஸாந்ரிஷிஷ்யேஜெநாவாஸ்யாந்ரிஷெண ஹ்யேஜெநாண சுயநாஸ்ய வபஸ்யாபொக்தேஜெஜ்ஜாரம். தயாய ஸாந்ரிஷம் “ஹ்யேஜெநாஸ்யாஸ்யா ஹ்யேஜெநாணாஸ்யாநாம வபஸ்யாபொக்தேஜிதி |

||௧௭||

(அ—கை) “திரிசூல” மென்றெடுத்த முக்கயரான சூலாபுதத்தைப் பார்த்திக்குறார் “ஸாந்ரி” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஸாந்ரிஷ்யே	சிவனால் (அஹிர்புதந்யனால்) காணப்பட்ட
ஹவதம்	பந்தரத்துக்கு
வாஸ்யே	பொருளான (திருவாழியிறையவன்)
பெந	யாதொருசூலத்தினாலே
அஷம்	சத்ருக்களை
ஸாந்ரிஷா	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறாரோ
தெநத்ரிஸாந்ரிஷா	அந்தத்திருசூலாபுதத்தினாலே
ஹவதா	உங்களுக்கு
விஸாந்ரிஷா	பீடையில்லாமையானது
ஹவதாஸ்ய	உண்டாகக்கடவது

கருத்து. அஹிர்புதந்யனால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்தரத்திற்குப் பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவ்யாதிபோலுள்ள ஜெநாவ்யாயியை விலக்கக்கடவார்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்பாதிகளை சூயஸ்யமாக்கினார்; இதில் சாப்தமாக அருளிச்செய்தபடி. “ஹவதா” என்பதால் தம்மைப்போ

அதா, ஸ்ரீ ஜீவாவ்யாநக்யம் ஹாயி மதநிரவடி வாஸ்தவஸா
 ஸ்ரீநெத்யுயுஃ ஷந்தாடிஸாநக்யம் ஹ வாஸ்தவஸா ஸஸ்திந
 ஸ்ரீஜீவஸுபுடமம். தயாவாயாபெபுரெவ “வ்யாதாநீக் வெ
 ஷுபெஸாவரடிமாரூ கபுவாஸ்திதொகாஜெநா”ஐதி. (ஸ்ரீ
 ஜீவாஸாஸ்யாஸ்திதொகாஜெநாஸ்யாஸ்திதொகாஜெநாஸ்யாஸ்திதொகாஜெநா
 ஸஜீவஸுபுடமம்” ஐதிவ வஸுபுடமம் வஸ்திதொகாஜெநா
 ஸஜீவஸுபுடமம், ஸ்ரீ வெஷுபெஸ வஸுபுடமம் தாஸ்திதொகாஜெநா
 விஸுபுடமம் வஸுபுடமம் ஸுபுடமம் விதபுத தஜீவடி
 வஸுபுடமம் ஸுபுடமம். ஜீவெதிஸெஷம். (ஸதா) ஸ்ரீஜீ
 மஸ்ய ஸாஸ்திரநிவாஸிநாஸாஸ்யாஸ்திதொகாஜெநா. (ஹஸ்யஸெ) ஹ
 ஸிதாஸ்ய (ஸெயஸெ) கெஷாஸ்ய, ஸ்ரீதஜீர நிராஸாபெத்யுயுஃ
 (கூபுபெபுடிஸு) ஜெஹிதிராஜஸு (ஷொபஸாய்யஸஸூத்ர
 தி) வஸுபுடி ஷொபஸஸஸுபுடி காய்யஸஸூத்ரம் (கபுவா)விரவிதா
 ஸுபுடி திஸெஷம் ||

||கக்||

ஷன்கொய்யம் திஸுஸாவஸிணயநஹித

ஸவதஸுபுடிதாநிதெ ஜாடிஸுபுடிதெ

ஷபாஸியஸஸுபுடி ஸஸுபுடிதெ ஜாய்யஸுபுடி

அஜுபெபுடிதெஜாஸுபுடி நஸுபுடிதெ

கபுவெஷுபெத்யுயுஃ ஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ

கபுவெஷுபெத்யுயுஃ ஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ

வெஷுபெத்யுயுஃ ஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ

விவஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ ஷொபஸாய்யஸஸூத்ரம் ||

ஐதி நாவஸுபுடி

ஸ்ரீஜீவஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ ஸாஸுபுடிதெ கபுவெஷுபெத்யுயுஃ

கபுவெஷுபெத்யுயுஃ ஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ

ஸ்ரீராஜெமொவாஸுபுடிதெ கபுவெஷுபெத்யுயுஃ

ஷொபஸாய்யஸஸூத்ரம்

ஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ

ஸ்ரீஜீவஸுபுடிதெஜாஸுபுடிதெ ஸாஸுபுடிதெ கபுவெஷுபெத்யுயுஃ ||

வ ழாவ ழாந அய ஸ வ றித ன் ஷொ ஸா யு ய ஸொ த ழு ந ன

(அ—கை) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸ
பு.யொஜநமன்றிக்கே “ஸ்துதி ஸ்ரீஸுபக்தாம்” ஐத ழாதி களிற்
படியே ஸா யுஜந ஸனூஷ்டிகா பு.யொஜநமென்றும், இதை
யநுஸநிப்பவர்களுக்கு ஸவ்ஸுயஸும் மலிக்குமென்றும்
மூயவொரர்கள் மூயத்தைத்திருடாமைக்கு ஸநாஜிதமான
ஶுமெஷெ யிட்டும் முடித்தருளுகிறார் “ஸ்ரீஜெஹ்நாபெந”
என்பதால்.

பதம்

உரை

ஸ்ரீஜெஹ்நாபெந

ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயரு
டையவனான அடியேனால்

ஸதாம்

ஸத்துக்களுடைய

ஹ்ருயஸெ

இதைக்காட்டி லுமதிகமான

ஸுயஸெ

மங்களத்தின் பொருட்டு

ஸுயுயெஶ்ருஸு

எழிலாழியிறையவனுடைய

ஷொஸா யு ய ஸ னூகி பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்
தோத்திரமானது

கூபதா

செய்யப்பட்டது.

கருத்து. சக்ராஜனை உவாலித்துப்பெறவேண்டிய லாஹ
த்தை இந்த ஸ்தோத்திர வ஠நத்தினாலேயே பெறலாமென்றரு
ளிச்செய்தார். இதனால் மூயாவலாநங்களில் ஶ்ருஷாஸுரணஞ்
செய்வது ஶிஷாநுஷாநமென்று ஸ்ருவிப்பித்தராயிற்று.

மொவாலுதாதகாஸெந ஸ்ரீ வாலுஶிஸெவிநா !

ஸ்ரீ ஷொஸா யு ய ஸொ து விவ ஶுதிஶ்ருவிஶ்ரு கூபதா ||

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதா கி டு கவிஹாய கல ழாணமணஸாவிநெ

ஸ்ரீஜெஹ்நாபெந ஸா யு ஷொஶாநமூரவெநஶி ||

ஷொஸா யு ய ஸொ து ஸ ஸவ்ஸுயஸும்

ஸ்ரீ : ||

ஸ்ரீ சித்தபயபூவாஜி பூதவரஸங்குணெனநமஃ ||

ஸ்ரீ சித்தெநிபாஜாஜிஹாஜெஸரிசாயநமஃ ||

ஸ்ரீ வெண்குடெஸகிவ புவணாவதாரெஸ்ரீ ராஜராஜ
சிவபூஜாஹஸ்யவெஷாஜாஹாயபுவெஷெஃ கவிகயக
கலஹகணீரெவெஃ ஸவபூதஞ்ஞஹதெனெஃ ||

ஸ்ரீ சித்தெநிபாஜாஜிஹாஜெஸரிசெஃ

சுநம பூஜீதம்

* ஸ்ரீ மரபு உபகம் *

நாவபூகா ஸ்ரீ சித்தபூத ராஜாநமஃ ஸாபசிஸாவபூஜாஜி

கரணாக்கடாக்ஷுபவோஹிதஸ்தாகெந

தெந்நெர ஹாஜாஜிஸ்ரீ ராஜமொவாஹாபெபூண

விரவிதயாவ பூவ பூவ

கிடம்பி, ஸ்ரீ ராஜமொவாஹாபெபூண விரவிதெந

பூவபிபூவதிவததாபெபூணவ ஸாகம்

ஜெஸரிசுவ பூ ஜாபவிவகிபூநீஸஹாஜ பூகெண

தி. உ. ஸ. நா ரா. ஸ்ரீ தாதாஹாபெபூண

வரிஸொய பூ

ஸ்ரீ கபூஜெவாஜெ

ரா. மாராஜாஹாயபூவ பூ

“ஸ்ரீ மொவாஹிஹாஸிபூஜாக்கரஸாஹாயாம்”

பூஜிதம் ஸகவ காரிதம் ||

விரோதிகருதுஸ்ரீ பங்குனிமீ

1912ஸ்ரீ மார்ச்சுமீ

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ சிவதேவ உக்ஷீஹயவந வரவ ஹ்ருணநம: |
ஸ்ரீ கொழைவயீநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி புக
வரவ ஹ்ருணநம: |
ஸ்ரீ சிவதேவ நிரூபணதேவாஸிகாயநம: |

* ஸ்ரீ மருவடி ஹ்ருணநம: *

ஸ்ரீ சிவதேவநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
வெடாநாநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி ஸ்ருணநம: ||

சிவ || நம: வஹ்ருணநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
ஸ்ரீ சிவதேவநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
வெடாநாநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி ஸ்ருணநம: ||

ய: வஹ்ருணநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
ஸ்ரீ சிவதேவநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
வெடாநாநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி ஸ்ருணநம: ||

சுய ஹ்ருணநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
ஸ்ரீ சிவதேவநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி கவிதாஸிகாஸுதேதாபபுரவாழி
வெடாநாநாயிகாஸுதேதாபபுரவாழி ஸ்ருணநம: ||

ஹாஸாஜிபாபாயெபாவதிஷ்ட ஸ்ரீ மரூபஜிநு ப்ரஹாவப்
 த்ருக்ஷித வெநதெதபாவதிஷ்ட நிஜஜிநு நிரதெரொவாஸந
 ப்ரஸாதித ஸ்ரீ தக்ஷ்ஹயவநஸாநா ஸரிவிபுத மாதாஜிபுதா
 ஸாந ஸரிபுதவித ஸவபுஜநீந ஸகமவிபு ஜாநெவஸாநம் ஸகீப
 வெபுபு ப்ரரிதொவித ஸ்ரீ ரதூரஜிநதீப ஸஹபஜிபாநி
 ததக்ஷிந ஸரஹஸவிதீநாநிசரஸாயாநரண வெநாநாபாய
 ஸவபுசநு ஸதநு கவிதாதிபுசுசெஸரி விபுபாநாநுதம் ஸ்ரீ
 ஜிபெக்டாநாயாபுடி, காஹாநம் கதாமிசு வநதாநுபுஸஸி ஜிபி
 ஜாநஜிஸஹஜாநெநம் ப்ரெநம் ப்ரொஸ்தாஹிதஸு ஸஹாவதொ
 ஹாபொகஸுவிதபுஜீவிநீப ஸஹஜாஹபஜாநஸுநிபு ஹ
 வெநாநுநொ வெநதெதபஸுநாநுபாநெந விபாப, மெதொவ
 ஹித தாநுபுஸஸாநாநஸாநாநபு காரம் ஸாஸித ஜநாநா
 ப்ரஹாய ப்ரொகெநெநெந டிண்கெநவ நிஸ்யாதி | நஜிஜி |
 (வநமநகாப) வஹம் = வதிதம் யதாதயா மஹீதி, வநாநம
 மஹீதி வா வஹமாஃ ஹஜிமாஃ, நெதம் நகாப = வகாப,
 ஸ்வெப ஜாநெவ ஜாதி வதவிபுபாஹரண ஹநெதெ ஹபுஜ
 நெமஹபுநிதாபெத யுடி. வநதாநெ வபுநிதவிஷுதி
 ப்ரெக்சு, வநமந = ப்ரொகூரபவாஸுகிநா, வகாப = வெ
 விதாபெத யுடி. “ஜிநாநா ஜிநா க்ருகூபொகூ க்ரு
 கூவவாஸுகி” ஐத புநெகூ. (நெவகூணவஸ வதிபுநெ)
 நெவகூணஸு = விஷொஃ, வஸ = சுயீநதாயா, வதிபுதம்
 ஸ்ரீஸுபு ஜாநிதிதாநிஷு ஜிநி. “தி ஷுபநெவஸாநாஹா
 ப்ரஹகூயீநதாஸு” ஐதிரதஜாநாயா “ஹாஸஸவாஜா
 ஹநஜாஸந யஜெயவெஸுவிதாநம் வஜிநம் து யீபி” ஐத பு
 கூப காரெண ஸவபுபுஸ ஸவபுகாம ஸவபாவஸாஸுவி ம
 வசு நெகூபெபுசு நிரதாபெத யுடி | ப்ரெக்சு, சுய ஹபுடி
 ஹவபுயீநஸிதிகாபெத யுடி. தயாவொகூ ஸ்ரீ ஜிதிவிஷு
 ப்ராரெண “கூந்ரொஜிபிஷு ஹவாநு க்ருபுபுநிஷுப
 ஹரி | ஜிநாநெபுயிஷுநம் ஹஜிதொஹநுஹாஜெந ||
 உவாஜாநுஹாநு நெஸலம் வபுஹபுநிவெண கெஸவம் |

தயாவபெர்ணெ” தி. தயெகிஹாலரதெ ஸ்ரீ ஜெனாராயணெ,
 zவி. “புவிவெஸாய வாநாஂ லோகாந் வவதுதொநவ |
 ததொஜெவாஸுமஸவபூஸுஷுஷுஷு லேயுஸநுஷம் | கம்
 மதிஸவபுஷநுதாநாந் விஸெஜெண கிவளகஸாந் | வாமயாஸா
 நு ஜெஹாஸாஹொ மிரிஜெதபுஜெஹுஸி | ஐதி ஸ்ருக்ஷாஹு
 ஷ்ஜெஸுஃ காரிஂ ரநுவஜாஸிதம் | வவதுதம் வபுஷுதம் க
 க்ஷா ஸிஸெபுததெநாபுள ஹரிஃ | வவதுதாநு னுஹொகா
 தா ஹெஸுநாக்ருஜெஜெஸுவம் | ஜெவாநாந் ஜெபுதெஸிஹா ஜெஸ
 வுமருஜெஷாதம்” ஐதி. வனவஜெவ ஸ்ரீ ஹாமவதாஜாவவி.
 (ஸ்ருதிஸிஸுஸுயொதாஜஜெநாய) ஸ்ருதிரெவ லிஸுஃ
 = ஸஜெபு, க்ஷ்ரஜெயிரிதியாவக. தவ ஜெஸகாஸாக் ஸு
 யொதாஜெ = கஜெபுதொதாஜெநெ, ஸுயாக்ஷாஜெவலிதஸார
 யெபுதாஜெந ஐதபுஷு. சுத ஸாராயபுஸ ஜெஸுயாக்ஷெ
 ந நிபீயபுஜெவஸாநாக் ஸாஜெக்ஷ ஸுஜெமாயொம ஜெகாஜெ
 யொ மண்ணாவ ஜெஜெஜெ: ஜெநாய = ஜெநாநஹுத ஜெநாவ ஜெ
 வவதுதாயெதி ரநுவகம் (மருதஜெத) மருதாவஸ ஜெஐ ஐதி
 மருதாநு. வஸாஸாயாஜெசிஸாயநெவா ஜெதவ. தயா
 யொகூ “ஹஜெஜெநாவ ஸாஸாஸு நித ஜெயொமெஜெசிஸாய
 நெ | ஸஸெமெபுஷி விவக்ஷாயாந் ஹஜெஜெதவாஜெயம்” ஐதி
 தஜெஸு மருதஜெத. மருபாய. மருதவஜெநவாது
 “ஸுவஜெணபூஜலிமருதாநு திவ ஜெதெஸிரம்” ஐதபுஜெ
 ஸ்ருதிவ துவிஜ்ஜாவகெந ஸ்ருதிவபுஷிஜெவெஹவகம் வ
 ஜெஜெதெ. (நஜெ) ஸாவகஷு வொயநாநுகுநுவ ஜாவார
 விஸெஷம். தயாவ நிருஜெதெ “யாம் காமுநக ஜெதயொ ஜெ
 ஹமவ தி சுஹ ஜெவி ந ஜெஜெஹமவ தணவாஹஸ்தெவஜெஜெ
 தாம் யொஜெயத ஜெதொநஜெ” ஐதி. சுதணவ ஸ்ரீ ஹாரதெ
 “அ ஜெக்ஷாஸு ஹவெந ஜெபுஸுஜெக்ஷாந் வஹணம் வஹ |
 ஜெஜெதி அ ஜெக்ஷரொஜெபுதபுநபுஜெஜெதிவ ஸாஸுதம்” ஐதி. சு
 வாயபுவாஜாநுமபுஷுதரீத ஜெஸொக்ஷ ஜெஷாவயிசுஸாவக
 ஷுஜெவொயநாநுகுநுவ ஜாவார விஸெஷ ஐதபுஷு. ஹ

கவிதிஸெஷஃ. தயாவ தாடி ப்ரமணபண வரிஜிணிகம் வெ
நதெயம் வாஹிதாவாஷ்யெ ப்ரணஜீதிவாவம். சுது மரூத
தம் பிந்ரகெந ருடுவணஸு ப்ரமதெ ஸ்ரிஸுக்ரரடுவண
ஸாவெக்ஷநிஷ் திசுக்ராக் ஸஜிஸுவஸுவிஷயகம் ஸாவபவம் ருடு
வகம். “ ஸஜிஸுவஸுவிஷயம் ஸுளதா சூரொவிதாயடா ”
ஐதி தஹுக்ஷணாக். வஹ்மரஹுக்ராக் உவஜாயாஜிவாத் ராவி
கந்மடாஜிஸுஸாயாரணயஜீடா, தஹுஸாராயடஸு ஸுயா
கெந நிஜீபடாஜிவஸாநரடுவ ருடுவகாதிஸயொக்துந்
ப்ராணிதஜிதி உயொஸுக்ராக். கவிமதஸு மரூதஜிஷயக
ஸு ஹாவஸு வஜிஷுக்ராக் ஹாவயநி. வய்யாவகூ வஜுத்.
“ யுஜொஜெடஸுரிஜுத் ” வய்யாவகூ வகீகீடத் ”
ஐதி ஹுக்ஷணாக்.

||௧||

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றார்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்.

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசரியர், திருமாவின் திருமணியே சிறக்கவந்தவத
றித்து, திருவேந்தாசாரியரெனத் திருநாமம் வகித்து, தமது
மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைஞரந்தேர்
ந்து, திருவாங்கத்தம்மானால் வேடாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய
பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த
புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுக்
களையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முக்கியமாம் கச்சிதனி
ல் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிட
த்தில் பொறுமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள் வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உவாயங்களால் வெல்லாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமர்த்தனுன வொரு பிடரானையனுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளணிப்பதாக வாக்களித்து, அவனைக்கொண்டிவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செய்தும், நமது தூப்புற்பிள்ளை அதை யொருபொருளாய்க் கருதாது அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன் ஒருபகல் நமது தேசிகளை வீதியிறக்கண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில் தாம் வஹித்திருக்கும் “ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்” என்றும் விருதை ஐழந்து விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதார்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில் வடபாலுள்ள புற்றடியில் தம்மைச்சுற்றிலும் அரணுக ஏழு கோடுகளை ஒன்றன்பின்னொன்றாகவரைந்து அதனிடையில் வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த அநேகம் பாம்புகளுடன் வந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தனது மந்த்ரசகத்தியால் நமது ஆசாரியர்மீது ஏவினன். அவற்றுள் ஒன்றேனும் அவ்வேழுகோடுகளையுங்கடந்து நம்தேசிகளையனுகாது அங்கங்கே விழுந்து துடித்திறந்தன. இதைக்கண்ட பாம்பாட்டி மனம் நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய் வைத்திருந்த மிக்கக்கொடுமையுள்ள சங்கபாலனென்றும் பேராவத்தைத் தனது மந்த்ரசகத்திகொண்டு ஏவ, அவ்வுரகம் விரைந்து சென்று நிகமார்ததேசிகளைச்சுற்றிலும் வரைந்துள்ள அரணுகிய ஏழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசாரியனை யனுகியது. அப்பாம்பின் பலத்தையும் பான்மையும் பார்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனுகிய வைந்தேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால் துதித்தனர் நம்மாசாரியன். உடனே பட்சிராஜன் தோன்றி ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு ஓங்குகணப்பொழுதில் அப்பாம்பைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர். அஃ, யறிந்த படர்ரன்-ஆசாரியன் திருவடிகளில் விழுந்து அடியேன் பிழை பொறுத்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான் இந்தக்காரியஞ்செய்யத்துணிந்தேன், ஆகையால் என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை எனக்குத்தந்த

அ வாஸ்தாநகரஸஹிதம் மரபுநிபந்தம்

ருளப் பரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கணமே நமதாசாரியன் அவன் வேண்டுமோளுக்கிரங்கி அவனுக்கருள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொறுத்து வணங்குகிறார் “நமசி” என்பதால்.

புத்தம்

உரை

வனமுநாய

பாம்புகளைத்தனக்கு அணியாகக்கூட.

டிக்கொண்டவனாயும்

தெவகூம்பவரவதிட்டுநெ விஷ்ணுவக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்
காய்ப்பணி விடைபெசம்பவரையும்

சுருதி

வேதமாகிற

ശ്രീധരൻ

(திருப்பாற்) கடலினின்றும்

ஸுயொதாடி (ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
நேராய மந்தரமலையாய் விளங்குகிற

செந்திரபாய

புராதனத்

(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய)

கருடனையும் பொருட்டு

நி:௨

வணங்குகிறேன்.

தாத்தபரியம். கனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன்
னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவா
னுக்கு (தாஸனையும், ஸ்நேகிதனையும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும்
மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயமிருந்து) நீங்காப்ப
ணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை
வெளிப்படுத்துவதில் மந்த்ரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த
பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் “பெருமகிழ்ச்சி” என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென் ன்றும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், “வெகுவானவரவதிடுந்” என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்ததையும் விளங்குகின்றன

குறிப்பு. இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யா
தொரு தீங்குண்டாகாமைக்கருதி “வெஹுமஹாய” எனவும், அப்
பாம்பு தம்மைத்தீண்டினும் தமக்குத் தீமபுண்டாகாமைக் கருதி
“வஸ்யொதாஹிநீராய” எனவும் பதங்களைக்கூறியுள்ள ரென்ப
தும் பொருந்தும்.

“வெஹுமஹாய” என்பதால்

தாஸனுமார்ந்தோழனுமார்தான்விரும்பும்வா ஹன :

ஆஸனுமுமேற்கட்டுமாவதுடன் — நீசமுடன்

கேதனமாம் வீசும் வீசிரியுமாங்கேசவற்கு

வேதகருடன் வினாந்து.

என வைந்தேயன் பகவானுக்குதாஸனும் தோழனும் ஆஸ
நமும் வாஹநமும் கொடியும் மேற்கட்டும் விசிரியுமாய், நீங்கா
ப்பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ||

2-10|| ஸ்ராவணவெஹீயாயிராஹம் அவிஷ்ணுமொக
கண்தாகுண வெஹுமஹீகருத ஸ்ராவண வ்ஹீயமதி
வீத ஸ்ராவணவீதிபுஷ்பநாமொம ஸ்ராவணவெஹீயாஸ
கண்கருத வெஹுயாஸவெஹீய அவிஷ்ணுமொக வ்ஹீய
யுபாஸ ஸ்ராவணவீதிபுஷ்பநாமொம ஸ்ராவணவெஹீயாஸ
கண்கருத வெஹுயாஸவெஹீய அவிஷ்ணுமொக வ்ஹீய

உதி வயஸிஸாணம்.

வ்யா || சுயாஸ்ய நிஜாஹநாஹிநா நநஸநொஹதாநிதா
ஹாஹதயாவாஹிதாஹி வ்யாஹநாஹிபுஷ்பநாமொக
ஹாஹதேதம் ஹாஹதேதநாஹிநாஹிதா | ஸ்ராவணி | ஸ்ராவண
ஹதயுபாஸ. தம் விசிரிநவதி | சுவிமெதி | (சுவிமெஹீயாயி
ராஹி) சுவிமெ = கருஷ்ணம், யதாஹிநாஹி = சுவிமெ = ஹதயுபாஸ,
வ்யாஹநாஹி ஹதயுபாஸ. ததாஹிநாஹிநாஹி “ததாஹிநாஹி
ததாஹிநாஹி ததாஹிநாஹி வ்யாஹநாஹிதா | சுயாஸ்ய ஹதாஹிநாஹி

ஐகி தநஹிபாதிஸபஸிஹி, தெநஹஸஹிபிதாயு வபுக்கஸம்
 வுக்ஷிதம். வஸவம் வெநதெயஸு மஹதம் யுபபாது
 வஸரெ வஸிபெஹண ஸாதவ்யொஃவ்யவதெ ராஃ விஜிபவடு
 வபுக் பிாமபிநஸபிபெ உக்ஷுணிதயொஃ ஸபமபுஹாஸெஷ
 ஸுவிதக்ஷபாஹ (ஸநீபெதி) (ஸநீயாமதிபீதராஃ) ஸு
 கீதிபுஸநாமொம மாவொவமபுஸஸுரக் கணக்ஷபாத வெப
 வயாவெவபிந அஜிஹாயிவாகவ விஷாபபுபாணஸுபாவாபி
 காரதரொவிஸுபா ராஜநீராஜிதம்) ஸநீயாமத ராஃ நிஜபு
 ஹாமபிநெந, ஸீதயொஃ பிஹிதயொஃ, ருஃ ஸுக்ஷெபுராஃ =
 தபாவ பிபெவெராஃ, ஸநாமொமெந = ஸநஹரெண, “ஸநா
 ஹாமஃஸநஹ” ஐதபுதெஃ. யக் மாவொவமபுஸ = பிபுத
 ரொவமபுஹம், ஹாவெக், ஸநாபிஹநிதிபாவக். தபாஹ
 வாதபாயநம் “ஸநாஹபாபுரம் பவிஸு ததெத் வஹா
 பாரொவயெதி ஸநாபிஹம்” ஐகி. தெந ஸுரதாம் =
 பாவபுஹதாம், கண்காநாம் = ரொபிஹாநாம், “ஸநிபு
 பிபுக்ஷபுஸத் எவ ரொபிஹெஷபு கணக்” ஐதபுரம்.
 பாதெந = ஸபிபெஹெந, யாவெபம் = கவிவாதம், தெநவ
 யயா = ஹிஸயா, வெவபிநாம் = சுபிபாநாம், தெஜிஹெ யெ
 ஷானெ அஜிஹாம் = அரஸநாம், சுபிபுதகமஸாயஸாஷாஸீணபு
 ஷபுரெஹெந அபாவபுதரஸநவதபா அஜிஹெதிநாபிஹ
 ஜஐதபுபு. தயாவொக் ஸீ உநஹாஹாரதெ “ஸொபி
 ஸாநிபிஹெதி ஷபாஹெவிபிஹஸுதா । ததொபிபாகபு
 தாஜிஹா ஸபபாணாம் தெந சுபிணா । அஜிஹாஸு கபுதாஸ
 பபா மராவெந பிஹாதார” ஐகி. தெஷாபிபாஃ = சுநன
 வாவஸுபாபு. தவ்வாக்ஷாம் = ஹபுஷணாநி, “சுநனொ
 வாக்ஷகொ யஜுஸபுத் னு வாவஸுகி । தக்ஷம் சுபிஸபு
 துநுஹாரம் காகெபுக்ஷயா । வபிஷாபுக்ஷிணகணெபுத
 பிஹாவபுஸ வாகிதம் । ஸபுஸிபு பிபெஸெதம் மஹிசுபு
 ஹாஜானொ । வநெதரெஷாரெமராவெபி ஹபுஷிதம்
 ஹஜமொதெபி” ஐகி ஸீ ஸாக்ஷெதாசுபுக்ஷாரெண சுபுக்ஷ

டிஜாஹரணவகுதா சுமந்தவாஸுக்ஷாடிய ஸபுஸுஷாஹ
 துயுடும். வனததெவாஹயுட வாடுதெவபுதுதேதும். ஸ்ரீ ம
 ருபவஹாஸதி. “வாடுடு தெவகாணஸப ஸ்ரீமணிவதிக்கு
 கொவாஸுகிவ்ஹஸவகுதொ ருக்ஷஹஸுக்ஷகெந ஸ்ரீயித
 சுபிதபுஸாராசுகாகெடுபுஹாரம்! வஹுக்ஷெடுதவஸவெபு
 யுதிவதி திஹாவஹிதேநுது விஹுசு உடுவாயாஸ ஸபுவாஸம்
 உடுகிவதி ஹுஜெஹுக்ஷிணெ வஹிதே” இதி. தெவபுஸுயு
 ராணாநாஸ = விஸுயுபுடுராணாநாஸ, ஸபுநாஸ = மணாநாஸ, வா
 டிகாஸு = வஹிதேஹு [வதபுடுராநாஸம்] ருதாநாஸ = ரீணீநாஸ,
 ஸஸவஸிநீநாஸ, ரொஹிஸுபுநாஸ = காஹிபுரொஹாணாஸ,
 ராஜி = ரெவயா, “ஸ்ரீ ஸ்ரீரெவாஸு ராஜி” இது
 ரீரம். ரீராஜிதம் = சுபுதாராதி சுஜெஹு, தொகெஹு
 ஹெஹவரிஹாராஹு கியுபாணாராதி சுஜெஹு ரீஸு
 ஹகுஷாஹகுத வஹமணாணீஜீவீதிஹிஸபடுவ ஸஜாததிதி
 ஹாவ். வஹம் வீரஸி யாஸாஸாதவ ஸுஸு உதுரீத ஸ்ரீமணா
 ணீஜீவீதி ஸுஸரெணாவி ஸொஹாதிஸபாஹ! காஹிதி. (கா
 ஹிகுஹொஹிநீ ராஜிதம்) காஹி: சுஹொஹிவ, காஹிகுஹொஹிநீ
 தயா, ராஜிதம் = ஜீஹு, காஹிவ வஹஹாஸுர ரிததுயுடும்.
 (ஹுயு) “ஹுயு ஹாரம் ஸாஸாஹெஹுந வஹவஹிஹுமதே!
 ஹுயுஸுஹமெ ஸுஹஸுஹுதஹம ஹொஜீதம்” இதி நிருஹுநா
 ராஸம் விநதாநுதம் (ஹுயு) ஸுஸுஜி. சுது “ரீராஜிதம் கா
 ஹிகுஹொஹிநீராஜிதம்” இதி மெகாநுஹுஸம். “ஸொஹெ
 சுஸுஸுஹுதடுவது” இதி மஹுணாசு. வுஹிதாநாஸி வு
 ஹுநாநா ஸுஹுதடுதே சுபம், சுஹுஹுபாஹவகெஹு வுது
 நுஹுஸம். உஹதாஹி ஸுஸுஹி ருஹுஹுயு. நஹதய
 ரீகஸுஸுஹு; தஹுஹொஜிகஸுந நிபாஹாவாசு. “ஹிஹி
 வடுநாசு சுஹிதெ” துதுதுகாரஸு ஸுஸுஹுஹுதே வுது
 துதுநுஹுஸம். “வஹஸு ஸுஸு ஸுஹுதரம்” இதி மஹு
 ணாசு. “ஹிஹிஹுயிவாசுஹு” துது ஹிஹிஹுயிவாஹவாசு
 ஹுஹி ரீபடுஹு ஸுஸுஹிஸாஸு பெண உதுஹவஹு

பதம்

உரை

{ சுவிதவெஷ
நீயாயிரஞ்ஞ

ஸகலவேதங்களாகிய
நீடத்தில் (வீட்டில்) வஸிப்பவராயும்

{ ஷிஷதீயந
உக்ஷுரித
கக்ஷுண
வெக்ஷுண
வீக்ஷுத
ஸம்யம்

பகைவரை யடக்குவதில்
ஆசையுள்ளவரும்
தடையிலலாதவீரியமுடையவருமான
விஷ்ணுவுக்கு
ஆஸநமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
இருதோள்களை யுடையவராயும்

{ ஸநீயாமதி
வீத
ரூபாஸுக்ஷிதி
ஸநாஹொம
மாஹொவஞ்ஞ
ஸுராக்ஷுடக
வ்ராத
வெயவ்யுபா
வெவரோந
விஜிஹாயிவாகு
விஷாயபுரோண
ஸுடாவாடிகா
ராத
ரோஜிஸுடாராஜி
நீராஜிதம்

தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால்
சந்தோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும் பத்திகள் து
பருத்த கொங்கைகளின்
காடாலிங்கனத்தினால்
பொடித்த புளகங்களையுடைய
கூட்டத்தினது
வேதனையினுண்டானதுக்கத்தினால்
நடுங்காதின்ற
பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விரிக்கப்பட்ட
படங்களுடைய வரிசையினது
இரத்தங்களின்
ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்

{ கானிகதொலிநீ
ராஜிதம்
மரூபம்
ஔவெ

காந்திகளாகிற நதிகளால்
விளங்குகின்ற வருமான
பெரிபகிருவடியை
துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில் வசிப்பவரும், ப
கைவரையடக்குவதில் விருப்பமுள்ளவரும் தடையில்லாத வீரிய
முடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்
களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளு டைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்க த்தினால் நடுங்குகின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்கலினது வரிசைகளினுள்ள இரத்நங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செ ய்யப்பட்டவரும், கார்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கருடனை யான்) துதிக்கிறேன்.

“ஸநீபாமதி” என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்க ளை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்த ருளியிருக்கையில் நமது பத்திகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென் கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களுென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவி களின் வீட்டிற்குசெல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தன் பூரணநாயகனைத்தழுவிக்கொள்ள அப்பொழுது கருடபக வானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக, அ தின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த வரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீரா ஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

2-10|| ஜய, ஸ்ராவ, ஸுவண்ட, டீக்ரஹார, டேவாயி வாஹாரஹாரிது, டிவெளகஸ்திக்ஷிவஹ்வொஹியாராகிணா க்ஷு, க்ஷாஹ்வாத்ருகஸ்தொடியாநஸு வீராயிதொடிவஜிதா ர டெஹாரிஹெஜத பூஜாரொஹ நிபுாரிதொக்கஷ்ட, ஸங்கஷ்டணாத்ரு, ஸ்ராவத, ஸ்ராவஹ்காயஸஸத்யாடி 2-10 தெடுகஸ்திஸஸிஸெஸு நஸெஸுவநஸெஸுநஸி||

உதி திகீபஸாணஃ.

வழா || கரு யுகாஜயஸி யாஸஸாமதஸு 1 ஹவதொ 1 ஸ்ராவதஃ திராவஸாவஹாந பதிவாடிஸெ ஸஸுவஸிஸிஜு

ய ரோஸம்ஸதெ । ஜபெதி । ஹெ மரூப ஜபெத புநயம். (ஸு
 வண்ட) சொஹம் வண்டம் யஸுதஸு ஸம்ஸம். சுஜிதா
 ஹாணசு கிவ புஜஸு வம் ப்ருஹிதவஜ்ஜாயாய ப்ருத புஷீக்ய
 த சொஹநவக்ஷவத்யா டெவாழிக புத ஸுவண்டநாஜியெயெ
 த புயுடும். தஹுத் ஸீ ஜநஹாஹாரதெ ‘வஜ்ஜிஸ்யு காரிஷ்ஜா
 யி தவநெவ ஸதக்யு தொ । வஸதக்யுத் துஜாஜெகம் யஸு
 ஜம் நொவவஸு ஸெ ॥ தஹுத் புஷ்டிஜிஸெ க்யு தஸு
 வண்டிநுதம் । ஹ புஷ்டாநிஸவத்யுதாநி நாஜெக்யு மரூ
 துதம் ॥ ஸுரூபம் வத் தோக்யு ஸுவண்டாயம் ஹக்விதி”
 உதி ‘யஸுமாமெ ஸாமராஜமயுரூபநிமவஸுஹிதெ ஜிஹஸ
 தெள க்ருணாஸெஸஹகண் ப்ருணயதிவவயெ வத் தெஸம்
 டிஜெஸ” உதி மரூபவஹாஸகிவ. யபுபுயம் ஸுவண்ட
 ஸவம் ஸீ ஸாக்ஷதெப்ராணாஜி ஜரூதஹகாயிஷாத புஹுத
 மரூபவ புஹு விஸெஷஜிவதெ; தயாவ புத் விஸெஷகா
 ஹாவாசு மரூதநாத வரம். (டுஷீக்யராஹார’) டுஷீக்யரவ
 வாக்ஷாஸ் யஸுதஸு ஸம்ஸம். யுமவஜெவ ஸஜிஸுஸ
 வட்குஹநாஸாசு ஹ்தெந ஸவட்யாராஜெந ப்ருத்யஹம் வஸகெ
 க்ரு வுஜாக்ருபுஜாநபு திஜ்ஜாவடுவட்கு ப்ருஹிதம் ஸவட்யோ
 ஹார தயொவயம்ஜிநித்யுடும். தயாவ மரூபவஹாஸகி
 ‘வாயாஹம் ப்ருத்யஹம்தெகஜிவி விஷயாரஹெ ஷயாஜீதி ஹ்தெ
 ஸகிதா ஸவட்யாராஜெ ஸக்ரூண ஜரூணாநஹாராயாஜிவம்”
 உதி. (டெவாயிவாஹாரஹாரிந!) டெவாயிவஸு = டெவெ
 நுஸு, க்ருஹாஸ் = சுஜிதம், ஹாதீதிதஸு ஸம்ஸம். ஸு
 ஜாத்ஹாஸு விஜொஹநாயுஜிதி ஹவம். சுத் வஸதாடுஸ
 க்யாபுக்ராஸு உதரத் ஸக்ஷிவ புவக்ஷுதெ. ஹஹு ஸஜெ
 ஹா விஸெஷஜெ ஹதம்ஹம். (டிவளகஸு திக்ஷிவஹொ
 டியாராகிணாக்ஷு) டிவளகஸு திக்ஷிவஹொ, க்ஷிவஸு
 ப்ருஹிதஸு, டுஹொஜெஹம் = வஜ்ஜிஸு, யாரா = நிஸிதா
 ஹம், தயா கிணம் = விரொவிதபுணஸுரூபக்யு, ஸ
 வஸக்யு = ஹுஷணம் யஸுதஸு ஸம்ஸம். ஸஸு

தொடியம் = ஸதஸ்ஸுவண்டாடியம், சேத்யம் = வஞ்சு
 சேத்யம் யஸுதஸு ஸஸிம். ப்ராணாவாந ஸரீ
 நொடாந வ்யாநாவஸு வாயொம் சூரீஸு ஸதஸ்ஸுவ
 ண்டு மரூபதாஶ்டு விஹமெஸுராநுவம் மரூபம் சுயிநெ
 வதரிதி தயொகி. தயாவொகூ ஸீ ஸாக்ஷதெ “ப்ராணாவா
 நஸரீநொடாநவ்யாந ப்ராணரூபிணம் | சிஷ்யஸுஸுமெஸு
 ஸுஸஹிம் ப்ராமாஜிதம் சூரீஸு || ஸதஸ்ஸுவண்டா மரூ
 பதாஶ்டு மரூ விஹமெஸுரம்” இதி. “நரீ ப்ராணாஜிவா
 யநொரீஸாநாய மரூததெ” இதி. ஸீ மரூபவஹாஸு
 துவி “ஸதஸ்ஸுவண்டா ஸாக்ஷதாஜி ப்ரயிதரிஸிம் வந்
 ஸிவது வஞ்சுமெநெடி வஹாஸிவொ நிரூபந வவரூப
 வவ ப்ராணீநாம் வஹ்வாவம் | ப்ராணாவாநாஜி ஸேஷாஸு ப்
 திதநொரீநொதொநெடிவதம் வஹ்வபுதெ வஹ்வாநாவஹ்யா
 ஸள வுரூபு உவநிஷ்டொவதிதஸுஷ்டயெஹம்” இதி.
 (மரூப) வஹ்வவநுத ஹெ மரூப! (ஜி) ஸவெபூததெஷ்டு
 ணவதஸு. (தெ) தவ (ஸரீ) ஸதஸ்ஸு (சூரீ) கொவீ
 (ந) நவதி. (தெ) துஹம் (நரீ) வவகிதி செஷம் (வரூ
 பம்) ஹநொயாவி (நரீ) வீவா “வஹ்வஜிவபுடா
 ஹஸுஷ்டாநஜிதெ வவாஜிநம்” இதிவசு சூரீநாஜிஸாயாபு.
 தயாவாஹம் “புஸஸாயாம் பதிஜ்ஜாயாம் புவாவெசு
 ஜுநெவதி | ஹயவ விஜயெநெவ வளநம் வுநஜெ
 சுபதி” இதி. தயாவ யாஜெநஜெநயம் “நரீநொநொவாஜுந
 ஸாக்ஷிவநெப நரீநொநொவாஜுநஸெகவநெப |” நரீநொ
 நரீநொநஜிவாவிவநெப நரீநொநொநஜெநெபகவீஸு
 வெ” இதி. சுத் ஸுவண்டெதாஜி விஸெஷணாநாம் ஜியா
 க்யபு ஸவெபூதஸு வதநாஸிவாயமஶ்டுக்ஷா வாரிசு
 ராஶ்டுரம். “விஸெஷநெபதூகநெதாரூகி வாரிசு
 ஸுஸம்” இதி வக்ஷணாசு. தயா மரூபஇதி விஸெஷஸு
 வநெபூதஸு ஸாஸிவாயகக்ஷா வாரிசுநாஜுரூபு,
 ஸாஸிவாயெவிஸெஷுதம் ஹவதரிசுநாஜுரூபம்” இதி

கூணம். கூலானவாத்ருக கூலுத் தொவரீ. டெவாயிவெ
தத் உகலியவ வரிகரவ வு “ஹாரஹாரிணி” தத்
பூவவ வு வனகவாகாநுபூவெசுருகூணஸகாரீ. தயா
“கூலானவாத்ருக கூலுதாபாநலு” தத் “வ”ஹுத
ஸகூலாவ புதிருகூணாநுபூவெசுருகூணஸகாரீ வன
கவாகாநு பூவெசுருகூணாநுபூவெசுருகூணஸகாரீ வனகூலாவ
யயூயெயாமம் வவவபுஷ்டரிதிலெ ஸகூ. வவயுதி வடுவபுஷ.

அ—கை. அவ்வவநதேயபகவாஹுக்கு ஒப்பற்றயராக்கிற
மாதிசபங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னினைப்படுத்தி
யிராத்திக்குறர் “ஐ” என்பதால்.

பதம்

உரை

ஸுவண்டி.	வலிய சிறகையுடையவரும்
உலீபுசுராஹாரி	ஸர்பங்களை யாகாரமாகையுடையவரும்
டெவாயிவாஹாரி	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை)
ஹாரி	அபஹரித்தவரும்
ஹிவாகஸ்தி	தேவேந்திரனால்
கூலி	ய்ரபாகிக்கப்பட்ட
ஹிவா	வஜ்ராயுதத்தின்
யாரா	முனையின்
கிணாகூலி	தமுபையே அணியாகவுடையவராயும்
கூலானவாத்ருக கூலு	ஹழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உத்பத்தியையுடைய.
சுரு	அளவிறந்த
வீராயித	வீரயத்தினால்
உதயவஜ்ரகாரீ	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
டெவதாரி	விஷ்ணுவின்
டெஜத யஜாரொஹ	வேற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிபுராரிதொககூலு	நிச்சயிக்கப்பட்டமகையுடையவராயும்
ஸகூலுணாதலு	ஸங்குர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

{	மரூபுணகாயி	ப்ராணன் முதலிய லீந்துகாற்றுக்கு
	ஸதாபிதெடு!	மதிஷ்டானதேவதையாகிய ஸத்பன் முதலிய லீந்துமூர்த்திகளை யுடையவராயும்
	மரூபுண!	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
	ஹெமரூப!	ஏவைநதேயரே!
	ஜப	எல்லாருக்கும் மேலாகவினங்கக்கடவீர்
	தெ	உமக்கு
	ஸதீ	ஒப்பானவர்
	நகரிகு [சுவரி]	ஒருவருமில்லை
	தெ நதீ	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
	புமீ	மறுபடியும்
	தெ	உம்மையும் பொருட்டு
	நதீ	நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தாத்தரியம். வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பரம்புகளையா ஹாகாரமாகவுடையவரும், இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான அமுத த்தை யபஹரித்தவராயும், இந்த்ரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத் தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிச் காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உ ணடாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவின்னுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறிமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையை யுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணருபியராயும், ப்ராணன் முதலிய லீந்து காற்றுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்திபன் முதலிய லீந்துமூ ர்த்திகளை யுடையவராயுமிருக்கின்ற ஏவைநதேயரே! எல்லோரு க்கும் மேலாக வினங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை உம்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன். பிந்தியும் உம்மை வணங்குகி றேன்.

குறிப்பு. (ஸுவணு) என்பதால், கருடன் தேவலோக த்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

பாஸஸ்யவாஸஸ்யம். சுருதெ வ “ஸவயபுராயவயபுராயநிபுராய
தெ” தி ரெவாக்ரானாயகாரஸ்யாஸக பூதாரி ராஸவதநு
பூரஸம். சுருதெவாஸகாரஸ்யாநயகஸஸ்யம். வஸவ “வஸ
தஸ” தநுதாவ பூதாரி பூதநுபூரஸம். தயா “வியெ
யாவியெயா” உதி “பெய்யா உபெய்யா” உதிவாநெக வுஜநாநா
ஸக பூதாரி ராஸக சுருதெ மெகாநுபூரஸம். “வஸஸ்யஸ்ய” உ
தநுத உபெய்யா யபிவாஸகஸ்யம். “உபெய்யா யாவஸ்ய” உதநு
த “நபுராயஸ்யாரிணெ உபுராயதிகிணெ நாராயணெநாவஸ்ய
ணெநாஸெமெ கஸுணெநெநெமெ நுஸுணெநாயாயஸ்யஸ்ய”
ரிதிவக வெயபெய்யுணெநாஸ்யம். “வீஸ்யவெபெய்யு” ராஸ்ய
கம். உதநாநாஸ்யஸ்யாராணா யயாபெய்யா ஸஸ்யஸ்யம். வாவஸ்யஸ்ய
வெய்யுஸ்யம் ||

(அ—கை). சிறகுளாலும் நகங்களாலும் முக்காலும்
மருததகாலாலும் கோரப்பங்களாலும் பெருமையும் வலிமையும்
வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகி
றேனென அருளிச்செய்குறார். “நபி உப” என்பதால்.

பதம்

உரை

கஸுஸ்யவயபுராய	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
வயபுராயநிபுராய	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
வகஸாநிதாஸ்யாஸ	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
உபெய்யவாய்ய	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
வீஸ்யவெபெய்ய	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
சுஸ்யதாமாய	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
வாதாஸ	பாகாளலோகத்தில்
வாஸ்ய	பாங்காரசபத்தினால் (பாம்என்ற ஓசை யினாலென்றபடி)
ஸஸ்யஸ்யநாமெய்ய	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
வீஸ்ய	துன்பப்படுத்துவதில்
ஸஸ்யஸ்யவாஸ்ய	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
நவஸ்யுணெய	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
வஸ்யுணெய	கடோரமான முகத்தைபுடையவராயும்

வஜ்ஜா || சுய உரணத் தொகுகு, ரேண “உன்னெ தடிவதா
யாஹ, தயா உன்னெ வ டெமுரா. | தி ஷுஹகிஸுடாகாயு”
ஐதி ப்ரோணபுதிவஹ உன்னெ திவாடி வெநதெய டெவ,
தாவிஷயகஸீபகுகு திசப ஸ்கூததெவதாபு திவாடகுகினு
ஹகிநெநபகாஸபநு ஸூபெகுகிதம் ப்ராயுநாமஹுப்ராயு.
யதெ. | தநாரிதி. | (சுநுமதவகுகிவகஸுராதாரகம்). சுநு
மதம் = ப்ரோடிதம், உஜாரணஸிபெகுகிவண்புநதாரம் உஜா
யுபோண ஐதி யுடி, வம் = வவணடிம் யஸ்யஸம், ஸவாஸளகுகி
ஸகுகிவண்புஸு. சுநுமதவகுகி, தஸ்யுவகெ = வநுவபுஸா,
மெ, ஸுரநு = டெஜீவ, ரோம், தாரகம் = ப்ரணவம் யஸ்யஸம்
(வித்ரஹாநுபி யாஸெபாரம்), வித்ரஹாநுபி யா = ஸூஹா
ஸஹவஹ, செபாரம் = ஸிரொஹநுஷணம் யஸ்யஸம். (தி வ
மபாவமபு, ஸநுதி), தி வமபாவமபுபெயம் = யஜுயு
காரிநாம் ரோகஸ்யு, ப்ரஸநுதி = உத்திலாயநம், வது
விபுய பூரூஷாயுபுடிஐதிவாவம். ப்ரஸநுபதெ சுநெ
நெதி வுததி. (தாவகம் தநம்), க்ஷீயம் உன்னெ, ஸீ மரூப,
வஹாகுகாரினு ஐதி யுடி. தநன்னெ ஐஜாரஸு ஸீ ஸாகவதெ
வாடிதெவணவம் திரநுவிதம் “சூத்யாடிநாஹாரி மெ,
வநம் ப்ரோநநம். | விஷ்ணுஹ ஹுதாஹஹஐதி வஹா
குகாரிநம்” ஐதி. தநுஹாரெதம் “ப்ரணவம் வநுவபு,
ஸுபுத பகுகிஸஹதெநாரம்! வஹாகுகாரிஹாரினு ஸூ
ஹானஸுபுகுகிதிதம்” ஐதி. சுவிநுவகெஷ வணவியெபாவ,
ணுநீயம். சுநுமதம் = சுநுமொம் ப்ரபுபெணவிகிதம், யயா,
குகிஸுயுபோணஐதி வாவம். யம் பகுகி = பகுகிஸஹம், த
ஸ்யுவகெ, செஷா வநுவபுவக: சுதம் உபயவியொஹவிம
ரூபிதெநாஸீதிஜூயதெ. சுதவணவாஹம பூஷிஷுராயாயு
வாடிமரூபவஹாஸதி. “வகுகிவ, துஸுவகுகிதிதயஸுப
புடபு ஸுபொடிாரதாரம் உன்னெ மரூபததம் ஹுதவ,
ஹயிதாஸெபாரம் ஸீயாரி” ஐதி. சுதப்ரணவபுகுகிவி உன்னெ
யிபதெ சுஸுடிவாயுடி, ததெவியெடிம் சுநுமதவகுகித

மொவ்வென்கூறிய ஸ்ரீஸுந்தரேசுர லீயபுஷ்பபூஷணவஹஸுதா
 நவஹாப ஓசும் வ்யயஜாஜாதி, ததவெஹேஷுஷ்புஷ்ணாத
 உதவொ லீயபுஸௌயபூஷணிக்ருதம் மதமுண் னெஓ
 ிஜதாந்ரு ன்ஓம் சுஸாகம் தவொவதெந ஸஜீவக்சிதிக்ருத
 ப்ரகிஜ்ஜாம் நாநாவியெயெடுதெந்ருதம் ஜஹ்மவம். சயவீ
 தொடுவெந்ருஃ சுஸுபவம் வ்விதரம் மரணபிவ ஸ்ணுத்,
 சுஸுபெநய ஸாநவநிவபுக் கிஹ்மெதவவியம் உந்ரு
 யெய்யபிஸாககோரஜி, ஹவாஸ பாக்ருய்யம் யஜித், தவ்ராடி
 ஸாகம் தவஸந்வதஸாஜாதொயம்புத் வக்ஷிணாதிந்ரு
 ஹவதம்” இதந்ருகாஷ்டம், ததம் சுஸுபவாநிநதயாம்
 ஜாதொயம் மரூபம் வக்ஷிணாதிந்ரு க்ஷெஹ லிதி ஸுத, சயாயம்
 மரூபஸவத்ராதாஸவபூணாம் ஜாதநாக்ஷிணவபெநா
 ஸாநிதாசு ஓஸுபாசு வ்விதரம் விநதாம் விஜொயிதம் காரொ
 சுஜிதாஹரணாய ஷெவதொகாமகா ஸெநெந்ரு ஷெபவமெனெ
 யபுயா தாந வராஜித ஸாநிதகூலிஜாபயவ்ரு ஜெஜி
 மம் விஷ்ணுநாஸநெயிவாந்ரு. தெந்ருதவரம் ஸுபஜிவிதகாஹக
 ஜிஜித ஸுத ஸுதம் வ்விதாந ஸகாஸாநிநவபிதெ இந்ருணவ
 ஜாநிஷுத் ஸுதபுத்ராராயம் ஸுவிஸுபெஷெக் வத ஓஸு
 நவ்விதெந ஷெவெந்ருணாந்ருபித ஸவ்ருஷுஜி ஸுதக
 மாரஹரணெந வ்விதாந்ருதாஸ ஸாநிதொயயாஜாஸெநி ஹரத்
 யாக்யாந்ருநாஸநெயா. (ஹே சுஹீநாதக) சுஹம் = ஸ
 வபூர், தெஷாம் ஹம் = ஸாநிந்ரு, “ஹ்நொஹ்நெவரவ
 பும்ஸிநிக்ஷாநிநொஸிஷி” தி நாநாயபுந்ருதாநா. தெ
 ஷாநிக்ஷ, ஸஜீஸுஸவதாஜிகெத்யபு. (வ்விராம்) சுஹ்நொம்
 “சுஹ்வநீயாந்ருபநீதிஹெஷெ”ரித ஸுதபுக்ஷரண வ்ரு
 ஹஸ்திபு ஸுதிநிவாவி சுவிவாந்ருரிதிநாவ். (தகவபுஜி)
 வராவரதகவ்விஷயினீயிபம் (வராம்) உக்ஷுஷ்டம் (ஸுயா
 காரிஹீநாம்) வ்யபுஷ்ப பௌநாநாநாநிதாம், ஸுயாபு யொ
 ஜநஹ்நொநிதி ஹவ். சுதவாவ (சுஹீநாம்) ஜிஹீயஸீ, ரொ
 க்ஷுஸாபாநிஷுநுவதபூநாநிதிநாவ். (ஹ்நொந்ருநிபாந்ரு)

வயதெவதி	இந்த்ரனுடைய
உவது	செருக்கினுண்டான
ஜலக	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாயுவியு	வாலகில்லயரென்னும் ரிஷிகளுடைய
வதிஞ்சூ	ப்ரதிக்கைரயினால்
சுவதீணது !	உதித்தவரே ! (தோன்றியவரே)
ஹெ சுஹீநாஹக !	ஸர்ப்பநாசகரே !
விராஹ	நிலையான
தக்ஷஸாஹி	பராவரஞானத்தையும்
ஜமநுருதகருந்	உலகத்திற்குமுதல் வித்தாகிய
சுஹுருந்	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொ
	டுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
விராஹ	மேன்மையானதும்
சுயாகாஹீநாஹ	இழிந்தபொருளின் புருததாகியும்
சுஹீநாஹ	குறைவற்றதும்
சுஹாநந் டொஹுயீ	மஹாநந்தத்தைத் தரக்கூடியதுமான
ஹகிடுபநாஹ	பக்தியாகிப் பசுவையும்
உயீயாஹ	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம். பின் தொடர்கிற பகராசுநிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும், அக்நியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும், நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களைக்காக்கட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்த்ரனுடைய செருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்லயர்என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்கைரயினால் தோன்றினவரே! ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின் பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேராநந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையப்படி செய்வீராக.

அ—கை நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப் பவர்களின் பகைவரதுவலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்ற நுனிச்செய்கிறார் “ஷெட்தி ஂஸக” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஷெட்தி ஂஸக	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய
{ உரணம்	அடிகளையுடையதாயும்
{ நரவாரிவாடி	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
{ நவீந	புதிதான
{ மஹி மஹணம்	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
சுலா	இந்த
விஷ்டாபஹுங்கம்	கருடதண்டகமானது
{ விவக்ஷ	பகைவர்களின்
{ வாஹிநீ	சேனைகளுடைய
{ வ்யூஹம்	அணிவகுப்பை
விவடியதம்	பிளக்கட்டும்

தாத்தரியம். முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர் மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

உ—௮|| விவித்ருவிவிஜெஸாயம் வெஷ்டெஸவிவஸிதா ||

மரூபஹுங்கவஸஹிதம் மரூபஹுங்கம் ||

உதி கூவிதாகிபுகலிஹஸ்ய ஸவபுதந்த்ருவதந்த்ருவஸ்ய ஸ்ரீ ஜெஹ்நாபஸ்ய ஸ்ரீ வெஷ்டாநாபாபுஸ்யகூதிஷ்ட மரூபஹுங்கவஸஹிதம்

வ்யா || சுமெயவஹுதிம் வரிவஸிவஸ்ய சுஸ்ய ம்ருஸஸ்ய சுத புநலிஜ்ஞாநவ யுக்த ஸஹரிம ஹிவ்யுத்யபும் ஸநாதி, ஸநசும ஸாபெத்யுணா மலவிஸெஷஹ வஹு நியபிதி ||

விவித்தெதி (விவித்தலிசிசி) விவித்ரம் = விவியாகாரம், வி
 சிம் மமநிஷத்திம் டிஷாதீதிஸி, நாநாவியலிசிவ டிஷத்யுடி.
 தயாவொக்து ஸீ ஸாக்ஷதெ “வேலியுய்யுயாவொக்து” மவனி
 ஜவதொடலிதாம் | வஸுபாக்ஷதணவிதெஷ ரோரணொயுட
 நாடிஷம் | சொஷணஸுமநாவெஸ ஸவபாக்ஷதணகடுஸு
 நவொமஸநவாயுதி ஜிவநிஷிவெஸநெ | ஐடி ஜாமாடி
 விடிஸு “கிஷ்ணாம் விஜயெதயா | டெவதாஸநியாநாடி
 “ஸுடபிஷ டிஷகடுணி || வநவிரிஷஸாடுஷுஷம் தயா
 நெஷுஷி கடுஸு | உதிஸ்தம் ப்யுஷீத மருதூதநஸு
 ரு” உதி(ஸொய) நிவிதாவநிஸுராக் ஸிஷாயுடிவ டெஸா
 க்ஷிபிம் (மருவகங்கள்) மருவவிஷயக் டிஷகடு (மருவயுஜி
 தொஷாய) மருவயுஜிஷு = “மவதொவாஸுடெவஸு, தொ
 ஷாய = “ஸொவொஸாய, (வெஷுடெஸுவிவஸிதா) வநதக்ஷுபா
 ஸாடிதவிடி டெவெஸுஷெ ந வெஷுடெஸாடுஷெ ந விவக்ஷ
 ணெந (நீதம்) ப்ணீதம், வணிதம், தயாவெடிமஸாக்ஷ
 யநதடியுடவரிஸீதநவதாம் விவக்ஷவக்ஷணம் விவியெஷுவி
 சிஸு மவதீதி மாவம். ப்யுபாவக்ஷம் வுதம் “மக்ஷணஸுதம். நந
 துக்ஷயம் மருவஸுதா மருவயுஜிவஸாடிம் ப்ணவதீதிவெஷு
 ஸதம், “யிம் ப்யுவிவாநிஷந ப்யுவிவ டெஸாநா” உதா
 ராஷு “வநதக்ஷுதாநதயுடாடி” டெதம், கநம் ப்ணிஷுஸாஸு
 ஜநாநா வவபாத்தா, ததபுஷா | ததெவாநுபாவிஸு, ம
 தாமஜிஸாஸிஸொடெவதாம், கநெந ஜெவநாதநாநுப வி
 ஸு நாரிஸுபெவ டெஸாநாணி” தாடிஸுதி கடுவகெந
 “மருஸுஸவபுஷதாநா ம். டெஷுடெஸுஜிஷுந திஷதி |
 ஸாடிபநஸவபுஷதாநி யுதாநாநிஸாயா” உதாடி
 ஸுதா, “ஸாக்ஷாடிவ டெஸாயம் ஜெஜிதி” உதி ஸு
 தெணாக்ஷுதா டெஸுணந டெயெந வ ஸவபாக்ஷதணஸு
 வு ஸுரஸு ஸவெடுஸுஸு ஸவபுஸுஷாஷுதயா ஸ
 ஸிஷிஷிஷுரஸுதயாவு சுநயாவிமருவஸுதா மவாநு
 ப்ணாக்ஷவநவ ப்ணாடிதெ. தயாவொக்து “பெயஜிவி

அ--கை. இக்கவி வழிபடுக்கடவுள் வணக்கமாகவும் அக்கடவுளின் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டும் இந்நூலியற்றியதாக வருணிச்செய்கிறார். “விவிது” என்பதால்.

பதம்

உரை

விமீத ஸிசிடிஃ

பலவகைப்பட்ட ஸித்தியைக்கொடு
க்கக்கூடியதும்

ശ്ലോകം

ஆவ்விதமான

ഗ്രന്ഥചുരുക്കം

கருடதண்டகமானது

மாண்புமிகு தொழாய்

பகவானது திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின்
பொருட்டு

வெங்கடேசவிஷ்ணுதா
ஸீதம்

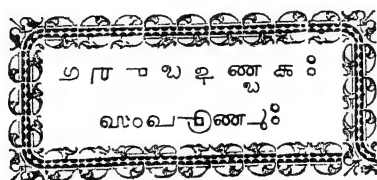
வேங்கிடேசரென்னும் வித்வானால்
சொல்லப்பட்டது.

தாற்பரியம். பலவகை ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதான இந்த கருடதண்டகமானது வேங்கடேசரெஸ்னுமடியனால் கருடத்வஜரான பகவானுடைய திருவுள்ளம்கிழ்ச்சியின்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

கருடன்மேற்றண்டகத்தைக்காசினியோர்காணத்
திருவருளாற்றென்மொழியிற் செப்பினான்-விரும்பிப்
புவிமீதிலாச்சான் புகழ்வம்சப்பேற்றான்
கவிராஜ கோபாலன்காண்.

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதாகிடுகஹிஹாய சுஹாணமுணஸாவிநெ !
ஸ் உதெவெஹுஸாய வெஹாஹுஸாவெநஹி ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதீபவயபூவாஜிதவரவ்ய ஹனெநம்: ||

~~~~~

ஸ்ரீதெநிமரோஜைஹாஜெஸிகாயநம்: ||

ஸ்ரீஸெயவபெண்குமாரதிருகவதாவெழிசு.தரு.த-

ஸ்ரீகாரதாதெஸிகதநதஹெவெ: ஸவதரு.

வதரு. வெஹாநாநாயபுலிபாணவிஜய பூஜெ:

ஸ்ரீவெஹாநாயபூவரநாஜெயெயெ:

ஸ்ரீவாட்டாராயெயெ:

விரவிக.

* ஸ்ரீநிமரோஜைஹாஜெஸிகநாஜெஹாஜூரஸத. *

தெநெவ விரவிகயா

சூவாயபுமணாஹாபூவாயா விரவாயா

~~~~~

அ. வெ. ஸ்ரீ. ய. ஸ. குருச்சி மெவாநதாதா

யெயெண விரவிகயா

சூவாயவிரவாயாவலாகம்

~~~~~

தெஸிகஸவ்யபூவாயவிவலிபுலிபாணவிஜய

அ. வ. ஸ. நா. ரா. ஸ்ரீ தாதாநாயெயெண

~~~~~

க. ம. வெ. ர. ஸ.

“ ஸாணாநாஜெஸிகநாஜெஸிகநாஜெஸிக ”

க. ஜி. தரு. ||

~~~~~

ஸாதாரண-ஸ்ரீ ஆவணி-ஸ்ரீ

1910-ஸ்ரீ ஆகஸ்டு-ஸ்ரீ

வ்ருகடநவத்ரிசு ||

செஸிகஸுஃவ்ருகாபவிவஜிஃஸஸா ||

ஃஹாநுகளே !

சுவ்ருதஸுதகம், ஷொஸஸாயஸஸொத்ரும், ஸுஃஸு-
நாஸுக், இதுகள் வ்ருவ்ருநங்களுடன் அச்சிடப்பட்டு
வருகிறதுகள். நம்மஸஸையில் அச்சிட்டிருக்கிற 1 முதல் 12
வரையிலுள்ள புஸ்தகங்கள் சந்தாவாகச் சேருகிறவர்களுக்கு
பாரம் 1க்கு பைசா ஆறுக்குக்கொடுக்கப்படும். இதர்களுக்கு
அடியில்கண்ட விலைக்கி கொடுக்கப்படும்.

ஹயத்ரிவஸொத்ரும்	ஸவ்ருவ்ருநம்	0	6	0
ஹவஜ்ருநஸொவாநம்	தெ	0	9	0
ஃஸாவதாரஸொத்ரும்	தெ	0	4	0
சுஷுஸொகி	தெ	0	4	0
மொஃஸுதிஃ	தெ	0	6	0
ஹஸுதிஃ	தெ	0	6	0
ந்ருவஸுதகம்	தெ	0	1	6
ந்ருவஸுதிஃ	தெ	0	8	6
மொவாஸுதிஃ	தெ	0	7	6
வெஸாஸுதிஃ	தெ	0	2	6
செவநாஸுதிஃ	தெ	0	12	6
நாஸுதிஃ	தெ	0	4	6
ஸ்ருகஸுதிஃ	தெ	3	0	0
ஃஸாஸுதிஃ	தெ	0	12	0
ந்ருவஸுதிஃ	தெ	0	8	0
திருப்பாவை முதல் ஸஞ்சிகை		0	8	0
திருப்பல்லாண்டு	ஸவ்ருவ்ருநம்	0	10	6
விரொயிவரிஹாஸுதிஃ		0	9	0
ஸ்ருதவ்ருகாஸிகாஹவ்ருகாஸிகா		5	0	0

இந்தக்கிரந்தங்கள் வேண்டியவர்களுக்கு விலைக்குக்
கொடுக்கப்படும். இங்ஙனம்.

தி. வ. ஸ. நா. நா. ஸ்ரீதாதாசாரியர்.

43 செ. வீடு பாட்டராசாரியார் தெரு, தும்பகோணம்.

പ്ര:

ஸ்ரீகொடிவய்யுமெ தாவய-பூவாடிதவாஸு ஹணை நஃ

ஸ்ரீமதகும்பாரதாபுஷிகாயநமஃ

ஸ்ரீதெவாநாயகேஹாஜெஸிகாயநமஃ

ஸுஜய-நகரவாஸு வெடிதகூய-வாமா. |

சுநுஷிதகருதாஸதம் வடுதலுக்விதரம் மூரூம் ||

கூரோடாததயாபாயும் ஸஜாபாஸவரம்ஸஜா |

வெடாநா உயாபுலிபாணவிஜயயஜ்ஞாஸுயெ ||

* நிழலாநிலைநிலைநாலைவெட்டி தூயதொடர் || *

ஸாம்புலுளமதவாவடாகுசாஜ்ஜாழிததொநுஃ |
 துயுண்கெழிகு வடுந் வெங்கடுசாஜ்யம் ஐஃ ||ஸ்ரீ||
 ஸ்ரீஜெங்குடநாயக ஸ்ரீநாதாஜெஷ்டாதரங்கம் | ஸம் ம
 ஹுதகஸவ்வாஜாய வகெஷு ஸவடாபுலிஜிஃ ||க|| வணா
 வதாரொநுணாயகதநபொ வெங்கடாயிவம் | ஸ்ரீஜெககிண
 யொமயுஞ்சொ வரஜாஜாயகவீகிதம் ||உ|| ராஜாநுஜாயக
 ஸநுபுஷுஸுளவணகிநுலிணகி | தாகுஷ்டுத தவரஸுஜம்

[illegible]

* நி மரினதெசிகநாரிஷ்டா துரஸத நாரிவனெ || *

ஓ வணாவதாராயநரி
சுநனாயுதநயாயநரி
வெஹாயிவாயநரி
ஸ்ரீஸுக்ஷணயொழிஸாயநரி
வரதாநாயுதநயாயநரி
நாரிநாஜாயுதநயாயநரி

ஸளபனபுநாநிநகாய
நரி

தாநுததவராயநரி
ஸாயநரி

புலாநிதநயாயநரி
நரி || 10 ||

சுயதலாநாநகாயுத
பெ நரி

ஸுநிவிநெநரி

சுநெநரி

ஐநிவாஸபாநாநிநாய
நரி

ஸுநவயெநரி

தநுதநவநெநரி

வாநுதநாயநரி

வயவராயநரி

ஸுயாஸிநெநரி

சுயாஸிநெநரி || 20 ||

புயாநவநிதநாயநரி

நெவதாநாரிநாயுதநரி
நரி

ஓஸுதவிநாயநரி

ஸுயிநெநரி

ஸுதவாயநரி

ஸுதவாயநரி

ஸுதாயநரி

வாநிநெநரி

சுதநுதநரி

சுதநெநரி

|| 10 ||

ஸுயிநெநரி

நிரஸுலாநெநரி

புதநுதநாயநரி

சுநாநிநாயநரி

சுநிநெநரி

சுநிநெநரி

நரி

ஸுநாயநிராநெநரி

ஸுநாயநரி

நரி

சுநாயநரி

நரி

ஸுநாயநரி

ஸுநாயநரி

புதநாயநரி

சுநாயநரி

வாநிநெநரி

ஸுநாயநரி

ஸுநாயநரி
ஸுநாயநரி

ஓ ஸ்ரீபுஷ்பாஜ நத்ரா தெ
நம: ||

ஸம் பஸங்ஸயாகுதபெ நம:

யத்ரா தாரபு கிஷா தெ
நம:

ஸவபு தம் த ஸ்ரீ க்ரு யியெ
நம: || ௧௦ ||

சுவ தாரா ஹஸ ஜோய நம:

சுபு ஸாஸநயபு ஸ்ரீ க்ரு யியெ
நம:

சுபு வம் பக தக்ஷ ஜோய நம:

தக்ஷ த்ருய விஸெ ஷவிஷெ நம:

ஹ்ரு யொம விஸொயி வாய
நம:

ஹ்ரு தெ நம:

ஹ்ரு வக்ஷ யாய நம:

ஜோ தெ க்ஷாராய நம:

ஹ்ரு விஷெ நம:

விஹ்ரு யிகு தித்ரு யாய
நம: || ௧௧ ||

ஹ்ரு து ஸ்ரீ க்ரு யபு ஸார ஜோய
நம:

ஸ்ரீ க்ரு ஜோ தாஜ வம் பகாய
நம:

ஷ்ரு மயொம நிஸெபு தெ
நம:

ஸவத் தக்ஷ க்ரு யபு த்ரு யாய
நம:

சுஷ்ரு க்ஷ ரெ க்ஷ ரீ தாய
நம:

நவ தெ க்ஷ ஸாராய நம:

ஹ்ரு தா த்ரு யபு விஜோ தெ நம:

ஸத் க்ரு தெ நம:

ஸஹ்ரு விஷெ நம:

ஓ ஸ்ரீ பூஷ்ணாய நம: || ௧௨ ||

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம:

யபு ஸம் க்ரு தெ நம:

ஸாரயம் வ்ரு த்ரு யபு த்ரு யாய

ரொராய நம:

வக்ஷா நத்ரு யபு த்ரு யாய நம:

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம:

யபு ஸம் க்ரு தெ நம:

ஸாரயம் வ்ரு த்ரு யபு த்ரு யாய

ரொராய நம:

வக்ஷா நத்ரு யபு த்ரு யாய நம:

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம: || ௧௩ ||

ஸாரயம் வ்ரு த்ரு யபு த்ரு யாய

ரொராய நம:

வக்ஷா நத்ரு யபு த்ரு யாய நம:

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம:

யபு ஸம் க்ரு தெ நம:

ஸாரயம் வ்ரு த்ரு யபு த்ரு யாய

ரொராய நம:

வக்ஷா நத்ரு யபு த்ரு யாய நம:

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம:

யபு ஸம் க்ரு தெ நம:

ஸாரயம் வ்ரு த்ரு யபு த்ரு யாய

ரொராய நம:

வக்ஷா நத்ரு யபு த்ரு யாய நம:

சுமெ க்ஷ நா நாகொடி ஜோ ந

நிவத் தகாய நம:

யபு ஸம் க்ரு தெ நம:

ஓம் ஸாஸிதெ நம: ||
 ஸவபுஹிதாஸுரணததவ
 ராயநம: || ௧௦௦ ||
 ஓம் ஹாமாஸுரநம:
 ஸுணபுஸுணபாயநம:
 ஸுஸாஸுரநம:
 வுணுசுசுபுஸுநம:

ஓம் வஸித்ருவாணயெநம:
 வுபாஸுரநம: ||
 வுபாஸுரநம:
 ஸவபுஹிதாஸுரணததவ
 வுபாஸுரநம:
 வுபாஸுரநம:
 வுபாஸுரநம:

நி மஹாஹிதாஸுரணததவ
 ஸுணபுஸுணபாயநம: ||
 ஸுணபுஸுணபாயநம: ||
 ஸுணபுஸுணபாயநம: ||

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீபதிவயபுராஷாஸிதவருவாழ்வுணைநதி: ||

மிமரினாஜெஸிக நாரிஷாஸிதவருவாழ்வுணைநதி: ||

நதிவருவாழ்வுணைநதி: ||

வெருவாழ்வுணைநதி: ||

மிமரினாஜெஸிக நாரிஷாஸிதவருவாழ்வுணைநதி: ||

தம் வெருவாழ்வுணைநதி: ||

வருவாழ்வுணைநதி: ||

வருவாழ்வுணைநதி: ||

தாராவிட வ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீமதிதயவரிஜானவாநா வாயுதஜம் |

ஸ்ரீதிவாஸிதநாரிஷாஸிதவருவாழ்வுணைநதி: ||

ஸ்ரீபதி-திருவ வவஸுபாஸாடித ததுரம் |
ஸ்ரீபதி-வவஸுபாஸாடித ததுரம் |

உருவாடித ததுரம் |
மொவாடித ததுரம் |

ஸுததுரம் வவஸுபாஸாடித ததுரம் |
மிமரானுமொருநாடித ததுரம் |
முதலானவருடைய வவஸுபாஸாடித ததுரம் |
ததுரம் வவஸுபாஸாடித ததுரம் |

(மிமரானுமொருநாடித ததுரம்) நிகமர்ந்த மஹாதேசிகனுடைய திருநாமங்களின் மஹிமை எவரால் வர்ணிக்கப்பட்டதோ, தாதாசாந் திருநடைய குமாரரான அந்த வேங்கடாசார்யரை ஸேவிக்கிறேன்.

அவதாரிதை. இந்நூலாசரியர், இக்ரந்தம் யாதொரு திடைபூறுமில்லாமல் முடிவதற்காக குருபரம்பரையை வணங்குகிறார் நான்குசுலோகங்களாலே, அதில் முந்தற தன்னுடைய குருவை வணங்குகிறார் “ஸுடிசுடி” என்பதால்.

திருவாழியாழ்வானையுபாவித்து அவருடைய க்ருபையினால் நான்கு வேதவேதாந்தங்களின் உண்மைப்பொருளையடைந்தவரும், நூலுயாகங்களை செய்து அதனால் சத்க்ரதுவென்று திருநாமம் பெற்றவரும், அடியோமுக்கு பிதாவுமான குருவை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அ-தை. நிகமர்ந்த மஹாதேசிகனை நமஸ்கரிக்கிறார் “ஸ்ரீபதி” என்பதால்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான அருளிச்செய்தவர்களாகிற அமிருதப்ரநம் பண்ணுவவராய், ஸர்வதந்தரங்களிலும் ஸ்வதந்தரராய் [ஆகையால்] பூதேவரென்கிற பெயரைப் பெற்றவரான தேசிகனை ஸேவிக்கிறேன்.

நாயபாசி நவண்பாயு உயாவா துநாயியி |
 நாயி நாயி உம் வநெ ஸ்ரீமாயுநாயி உம் வநெ ||
 வண்பாயு நாயி நாயி வண்பாயு நாயி ||
 ஸாநாயி வண்பாயு நாயி ||
 யதயுநாயி மண்பாயு நாயி வண்பாயு நாயி ||
 உதயநாயி மண்பாயு நாயி வண்பாயு நாயி ||

||சுவ|| “சுவாயுநாயி வண்பாயு நாயி”, “யதயுநாயி

அ—கை. ஸ்ரீமாயுநாயி வண்பாயு நாயி “நாயபாசி நாயி” என்பதால்.

நாதமுனியாளவந்தார் பெரியநம்பி திருமலைநம்பி முதலா
 னவர்களுடைய தயைக்குக் கொள்கலமாய் மிகுந்ததையுள்ள
 வருமாய் ஸ்ரீமாயுநாயி அமிருதத்தை வர்வியாரின் முள்ளை எம்
 பெருமானாரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அ—கை. பெரியநம்பி துடங்கி எம்பெருமானவருள்ள
 குருக்களை வணங்குகிறார் “வண்பாயு நாயி” என்பதால்.

பெரிய நம்பி யாளவந்தார் மணக்கால் நம்பி உய்யக்கொண்ட
 டார் நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன் இவர்களையும், ஸ்ரீமாயு
 னை நாயுநாயி பஜிக்கிறேன்.

அ—கை. க்ரந்தத்தின் விஷயத்தையருள் செய்துகொள்
 “யதயுநாயி” என்பதால்.

யாதொருவருடைய திவ்யமங்களருணங்கள், வித்வான்க
 ளாலும் (அன்றிக்கே) தேவர்களாலும் சொல்லமுடியாததாகளோ
 அப்படிக்குள்ள தேசிகனுடைய திருநாமங்களில் நூறு திருநாம
 ன்களை சுலோகங்களால் வங்க்ரஹித்துக்காட்டி உய்ய விடாக்
 யானமும் தாமே செய்கிறோமென்கொள்.

வரலக்ஷியபுரா ஷெவெதபுராமாநா", "சூரியபுராஷெவ
விபுராவிபிதாஸாயிஷ்டுஹ்வாபக", "சூரியபுராஷெவாஸவ"
"ததிஷ்டாநாயபு ஸமாநுரெவாமிமஷ்டு", "ஷெவரிவா
வாயபுரிவாவீத", வாவிஷ்டு க்ஷத்ருவநுஸுபாணுரீகஸு
பாணுரீகஸு | சூரியபுரவதயாபுரீகஸு தஸூரூபாயபுரவாநு
ஷெவ", "மாநா ஹகாஸுபெஜீராத" உதாராபிஷ்டு
மாநாபாவாஸநவ்யு ஸகருஷ்டுயஸூயநஷெந விவிதகாஸு,
ததவ "மாநாநபுரீக ஸகாஜபெச", "கஸாவவாவிதா
ஹவத" உதி ஸவபுரவாயபுநாபிஷ்டுநவ்யு கதபு
ஷெவரி ஸாணாமதிபுரவதபுரவாயபுரவாஸா விஸு

அ—கை. "சூரியபுரவாத" என்று துடங்கி முகவுரை
வருளிச் செங்குரர்.

"ஆசாரியனையுடையவன் தான் அறிந்தவனாவான், எவனு
க்கு பகவானிடத்தில் போலே ஆசாரியனிடத்திலும்ப் பரையான
பக்தியுள்ளதோ அவனுக்குத்தான் அபேக்ஷிதார்த்தங்கள் ப்ரகா
சிக்கும், ஆசாரியனிடத்தில் க்ரஹிக்கப்பட்ட வித்யை தான் விரு
த்திக்குவரும், ஆசார்யனே தெய்வமாக பஜிக்கவேணும், ப்ரம்ம
த்தையறிபவேண்டுகைக்கடி குருவையே பஜிக்கவேணும், மிக்க
பாபியானகத்திரபந்துவும் புண்யவானான புண்டரீகனும் ஆசார்
யனையடைந்தே முத்தியைப்பெற்றார்கள், குருவைப் ப்ரகாசிக்க
வேணும்" இது முதலானதுகளாலே குருபஜநமே எல்லாவர்த்த
ங்களையுந்தருமென்று சொல்லப்பட்டது. "குருவின் நாமத்தை
பெப்பொழுதும் ஜபம் செய்யவேணும்" குருபரம்பரையையும்
அப்படியே ஜபம் செய்யவேணும்" என்று விதியுள்ளது, இவ்விதியி
னால் எல்லா குருக்களின் திருநாமங்களை எப்பொழுதும் சொல்ல
வேணுமென்றிருந்தாலும், அக்குருக்களில் எவர்கள் சரணாகதி
வித்யையையுபதேசித்து ப்ரவர்த்தம் செய்கிறார்களோ அவர்க
ளேமிகவும் உத்தேசயர்கள், இவர்களிலும் எவர் அநேகக்ரந்தங்க

வெண்ணவெண்காசு, தெவ்வவிவ வந்நுபெவெநாவகத்து
 ணாப் பாயாநெநு வெவாணாவெயெப் ரஹஸ்து யலா
 ராடிவாதிஸாடி ஹஸ்து நெவா மிகெவரகாபுலுதி
 ஷாசு சுபிகாரவரிகராவாய மலாநா ஹாபெவா ஷ
 ரிசுபுதிவாடிநாசு, ஸவடிதாநாபிகத்துநெவ கத்து
 ரிதி மிஸ்து மளணாமி புவலிவாமி வரவாபாயபு ஷுதிவி
 ஸ்கிதித்தாமி உவெடிஸவராவாயாபிமதாமி சுவெடித
 ரஸதஸவ்யாகாமி சுவாயபுநாபி வடிபுரவெணஸம்
 ஷிஷுநு பாரிஷிதஸு மூநஸுராவெவெந வரிஸாபு
 யும் சுவாயபுநெவாராதுகா மெவாநா வாரதி,

30 || ஸாம்புஸளமதவாவாகுஸாஜநாடிதநோநும

துயுநெடிஸிகம் வநெ வெவெடிஸாஹ்யம் மஹி ||

ஸாம்பெதி, சூடிஸெவநபாடிவஹாஸுராடியொமடிஹிநெ.

ளால் அச்சரணாகதி வித்யையை ஸ்தாபித்தாரோ அவரே அவர்க
 ளிலும் மிகவும் உத்தேச்யர். ஆகையால் ஸ்ரீமதரஹஸ்யந்ரயஸா
 ரம் முதலான ரஹஸ்யம், நிகேபரகை முதலான க்ரந்தங்க
 ளால் அதிகாரம், அதிகாரி, ஸ்வரூபம், உபாயம்முதலியவை
 களை தெளிவாக அருளிச்செய்கையால் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசி
 களே மிகவும் உத்தேச்யர் என்று நிச்சயித்து வரதாசார்யர் முத
 லானவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டதும், குருமுகமாக வந்த
 தும், காரணங்களாலுண்டானதுமான தேசிகள் திருநாமங்க
 ளில் நூறு திருநாமங்களை சுலோகங்களாக செய்யாநின்றனொ
 ண்டு, விக்ரமில்லாமைக்காக ஒரு மங்களம் பண்ணுகிறார்
 “ ஸாம்பு ” என்பதால்.

கபில, புத்த, நாஸ்திக, மாயாவாத, யாதவ, பாஸ்கரம
 தங்களாகிறவிருளை நீக்குமதும், வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விள
 க்குமதும், ‘ வேங்கடேசர் ’ என்று திருநாமமுடையதுமான
 வொரு சோதியை அடி பணிகிறேன்.

30 || * வ ண ா வ த ர ஃ *

வ்ரா|| நீவிஜமதக்ஷாஜீக்ஷிதவ்ய) ஸ்ரீநிவாஸவ்ய) ஸ்ஸ
 நெநவவடாநிஷ்டநிவத-நக்ஷராயாஸ்குருகஞ்ரணபுராயா
 ஸகவதெவதாஸநபொயா: வாழெவதா
 ஸாநவததஜிஹாகாயா: ஹவததஜிஹாவிததாயா: வணா
 யா: கவதாரரபவநாக வணாவதார: யாஜுகெஹி:-
 ரஹவ்யதயவாரஸவடாய-விசிபுலாகி: ஸ்நாநெடி:
 தயுஜ்ஜிநொயிகுடிபுஷிபரிசுததக-நிராஸகஸ)
 தகஹிதபுர-ஷாடி யாயாத்நாவொயவதவ்ய) ஹப
 ஸ்ரீவஸாநவததஜிஹாழவிஹாஸநவ்ய) ஸ்நாநிதஸாநக்
 நெணகஜீக்ஷிதவ்ய) கவிதாநி-கவிதவ்ய வணாவதாரகம்.
 ராது-ஸொதார-வாயா: ஹவதாஸிநிவாலெந வணாவ
 தாநாடி ஸ்ஸவததாநெநவ ஹ-விஜம். ஸ்வாநெய-புர
 நெய்வசு: "உசுநெய-கூ)நெ வுயஜநெநாபவத
 ஹதா வணாஹநெஸஜநிஷ்டயதாநெ" கி. உதவ
 நெவஹவபு-காஸிகாயா "நெடிவ-ஜாதநெடி-நிஜந
 வதநெ பாவநிதாநவ(ஸா)நெவஜ்ஜெநெ-ஸவ-வெநெ-
 ஸதிதத-நா-நெநிஷ்டாநெ வுரானெ: | தாயாவநெ
 வநெநெடி-கவிஸவதஸதஸு-நவாநெவிவாநெய-பு-தாநா
 யநெய-ஹ-ஸஜயகி ஹவாநிஷ-வணாவதார: "உதி ||க||

(வணாவதார:) வணா = திருமணியாழ்வாருடைய, கவ
 தார: = அவதாரமாயிருக்கிறார், எல்லாவற்றையும் காத்தவெள்
 றும் யாகத்தில் தீக்ஷிதனை ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு பூஜோபகரண
 பூதையாயும், தனது த்வநி-னால் ஸர்வாநிஷ்டங்களையும் போக்
 குமதும், ஸர்வமங்களங்களைக் கொடுக்குமதும், ஸகலதேவதா
 ஸ்வரூபையும், வாத்தேவியை நாவாகவுடையதும், பகவானுக்கு
 மிகவுமிஷ்டையாயிருப்பதுமான திருமணியாழ்வாருடைய அவ
 தாரராகையாலே "வணாவதார:" என்று சொல்லிறது, இவ்

* சுநனாயுதநயம் || ௨ || *

செஷாவதாவதாரநவவஸு ஸஸ்தொகஸம்ஹாவநீய
 வஸு விஸூதிஸாயிநொ விஸூதித்ரமொத்ரவஸு வஸு
 ஐவிஷ்ரவிஹாரவஸு ஸுஸு வஸு ஸுஸு வஸு
 ஐவஸு சுநனாயுதநயம் நனாயுதநயம் சுந
 நனாயுதநயம். சுநனாயுதநயம் வஸு வஸு வஸு
 சுநனாயுதநயம் சுநனாயுதநயம் சுநனாயுதநயம் || ௨ ||

விடத்தில் வைபவப்ரகாசிகை முதலான க்ரந்தங்களை யநுஸந்திப்
 பது. தாம் கண்டாவதாரரென்பதை ஸங்கல்பஸூத்யோதய நாட
 கத்தில் “பிரமனால் எம்பெருமானது திருவாராதநிமித்தம் படை
 க்கப்பட்ட கண்டை பலகாரணங்களால் எவருடைய திருவுரு
 வைக்கொண்டு அவதரித்திருப்பதாக பண்டிதர்களால் ஊகிக்கப்
 படுகின்றதோ” என்று (தேசிகனே) தாமேயருளிச்செய்தார் || ௧ ||

(சுநனாயுதநயம்) சுநனாயுத = அநந்தஸூரிகளுக்கு,
 தநயம் = திருக்குமாரர், எழுபத்து நான்கு விம்ஹாஸநாதிபதி
 களான ஆசார்ய புருஷர்களில் ஒருவர் அநந்தஸோமயாஜீ, இவ்
 வர்த்தம் பரகாலஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த மூவாயிரப்படி
 குருபரம்பரையில் ப்ராவித்தம். அவரது திருக்குமாரர் புண்ட
 ரீகாஷ்யஜ்வா, அவரது குமாரர் அநந்தஸூரிகள், அவருடைய
 திருக்குமாரரென்றபடி. இவ்வநந்தஸூரிகள் திருமலையாழ்வாரு
 டைய அவதாரவிசேஷம், அதென்னென்பெனில்? தம்மிடத்தில்
 வலியாரின்ற ஸ்ரீநிவாஸன் பூமியில் தேசிகனாக அவதரிக்கப்போ
 வதால் தாம் அவருக்கு ஆதாரமாகவேணுமென்று முந்தியேபுண்
 டரீகாஷ்யஜ்வாவுக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தார். இங்கு
 ஐதிஹ்யங்களை வேறு க்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்வது || ௨ ||

* வெவ்வுவாயிவம் ||௩|| *

“வெவ்வுவாவாநிவெவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வெவ்வுவாவவெவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்:” இதிவாயிவம்
சுடவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: ||௩||

* ப்ரீதிவ்வுவாயிவம் ||௪|| *

உவ்வுவாயிவம், வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வெவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |

(வெவ்வுவாயிவம்) திருமலைக்கு காதலன் ப்ரீதிவாஸனு
டைய அவதாரம். ‘வெ’ என்று ஸர்வபாபங்களையுஞ்சொல்லி
‘சுட’ அதுகளை தவிர்த்துமது என்றும் பொருளாலே ஸர்வபாப
ஹம் என்றதாயிற்று. இப்படி தர்சனமாத்ரத்தாலேயே ஸர்
வ பாபஹரமான வேங்கடகிரிக்கு நாதனான ப்ரீதிவாஸனுடைய
அவதார விசேஷமென்றபடி. “வெவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்:” இது
முதலானதுகளை யிங்கேய நுஸந்திப்பது. ||௩||

(ப்ரீதிவ்வுவாயிவம்) ப்ரீதிவ்வுவாயிவம் = ப்ரீதி
வாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |
வவ்வுவாயிவம்: வவ்வுவாயிவம்: சுடவ்வுவாயிவம்: |

மகிஷம். ஸகஸ்திராஜிகாசுவரராவம், “வதிவதுவதா
தஜோயாமி” ஐகிணகம், சுதவனவ யதிராஜஸவதூர்
“நாபுஸவனஷம்”, உதூஹதிஃவதிஷகஸி” கிஸூகாஅயெ
ந வனவடுவ மகிணவடிவாஅராநகூதம். மதூராவ
மமவசுலாக்காநாரவயதுணபொமொடஸூராவதிபொயீ, ய
கீஸூரொவா. ப்ரீததஜோநஹதிடுவொராஅராவஸீதத
மகிணபொயிதம் சுஸம், ஹாஷுகாராவதாரஹதி
யுதம், மமவஹாஷுகாரம் ப்ரீஹாஷுகாஅள ஹதிஸூராவஸ
பவம்வம் ப்ரகிஷாஅயுமடித்யெஸம்ம மஹண ப்ரகிவாடி
தஸு நூராவஸு வரவகஸுப்திகெவவவதுகம் சுயிகா
ரவரிசூரவூராவொதூரகூதது தகவம தகவஹாவாடி
கம் ஸவிஸூராவபவாடியிதம் ஸயடுவாவாயுநாவெணா
வதிணாஅதி ஹி ஸகவலாநாம்புவிதி. யபாஹவதுரஹ
வாயு, “வெங்கடுசாவதாரொடயம் தகவணாம் ஸொடய
வாஹவெக | யதீஞாஹொடயவெதெவம் விதகதுராயாஸு

என்று சிந்ஹமாய் அதுசங்கசக்ரரூபத்தைச் சொன்னபடி, அத்
தைத் தரிப்பித்து அதினுலே சிஷ்யர்களை ரகழிக்கிறாரென்றதா
யிற்று. அன்றிக்கே; சிந்ஹமென்று ப்ரீ பாஷ்யகாரருடைய
ஞானமுத்திரையைச் சொல்லித்தாயிற்று, அன்றிக்கே; த்யானஸ
மயத்தில் ஆச்ரிதர்களுடைய மனதிலுள்ளின ஞானசிந்ஹமாக
வுமாம். யொயீ = பலரூபபக்தியோகமுடையவர், இப்படித்
கொத்த ப்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அம்சரென்றபடி. இங்கு ‘ஸ்ரீ
ஹாஷு விராயு’ என்கிற சுலோகத்தையதுஸந்திப்பது.
இவ்வர்த்தத்தை “வெங்கடுசாவதாரொடயம் தகவணா
ஹொடயவாஹவெக | யதீஞாஹொடயவெதெவம் விதகதுராயாஸு
யாஸுமஹம்” என்று வரதாசாரியர் அருளிச்செய்தார்.
“சுயவா” என்று விகல்பம் அவ்வவர்களினுடைய ப்ராதாந்ய
த்தை த்யோதிக்கிறதென்றபடி. இங்கு வேங்கடநாதரென்ன,

சிவம்” இதி. சூதாபயஸ்ய வணாவதாரகேதவி “சுஷாந்திநெபாகவாநாநாநாதாநி கலிநெபாகவம்” இதி வசு வெங்கடேஸ்வராவதிகாரபொரவ்ய விராஜசிம்ஸகம், விக்ஷோகிஸூதததேஸ்வராயாநாநிபொரபெணெந்யவமணவ்யம்

சுவ || சுயஷ்மிநபாசிவிஸ்கரு நிரெப பவவாவிநெஹ
காலதம் சூதாபயபாடிநாமுஹாஹ. ||ச||

* வரதாபயபுலீகிதம் ||௫|| *

வரசிமரொவபுரதாபயபுஸ்ய “வணகெயெவமரொ
டிபுஷ்டிராபாஹிம் வாவிநெபாகவம்” இதுகூ ஸகருவா
நாஷாபுஸாயநலதத் கருவாகடாகெண “சயம் டிபுடந
புவதபுஸ்யாடி” இ ஸகருலீகிதம். உதும் “வரதம
நாகருவா வமிநெபாசிவிநெப” இ ||

அவருடைய திருமணியாழ்வாரென்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்ன, இப்படி அநேகர்களுடைய அம்சம் ஓரிடத்தில் சேரும்படி பெங்ஹனெயென்னில்; அவர்கள் தர்மபூதஞ்ஞாநவ்யாப்தியாலே யதுப்ரவேசிக்கையாலே ஸளபரி முதலானவர்களைப்போலே சேரக் குறையில்லை, “சுஷ்மிநெபாகவம்” “சுஷாந்திநெபாகவாநாநா” இது முதலானதுகளையுங்கண்டுகொள்வது. ||ச||

அ—கை. மேல் ஆறு திருநாமங்களால் ஸகலவிதமானச் சேயஸ்ஸுக்களுக்கும் காரணமான ஆசார்யர் முதலானவர்களுடைய அநுகரணவிசேஷம் சொல்லப்படுகிறது.

(வரதாபயபுலீகிதம்) வரதாபயபு = பெரியவம்மாள், லீகிதம் = அவரால் கடாக்கிக்கப்பட்டவரென்றபடி. இவர் ஸித்தாந்தப்ரவர்த்தகர் ஆவாரென்று அம்மான் அநுகரணித்த

* ராரிநாஜாயுஷாடிஷு * ||சு||

ஹவசுராரிநாஜாவதாராரிவெணவாஜிஹ்வாஷ்டிஷு
நடியாரிதவாஜிநாடிசுராரிவாஷ்டிஷு. உகூஹ்வா
யுஷாடிஷு, “ஸ்ரீஹ்வாரிஷாடிஷாவித்யுநாவயிவாடிஷா
யுராரிநாஜாவாஷ்டிஷு ஹவசுராரிவாஷ்டிஷு ஹவசுராரி
தயிவா வெணவாஷ்டிஷு” இதி ||

* ஸவணாடிஷுநாவினாசு ||சு||

“ஸவணாடிஷுநாவினாசு” தி வெணவாஷ்டிஷு
“வெணவாஷ்டிஷு, ஸவணாடிஷு” தி வெணவாஷ்டிஷு
ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு
“ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு
ஸ்ரீ” இதி ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு
வெணவாஷ்டிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு, ஸவணாடிஷு

கதாவிசேஷத்தை யிங்கே யநுஸந்திப்பது. “ஸ்ரீஹ்வாரிஷா
டிஷாவித்யுநாவயி” என்று தாமே அதிகரணஸாராவளியில்
அருளிச்செய்தாநிறே. ||சு||

(ராரிநாஜாயுஷாடிஷு) ராரிநாஜாயு = அப்புள்
ளாரால், ஹவசுராரி = நன்றாகக் கடைக்கப்பட்டவர். இங்கு
கடைக்கமாறுது வேதவேதாந்த தர்க்கம் மாம்ஸா சப்த
ஹஸ்யஞ்ஞானவாகு ஆகக்கடவனென்றபடி. இவருக்கு ப்ரம்
ஹோபதேசமும் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் பிதாவினிடத்திலேயென்
றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ||சு||

(ஸவணாடிஷுநாவினாசு) ஸவணாடிஷுநா = கருடமந்
திரத்தை, வினாசு = ஆவ்ருத்தி செய்தவர், அப்புள்ளாராலே உப

[illegible]

* தாஷித்-தவாஃ || ௮ || *

[illegible]

தேசிக்கப்பட்ட கருடமந்திரத்தை ஒளஷதாத்திரி சிகரத்தில் வலித்துக்கொண்டு ஜபித்தாரென்கிற கதையை யுஸந்திப்பது. ||௭||

(தாஷ்டியத்தவாரி) தாஷ்டிய = கருடபகவானால், ஈ.து = கொடுக்கப்பட்ட (உபதேசிக்கப்பட்ட) வாரி = ஹயக்ரீவமந்தர ரூபவரத்தையுடையவர், வேதாத்மாவென்றுப் ப்ரவரித்தரான பெரிய திருவடி னைனார் தம்மை விசேஷித்து த்யாரித்து தபஸ்ஸு பண்ணினின்றுவிவருக்கு ஸகலஞ்ஞாந ப்ரதமான ஹயக்ரீவமந்தரத்தையுபதேசித்தாரென்கிற கதையை யிங்கேயநு ஸந்திப்பது. ஞானபக்திகளைக்குறித்து பகவானிடத்திலாவது, தத்பக்தர்கலரிடத்திலாவது ப்ரார்த்திக்கலாமென்று ப்ரமாணமுண்டாகையால் தேசிகன் மந்தரோபாஸகராகையாலே அபரமைகார்த்தியென்கிற குசோத்யம் ஸமூலமாக நிர்மூலம்.

வநுஹத்திவிவ்ருயஸ்தெ", மஹே "வாஹத்திவாஜ்ஜாந வரஜி
ஹதெகுகஸுஹாவா ஜோகாருஷ்", ந ஜாஸவிஸத் ஜாங்
"கஜ்ஜொவாயாநவாயாநவி வரஜிஹநஜ்ஜொம் ஸாஹு
வருதிம் ப்ராயஸிதய யொமஜம் விமதஜ்ஜிணததிஅபுங்அநா
தொந்திதிக்கம் | ஹத்திஜொநாடிவருதிம் வரிவரணமணாந
ஸதஜிஸிங் யுத்யாநித்யம் யாவெடிநநஜ்ஜொவி ஹவ
தம் தஸ்ய யவாஹவமடாசு" ஹதி ||

* ஸுஹம் || கூ || *

ஹயொஜநாஜாநவாஹாஜிஜொஹாஹாவாசு ஸுஹம், ஹ
யஜீ வாராயநயொமஜுதாவாஹகஸுஹாஜிபொமாவா || கூ ||

* ஹஸாஜிதஹயாநநம் || ௨ || *

விஸுஹவிஜொநஸுராவொ விஜொநாநவஹஜீக்ஷம்
டிபாநியிஸுவுகொகஸுரணொ ஹயாநநம் ஹஸாஜிதொ
யெநஸம் ஹஸாஜிதஹயாநநம். ஹயஜீ வஹஸாஜா ஹவ
தஹஜொநாவாஹிநித்யுக்ஷம் ஹயஜீ வஸுதள, "சுஹவநீ
யாநஜ்வநீதி ஹதொகாஹுக்ஷொநாஹுஹுடிபயந்தீயம் | ஸ
ஹகஸுஹாவமஹொஜொநி தஹாநி ஸஜிஹிதவஹஸாஜாசு"
ஹதி ||

|| கூ ||

(ஸுஹம்) ப்ரயொஜநாந்தராபேகைசு முதலான தோஷம்
லாமையினலே பரிசுத்தர், ஹயகீர்வணை உபாஸிக்கும்படிக்குண்
டான சுத்தியையுடையவரென்றுமாம்.

|| கூ ||

(ஹஸாஜிதஹயாநநம்) ஹஸாஜித=ஸந்தோஷிப்பிக்கப்
பட்ட, ஹயாநநம்=ஹயகீர்வையுடையவர், ஹயகீர்வர் இவரு
க்கு ப்ரத்யக்ஷமாய் நேரில் வார்த்தையருளிச்செய்தார் என்கிறது
ஸர்வஜநங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமன்றா !

|| கூ ||

சுவ! சுயாவஸிடுஷெநபூரிஃ வரிகாராணீகஹயத்வ
புலாஜமவரோஹ, சுயீதலாஹஸகருதுதிரித்யாஜிநா ||

* சுயீதலாஜஸகருதுதிரி ||கக|| *

சுமாதிரி ஸிக்ஷாஜீநி ஸாஜாஸிஸிரஸூஸு ஸகலாஜ்ஜுஜு
ஸாரோயவபூவபூஸு -தயொவாஜி ஹஸாஹஸாவாஹாஜாஜா
யபூஜயீதாஃ, சுக்ஷரராஸிமு ஹணஜாதமலகெநாஜ்யபதெந
ஸஸ்யுதாஃ யெநஸஃ. ததுகூஃ “ராஜாநுஜாயபூஜா
ஜாதெயாநாதாநாசஸகலாஃ கலாஃ | சுவாவஸிஸுத்யுஸெ
யத்” ஐதி. சுஜ்யநஸ ஸாஜ்யாஸஸஸாரஃ-“ஸாஜ்யாபெ
ஸெயதவ” ஐதி ஸாஜ்யாஸஸு சுஜெஸெந “ஸீஸீஸுஸெ
ஸுதீ” திவஸ ஸஸ்யாபுக்ஷாவமரோக. “ஸுதூதஜுஹெஸாஜீத்யு
தசுஜுக்ஷாவமஸெஸி ஹுதாநாஃ தெஷாஃ உதூதெஸா
யொமாதஸுதெந ஸஸ்யாபுக்ஷஸுஸாஸி, ஐஹத சு
யபூவஸெயபாராயணாஜ்யுயொமாதஸுதாசு நஸஸா
யபுக்ஷஸாஸி. நநு சுஜ்யநஸ்யாசுக்ஷரராஸிரேதமு ஹண

அ-கை. மேலுள்ள திருநாமங்களால் தயானுவான ஹய
கீர்வனுடைய அதுகரஹத்தினாலுண்டான பல லாபவிசேஷங்
களைச் சொல்லுகிறார்.

(சுயீதலாஹஸகருதுதிரி) சுயீத = அத்யநம்பண்ணப்
பட்டிருக்கிற, ஸாஹ = அங்கங்களோடுகூடிய, ஸகருதுதிரி =
ஸர்வ வேதங்களையுமுடையவர், அப்புள்ளாரிடத்தில் அங்கங்க
ளோடு கூடிய ஸகலவேதங்களையும் ஒதினவரென்றபடி. இங்கு
கேவலம் அத்யநமாத்ரத்துக்கு பலமுண்டா அர்த்தஞானபர்யந்
தமாக வாகவேணுமா என்கிற பூர்வபக்ஷஸமாநாநங்களை வேறு
கிரந்தங்களிற் கண்டுகொள்வது. ||கக||

பிரயா வாராஷாபுதும் வாழ ஹணவ்யாவதீதி வ
 ஸுதாஹவாநு. ததுகூம் ஸுதா காரெண “சுப்யநதாநு
 வதீ” இதி. “வெதாநாநி ஸுதாநி கருவபெக்ஷஷு
 ஸம்பெக்ஷ, ஷபம்வெதாசுபெயா” இத்யாதி விவரிதா
 தாப்யநதாநு சுப்யதோநவபதநெவ, வ்யாகரணாநீநாநி
 ஜெகந கிவிகாராபெக்ஷாயாந் துஷ்டவதாநுநெவாய
 ருதவகிவிகாராநவ ஸீகாயத இதி சுமகாராநவப
 நெதூவ சுதாப்யநதாநு சுப்யாவநெவாயபதநக விகி
 ரீதி ||

||கக||

* ஸுதாநிவிக ||கஉ|| *

தநுவ்யாஸதக்ஷராணியுஸநகாதிஸுதீம் வம்வரா
 தாலிரொபெந வெதீதிஸுதாநிவிக. யதா ஸீவாந்வராநு
 ரகாயாநிதீயெ சுபிகாரெதக்ஷாநுநாஷ்டகாலாநாநவ
 ருராநெதாநகாலஸுத ததகாலவிவரிதகதிணாந் சுவி
 ரொயம்ஸபவம் ப்ரஸாநுநிமதிதம் “வநவம் ஸுதாநி
 ராணுவி ஸ்வாநிநிநி, சுதீம் வம்வஸகாநெஷுநெத
 நெஷு கதிவிகதிவநெதவநதாநி நிகுநெதவியாநாநு
 வ்யாஸதக்ஷாநுநுத்யபதாநி ஹவதாநோந்வாநெதநி
 நீரீம் ஹவதாந்வாஸநவிகெநயிகுதாநெஷுநுத்யுஸஸ
 திவெணுஸாஸுதவரிநுஹவிகதிஸுத ப்ராநெவத
 ரிதககாநு” இத்யாதிநா ||

||கஉ||

(ஸுதாநிவிக) ஸுதாநிம்ஸ்நுதிநீ, விசுந்நிந்தவர்,
 மதுஸ்நுதிமுதலான பதினெட்டு ஸ்நுதிநுதையவும் உண்
 மையான பொருளைந்நுகவரிந்தவர், அதாவது:—ஸ்நிந்நாராய
 ணேன ஜகத்காரணம், அவனையே உபாஸிக்கவேண்டியது,
 அவனே உபாயமும் பலமும், பக்தி முதலியவைகள் வ்யாஜமாத்நி
 ரங்கள், வர்ணசீரம் தர்மங்கள் பக்தி முதலியவைகளுக்கு ஸஹ
 காரிகள் என்கிறதை ந்நுகவரிந்தவரென்றபடி

||யஉ||

* சுமுண்ணீர் ||௧௩|| *

சுதவனவ சுமுநீரிலிமநாடிடுகெஞ்சய்டு, வுரூஷா
ய்டு நயதீதமுண்ணீர், “வடதுதிலெஷ” சுநாடிநாதிவீ.

* இதிஹாஸபுராணஜித் ||௧௪|| *

இதிஹாஸாஃ. வுராவதுதபுதிபாடிசு ரிஹாஹாசு
ஸ்ரீசுராயணாடியம், வுராணாநிடுவெஷ்வஸாஹணாதி,
வுடுவெஷிசுநகெஷ்வி ஸுஷுதிநவகாசு சுநாடிடுவெஷி
காடிவிஷயசயாவா, விசுராணரெஷுட் வுராவதுதகா
வா வுராணகா, யடுகாசுவாபவெ “புயேம் ஸவபுராஸா
ணா வுராணம் ப்ரஹ்மணாதித் | சுநகாசுவவெஷுஷெஷா

(சுமுண்ணீர்) ஸ்ம்ருதிகளிலுடைய அர்த்தங்களை தான் அறிந்
தது மாத்திரமன்றிக்கே அதுகளையதுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கினவர்
களில் முதன்மையானவர். ச்ரேஷ்டரென்றபடி, சுமுநயதீதி
சுமுண்ணீர் என்கிற வ்யுத்தத்தியாலே சிஷ்யர்களை உத்தமமான
ஸ்ம்ருதியில் சொன்னமார்க்கத்தில் நயிப்பிக்கிறவரென்றுமாம்.

(இதிஹாஸபுராணஜித்) இதிஹாஸபுராணங்களை யறி
ந்தவர், இதிஹாஸமாவது = ஸ்ரீராமயண மஹாபாரதம் முதலிய
வைகள், புராணமாவது = மாத்ஸயம் முதலியவைகள், இதுகளை
யறிந்தவர், அறிகையாவது:—அவைகள் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே
ப்ரதிபாதிக்கிறதிகளென்றும், ராஜஸபுராணங்களில் ப்ரம்ஹா
வையும், தாமஸங்களில் சிவனையும், ஸங்கீர்ணங்களில் ஸரஸ்வதி
யையும் ப்ரதாநமாகச் சொல்லியிருந்தாலும், ஸாத்விகாநுகுண
மாக அவைகள் ஸர்வ சப்தவாச்யத்வாதிகளாலும் அந்தர்யாமி
பர்யந்தத்வாதிகளாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ப்ரதிபாதிக்கிறது
கள் என்றுணர்ந்தவரென்கை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கோவாவியுடையதீரோவாவாவியுடையகணாசகாவியுடையகாரம், த
 உகூடுவெழுநீரோவாவாவியுடைய “நிதிதீராவியுடையநிதிதீர
 உருணைகூடியகாரநயவகுத்தகிவசுதீரோவாவியுடையகண
 வாயுதயிதீரோவாவியுடையகணவாயுதயிதீரோவாவியுடையகண
 உதி || || க௭ ||

* ஹமாரம் || க௮ || *

சூரியநாங்கவசுதீரோவாவாவியுடையகணாசகாவியுடையகாரம், த
 உகூடுவெழுநீரோவாவாவியுடைய “நிதிதீராவியுடையநிதிதீர
 உருணைகூடியகாரநயவகுத்தகிவசுதீரோவாவியுடையகண
 வாயுதயிதீரோவாவியுடையகணவாயுதயிதீரோவாவியுடையகண
 உதி || || க௮ ||

* ஸாயாஸ் || க௯ || *

உவநிதிதீராவியுடையகணாசகாவியுடையகாரம், த
 உகூடுவெழுநீரோவாவாவியுடைய “நிதிதீராவியுடையநிதிதீர
 உருணைகூடியகாரநயவகுத்தகிவசுதீரோவாவியுடையகண
 வாயுதயிதீரோவாவியுடையகணவாயுதயிதீரோவாவியுடையகண
 உதி || || க௮ ||

ஷயத்தைப் பண்ணினதாலே பாஷயகாரரென்று ப்ரஸித்திபெ
 ற்றவர். || க௯ ||

(ஹமாரம்) வேதங்களுக்கு கபந்தமீமாம்ஸகரென்று
 சொல்லப்படுமவர்கள் வழியில் முள்ளிடுவதுபோல் துரர்த்தம்
 பண்ணினமையால் அதில் நடக்கக்கூகினவர்கள்போல்வருக்கு
 மீமாம்ஸாபாதுகையென்னும் க்ரந்தத்தையருளிச்செய்து பயத்
 தைப்போக்கினமையால் பயஹரென்றபடி. || க௮ ||

யெழு: “யதிவ் வரஹாரதீரவஹரெணமீதவயம்” இதி,
“நிவிஷுஷ்யதி ஸாவஷுஷஸவஸாராவதூதிநிபுளவநதி”
திவ ||

||௧௧||

* ஁ஹாராஸிகுசு ||௨௦|| *

உவநிஷுஷஹாராஸிகுசுதவஸாராவதூதிநிபுளவநதி
தாயாம் வர்வாஹதயா சுயிகரணவாராவதூதிநிபுளவநதி
ஸிகரணம்கு ஁ஹாராஸிகுசு, தஹுதம் சுயிகரணவாராவ
தூதிநிபுளவநதி “ஸெவெவாஸஸாராவதூதிநிபுளவநதி
வாஹாரிபுளவநதிஸாராவதூதிநிபுளவநதி வஹஜவஹமஹ
ஸுஹார஁ஹாராஸி” இதி ||

||௨௦||

* வ்யாநவ்யதிதந்தூதி ||௨௧|| *

வவடுவெஹாராவதூதிநிபுளவநதிஸாராவதூதிநிபுளவநதி
வ்யாநவ்யதிதந்தூதிநிபுளவநதிஸாராவதூதிநிபுளவநதி
வ்யாநவ்யதிதந்தூதிநிபுளவநதிஸாராவதூதிநிபுளவநதி
வ்யாநவ்யதிதந்தூதிநிபுளவநதிஸாராவதூதிநிபுளவநதி

(ஸுயாஸீ) அமிருதத்தை சாப்பிடுகிறவர், வேதாந்தமா
கிற பாற்கடல்நின்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாவஸாராவதூதிநிபுளவநதி,
ஸ்ரீபாஷ்யகாரராவதூதிநிபுளவநதி கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டதுமான
ஸ்ரீபாஷ்யமென்னும் அமிருதத்தை எப்பொழுதும் பாரம் பண்
னுவதுபோல் ஆவர்த்திசெய்தவராகையாலே ஸுதாஸீயென்ற
படி, “யதிவ் வரஹாரதீரவஹரெண, நிவிஷுஷ்யதி
ஸாவஷுஷஸவஸாராவதூதிநிபுளவநதி” இது முதலானதுகளாலே தாமேயரு
ளிச் செய்தாரிறே.

||௧௧||

(஁ஹாராஸிகுசு) பால் பெருக்குப்போலுள்ள அதி
கரணஸாராவதூதிநிபுளவநதி க்ரந்தத்தையருளிச் செய்தவரென்ற
படி, ஸ்ரீபாஷ்யமிருதபாரம்பண்ணி அது உள்ளடங்காமல் வெ
ளிவந்ததுபோலுள்ளது அதிகரணவாராவதூதிநிபுளவநதி. இவ்வர்த்தத்தை
“ஸுஹார஁ஹாராஸி” என்று தாமேயருளிச்செய்தார். ||௨௦||

[illegible]

சேதநங்களுக்கு மீச்வரனுக்குமுண்டான சரீரசரீரிபா வஸம்பந் தமும், அப்ராகிருதசுத்தஸத்த்வமயமான ஸ்தாரவிசேஷ நித்ய ஸூரிமுதலியவைகளின் அப்யுபகமாதிகளும். அதில் ப்ரதாநயா வது ஜகத்துக்கும் ஈச்வரனுக்கும் சரீராத்மபாவம், இத்தாவிது ப்ரதிதந்தரஸாரம் என்றதாயிற்று. இங்கு அசேதந இலட்சண மும், அதன் பேதங்களும், சேதந இலட்சணமும், அதின் பே தங்களும் ஈச்வர இலட்சணமும், தத்வாந்தரபேதங்களும், சரீர சரீரி இலட்சணமும் இது முதலாகவறியவேண்டுமவைகள் பல வுள, அவைகளை யெழுதில் பெருகுமாதலால் மூலத்தில் சொல் லப்பட்டவைகளைப் பலஞானிகள் பக்கல் கேட்டுணர்வது ||௨௧||

ஊவாசு, ஸாம்பா மவிவக்ஷாயாங்கு ராஜிஸ்யுதெ ஸாஸூர
காருடாவதிவ்யாபெஷ்டம். நாவ்யுஜாவயலிசெஸதி லொமா
ஸூயஸூரீரம்; ஸமடாடாவீஸூரவரிமு ஹீதஸூரீரெ ஸவ்யா
பெஷ்டம். தஸூசஸவ்யுவுவஹாராநுமணம் ஹமவக்ஷாஷ்ய
காராஹிபெஷ்டம், “யம் ப்ரயிவ்யாங்கீஷ்டஹி” த்யாஜிஸூதிஸி
ஸம் ஸரீரகுக்ஷணம்ஸஜீவீநதித்யாஜாபெஷ்டமட்யாயவரிஜாங்க
நெஷ்ய வம்ஸிதம் ||

||௨௧||

* ஷெவதாவாராஜாடிஷ்ய ||௨௨|| *

ஷெவதாயாம் = பரஷெவதாயாம், வாராஜாடிஷ்யம் = ஸ்ரி
யம்வதிசூதாராயணக்ஷாடிகம், வெதீதிஷெவதா வாராஜா
டிஷ்யம். நநு, ஸிவவனவஸவ்யுஷ்டாரம். தயாஹி:—
காரணவாக்ஷமதி ஸக்ஷஸு ஹாஜிஸஸூநாம் ஸெதாஸூதரெகா
ரணசெந ஸவ்யுஷ்டாசுவரெகெந ரொக்ஷஸுடிசெநவாவம
தஸிவபரகெஸெவயுக்ஷகாசு, ததூ ஹி:— “கெநெ

(ஷெவதாவாராஜாடிஷ்யம்) ஷெவதா = தேவதையினுடைய, வாராஜாடிஷ்யம் = உண்மையை, விசு = அறிந்தவர், பரதேவதை ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற உண்மையைபறிந்தவரென்றபடி. ஸ்ரீமந்நாராயணன்தான் பரதேவதையென்று சொல்வது கூடுமோ, சிவனன்றோ பரதேவதையென்று ஒதப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; காரணவாக்கியங்களில் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட “ஸத், ப்ரம்மம்” இதுமுதலான சப்தங்கள் ஸாமான்ய சப்தங்களாகையால் ஒரு விசேஷத்தில் பரவஸாரம்பண்ணவேணும், இப்படியானால் ஜகத்காரணமான வஸ்து த்ரிமூர்த்திகளிலொருவராயிருக்கவேணுமெயொழிய வேறொருவருக்குங்கூடாதாகையால் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுகிற “ஸத், ப்ரம்மம்” இதுமுதலான ஸாமான்யசப்தங்கள் த்ரிமூர்த்திகளிலொருவரையே விசேஷித்துச் சொல்லுகின்றனவென்று சொல்லவேண்டுமாகையால் த்ரிமூர்த்திகளில் எவரென்று விசாரித்தால் த்ரிமூர்த்திகளில்

[illegible]

லொருவனான சிவனையே, ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுகிற அச்சப்
தங்கள் கூறுகின்றனவென்று சொல்லவேணும்; எப்படியெனில்
ச்வேதாச்வதரோபரிஷத்தில் ஜகத்காரணமென்றும், எல்லாவற்றி
ற்கும் மேலானவரென்றும், மோட்சத்தைக்கொடுப்பவனென்றும்
சிவனையே விசேஷித்துச் சொல்லுகிறது, ஆகையால் ஜகத்கா
ணமான வஸ்துவைச்சொல்லுகிற அச்சப்தங்கள் சிவனையே சொ
ல்லுகிறது. ஆனதினால் பரதேவதை சிவனென்றதாயிற்று. அவ்
வுபரிஷத்தில் சிவனுக்கு ஜகத்காரணத்வம் முதலியவைகள் சொ
ல்லியிருக்கிறதோவென்னில்; அவ்வுபரிஷத்தில் புருஷஸூக்தத்
தில் சொல்வதுபோல் ஸகலகுணவிசிஷ்டனான பரமபுருஷனைச்
சொல்லி, பின்பு அவனுக்கு மேலானவொரு வஸ்துவுண்டென்
றும், அதுதான் மோட்சத்தைக் கொடுக்குமென்றுஞ்சொல்லி,
அவ்வஸ்து யாரென்றால் “ ஸ்வரூபஸூக்தம் ” என்று விசேஷி
த்து சிவனையே சொல்லுகிறபடியால் அவ்வுபரிஷத்தில் ஜகத்கா
ரணமென்றும் பரமபுருஷனுக்கும் மேலானவரென்றும், மோ
ட்சத்தைக் கொடுப்பவனென்றும் சிவனையே சொல்லுகிறதெ
ன்று விளங்குகிறது. பின்னும் சாந்தோக்கியோபரிஷத்து, தை
த்தரீபோபரிஷத்து முதலிய உபரிஷத்துக்களிலும் சிவனே பரம
புருஷனுக்கு மேலானவரென்று ஓதப்படுகிறது. எங்கனெயெ
னில்; சாந்தோக்கியத்தில் தஹரவித்யையில் ஹ்ருதயத்துக்குள்
ளிருப்பவனை பரமபுருஷனை ஆகாசபத்தத்தினுல்சொல்லி, அப்

ரவிசுராயம் “சுலூவ்வாவு” திசுராயம் மமநஸஸெந
 டிஹாவாருஷதெய்யாய, “தவநிநிசுலூவ்வாவுதவ”
 திதி புவாருஷாநவதிசுலூவ்வாவு “புவர
 ஸிசெஸுரம்” இதிவெஸுரம்; “வவதிசுரம் ராவாணி
 விதிசுரம்” இதிபுவாருஷஸுலூவ்வாவு நாரிசுவவாசு
 திசுலூவ்வா “சூகாசுலூவ்வாநாரிசுவவாநிசுலூவ்வா
 தெ” திசுலூவ்வாஸுலூவ்வா வவாசு சூகாசுஸுலூவ்வா
 வரதிசுலூவ்வா வவா வவாஸுலூவ்வாருசுலூவ்வா
 ஸாஸுலூவ்வாசுலூவ்வாநகஸுலூவ்வா. சுலூவ்வாஸுலூவ்வா
 யம் “ஸுலூவ்வாசுலூவ்வாருசுலூவ்வா” இசுலூவ்வா; சுலூவ்வா
 ரதிசுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா இசுலூவ்வா
 தெ. திசுலூவ்வாஸுலூவ்வா “செவாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா
 டிசுலூவ்வா தெ செவாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா | செவாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா
 ஸிசெஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா
 சுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா
 யம் வ திசுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வாஸுலூவ்வா

பரமபுருஷனுக்குள்ளிருப்பவன் முமுக்ஷுக்களினால் உபாஸ்ய
 நென்று சொல்லுகையாலும், தைத்தரீயத்தில்¹ தஹாவியை
 யில் சாக்தோக்கியத்திலேபாலவே சொல்லி; முமுக்ஷுக்களினால்
 உபாஸ்யனாவன் “செஸுலூவ்வா” என்று சிவனுக்கு அஸாதார
 ணமான பெயரினால் சிவனை விசேஷிக்கிறதினாலும், ப்ருஹதார
 ண்யகோபரிஷத்தில் ஆகாசசப்தவாச்சியனான பரமபுருஷனிடத்
 தில் சபனித்துக்கொண்டிருக்கிறான் சிவன் என்கையாலும்,
 அதர்வசிகையில் “சிவன் ஆகாசமத்யத்தில் த்யாநம்பண்ணவே
 ண்டிமவன்” என்று சொல்லியிருக்கையாலும் பரமபுருஷனுக்கு
 ள்ளிருப்பவனென்று சொல்லியிருக்கையால் அவனுக்கு அதர்
 யாமிபாயிருக்குமவன் சிவனென்றே ஆகிறது. மேலும் அதர்வ
 சிரஸ்கில் ‘தேவர்கள் ஸ்வர்க்கலோகம்போய் உருத்திரனைப்பா

காஞ்சா: 'வனகொஹெவநாராயணசூலீசு, நவ்ஹாநெ
 ஸாமம்' இதுபாடிஷா ஸ்ரீஹ்ரீநாதாபிஷேகாரணசெ
 நாவமதெ நாராயணவனவபுஷ்பதி. நவ "ஹா"
 இதிபுஷ்பிவநிஷேகபாடிஷேகநுவாடிஷேகிவாது; "விபி
 ஸுபாரணெவபுஷ்பா" லிதிவசு சுபாபுஷ்பநாநுவா
 டிக்ஷாஸம்ஹாசு. சூகாஸாபிஷேகம் "சூதாபிஷேகாஸம்
 ஹதம்" இதிபாடிஷாவமதெ நவராயணசூலீசுநுவப
 துபாடி காரணசூலீசு சூகாஸாபிஷேகாரணசூலீசு, இ
 ஹதம் நவராயணசூலீசு. "ஸ்ரீஹ்ரீநாதாபிஷேகாஸம்
 ஸ்வபுஷ்பம்" இதுபாடி "சூதாபிஷேகாஸம்" இதுபாடி
 யாபிஷேகம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 சுநுவாடிஷேகாஸம், "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 ஸூதாபிஷேகாஸம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 நவராயணசூலீசு. "நாராயணசூலீசு" இதுபாடிஷேகாஸம்
 இதுபாடிஷேகாஸம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 "ஸ்ரீஹ்ரீநாதாபிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 யாபிஷேகாஸம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 ராசு" இதுபாடிஷேகாஸம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 ஸூதாபிஷேகாஸம் "இதுபாடிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்

விசாரித்தால், "ஸ்ரீஹ்ரீநாதாபிஷேகாஸம்" இதுபாடிஷேகாஸம்
 பூமியில்லை, ஆகாசமில்லை, நாராயணன் ஒருவன் தானிருந்தான்"
 என்று சொல்லுகிற சரிதிகளால் பிரமன் சிவன் இவ்விருவருக்
 கும் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிற நாராயணனையே காரணவா
 க்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட அச்சப்தங்கள் விசேஷித்துசொல்
 லுகின்றனவென்று சொல்லவேண்டுமாய்கையால் நாராயணனே பர
 தேவதை யென்றதாயிற்று. காரணவா க்கியங்களில் ஜகத்கார
 ணமாகச் சொல்லப்பட்ட "ஸத்" இது முதலான சப்தங்கள்

உதி ரொடுகூரவயொயிலுக் கவதுகதயா வுருஷலு
கொழித்திவாவுருஷலெடுவதுகிவிஜாநாசு. வுரு-
ஷலுதகலு நாராயணாநவாகொகூலுஹஸ் ஸீஷுக்ஷவிஸா
க்ஷவபுருஷகாஜிபு கிவிஜாநாசு, சுவபுநெ ஸுபா

ப்படிப்பட்ட ஸர்வைச்வரம் கிடையாதென்றுஞ்சொல்லி “த
தொயதுதூதரம்” என்றுசொல்லியிருக்கிறது. இவ்விடத்
தில் பூர்வபக்திகள் “தகம்” கீழ்ச்சொன்ன பரமபுருஷனைக்கா
ட்டிலும் “உதூதரம்” உயர்ந்தது, என்று பரமபுருஷனைக்கா
ட்டிலும் மேல்பட்ட வஸ்துவை த்யானம் பண்ணினால் மோட்ச
முண்டென்றும், அவ்வஸ்து “ஸவதுதூதரம்” என்று முடிவில்
சிவனென்று சொல்லுகையால் இச்சுருதி சிவபரமென்று சொல்
லுகிறார்கள். அப்படிச்சொல்வது உசிதமன்று, ஏனெனில்;
முதலில் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட குணங்களோடு
கூடியவனையே இவ்விடத்திலுஞ்சொல்லி, அவனை உபாவித்தா
ல்தான் மோட்சமென்றும், அவனைக்காட்டிலும் மேலானவஸ்து
வொன்றுமில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. பிறகு “ததொ
யதுதூதரம்” என்று அவனைக்காட்டிலும் வேறுவஸ்துவுள
தென்று சொல்வது கீழ்ச்சொன்னதிற்கு விருத்தமாகும். ஆகை
யால் இச்சுருதிக்கு “தகம்— அப்படிப்பட்ட ஸர்வைச்வரமு
டையவனாகையாலே, உதூதரம் = எல்லாவற்றிற்கும் மேல்பட்
டவன்” என்று அர்த்தம் சொல்வதே உசிதமாகும். ஆகை
யால் இந்த சுருதிவாக்கியம் பரமபுருஷனுக்கேஸ்வரேச்வரத்
தை நிகமனம் பண்ணுகிறது. இவ்விடத்தில் “பரிவம்” என்கி
றது மங்களங்களான குணங்களோடு கூடியவனையும், முதலில்
மோட்சத்தைக் கொடுப்பவனாகச் சொல்லப்பட்டவனுமான நா
ராயணனையே சொல்லுகிறது. பின்னையும், ஸத்வகுணத்தை
ப்ரவர்த்தனம் பண்ணுகிறவனென்றும், ஸஹஸ்ரகிரஸஸையு
டையவனென்றும் புருஷஸூக்தத்தில் சொன்ன ப்ரகாரமாக
இவ்விடத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கையாலும் அப்புருஷஸூக்தம்

உருஷிமாஸாந்திபுக்ருணெ “வெவ்வுவாருஷஸூ
 தெமெ” திவவமாசு, உதராநுவாகொதுகூதிவதிசுவா
 வு, கலு வலிதூகாரெஸு “நாராயணாஹிபுருவஸூ
 உதராநாராயணநாதிதூபதிஷ்டெ” உதூலிபாநாசு,
 “வாருஷஸூஹெஸூத” திதிஸூதெஸு நாராயண
 வரகூ வலிங். “சுயபதிதூஸிநுஸூஹவா” உதூதூ
 ஸூதிருவாகாஸஸஸூவா உபுபுருபுருஷாநவபுதூ
 வஹதவாபுசூதிமூணாஷுசூலிபாய தூபுஹபுவாஸ
 நூவிதூயாதீதி ந தூதூவாருஷாநுஸூ உவாஸூ
 சூபுதீதி. “யு வரஸூதெஸூ” உதூதூ தூமாஸூ
 வீஸூதெஸூ தூஹகூமூணபுமாசு, வவபுவாசூபுசூ
 மூதூகாரவா உபுசூநுதெஸூ வரபுருஷஸூ. “ய
 வநெஷாநுதூபுசூ சூகாஸூஸூதெஸூ வவபுஸூ
 வவபுதெஸூ” உதூதூ ஹபுசூஸூவிருதூகாஸூ
 வெநாஸூப “தூஸூதெ” உதிவஸூதிமூணகூ
 ரபுருஷவாஸூபுதெ. வலிதூகாரெஸு “கூரூ
 தூதூதூவாபதூதி” உதிஸூதூ மூணாஷுசூ

நாராயணபரமாதேயால் இச்சுருதியும் நாராயணபரந்தான். புரு
 ஷஸூத்தமும் சிவனே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னவொண்ணாது ; ஆத
 ர்வணத்தில் வைஷ்ணவ கர்மாவில் புருஷஸூத்தத்தை விதித்தி
 ருக்கையாலும், இலக்ஷ்மீபதிவஞ்சொல்லியிருக்கையாலும், கல்ப
 ஸூத்திரகாரருடைய வாக்கியத்தாலும், “புருஷனான ஹரியினு
 டைய ஸூத்தம்” என்கிற ஸ்மிருதியாலும் புருஷஸூத்தம் நா
 ராயணபரமென்று வித்தமாகிறது. சாந்தோக்கியத்தில் தஹ
 வித்யையில் ஆகாசசப்தத்தினால் பரமபுருஷனைச்சொல்லி, அவ
 னிடத்திலிருக்கிறதான அபஹதபாபம்வம்முதலிய எட்டுகுணங்
 களையுஞ்சொல்லி, இக்குணவிசிஷ்டனான பரமபுருஷனை த்யான
 ன்செய்தவேண்டுகென்று சொல்லுகிறதேயொழிய பரமபுருஷ
 னைக்காட்டிலும் மேல்ப்பட்டவனெருவனிருக்கிறானென்றும், அ

[illegible]

புத்தியினாலே வருஷடிக்குமுன்பு நான் தானிருந்தேனென்றும், மூன்றுகாலத்திலும் நான்தானிருக்கிறேனென்றும் சொல்லுகிற வார்த்தை உருத்திர சரீரியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது ஈசர்நென்றும் மஹாதேவனென்றும், மஹேச்வரனென்றும், உருத்திரனென்றும் சொல்லுகிறதுகளெல்லாம் கார்பனையும், கர்மவச்யனாயிருக்கிற சிவனைச் சொல்லுகிறதில்லை, நாராயணனையே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் “நான்” என்று சொன்ன சிவவாக்கியங்கள் “சுஹோஸிதாஹவம்” என்று சொன்ன வாமதேவர் ப்ரஹ்மாதர் முதலானவர்களைப்போலே விசேஷ்யமான பரமாத்மாவான நாராயணனையே சொல்லுகின்றன, பஸ்மோத்தாளநம் சொன்னதும் உருத்திரனைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மோபாலவணிஷயம். ஆகையால் ஸர்வகாரணவாக்கியங்களும் உபாலவநாக்கியங்களும் நாராயணநுவாகத்தையடிபொற்றி நாராயண பரங்களாகவே ஆகிறது. இவ்வர்த்தங்களை பரதேவதையின் உண்மையையறிந்தவர்களான பராசரகசுசுநகர் முதலானவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள். இலக்ஷ்மீபதியாய், ஞானஸ்வரூபமாய், ஆநந்தஸ்வரூபமாய், ஜகத்காரணமாய்,

* ஸுதவாஃ || ௨௫ || *

ஸுதவகாஸிகாவுஸுதகம் ஸங்கடகாடு வரது
யதீதிஸுதவாஃ. தகுகு “ஸுதவகாஸிகாஹிள
யெநாடிளவரிளகிதெ” தி. || ௨௫ ||

* ஸுதவஃ || ௨௬ || *

ஸுதவகாஸிகா ஸுதவஃவிதாஃ ஸிஷெ
ஷெநாடிளதீதிஸுதவஃ. தகுகு “ஸுதவகாஸிகாஹிள
யெநாடிளவரிளகிதெ” தி. || ௨௬ ||

* ஸிதஃ || ௨௭ || *

ஸுதவகாஸிகா ஸுதவஃவிதாஃ ஸிஷெ
ஷெநாடிளதீதிஸுதவஃ. தகுகு “ஸுதவகாஸிகாஹிள
யெநாடிளவரிளகிதெ” தி. || ௨௭ ||

(ஸாவயிதா) முப்பது முறை ஸீபாஷ்யம் முதலான
கிரந்தங்களை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தவர். இவ்விஷயங்
களை ஸங்கடகாலத்தில் “விஸக்யஸு” என்று தா
மேயருளிச்செய்தாரிறே. || ௨௮ ||

(ஸுதவாஃ) “ஸுத” என்றுச்ருதப்ரகாஸிகாகிரந்தத்தை
ச்சொன்னபடி. அதை ஸங்கடகாலத்தில் காவேரி மணலில்
கோபநம்பண்ணி பாலநம்பண்ணினவர். “ஸுதவகாஸிகா
ஹிளயெநாடிளவரிளகிதெ” என்று நையிநாராசார்யர் அரு
ளிச்செய்தார். || ௨௯ ||

(ஸுதவஃ) “ஸுத” என்றுச்ருதப்ரகாஸிகாச்ருதப்ர
திகா முதலான கிரந்தங்களைச்சொல்லி அதுகளை ஸச்சிஷ்யர்
களுக்கு அருளிச்செய்யுமவர். || ௩௦ ||

(ஸிதஃ) ரஹஸ்யம் முதலான வர்த்தங்களுக்காக ஸச்சி
ஷ்யர்களால் ஆசிரயிக்கப்பட்டவர். || ௩௧ ||

* ஸாயீ: ||௧௧|| *

ஸ்ரீஹவ்யதி ப்ரஹ்மிவிருக்ஷாஹ்ரா வரவக்ஷநிராகர
ணோவயொமிநீ ய்யபுஷ்யதிஸாயீ: ||௧௧||

சுவ || சுய துயொடிஸநாஜிநீ வரவக்ஷபுதிக்ஷவஜாஹ—

* நிரஸுஸாஹ்ரோ: ||௧௨|| *

நிரஸுஸாஹ்ரோ: யெநஸம் நிரஸுஸாஹ்ரோ: வனவங்கிவகாவி
வாவடிந்தி; ப்ரக்யதி: வராஸ்டாடிஸநாஹொம)ரவ. சு
ஸ்யாணவவநு:ரொக்ஷஸாயநாநுஷாநு:ரொக்ஷஸு. வுரூ
ஷஸு ப்ரக்யதெரயிஷாதா, ஹொக்ஷா, ஸாக்ஷீ, நிசுநிவிட
காரம், வெதநுஜாத்ருஸுநிவம். ப்ரக்யதெம் வுரூஷ
ஸநிபிஜாதெ நெதரொகராஜ்ஜாலாக ஸமபாஜிபுவுதி
ஸேதி. தன; வுரூஷஸு நிசுநிவிடகாரவெதநு

(ஸாயீ) சோபநையான புத்தியையுடையவர், அதாவது
ப்ருஹஸ்பதிமுதலானவர்களாலேயுங்கலக்கவொண்ணாததும், பர
பக்ஷங்களை நிரஸிக்குமதான புத்திவிசேஷமுடையவரென்றபடி.

மேல் பதிமுன்று திருநாமங்களால் பரமத நிரஸநஞ்சொல்
லப்படுகிறது.

(நிரஸுஸாஹ்ரோ:) ஸாங்கியமதத்தை நிராகரித்தவர். ஸா
ங்கயமென்பது கபிலமதம். அஃதெப்படியெனில்; பிரகிருதி
பென்றும் புருஷனென்றும் இரண்டு தத்வமேயுளது. பிரகிருதி
யாவது அறிவில்லாததாய் பிறர்க்கே உபயோகமுள்ளதாய், அறி
யக்கூடிபதாயிருக்கும். புருஷன்-பிரகிருதிக்கு நியமனம்பண
னுமவன், அநுபவிக்குமவன், பார்த்துக்கொண்டிருக்குமவன்
எப்பொழுதும் மாறுதலில்லாதவன், ஞானத்தையே ஸ்வரூப
மாகவுடையவன். இப்படிக்கொத்த பிரகிருதிக்கும், புருஷனு
க்கும் கூட்டுறவினால் ஒன்றொக்கொன்று பிரமமுண்டாகிறது

[illegible]

* வகுப்புகளையொழி ||நந|| *

வகுத்துக்—திரவம், பொம்—ஹிர்ணுமஹிஷிஜா
 கொடியெருவன் புகுதுயொம், பொம்ஸாஸெய்யாநஸு
 உபாசாநஸம், ஸாஸாஸுநிதிதஸம், வுதிவஸநகஸு
 ஸயபிதிதாஸிசு. தஹ; “வஹுஸுஸாஸுஜாபெயெ”

அதனால் ஸ்ருஷ்டி முதலானதுகளுண்டாகிறது. இப்படியவன் மதம். அதின் கண்டஊமென்னென்னால் புருஷன் ஞானமாதீர ஸ்வரூபனாகில் போக்தாவாகக்கூடாது. அசேதனையான பிர கிருதிக்கு மோக்ஷஸாதனாஷ்டாநங்கூடாது. நிர்குணஞ்ஞ புருஷனுக்கும் அசேதனையான ப்ரகிருதிக்கும் ஒன்றுக்கொன்று ப்ரமமுண்டாகக்கூடாது. ஆகையாலிம்மதம் கண்டிக்கப்பட்டது, இதன் விரிவுகளை ஸர்வார்த்தவீத்தி ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் முதலானதுகளில் பார்க்கக்கண்டுகொள்வது.

(புதுச்சேரி) பொம்மையோகாசாரமதமென்றபடி, அதில் பிரகிருதியே உபாதாநகாரணம், ஈசுவரன் நிமித்தகாரணம், இவ்விசுவரத்வம் ப்ரதிபிம்பபதூஸ்யம், என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைக்கண்டித்தவர், எங்ஙனையென்னில்; நானே பஹுவாகவாகிமேனென்றீசுவரன் சொன்னமையால் பிரகிரு

கீழ்க்கிடந்தொடியாக, வகுவறிபுரணமுமடிவாவி கடுவ
ஸுநெருநலுதாழிஸம்மவாவு, தகுகதபுகவா ராணவசுயொ
மவூதிருவிஸாந்திரிதொ ||

||௩௩||

* காணாடிமம்ஜம் ||௩௪|| *

காணாடி—கணாடிபுராதும்மம்ஜம்தீதி காணாடி
மம்ஜம். காணாடிம் வரகாணந்தாடுவாடிமகம், ாம்
ஸுரவூநிதிதகம், சுமநெயகம், சுகாஸாதாழிநாவிமம்
கம், சுலகீ வெபூததிம் வாடிணகம்நெகாடிவாடி
தெ. தடிவிநிராகுதம் “சுலகீவபுஸுவிவ மபுத
புகளவூபுஸு—கிபுகி யாணாடியெகவதஸ் | உருகொ
வகெஸாவகெஸவபுதம்கயாஸெவிதொடலகணாடி
ணாடி” உதி ||

||௩௪||

திபுபாதாநகாரணமாகாது. மூன்றுகாரணமும்சவரனே. இம்
மதத்தைச்சொன்ன விரண்பகர்ப்பனும் கர்மவச்யனாகையாலே
ப்ரமிக்கக்கூடும். அவன் சொன்ன புராணம்போலே யோகஸ்
மிருதியும் ப்ரமமூலம், இது முதலானதுகளாலே கண்டித்தவ
ரென்றபடி.

||௩௩||

(காணாடிமம்ஜம்) கணாதரென்னுமொருவராலே சொ
ல்லப்பட்டது காணாதம், அதை பஞ்ஜநம்பண்ணினவர். அம்
மதமாவது: ப்ரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணம். ஈச்வரன் நிமித்
தகாரணம். அவனுமநுமாநவித்தன். ஆகாசம் ஆத்மாக்கள்,
இதுகள் விபுக்கள் முன்னில்லாதத்ரவ்யமே உண்டாகிறது.
மோட்சமென்பது பாஷாண கல்பம் என்று சொல்லுகை. அனை
நிரலித்தபடி, அஸத்திரவ்யமுண்டாகாது, அப்படி சுரிதி சொல்
லவில்லை. ஈச்வரஸத்தைக்கு அநுமாநம் ப்ரமாணமாகாது;
இதுகளெல்லாம் வேதம்முதலான ப்ரமாணவிருத்தமாகையால்
உபயோமமற்றவையென்று நிராகரித்தவரென்றபடி, இவ்வர்த்தத்
தை “சுலகீவபு” என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

||௩௪||

ராகம்: விரிசு கடி: பொருகுகூழிடிஸ்-நாவு. ஐதூழி
 விஸ்வாசகதிநாக, 1ம் || ||௩௫||

* க்ஷிணி காலாஸுமி தாடி நம் || ௩௬ || *

ஸுரூபி தூக்ஷணிகாரம் கணவனவஜமழி திபதெலுலாஷிகலுள
 தூர்னிகயொழிதும், தவ்யு சுடிதநாசுக்ஷணிகாணும்தாடி
 நம். க்ஷணிகெனவஸுரூபாயாஸம்ஹவாசு, ஹந்தியஸநிகவுடி
 ஸாயாடுவடிவூலஸம் நஷுகெந பத்ருக்ஷுவெடிசூலஸம்
 வாசு வெலுலாஷிகதேஸிதும்—நஷுரநாம்பரநாணுஸ
 ரூபாயநா ஜூடுநஸூகாரஸிபுணாயொமெந ஜூநா
 காரெணரூபநாநாநஸூலஸம்ஹவாசு ஸுளதூர்னிகதே
 துஜூலஸம்மதிகுதும் ||

* ஸாகாரயீநிராகதூ ||௩௭|| *

ஸாகாராயாம் = நிவிஷயாயாம் வடாஷாகாராயாம் யொ
நாநாரொகாயாய்யம், நிராகதூலாகாராயீநிராகதூர.

லும். நிகரில்லாதவாந்தமாகிற மோட்சமாகாது. இப்படி க
ளால் சார்வாகமதத்தை கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. || ௩௩ ||

(க்ஷணிகாணுதிகாடிநீ) ஒன்றோடொன்று கூடினவும் கணப்பொழுதிருப்பவுமான அனுக்களே ஐகத்து என்று சொல்லுகிற வைபாஷிகனென்ன ஸளத்ராந்திகனென்ன இவர்களுடைய மதத்தை கண்டித்தவர். அஃதெப்படியெனில்; க்ஷணிகமாகில் ஒன்றோடொன்று கூடமாட்டாது. ஒரு வஸ்துவை கண்ணாற் பார்க்க்பது என்று நினைப்பதற்குள்ளவே பாற்பவனும் கண்முதலியவைகளும் நாசமடைகிறபடியால் காண்பதே ஸத்யமென்கிறதுகூடாமையால் வைபாஷிகமதம் ஸரியன்று. இப்படி, அனுக்கூட்டமும் க்ஷணிகமாதலால் அறியக்கூடியதென்கிற அநுமாதம் சொல்லுகிற ஸளத்ராந்திகனும் பரிஹாஸத்துக்குள்ளாகிறான். இப்படிக்கூடல் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ||௩௬||

“வடநிலைநாதி” தி லுசுதபுசுவலிஷயயியஸுவபுரநு
ஹவலிபுசெந நிவிஷயபாஸுவபுர சுலிபெரிதபுலியா
நாசு || ||௩௭||

* ஸூநபுவாடிதொநுடி ||௩௮|| *

பாபுபிசொதுவபுஸூநபுவாடிதொநுடி ஸூந
புவாடிதொநுடி. ஸூநபுசுவபுரஹவலிபு ஸூந
புசெந ஸூநபுசுவபுரலிபி, புவாணவபுரஸூநபுசெந
வபுஸூநபுசுவபுரலிபிதி லவபுபாநுவபெத ||௩௮||

சுவ || வளபுகிதம் திராகுதபுபு ஹவளபுதிராகுரண
பாஹ—

* கூடிபுஷபுராமவகீஸ ||௩௯|| *

கூடிபுஷபு = பிஷா வாடிநி, தவவவபுபுவொடித

(ஸாகாரயீதிராகுதபு) ஞாநமானது குடம்முதலான
வருக்களாகவேயிருக்குமென்று யோகாசாரனால் சொல்லப்ப
ட்ட மதத்தைக்கண்டித்தவர். அஃதெப்படியென்னில்; குடத்தை
யானறிகிறேனென்று எல்லாருமொப்புக்கொள்வதால் அது கர்த்
தாவையும் வஸ்துவையுங்குறிப்பிடுவதால் புத்தியானது நிர்விஷ
யமாகில் அப்படியறிவது கூடாதாகையால் என்று யோகாசார
மதத்தைக் கண்டித்தவரென்றதாயிற்று. ||௩௯||

(ஸூநபுவாடிதொநுடி) ஸூநபு = சூந்யமென்று
வாடி = ககிபண்ணுகிற மாத்யமிகனுடைய மதமாகிற, தபி =
இருளைப்போக்குமவர். அதெப்படியென்னில். எல்லாம் சூந்ய
மென்னில், சூந்யமென்று ஸ்தாபிக்கிறப் ப்ரமாணமும் சூந்யமாகை
யால் ஸ்தாபிக்கமுடியாது. ப்ரமாணந்தவிர மற்றது சூந்யமெ
ன்னில் எல்லாம் சூந்யமென்பது கூடாது, ஆகையாலந்தமதம்
ஒருபடிக்கும் ஸரியன்று. என்று மாத்யமிக மதத்தைக் கண்டி
த்தவரென்றதாயிற்று. ||௩௮||

கூதகவுவிஷெண நாஸககூச உரமார், தெஷா ஸ்விஷய
வாவநாபோதெணநிவ துககூச கூடிஷுஷுரமவகூஸம்,
வ்வம் ஹி ஐஷாவாஜிமநாவணயந்தி (ஸோ) வ்யாவத
கூவூடிஸூகூடிவடாவூகூசுமே | சூநனூரூபு
ஷாஸூ ஹலிஸூரி நூதநெவஸக || கஸூயபு:— ஜமநூயூ
வ்யாவதபூநகூச, ஸவபூலபூநாடிவச. ஐஸூகூச,
ஸடிஸடிநிவபூநீயகூசூ, ஸூகூகாரஜகூடிவச. ஸூகூசூ
“ ஸதூஸூ ஸதூஸூபூணாவெஸதூ தெஷாநெஷவ
தூ ” திதி, பூணாஃ=ஜமச, ஸதூ=வ்யாவஹாரிகஸதூ,
தெஷாநெஷவதூ=வ்வஷ்வரகூதூவாரகூயிபூகஸதூ
திதூபு. சூநனூரூபு “ ஸதூ ஜகூநநெஸூ ஹே ” தி
ஸூஹணஸூவிபவாரிவெடிராஹிதூரவாநகூடிவிதூயூ
கூ, பூவ்வஸூ, ஸூதூவஸூ ஸூநூகூவெஸூவ வஸூ
தொடவாரிவெடிச. தயூலிநூதூஸூ ஹேவஸக கூதூ
வதூபூநகூச ரஜூடிவச. நிமபூணவதூ— “ கயூத

இப்படி பளத்தமதத்தை கண்டித்து ப்ரச்சநபளத்த
மதத்தை நிபாகரிக்கிறது.

(கூடிஷுஷுரமவகூஸம்) கூடிஷுஷு=விருத்தமாக
நோக்கமுடையவர்கள், இவர்கள் ப்ரச்சநபளத்தர்கள். பளத்
தர் இருவகையர், ப்ரகடரென்னும் ப்ரச்சநரென்னும். ப்ரகட
ராவார் வெளிப்படையாக ஸர்வம் சூன்யமென்பவர், அதாவது
ஸத்யம்போலே சொல்லி முடிவில் சூன்யமாகச்சொல்லுவவர்.
இவர்களை பொய்பரென்றும் சொல்லுவார்கள் அவர்களாகிற,
(உரம) பாம்புகளுக்கு, இங்கு “கூடிஷுஷுரம” என்பதால்
த்ருஷ்டிவிஷமானபாம்புகளென்றபடி. அவர்கள் தங்கள் முகங்
கள் நின்றுமுண்டான குதர்க்கங்களாகிற விஷங்களாலே ஜகத்
தை நாசம்பண்ணுகையாலே பாம்புகளாகச்சொல்லிற்றுகவுமாம்.
அவர்களுக்கு (வகூஸம்) கருடன்போன்றவர். கருடனைக்கண்
ட பாம்பு நிலைநிலாதுகளிறே. அவர்கள் மதமும் அதுக்குக்

சூதனெஞ்ஞ ஹனெனாந்நுஷுஜீயோகூ கயேமூவெதெ | யஜிவ
 ஸ்வரிகெழெ டொஹவெசு ஸ்வேதரஸூந்நுதா | டெஸகாநா வரி
 ஹெஹெவரூவெஹி கஜாஹவெசு | ஸ்விவாந்நுதவாஜோ
 நம் ஸஹஸநெதிவெதே || யஜீயஜீயாஜீஹாவெந வெவ
 ஜாத்ரெஸுஷரெவறினோம் | நிஷெயாநஹுதாஹெஸெகா
 ஹெவஸுநாநாநா || வரிஹெஹுதாஹாவந்நுதெஸுநாநா
 ரூபதா | ஸாஜாநாயிகாநெந்நு ஸ்வெஹுநிஷெஹுயொ
 ம்நா || ஸுஜாஹுதொவரிஹெஹுதிநிஷுஷுதெவெதெ |
 யஜாஹெயரவணுஷு ஹவணுஷுவணுதே || தயாவ
 ஸ்வரிகெழெ டொமூணாந்நுதாஹுஜாஹிதே | ரூபகெநாவ
 ரிகோகம் ஸுபகெவவிபாயதசு || நிஷெயதிவாநெஸுவநெ
 தி நெதீக்யஸம்மதம் | சுஜாகஸத்ரூபகாநா கிம் நிரஸுஜி
 தவாஜிநா | ஜீததாஜீததாநெ ஸ்வாஹுதெவெதெகாவகூநி
 ஹெயதி | நஹெதவாஜிதிநெத்யந்நுஷவாஜித்யந்நாநம் |
 ஸுரூபகொமூனெஸெவஸவெதாசுகஷுதெவகூதி ||
 ஹெஷனாநெயஜாஜீநிஜீஷவாஹிதெஹெதெ | உதாநிஸ
 தஹெஷனாஜீததாந்நுதாநிதாந்நுவி || சுதாநாஜி “கூஹ
 ஷி” ரிகி ஸஜீந்நுதாநஸூந்நுதா, உரஸாமஹுதீத்யாந
 மஹி ஸகமதிஸூந்நுதாவவரெஷாஜீதா | வகூஸஹுத
 நெநஸவகூஜீகூம், ஹுதூமதிஜீகூம், விநகாஜீதவ்ஹுதாஜி
 கூவாஹுதெஸுதா ||

||௩௯||

* ஸ்வஹுதீவெதெவநம் ||௪௦|| *

“ ஸுஜாஹி, ஸுஜாஹி, ஸுஜாஹிவநாஹிவ ” உ

ன்றும்மில்லை. தேஜஸ்ஸை இருள் மறைக்காதிறே, மேலும், பொ
 ய்யான வேதம் முதலானதுகளாலுண்டானநூதமும் பொய்யான
 தால் பொய்ஞானம் மெய்ஞானத்தைக் காட்டமாட்டாது. ஆகை
 யால் அந்தமதம் பொய்யானதே இப்படிச் சுணடித்தவரென்ற
 தாயிற்று. இங்கு வேண்டுவன விஷயங்களை ஸ்ரீ பாஷ்யம் முத
 லான விடங்குகள் காரணம்.

||௩௯||

பொருளும்மொவபெசவிரும். மெவதநாழிகுமபெசு
ஸம்மதம். பிவிவசுக் கிவசுசிவம். மெவபெசு வம்மநாழிவாத
புலம்மாழிதி தந் தம் வரதிகம்மெநிரவம். ||சய||

* மெவபெசுதெவதா ||சக|| *

மெவநாழிராசுகவசுக் கிவசுசிவம். மெவதநாழிராசுகவசு
கிவசுசிவம். மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா.
மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா.
மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா.
மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா. மெவபெசுதெவதா.

ல், ஒரு உலோஷ்டத்தை உயரவெறிந்தால் அது பூமியில் விழா
மநிருக்கவேணும். கனமான வஸ்து வேகமாய் விழும்ன்றே.
லோஷ்டம் இலகுவானதன்றே. ஆகையாலதுவுமஸங்கதம், இப்
படி இம்மதத்தை நிரவித்தாரொன்றபடி. இவ்விடத்திலுள்ள
விசேஷங்களை பரமதபங்கத்தில் பாஷுபிகவாடிவணு நத்திலும்
மெவநவாடிவணு நத்திலும் பூரி பாஷுபத்திலுங்கண்டிகொள்வது.

இப்படி ஜைநமதநிரவநத்தைச் சொல்லி பாஸ்கரமத நிரஸ
நம் பண்ணினதைச் சொல்லுகிறார்.

(மெவபெசுதெவதா) ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும்,
அல்லது உபாதிக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமுண்டென்றும் அ
பேதமுண்டென்றொரு சொல்லுவார்கள், எங்குனெயென்னில் ;
“ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் ப்ரம்மமாகவாகிறான்” என்று அபேதத்
தையும் “அறிந்தவனொருவன், அறிபாதவனொருவனென்கை
யால் பேதத்தையும் சரிதிகள் சொல்லுகின்றனவென்று சொல்லு
வார்கள். இது ஸர்வசரிதிகளுக்கும் ஐககண்டியம் பண்ணத்தெ
நியாமைபால் வந்தசோத்யம், ப்ரம்மமாகவே ஆகிறுனென்பதுக்கு

வாயிஸ் ஹனெனாவெடுஷா சுனெஷஸுலாவிகம், உவாயி
ஸ் ஹனெனாவெடுஷெஸுளவாயிககெவ உவாயுநாரபெ
க்ஷாயாமிவலாநாதிதிவகந்தி. தந; சுனெஷெஸுரானாலா
வாக். ஸுனெஷெவவதி = ஸுஹஸுஷுஸொலவதீதயுடம்;
“வெஸாஸுதெ ஸவடாநுகாராநு ஸஹஸு ஹனாவிவஸுதிதெ”
கிஷெஷுஸுவணாக், “உஸாஸுடுராமதாரம்” ஐதிஸுடுதெம்,
“வொமரோதுஸாஸுடுலிமாஸு” ஐதிஸுடுதூஸுஷெஷாவெஷ
யெம் வரஸுரவிருகக்ஷாக். ஸுலாவிகக்ஷுஷி நஸுஹவதி
கநுயாஜீவொவாயிமதஷெஷாஷா ஸுஹஸுஸுஸுஷெஷாநுதி
யதா, சூநநுதிஷெஷாதும் முணமுணினொஷெஷாவெஷ
கம்மிநதீதி ஷெஷாவெஷதவெதுதா || சக||

* யுதபாடிவகஸுநம் ||ச௨|| *

யுததாரம் = மியுடுதாரம், பாடிவகஸுநாம் = ஸநாதுஸ்
ஹன வனவனொமடுஷெஷுநியந்தூராவெண வரிணாஸி
க்ஷகஸுநாம் மியநஸம், யுதபாடிவகஸுநம், தயாஸதி மிவிடு
காரக்ஷஸுநீநாஹாயவஸுமாஸுஐதி. ||ச௨||

ப்ரம்மத்துக்கொப்பானவனாக ஆகிறுனென்று அர்த்தம். இவ்வர்த்த
தத்துக்கு ஸுதிஸுடுதிஸமவசுமீதாஸுஹஸுதூடிகளும்மதுகு
ணங்கள் அபேதந்தோற்றினவிடங்களை பேதசுருதிக்கு வ்ரோதமி
ல்லாமல் அர்த்தங்கண்டுகொள்வது. ராமஸுக்ரீவர்களுக்கு ஐக்
கியம்போலே. இப்படிச்சொல்லாவிடில் ஜீவமதஷெஷாஷங்களும்,
உவாயிமதஷெஷாஷங்களும், ஸுஹத்திலேறும், இப்படிகளால்நிர
வித்தாரென்றபடி. அன்றிக்கே, குணகுணிகளுக்கு பேதாபேத
ஞ்சொலலுகிற ஆநந்ததீர்த்திய மதத்தைச் சொன்னதாகவுமாம்.

(யுதபாடிவகஸுநம்) ஸம்மாத்திர ப்ரம்மமே போக்தா
வாகவும், போக்யமாகவும் நியந்தாவாகவும் டரிணமிக்கிறது யாத
வமதகல்பம், அதை நிரவித்தவர். ப்ரம்மத்துக்கு விகாரஞ்

ஃ ஸ்ரீதீகாரா நுதே ததூகி, கிஹாஹார தெவாஸு தெஷுவ
 டெசெஷுவ தகிபுரோணாஸுரா துரோரெண புவந்தித
 க்ஷாபு ப்ராபோணாஃ ராவஹிவதிதூகூ || ||ச௫||

☀ ஸாவகசு யாரணரகிதா ||ச௬|| ☀

ஸாவகசு யாரணஸு ஸுபுரித்ராக்ஷயாரகிதா
 ஸாவகசு யாரணரகிதா. தத்ராயணிஷ்டஷ்ட-ஃ-வொஷநா

மென் றுமிரண்டு, அதிலிங்கு வெவ்விவாமமான ஸ்ரீபாஞ்
 சராத்தரத்தைச் சொன்னபடி. அதுக்கு என்ன தீங்குவந்தது
 அதைக்காப்பாற்றினாரென்னில்; வைதிகள் தந்தரத்தில்
 சொன்னவைகளை அதுஷ்டாநம் பண்ணக்கூடாதென்று ஆ
 கேபம் வந்தது, அதுக்கு ஸமாதாநம் பண்ணினார். எங்ங
 னேயென்னில், வேதவிருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லு
 கிற தந்தரங்கூடாதுதான், பாஞ்சராத்தரம்ப்படி வேதவிருத்த
 மன்று, என்றுமவைகளை பரமதபங்கத்தில் மமவஹாஸுவிரோ
 யஹாயிகாரத்திலும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்தராக்ஷயிலும். ஸச்சரி
 த்ராக்ஷயிலும் இச்சாஸ்தரம் வேதத்துக்கு அவிருத்தமான
 அதுஷ்டானத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், சிலவிடங்களி
 ல் அதுஷ்டாநவிரோதஞ்சொன்னதுவும் ஸாஹிதாஹாபு
 விஷ்டவிஷ்டயமென்னும் ஸ்மிருதிகாரஸம்மதமாகையாலும், க
 ஹாபாரதத்தில் பஹுஸ்தலங்களிலே கொண்டாடப்பட்டி
 ருப்பதாலும், ப்ரம்மஸூத்திரத்தில் விசேஷித்திருப்பதா
 லும், வேறு தந்தரங்களைப்போலே சிலவிடங்களில்தான்
 ப்ரமாணமின்றிக்கே எல்லா சாஸ்திரமும் ப்ராணமென்று
 ஸ்தாபித்தாரென்றபடி. ||ச௭||

(ஸாவகசு யாரணரகிதா) தப்தசங்கசக்தாரணத்
 தை ரகித்தவர். அதுக்கு என்ன ஆகேபம் வந்து பரிஹரி
 த்தாரென்னில்; வைதிகப்ரம்மணசார்த்தத்தில் புண்ணுண்டாக்
 கக்கூடாதென்று சரிதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகிறபடியால்
 தப்தமுத்தர கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம்; புண்ணுண்டாக்கக்

முகநெனாடெய்யாயிடு-விடினெதவ வசுரபிபாரணெனெய்
 டநா, சூயவடுணெடுஹாவநிஷ்டிஸூகூஸநெது “உகதி
 ணெனது மூஜெவிபெராவிலுயாமெதுவஸுடநம் | ஸ
 வெது மூவெனிலுயாதிதி ஸூஷ்விடுகாவிதுரி” தி.
 உயெஹாவநிஷ்டி - ராஜாநுஜயாநுநுநிலுரம் வெடா
 மெகநிஷ்டாதயாடிவபு கால நாராயணாயடாஹுரெநெடு
 ஸ்ராவாதா சுஸுராயடும், தம் ஸஹோட வயாரணெ,
 “உடுவெவாஹோ”ரிதி. மூதுநுரவிலுமூஜாவயவவி
 ஸெஷ்டெராதகொவா. “ஸூஷ்விடு” உதுநெந வெடி
 விதிபாந தகுவபுவிதிடுகாதுதெ. விபுரணாம் பூ
 குஷ்டாயிகாரிகாரகருணெ பூதுவாயமூயஸுடுகாத
 நாயடா “விபு” உதுயிகாரவிஸெஷ்டிடுகாடும்; நகூ
 சூயாதிவெதுடாயடும் தெஷ்டிவி வயநாதெரெணவிலு
 காரக. “ஸூஷ்ணெடுவநயீத, ராஸாநிபெராயடவன
 ராநி”தி ஸூஷ்ணவிபுஸூஷ்விடு. (மூயுயாசு) சுருந
 ருடுவெணயாரயெசு, “சுருகிதாடுகெஸுமமாவாடு”
 துராயவடுணிகெ சுவிஸெஷ்டு வணாசு. தடிவிதவெடுநெ
 வகாயடம் “உசுருவெனதிடுவவாஷாடவிதவ”ரிதி ஸூஷ்டு
 விடுகெடு. சுஸுருமூசூஸுடுவிடுகெடுவி ஸுடுதகா
 ரொவாதுயெஜாவவீதயாரணாதிடுத வசு ஸூவாஹாரா
 தெவாதகூசுஸுருதிசுருவிலும். “யுடுதாயுடவூடு,
 பூதெவிடுஷ்டா, நிவிடுகெவஸுஷ்ணம், உடுடுஷ்டுஷ்டுநம்,
 வ்ணவிவடயம், உசுருவெனதிடு, வவிது ரிதுஷ்டு, வவிது
 தெவிததம், உரணவவிது விதக”ரிதுரடிநடுவி “விபி
 வடாயாரணவடி”துரடிவசுவிபிராரணெவ சுஷ்டிவஸூஸா
 ஸூயுஷ்டுதி: “வஸுமூதராயிகம் ஸவடம் மூஹாவசு
 ரணநிதி || சுருகெயுடவசுரஹுரம் நாரகூயடாது
 வெஷ்டுவ”உதி. ருஹாவாரதெவ “ஸூஷ்ணெடு: சுருதி
 ரெயெடுவெடுஸெருடுடுகெயுசுருதகசுடுகெடு”உதி

ஹரிவம்ஸெடுகெருவாயாது ராயாண “வக்ரங்கிதாஃ ப்ருவெ
ஷ்வரோ யாவஷாமநிநெ”தி. ஸ்ரீவிஷ்ணுவாரணையகிவ
வநெ “ஹரிஹரயோஸுடுநப வநாநு, தவமதிரயவா
ரோவஸி வக்ரபுதிஹதவீயடுவவஸுஸெநடுநொக”
ஐதிவ. ஸ்ரீஹமவநெ “வக்ரங்கிதஸு ஸாணிகெடுதவஃ
கூயடாஸுபயதத”ஐத ராஜிவாரணவநாநி வரஸு
தாநி விஸுரஹயாஸுவிவடுநெ. ||சக||

❀ ஹபுடுவாணாஃநதூதா ||ச௭|| ❀

ஹபுடுவாணாஃநஸுடுதாதா ஹபுடுவாணாஃ
நதூதா. யஜுஷிகஸாவாயா “யுடுதொபுடுவாணாஃ
கபுதவக்ரயாஸி விஷ்ணுவாரயதியொகிஹதூ”ஐதூ
டி. சூயவடுணெ “ஹரெஃ வாஷாகபுதிநாநெநா ஹிதாய
கெடுஹிபுடுபுடுவாணாஃ யொயாரயதிலவாஸுபுடுயொ
ஹதி ஸவாணுவாநுஹதி ஸகிஃகிஹாக்ஹதி”தூடி.
வொயாயநெ “ஹோகிவடுஜாடிஸெயெ ஸாயபுடதஸுஜா
ஹிதஃ ! ஹபுடுவாணாஃயரொவிபுடாஹவெஹுடுகாநவாநு
யா”நாஸுடுயெ “ஸவடுநுஷுடவாயொடுகெடிபுராவ

கூடாநெந்நது வீணாகப்பண்ணிக்கொள்ளுகிற
வ்ரணத்தைச் சொன்னபடி. இத்தப்தமுத்ராதாணம் பண்
ணிக்கொள்ளும்படி ஆதர்வணமஹோபநிஷத்தில்பரம்மஸுடு
க்தத்தில் விதியிருப்பதாலும், செய்துகொள்ளாவிடில் கொ
ஷம் சொல்லியிருப்பதாலும் இப்படி சாண்டில்யஸ்யிருதி,
மஹாபாரத, ஹரிவம்ச, ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண, பாகவதம் முத
லிய புராணங்கள் கோஷியாநின்றனவென்று ஸ்தாபித்தா
ரென்னபடி. ||சக||

(ஹபுடுவாணாஃநதூதா) ஹர்த்வபுண்ட்ரதாரணம்
பண்ணக்கூடாநென்று சோத்யம்வா, அது பஸ்மோர்த்வபுண்
ட்ரதாரணவிஷயம் என்றும், சைவாமதத்தில் ப்ரவிஷ்டனு
க்கு நிஷேதவிஷயமென்றும் வ்யவஸ்தைப்பண்ணப்பட்டது.

ணபுராயஸித்வ, கரணெநிபீ-டாவுறாடிசெடிஸுடிசெவடி, வு-
 செவஸு-டுநெவடி-டுநிவெடிதணுடி-வூ-ஹி-டாவு-ணு-தி
 டெ-தரெவடி-ஸி-தகவா-டி. டெ-ஹா-வ-நி-ஷ-டி-“வி-ஸு-நா-து-ஸீ-
 யா-டி” து-ரா-டி-ஸு-வ-ணா-து. ||ச-அ

❀ யதூராவாபு-திஷா-தா ||ச-க|| ❀

யதீநா-வ-ரா-ஹ-ஸ-லா-நா-ம் து-டி-ணு-யா-ரா-ணா-டி-ரா-
 வ-ரா-ஸு-பு-திஷா-தா, ந-ந- வ-ரா-ஹ-ஸ-ஸு-ய-டு-ஜூ-வ-லீ-
 த-யா-ரா-ணா-டி-டி-பு-வ-கா-ஹா-வா-டி, ஸா-ரா-நு-த-ம் பு-ரா-வ-
 ஸு-ரா-வி-“ந-வா-நி-நி-க-பு-த-ய-டு-ஜூ-வ-லீ-த-ம் வி-ஸு-டு-ஜூ-டி”
 தி-வி-ஸ-ஷ-டு-தா-வா-யா-டி, டெ-வ-க-லீ-க-த-யா-வ-ஸி-து-ரா-மெ-வி-
 பு-த-யா-ய-வி-ரா-ஹா-டி ஸு-ரா-டி-ய-ஜ-வ-ஸ-ஸு-ரா-வ-டி-நா-டி-டு-மி-நி-
 வ-டு-து-ரா-த-டி-ம-ஸு-ரா-வி-நி-வ-டு-த-ம், வ-டு-டு-வ-டு-ரா-ந-ந-ஸு-ரா-
 நா-து-ந-வ-ரா-ஹ-ஸ-லா-நா-ம் ய-டு-ஜூ-வ-லீ-த-யா-ரா-ணா-டி-க-ம் கா-
 ய-டு-பி-தி-வெ-ண; வ-ரா-ஹ-ஸ-லா-நா-வி-ய-டு-ஜூ-வ-லீ-த-யா-ரா-ண-
 ஸு-தி-ஸு-பு-து-ரா-டி-வி-க-ம். த-யா-ஹி; ஸா-டு-ரா-ய-ந-கொ-வ-நி-ஷ-
 டி-“வ-ரா-ஹ-ஸ-லா-ஸு-பி-பு-வி-ஸு-ய-டு-யா-வ-வ-தி-வ-ணா-த-ரா-
 டி-யா-ந-ம் | த-து-ஸு-ரா-க-ள-வ-வ-த-ம் | தி-டி-ணு-பி-வ-லீ-த-னா-
 ஸ-ம் க-ள-வீ-டு-டு-வெ-டி-ந-ம் | ஸி-க-டு-க-வ-வ-பி-டு-த-க-ஸி-வி-பு-யா-
 டி-ரா-வ-டி-யா-ய-ஸு-ம் | தி-டி-ணு-டு-வெ-ண-வ-ம் மி-ம்-வி-பு-ரா-ணா-ஸு-
 கி-லா-ய-ந-ம் | நி-வ-டு-ரா-ண-ம் ஸ-வ-டு-ய-டு-ரா-ணா-பி-தி-டு-வெ-டி-நா-
 ஸா-ஸ-ந-ம்” ஐ-தி. வ-ஸி-ஷ-டி. “ய-டு-ஜூ-வ-லீ-து-டி-க-க-டி-ணு-ம-
 ஹ-ஸு-” ஐ-தி. ஸ-ள-ந-க-ம் “க-ய-ய-ய-வ-ரா-ஸ-வா-ஸா-ஐ-தி-கா-

தா-சா-ர-ப-த-தி, ம-ஹா-ப-நி-ஷ-டி, மு-த-லி-ப-வை-க-ளிலே-வி-தி-க்-
 க-ப-ப-ட்ட-தெ-ந்-று-வ-ஸ-ச-ரி-த-ரா-க-டி-யில்-அ-ரு-ளி-ச்-செ-ய-தா-ர்.

(யதூராவாபு-திஷா-தா) ய-தி-க-ரு-ட-ய-ஆ-சா-ர-த-தை-ஸ்தா-
 பி-த-த-வ-ர். ய-தி-க-ள்-நா-ல்-வ-ர்-கு-டி-ச-க-ர், ப-ஹ-தி-க-ர், ஹ-ம்-ஸ-ர், பா-
 ம-ஹ-ம்-ஸ-ரெ-ந்-று. இ-வ-ர்-க-ளு-ள்-கு-டி-ச-க-ர்-ப-ஹ-தி-க-ர்-க-ரு-க்-கு-வ-ர்-
 ணு-ச-ர-ம-த-ர்-ம-ம்-வே-ணு-ம், ஹ-ம்-ஸ-னு-க்-கு-ம்-பா-ம-ஹ-ம-ஸ-னு-க்-கு-ம்-
 வே-ண்-டு-வ-தி-ல்-லே, இ-வ-ர்-க-ள்-ஸி-வா-ய-டு-ஜூ-வ-லீ-த-வ-ஸு-ரா-டி-து-ரா-

ஷாயவாஸம் | ஸவாஜெமொவாயெதி த்ரி டிணாமுணாதி |
 தலுயொராவுணீஹிதி யஜெவவீதம்” உதி. உஸ
 நாம் | ஸ்ரஹஸுதித் வரிதொமாசு ஸ்ரஹவாநீமுஹீவமீ |
 வரிவாடாவி வதிதஸஸூதணவரிதஜெச”. வுஜஜா
 வாலி “ஹீநொயஜெவவீதெந யஜிஸூராஜாநஹிசு
 கம் | தஸு கிரயாநிஸூதாஸூகஸுபாயஸித்விய்யதெ |
 மாயத்ரீஸஹிதாநெவ வுஜாவதொநுஷாஹெசு | வு
 நஸூஸூராஸித்யாயம் யஜெவவீதக”ரிதி. யாஜவ
 தூம் “ஸவ்-ஸுதிதஹிதஸூதவீதிணீஸகிணுமொ”தி.
 சூநஸாஸநிகெ ஸவ்ஷி-ஸ்வாஜெ “ஸூநஸ ஹஸூ
 காதாம் யாதாயாநீஹாவொம் ஹிதிடிணம் விஷு
 ஸாஸுதெஸூவாவிஸி” தி.வதஜெ “த்ரி விஷு
 வரிவாஜக” உதி. தயாடிசு “த்ரிடிணநயதிதெஸூ
 வகணாதி வுயுக்-வுயுக்” வராஸாஸுதள “வா
 ஹம்ஸாநாம் த்ரிடிணஜவவித் ஸிசூயஜெவஜீவீதிநொ
 வ-ஸவஹிவ-ஸா ஸயாரிணா மூஜெகராதுவாஸி
 நொ நமாதீய-பாவஸெஷுவஹுராதுவஸஹ்
 வணவஜ-ஹிசூகாரெஸீண-வண-வ-புக்ஸா
 ஸூ ஹணகூமூஜெவஹிசூகா-புக்ஸாதஷுள
 மூலாநெவஹம் ஜாநாஸுதொவாஸந ததூராம்
 நிதூம் வுக்ஸிதெவஸஹ் சூதூம்
 ஜெக்யதஜெ. சுத்ரி “வுதிதெடிநஹி
 ஹெநெவஹி-மாதூதெஜிஜா”உதி. வஸ
 வ-ஸாஸிநுத் விஸெஷதஸூபாவகாசு,
 தூமெவ துவாயஸூராஹ வராஹம்
 ஸாநாஸி ஸிவாயஜெவவீதயாநெஸி
 ஜெ “நவாநி நிகுத்யஜெவவீதம்
 விஸுஜெச, வஹி”ஸூ
 து-தஜெசுபுயம்” உதூஜிகம்-வா
 ராணயஜெவவீத தூமவிஷயம்
 “நவாநி நிகுத்யவாநாணவஜெ
 வவீத கிணுமொதூகூநவாநு
 ஸம்முஹாஸூபிவிஸி”தி
 ஸூ-தெவவஸூவாதிதகாசு. திதீய
 யஜெவவீதவிஷயம், வஹிஸூ
 து-தஜெசு-ஸூதூசு-வஹிஸூ-தூ

தவிஷ்யஜ்யஜோவ்வீத”திதி. தவிஷ்யுதிவிரொயாசு,
“வண்ண-போஸ்யாம் ஸிவாவஜ்யம் உணயெதஸிரொயதீம் |
கக்ஷாவஸ்யஸிரொயஜ்யம் உணயெதஸிரொயதீம் | திஷ்யந
யொவ்வவநம் க்யூகாவாஜாவக்யம் க்யூகாவாணாயாபிசத்
ணொசு | கக்ஷாவஸ்யஸிவாவஜ்யம் துதுஸ்யிஷ்யவாவ்யெ
தி” திவிவிதெபாதிபிமாவவவ ஸுதிவஹுஸ்யுதிவிரொ
யாசுயாவிரொயாசு யயாகயாவிறெயதிதி வாவிஷ்யாம் ஸ
தவிஷ்யணாம் வ திஷ்யாவநாசு | ||சக||

சவ || வாவக்யநிராகரணெந தெயுஜலிபாண
ஸாவநெநவவ ஸஹபா ஸிராமநாயக்யாதி துதிவ் விலி
நாபி சூஹ—

● ஸவ-த-த-ஸுத-த-யீம் ● ||நி||

ஸவ-த-தெஷு = உகேஷ்யநுகேஷ்யவ ராகரண
ஜோதிஷமளதீபாயுவெ-ஷாதிஷ்யவ ஸுத-த-த = நிர

மிகளாய் ஸவ-த-த-விஷ்யாவாசினா யிருப்பர்கள். இவ்விரு
வரில் ஜாநாபெகீ, உஷ்விதரென்றுபேதமுண்டு. ஜாநா
பெகியாகில் வஸ்த்ராதிசுதையும் ஏகதண்டத்தையும் தரித்து
குருகுலம்போய் ஸ்ஷஜாதவெஷாம் உஸு வணம் பண்ணும
வன். ஜாநாநபெகிக்கு ஒன்றும வேண்டவதில்லை. உஷ்வி
யொஷ்யாவந்தது. அதுக்குத்தரம், பரமஹம்ஸவுக்ஷணமதன்று,
ஸிவொவவீததி உணுகிணுய காஷாயயாசிகளாய்வெஷா
னவிஷ்யகாலகெஷ்யவவராயணராய், திபதவெஷ்யுயிருக்
குமதென்று ஸொவவதிசுமாய் ஸவ்யோணமாய் சததுஷ
ணியிலே ஸ்தாபித்தாரென்றபடி. (சக)

(ஸவ-த-த-ஸுத-த-யீம்) உகேஷ்யநுகேஷ்யவ வாக
ரணஜோதிஷமளதீபாயுவெ-ஷாதிசுதகளான ஸ்வதந்த்ரங்
களிலும் நிராகுமமான புத்தியையுடையவர். “ஸவெ-
ஷு-த-தெஷு = விலிபாநெதஷு—ந ராகவெஸெஷிக
யெவெஷாதுரீசாம்ஸாம்ஸாம்வ ரெயாமெஸெவெஷ்வா

ஊசாய்ய-ஸ்யஸம், ஸவ-தக்த ஸ்தக்தயம். “ஸவ-தக்த ஸ்கடபு ஸகிநவிஸ்கடபி” ரிகி ஸ்கஸு ஸகி யெடாடிபெடிஸ-நாஸ, “கவிதஹ்வாஸிணீ கபவாநா விஸதக்தவ ஹதாஸவஸவஸி” ரி திஸவதிரததிராவி கரயாசுகூறாவ. ||௧௦||

உதி ஸ்ரீஸெயவெடுணுகுயதிருக வதவெடி.

ஸதக்த து ஸ்ரீகூராரதாதயாவய-நந-ஸு

ஸ்ரீஹவஉராராநாஸிஸாதநிப-பாரண விஜயயுஜஸு

ஸவ-தக்த ஸ்தக்த வெஹ்வாஸாய-ஹலாநா

ஹலாவரநாஸெயஸு ஸ்ரீவெஹ்வாஸாய-ஸு

கபுகிஷு சூறாய-மூணாடிசெடி

வவெடிவகாஸக

ஹிஷு, ஸ்தக்த ஸு = ஸெயயாகுஹிஷ-ஸூவயிதா ஹிஷயிதா-ஸக்தஸு” என்று அப்பயஸ்கிதராலே யாதவாப்யதயவ்யாக்யாநத்தில் அர்த்தம்பண்ணப்பட்டபடியாக வுமாம். இத்திருநாமம் பரபகூராகரண ஸ்வபகூஸ்தாபநக் களிநுலே ப்ரீதையான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாராலே அருளப்பட்டது. இவ்வர்த்தத்தை “ஸவ-தக்த ஸ்கடபு ஸகிநவிஸ்கடபி” என்று ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் நாமேயருளிச் செய்தார். “தகிஹ்வாகபவாஸாபாஹ்வஸவ-தக்த ஸ்தக்த தாஸிராடி” என்று மடித்திலும் ஸப்திரதநமாலிகையிலும் ப்ரபஞ்சித்தார்கள். ||௧௧||

இப்படி ஐப்பது திருநாமங்களையருளிச்செய்து பூர்வ பஞ்சாசத்தை நிகமித்து ஸ்ரீவாடபுராம ஹணாய-ஸு ஸக்த-புகமென்றருளிச்செய்கிறார் (உதிஸ்ரீஸெயவெடாடியால்) ஸ்ரீஸெயவென்று ஸ்ரீசைலபூர்ணரென்றபடி. நானெகெடு ஸெநாஸிம ஹணம். அல்லது அவருக்கே ஸ்ரீசைலரென்று தி

ருநாமமாகவுமாம். ஆகவித்தால் பெரிய திருமலைநம்பியைச் சொன்னபடி. அவருடைய (கூல) வம்சத்துக்கு, (திருகல்) அலங்காரபூதரென்றபடி. ஸவபுலகுஷணபுஷிதமான லும் முகம் திலகத்தாலே சோமிக்குமன்றே. (வதுவெட்டி ஸுதகூது) நான்கு வேதத்தையுமோதி நூறு யாகங்களையுங் பண்ணி அத்தால் சுங்யுமான திருநாமத்தையுடைய (தா தாயாய்) திருமலைநம்பிக்கு திருவேங்கடமுடையானுலனி க்கீப்பட்டும், தபுஸூர்களுக்கே அஸ்தாரணமுமான தாத என்கிற ஆசார்யருக்கு (நடிந) சுங்யுமாக சூநூப்பியா நின்னுள்ள புத்திரனாயும், சூபாஷ்யகாரருடைய விர்த்தாந்தத் தை நிலைநிறுத்தினவராயும், ஸவபுதகூது வுதகூதான வேதா ந்த தேசிகனுக்கு டாலாநுடாலானும் வேங்கடாசார்யரெ ன்று அப்பெயரையேயுடையவனுமான (சூவாய்) குருபூத னானவருடைய (கூபிஷு) அருளிச்செயல்களில் (சூவா யுமணாடிசெயல்) சூவாயுத தேசிகனுடைய, மணம் ஸாநூர்ஜிநா துமணங்களென்ன, காந்தாடிசாரீரமணங் களென்ன, இதுகளுக்கு சூடிசெயல் கண்ணாடிபோல் நன் றாக ப்ரகாசகமான கிரந்தத்தில் (வடுவடுவனாஸக) முன் ஐம்பது திருநாமங்களைச் சொல்லும்பாகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீ தெமி மகிஷாசுரமர்டினிகாயநம: ।

● உ த ர வ ன ா ஸ க் ●

வ்ருஷாஹுவமபுரணம் வ்ருகடாநாஹஸாலிதர் ।

ஜயத்யுவநிஷுஹுவாஹாகாரவதாரொமாரும் ॥ஸ்ரீ॥

சுவ ॥ வடுவ-ம் வ்ருகடவ்ருஷாஹுவமபுரணாக
ரணாமதநாராந்யூதாதி; ஊநீவநிஷுஸாரவடுத
ர்ஹஸுத்யாயவிசுரீகாணதவிரொயிநிராகரணாஹுர
காமதாதி நாராந்யூதா—

அ—கை. இப்படி முன்னம்பதாலே வெளிப்படை
யாயும் மறைவாயுமிருந்துள்ள பாஷண்டிகளுடைய மதத்
தை ஜயித்து, அதனால் கிடைத்த புகழையுடைய திருநாமங்
களைச் சொல்லி, மேலம்பதாலே மறைமுடியின் ஸாரமான
ரஹஸ்யதாயத்தினுடையவுண்மைப்பொருளை வெளியிடுகை
யாலும், அதின் விரோதிகளை விலக்குகையாலுமுண்டாகா
நின்ற உள்ள புகழ்பொருந்திய திருநாமங்களைச் சொல்லத்தொ
டங்கி குருவந்தநம் பண்ணுகிறார். “வ்ருஷா” என்பதால்.

(இ—ள்) முன் சொன்னபடியிருவகையரான பாஷ
ண்டிகளுடைய கூட்டத்தையோட்டுமவராய், இத்தால் முன்
னைப்பதினர்த்தங்காட்டப்பட்டது. உபநிஷத்துக்களாகிற ஸ்
திரீகளுடைய மயிர் முடியை அலங்காரஞ்செய்வதில் கைதே
நனவராய். இத்தால் மேல் ஐம்பதின் அர்த்தம் ஸீகிக்கப்
பட்டது. இப்படிப்பட்ட தேசிகன் மேன்மைபோடிருக்கிறார்.

● சுவதாராஹஸ்யஜீஹ் || ௧௧ ||

சுவிதஹஸ்யபுத்ரநீகசுத்ராநெகதாநஸ்யு'ரஹஸ்யுத்ரயபுத்ரிவாடிஸ்யு'ஸாயுஜநவருக்ஷணஜீகிதஸ்யு'ஹவதஸ்ரீஜ்ஞாராயணஸ்யு' சுவதாராஹஸ்யு' ஜாநாதீத்ருவதாராஹஸ்யு'ஜீஹ். தஜு'கூ'ரஹஸ்யு'த்ரயஸாரொ'சுவதாராஸ்யு' வத்யு'கிஜ்ஞஹஸ்யு'வ்வா'வதா | ஸு'பிஸக்யபிங்ஹி'ஸெ'வா'ஜா'த்ரி'தா'நதா | யஜு'கூ'நளஸ்யு'டி'பஸ்யு'யு'ஸார'க்ஷணாயு'தா | ஐ'தி'ஜ்ஞாரஹஸ்யு' டொ'வ'தி'நாஸ்யு'வா'நவ'டி'வ'ஹி. சு'த்ரு'ஹதா'நா'பி'வதாராஹஸ்யு'ஜீ'ந'நெ'க'ஜ்ஞ'நெ'ந'ய'உ'வாய'வ'தி'டி' ஜ'ந'யி'கூ'ரொ'க்ஷ'ஹ'த'ஹ'வ'தி. ப்ர'வ'ஹா'நா'ஸ'ர'ண'மு'ண'வி'ஸ'ஷ'ஜீ'நா'க'ஹ'லி'ஸ'ஸ'ஜ'ந'ந'ப'ரா'ஸா'ய'வ'வ'டி'நா'மு'ஜ'ர'நொ'வ'யொ'மி'வ'தி'தி'வா'ஹி. || ௧௧ ||

திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறார்.

(சுவதாராஹஸ்யஜீஹ்) அவதாரஹஸ்யத்தைப்பற்றிந்தவர் அவதாரஹஸ்யமாவது-பகவானுடைய திருவவதாரங்களுடைய ஷண்மைப்பொருள். அதாவது அவதாரப்பரமென்றும், வ்யூஹமென்றும் விபவமென்றும், ஹார்தமென்றும், அர்ச்சையென்றும், ஐந்துவகையாயிருக்கும். இவ்வைந்துருபமும் இந்திரஜாலம் போலே பொய்யன்றிக்கே மெய்யானதென்றும், இவற்றிலேச்வரனுக்கு ஞானங்களிற்குறையில்லையென்றும், எத்தனையெவையென்றும், இவையுண்டாகைக்கு ஈச்வரனுடையவிச்சைபேகராணமென்றும், தர்மம் குறையில் ஆவிர்ப்பிப்பதுமென்றும், ஸாதுக்களைக் காப்பதுமுதலியவைகளே பிரபோஜனமென்றும் இப்படியாக பகவத்கீதையில் சொல்லப்படுமது, இதையறிந்தவரென்றபடி. இங்கு பாசுபாதிகளுடைய இலட்சணம் முதல் ஷட்வகை பெரியோர்களைக்கேட்டறிந்திகே. || ௧௨ ||

விவக்ஷணம் வரஸெஷ்டெதகரஸம் வராய் நவ்யரூபவஸி
திவ்வுதிசம் வரிபலிண-ஹமவதந-ஹவயொமஸி
வாந-மாணவஹநெகெய்யாயீடி ஜீவம் ப்ராப்தா. ப்ரா
ப்தஹ்வாயஸு ஜீவஸ்ய ஸாஸாரமாவநஸாயநதபா ஸர்ஸ
வொழிதொட்யம். ஸவலிவி பரி-ஸிஸஸாப்யுஹொகம். சத்
ஸ்வ-ஜேகாஸ்வரஹிதவெஜீ, ஸவ-ஸக்தி க்ஷாஸ்வ-பாநிஷ
நிவத-நக்ஷரீ, ஸவ-ஸ்வ-ஹுதாஸ வரநிஷ நிவாரணா
ஏள ஸவ-பொ-ஹிமம். ஸாஸாரத-வாஹி-காஸு ஸவ
ஸரவ திக்ஷாவ்யாஜவிஸெஷ்வஸீக ப்ராப்தாயீந ஸஹகா
நிவ ருசிரிதநிரவெக்ஷிதாயு-பவ-புதொரொக்ஷவ ஹந
வ-வஹிதஸங்கவாஸு யஸீஜீவநெவ்யாலியஸீஜநாராடண
ஸிஸொபாயம். வுரஸஸ்ய கத-புதயா விய்யபாந
ஸாஸொபாயம் ஹதி ப்ராப்திஸ்தி திவிபம். ஹதிந-பாஜி,

புக்களை விளையாடலாகவுடையவுமவிஷ்ணுவென்றும், நாராய
ணனென்றும், பெயர்களால் பேசப்பட்டவுமாயிருக்கும். ப்ரா
ப்தாவான ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமாவது - ஞானநதஸ்வரூப
மும். அனுபரிமாணமும், தனக்குத்தான்தேன்மறுமதுவும்தன்
னையொழிந்ததொன்றைக் காட்டுமதான தர்மபூதஞானத்தை
யுடையவும், தேஹாதிகளுக்கு வேறுபட்டதும், அடிமையே
யுக்குமதுவும், ஈசுவரனிஷ்டப்படிக்குள்ள தன் பிறப்பிருப்
புக்களையுடையவும், மிகவும் பரிபூர்ணமாக பகவானையதுபவி
க்க யோக்யமும், தன்னிஷ்டப்படி தக்க வேலையிலாசையை
யுடையவும், ஜீவாத்மாவென்றுஞ்சொல்லப்படமுது. ப்ராப்த்யு
பாயமாவது - ஹிந்தமென்றும் ஸாத்யமென்றுமிருவகையுள்
து. ஹிந்தோபாயமென்றால் முன்பேயுளதென்றபடி. அது
முன்கூறிய இலட்சணமுடைய பரமாத்மா. ஸாத்யோபாய
மாவது-பக்தியென்றும், பரபக்தியென்றுமிருவகையுளது.
இங்கு பக்தியாவது-கர்மயோகம் ஞானயோகமிதுகளைச்செ
ய்து சுத்தமனம் பெற்றவனுக்குச் செய்யவடுப்பதாய் கடுமை

ணாவுக் காவில-லாவ விலவுகாவதுதிரவிறத டெஸகாருவூ
 ருடுவவரிவெடாஹிறத டெஸகயடபயடண வரிவடுண-
 மவவடநுமவாநநுடுவெம். ஸீஜாங்குரநுராயநாநாடிகா
 உப வுதூநனாகுதடிகரணகுதூகரணபுவாஹாடித்
 ணாகுதபுராயஸிதூநாநிநதிவஹீயமம் ஸூடுதெடுக
 ஸயிமடுகோட நுசுடுவ க்ஷணீயவிவாகஸயிம் ஸூபுஹீய
 ஸீயபடிகேவிவூடுவோட துணவிஷ்டிபவாஹாதிவொரந
 ரகாடிநயடவரம்பராவெதுஸூ வசுவரிவதுடோடுநா
 கிரணாரோடுகாடிநுவசுடோடுநா மவவஹிமு ஹ ஸனா
 நவிஸெஷம் பூரூவிவிரொய் தெடுதெடயடாஸூடுவடா
 ரஹஸிமுடுதெஷு ப வுவிதாம். ||௫௩||

சுயடுவணுகஜோடுநலகுவி விடிவிஜீஸூராகுணஜீர
 நல்விநா ப குதூதூஜோடுநாநிவடுதெஷுடிடோஹ

தின் போக்குவீடாக ஏவற்றேவைசெய்துகொண்டிருக்கை.
 பிரப்திவிரோதியாவது = விதைமுனையின் நியாயத்தால் வந்
 தனவும், புண்யபாபங்களுக்கு மூலமும், பிராயச்சித்தம் முத
 லானதன்றிநீங்காதவும்; அதுபவித்தே தீரவேண்டியதும். ப்ர
 ம்ஹாமுதல் ஸ்தம்பமீராகவுள்ள சரீரத்தை யெடுவிப்பதும்,
 துக்கத்தையே தருமதும், பெருந்துன்பமான நரகத்தைக்
 கொடுப்பதும், சக்ரம்போலே சுழன்றுவருவதும், எம்பெரு
 மாணுடைய தண்டனைக்கிலக்குமான கர்மவிசேஷம். இப்ப
 டிப்பட்ட விரோதியை உபாயத்தாலே நீக்கி, ஜீவன் பரமாத்
 மாவையடையவேண்டுவதென்று திரண்டபொருளையறிந்தவ
 டென்றபடி. ||௫௪||

அ-கை. இப்படி யர்த்தபஞ்சகஞானமுண்டானாலும்,
 இவைத்துள் ப்ரதாநமான தத்வத்யத்தை விசேஷித்து அறிய
 வேணும். அறியாவிட்டால் தேஹமேயாத்மாவென்றும், தா
 னே கடவுளென்றுமிப்படியுண்டாகும் ப்ரமம்போகாது. இ

விவாரணாய வடிவியிதி. யவா, தகூத் யாணா ஜவகாஜ
 வகூவ் துக்ஷவராஜாதிவிசெஷம் வெத்தித்தொகூம். யவா
 தகூடிகாயாம் “வரெண்ணெவவடாடி”-ஓம் வரஸூவனவ
 லாஸதெவ்ராந்ராஹாம் வுரூஷஸ்திவெஷ வரெஷெவா
 யதிதம் || யஸ்திராந்ராஹாம் ஸ்ராயாய தந்நெஷெத்
 தவியா | வரஸூவனவ லாதகூத்ராவீஸாவடாதிவசு” உ
 தி. உடிசுத்ராநுஸஸ்யம். வரெண்ணெவ வ் காஸ்கூம்
 ஜவகூம் தவ் டுஸ்யுதெ | ப்ராஸுதெஷுவ காடுவ லா
 னிதெ ஸ்ராயாய யியா || வரெணலாஸஜாநகூத்வதெ
 வ் க்யுதெஸதி | கஜெஷ்வாத்யஸூஜஸகெஷுவஹி தீரா
 லவெசு|சுதிவ்ராஹி | வரெண்ணெவெதெவகாரஸ்துத்
 தம் || வரஸூவனவ லாதகூம் வராகூத் தடியாதிதம் | ஸூ
 வகூஹி காமுத்ர ப்ரக்யுதி | ப்ராஸுதாசுவி || ஜீவெஸயொ
 ரதிவ்ராஹி ரெவகாராந்ராக்யுதா | தத் ப்ரக்யுதிகாஸு
 து ஸ்ரெமாவரயியாத் தம் || லாஸதெ ஸூஜஸகூத்-ஸ்ர
 ந்ராஹாம் தஸ்யஸவ-தா | ஜீராநகூ-ஸெநவ ஸவ்நிதி
 க்ஷாடிவமஹிநா || வரிணாநெநவஸூஸ்யாஸ்யா
 வ லாஸதெ || லாஸதெ ஸ்ராயாயந்நெஷெ ஸ்ராயா
 ந்நஸ்யஸவ-தா | வரஸூவனவ லாதகூத்ராவீஸவ-டா
 திவசு || ஸ்ரெந்ரவ் காஸஜாநகூஜவகூஹு தடியா | ஸூத்ரா
 யஸூஜஸகூஹி நெநவகாரொஸூஸாவகாசு | ஸ்ரெஷெ
 வ் காஸஜாநகூம் ப்ரக்யுத் வுரூஷெஸயொம் | ஹிஸூ
 ஸவ் காஸஸ்யுதெவஹிஜ்ஜஷ- உஷுதெ || வனவகாரொ
 தவ்நாநாநாவி வகூணாஸம்வொயதம் | வனவகாவணு
 யெ-டா-த்ர வணி-தெஸ்திராகயொதி-யா || உதி . ||ருசு||

ணன். இவ்வர்த்தத்தை “ஸ்ராயீந” என்பதால் சுருங்கவரு
 ளிச் செய்தார்கள் ஆளவந்தாரும் பாஷ்யகாரரும். இப்படி
 யிதினர்த்த விசேஷங்களை தெளியவறிந்து; தத்வந்ரயசிந்தநா
 திகாரம், தத்வமுக்தாகலாபம் முதலியவைகளருளிச் செய்த
 வரென்றபடி. ||ருசு||

❀ உயவிகு ||௩௯|| ❀

ஸாரதரீஹஸுத யானஹுதிதயாவுஜந்தரதீம்
ஸவடாநிஷ்டநிவதநகுகுசெந ஸவடாநீஷ்டவசுசெநவ
ஸவடாநிஷ்டநிவதநகுகுசெந ஸவடாநீஷ்டவசுசெநவ
ஸவடாநிஷ்டநிவதநகுகுசெந ஸவடாநீஷ்டவசுசெநவ
கெசுகுரணம், ஸகலம் காலாபயெநகவிவணி” திஹுசுத.

❀ விஹதூயிகுதித யம் ||௪௦|| ❀

சுயிகுதிம் = சுயிகாரம், விஹதூவ வதிவிஸெஷாயி
காரத யா யெந்ஸம் விஹதூயிகுதித யம். ஜெநுதூவ
திவாடிஷ்டவதி தசுபுசுரதகுவயெமஜீநாந டெ வ
ஸிஷ்டம் ஸுசுதபுசுலிஷ்டவ வதூவயிகாரம். சூநுகுதி
ஸுரதூமாமியுரவஸாநாநிஜீநாந, “யெநகெநாவி
வ காரெணயவதூகலம், “வாவீயஸெநாவி ஸாரணாம
திஸஷ்டாஜம்”, “ஸாரணவரணவாயியம்யெநாடிதா” “வவ
திவாடுவெவநிசுகிதம்வுணெ” “ஸாரணஜிதூவிவாஹம்

அவ்வம்சத்திலும் பிரதான ப்ரதிதந்த்ரமாக தத்வஹிதஸங்கிர
ஹமரண ரஹஸ்ப்த்ரயமே மிகவும் ஸாரதமமென்றும், இப்படி
யிதுகளின் ஸாராஸாரங்கையறிந்து “ஸஸாரஜீவ ஸாராஹ”
என்கிற ச்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரென்றபடி. ||௩௮||

(உயவிகு) த்வயத்தையறிந்தவர். த்வயமென்பது ஓர்
ரஹஸ்யம். உபாயத்தையும், உபேயத்தையுமடையே ப்ரகா
சிப்பிக்கையாலே த்வயமென்று பேர் பெற்றது. இது திரு
மந்தரமென்றும் சர்மச்லோகமென்றும் ரஹஸ்யங்களின் நடு
யே பேசப்பட்டது. எல்லாவறிஷ்டங்களையும் போக்குமது,
இஷ்டங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுக்குமது. உபாயத்துக்
காக ஒரு தரம் சொன்னால் போதுமானது. பிறகு போக்ய
மாகவெப்பொழுதும் சொல்லலாமானது. ரஹஸ்யத்ரயத்தி
லும் ஸாரமானது. இப்படிக்களால்தின் மஹிமையை நன்றாக
வுணர்ந்தவரென்றபடி.

நெடுநீரார்” உதராதிபு போணவரிபு சூவாயெடாவதிஷ்ட ஸா
 போநுஜோந வடுவ-ககியொதுரணரடுவொதுவாயெ
 டயிகாரம். ஸாபோநுஜோநஸுராவுறாஹம் “வாதும் பெ
 ஷுஷ்டுரா ஸுஷ்டுஉதெடுவணநிவெடியெசு” “வஸுஜெநு
 ஷு” வகீவாயெவ நெவணவஸஸ்யாயம் | தெ நெவதெ
 ப்யாஸு”கி ததிஷ்டார் வரஜெவஜம் || ந ஸஸ்யொடது
 தசுஹகுவரிவய-பாரதாதுநாம், தவஹரொட ஹ கிகாரி
 ஷிபாதி-கெகெ, க்ய ராஹாயெடவி-கிஹிதஹாரம், சு
 நொடநாஸு ஹணவஸம்” உதராதிபு போண ஸஸ்யொடாயலி
 ஹாயாபு ஸஸ்யொடாயலிவாயபுநிஷ்டாயாபிகாரம். உத
 ஹஸுரணாமதிஷ்டிகாயாம் “ஹதிஷ்ட வதிரபவாஹமவஸு
 ஷுஷ்டுஷ்டுஷ்டு ஸஸ்யொடயதீவலிகலுபோநம் | யசுகிஷ்டெக
 கெவவாடியதா கவெயெவதா தாஸுரணுவஸநெஹவிநொ
 ஹவாஸி” திதி. யடிவி ஹதிரபவாஸுஹாவம் வஸகொ
 டயிகாரம், தசுபு திரபவாஸுஹாவம், ஸாஸுதம் வயபு

(விஹதாயிகுதிசுயம்) விஹதா=பிரிக்கப்பட்ட, சுய
 குதி=அதிகாரத்தினுடைய, இங்கு ப்ரபத்தியின் அதிகா
 ரத்தினுடையவென்றபடி. சூய=முன்றையுடையவர். ஸ்வ
 நிஷ்டை, உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை இப்படி பிரித்த
 ருளினவரென்றபடி. இங்கு ஸ்வநிஷ்டாதிகாரிகளாவார் குரு
 முகமாக த்வயத்தினர்த்தத்தையும், அதின் விசேஷங்களையும்
 ப்ரபத்தியினுடைய அங்கங்களென்ன, அங்கியென்ன இது
 களுடைய ஸ்வரூபமென்ன, உபயோகமென்ன, இது முத
 லாகமற்றும் ப்ரபத்திக்குவேண்டுமெனகளையும் நன்றாகவுணர்
 ந்து ப்ரபத்தியை யதுஷ்டிக்குமவர்கள். உக்திநிஷ்டராவார்.
 இவ்வர்த்தங்களில் தெளிவில்லாதவராய் அவையொழிய
 போக்கற்று நிற்கிறவதிகாரமும், இரட்சிக்குமென்கிற விச்வா
 ஸமுமுடையராய் சரண்பனறிய பூர்ணப்ரபத்தி கர்பமான
 ஆசார்யராலே உபதிஷ்டவாக்கியத்தைச்சொல்லி “என்னு
 டைய ரணையுனக்கே பரமாக ஏற்பட்டுக்கொள்ளவேணும்”

உலாவுவது தீயம், காவகெடுவாக்கலைவனாய், தயார் உதூர
உள ஸக்திவாஹம் ப்ரீதிநிவ்விததர்வ வ்ஹிம், ஸாஸ்த்ரம்
வய-பு-உலாஸம் காவகெடுவாக்கலைவன் ஷஷிம், உதூராளஸ
க்திவாஹம் ஸாஸ்த்ரம் வய-பு-உலாஸஸ்த்ரஸ்திம், ப்ரீதிநிவ்வித
தாக்காவகெடுவாக்கலைவனாவ்ஷிம். உதூராளஸக்திவாஹம் காவ
கெடுவாக்கலைவன் நவம், ப்ரீதிநிவ்விததாஸாஸ்த்ரம் வ
ய-பு-உலாஸஸ்த்ரஸ்திம், உதூராளஸக்திவாஹம் ப்ரீதிநிவ்விததா
ஸாஸ்த்ரம் வய-பு-உலாஸஸ்த்ரவ்ஷிம், ப்ரீதிநிவ்விததாஸா
ஸ்த்ரம் வய-பு-உலாஸம் காவகெடுவாக்கலைவனாவ்ஷிம், உதூர
ாளஸக்திவாஹம் ஸாஸ்த்ரம் வய-பு-உலாஸம் காவகெடுவாக்கலை
வன் துயொஷிம், உதூராளஸக்திவாஹம் ப்ரீதிநிவ்வித
தாக்காவகெடுவாக்கலைவன் உதூஷிம், உதூஷிம் யொ

என்றிப்படியதுஷ்டிக்குமவர்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரி
க்கு இவ்வுக்தி மாத்திரமும் அமையும். இவ்வு “யெநகெ
நாவி*வாஹிமெஷிரி” இது முதலான ப்ரமாண ஸம்ப்ர
தாயக்களையதுஸந்திப்பது. ஆசார்யநிஷ்டராவார்—இப்படி
ஸாமாந்யஞானமுமில்லாதவராய் “வூத்ரீ ப்ரெஷி” இது
முதலான ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயப்படியோராசார்யனையடை
ந்து அவனுடைய ஆத்மாத்மீய பரஸமர்ப்பணத்தில் தாமுமந்
தர்ப்புதராமவர். இந்தவாசார்யநிஷ்டை ஞானகுந்யனுக்கு
மாத்திரமன்று, ஸர்வக்ருனுக்கு இதுவே ச்ரேஷ்டம். இப்
படி ஸாஸாரமென்கிற ரஹஸ்யத்தில் அருளிச்செய்தருளி
னார். ஆனால்; அக்ருனுக்கென்றது-ஸர்வக்ருனை நீக்க வந்த
தன்றோவென்னில்; அப்படிக்கில்லை, அக்ருனுக்குமுண்டெ
ன்கைக்காசச் சொன்னபடி. இப்படியதிகாரிகளுடைய பிரி
வை சரணுகதிதிபிகையில் “ஹிம் ப்ரவதீரயவா” என்கிற
ச்லோகத்திலுமருளிச் செய்தார். ஆனால்; ப்ரபத்தியோக்யா
திகாரத்தில் அதிகாரிகளை பதினைந்தாகப் பிரித்திருக்கிறதே
யென்னில்; அது ஸாமாந்யாதிகாரம். இது விசேஷாதிகாரம்
இப்படி பேதங்கண்டுக்கொள்வது. ||௯௦||

மம் வணுதஸஜதிவஹுதஸபுவத்யுயிகாராஃ ப் திவாதிதாஃ
தயாவெபு தெஷாஃ ப் வதிஸாராந்ராயிகாரகாதிதப்
வதிவிஸெஷாணாஃ துராஹிபவாணாஃ யிகாரஸ ப் தியா
விஹம் க்ருதஜதிநவிரொயதி. ||௬௦||

❀ உதஸுஸுக்ருதயுஸாரஜுஃ ||௬௧|| ❀

உதஸுஸுக்ருதாஃ சுயுஸாராஃ = ஸ்ரீ யம் உஹயவிஹதி
ஸெஷிக வுருஷகாரகவருஷாஃ ப் உக்ருதாஹயெ
ஹாஸிபவாரகத்ருரபிவஸாராஃ ப் ஜாநாதீதிவத
ஸுஸுக்ருதயுஸாரஜுஃ. சுதாயம் உதஸுஸுக்ருதாஃ ஹிஸம்
ஹம் ஹவதஸுபு வுக்ருதாஹிதாஃ ருபவஸஹயிபு
ஸிணீவிஸிஷதயாவி ஸவடாயிககாவதூம் ஸ்ரீ ப்ரவிஹதி
ஆயஸெஷிகாதிசுஹ “காஹஸுதி” ப்ரபிஸுக்ருதெ.
ப் திவிவாதிவிதாநாஸெஷிகாஃ தாஸுாவகம் ஸரி
புராரபிவபாணம் “ஸ்ரீஸிதெவதநாஃ தெஹவதி” துதூ
ஹவதஜவஸ்ரீ யொர்விவதிதாஸாநாஃ தீதாஸகநுரயெ
ந “ஸிகாரஸுதயொதிஸம், சுஸெஸுரநாஜமத” உதி
ஸ்ருதாஹஸிபம் ப்ரஹாதிஸிஸுஸெஷிகா “காஹஸுதா
ஸிமணம்” உதிதெநதொதூ, தெதூ; ஸதாதிவிஸிஷெஹ
வாநெவ ஸ்ரீஸிதிவா, ஸ்ரீரபிவதிதெவிதூஹாந்தாவிஸி
ஷஸுஸெவயிதிவா, தெதெதெரஹநஹதிசுாவஸித
ஹநுரயெ ந ஸுயுஸெவஹாமாஃ ப் வஸிதூஹிதகாஃ
காந்தாவிதூஹஸு ஸவஸ்ரீஸிதிவா ஸுரபிவெகதெஸம்
புயுமஹயாவஸிதூஹிதஸுரபிவம் ஸ்ரீஸிதாதிதயம்
காஃ, தெதவி, “ஸ்ரீஸுதெதகூஸுதூ” விதிஸ்ருதிதெ
கெந “காந்தூ” உதி வுயிகுரணதிதெதெஸந கிரவய
வஸுஸ்ருதாஹிதிராகுதாஃ. தெ வுநஹம் வதஸுதா
ஹதா ப்ரஹாஸகூஸிஷெஹாஹாதுதாஹிபவாஸ்ரீ
திவிஸுபு க்ருதிஸிதிவதிஃ; தெவி “தெ” உதியுஷு
ஸெந, “ஹவதி” உதிஸுஸுயதெந, “தெயவதிசு”.
உதி வுயிகுரணதிதெதெஸந, தநுதிஹதிதூதூதி

வழுவெதற்கு வடுவெடுசெநவநிராகுதாஃ. திதீயெந
 செருகெந நிரதீயயோவாதுடியா ஸளவது வுருஷ
 காரகாதிமூலா உவவாதிதாஃ. ததூயசோவாடுயெடுரு
 கஸுமு ஹம் ஃசுவிகிதோவாடுவெடுவதுளகுகுதபுயம்
 ஸ்ரியம் | நிமு ஹாசாரணம் காரெலெநுக்கணநெமு ஹெ”
 உதி. ததீயெநசெருகெந ஸ்ரியஸுலவாருஷாடி
 வுடிசுயாடுயொமூலா உவடுகெ. நநு ஸாகுதெ, ஹவ
 தொ தொகுவ டுகம், ஸ்ரியம் வெஸுயடுவ டுகம்வ விவ
 ஜெராது; ததூ “ஸம்ஸுதகுகாரெவெஜ்வாயுஸம்” உதி.
 விசெஷவதநம் ப்ரஸம்ஸாராதுவாரம்ஸுதா; தெவெ, த
 தெவ “யாராதுவெஸுஸம்வெநெநெநுஸுரம்ஹி மூலெனா
 டியம் | திஸுரம்துவிருெனெவவுகும் யுநவராயணாஃ”
 உதி, ஸுயபுலெ “ஸம்ஸாராண்டுவதாரிணீ” உதி
 ஸுலவாருாரணெ வுக்நாரிஸுலெ “ஸகுகிவாதா
 ஸவாதிடுஸுமுகு வரிசெஷிணீ | ஹவம்மாவஹாரி
 ணீ | வாரதிவாணாடியநீ | ஜெராதிஷுதஜெதாவஹெ”
 துாதி, வெவெவெ “விடுதிவதாடியநீ” துாதிவிடுதா
 வ டுகஸுராவடுகுகாதி. துஸீயெந செருகெநஹ
 வதம் ஸுரடுவவிமு ஹாவதாரெவெயொமவ டுவெஷுடு
 வெந ததிக ஸவாக்காரபுயாநபுராவ டுக விஸுக்கா
 யொமூலாஉவடுகெ. சுதகெவிதாஹம்; மெடுஸ்ரியொ
 டவி! நாரஸுலாஸுடாந்தமடுகுகொதுரா ஜீவகொடிகாடி

(வதுஸுலாகுடிஸாரஜி) சதுஸ்லோகியினுடைய
 ஸாரார்த்தத்தையறிந்தவர். சதுஸ்லோகியென்பது = ஸ்ரீவிஷ்
 யமாக நான்கு ஸ்லோகங்களாலே ஸ்ரீஜுளவந்தார் அருளிச்
 செய்தஸ்துதி; அதினுடைய தாத்பரியார்த்தத்தை யறிந்தவ
 ரென்றபடி. அதாவது ஸ்ரீ அனுஸ்வருபையென்றும், எம்
 பெருமானுக்கு ஜீவர்கள்போலே பாதந்தாரையென்றும், புரு
 ஷகாரமாத்திரம் பண்ணுமவளென்றும், உபாயத்தில் 'ஸம்ப

ணுகெவரினெ ஸவடமகாபிமிரம் பூசம்ஸாரித்வராம்
 ஸூக்தவசு ஜோநாமந்தபுராவெதி ந விஹுக்ஷவிகிரிதி.
 சுநெடுது; சுஸுராஜீவகெந்தவி விஹுக்ஷம் நவிராஜுதெ.
 “வனஷொதணுராடுது” துராஜி ஜீவவிஷயாணுக்ஷமுதெஃ
 ப்ருகாணவஹிஹிதபைஷவிஷயகாசு, நித்யாநாம்து ஜீவ
 க்ஷவாரிந்யாடிவமதாணுக்ஷவா வாயகாலாவாசு சுணு
 க்ஷெவ, நிவிட்காரமுதநுரொயாசு யஜுஹதஜோந
 ஆராரிஸூதாம்து, மகூராஸூதய்யாஸவடமதொவிஷு
 ஸுநெடுவெயம் அஜோததி, ஸவடஹதவ்யிதாஅஜெ” துரா
 ஜிவிவிடஹுக்ஷவமதாசு, வாயகாலாவாஸுவிஹுதெவ்யி
 நெ லேராவிநீஸவடமதொடி ராஸூஸுநெக்ஷத ராடிய
 ஸுயா | ஸ்ரிஸாரிவ்யாஜியொ நெவரஜஹுஸூதயபுஹெ
 தஃ || ஸக்திகாவஸாடிஸுராவிஹுக்ஷாடிஸுவவாடிசாஃ |
 ப்ருஹஸுஷுநெஜநாயுநிரொயாடிமதீக்யதாஃ” உதி வ
 வம்ய வரதந்த மெதநகரநெவஜீவமகூணயொமாசு ஜீவா
 ஹைபாவஹதொஹம்; சுவநெது; மகூராஸூததகாசு
 சுவிடிநெக்ஷம், விஹுக்ஷாசு ஜீவாடிநெக்ஷம், வாரதந்தொசு
 ாரஸுராடிநெக்ஷம், நவ ஸடிஸாஅமகூணகாஜிஷ்விவாது வி
 ரொயம்; அபாத்விஹாமவவநெஷு சுஸுரா சுநகூரவிவ
 க்ஷாரிதாசு, வஸூதஃ வதிவாதுவொவபுதவதீநெயெந

ந்தமில்லையென்றும், மோக்ஷந்தவிர மற்ற புருஷார்த்தங்களை
 கொடுப்பவனென்றும், பகவானுடைய மோஹிநீரூபம்போ
 லே ஸ்ரியுமொருரூபமேதவிர பகவானைக்காட்டினும் வேறு
 பட்டவளன்றென்றும், இப்படி பலர் பலவகையாக ஸ்ரியினு
 டைய ஸ்வரூபாதிகளை குலையாநிற்க; ஸ்ரீ ஆளவந்தார் சது
 ச்லோகியில் ஸ்ரியானவள் பகவானைப்போலே. வேறு தத்வ
 மேயென்றும், வீபுஸ்வரூபையென்றும், ரூபபேதமும் குண
 பேதங்களும் பெருமானும் பிராட்டியுமாகப் பிரிவினைசெய்து
 கொள்ளப்பட்டனவைகளென்றும், ஸ்ரீக்கு ஸதரீத்வமும்,

[illegible]

பகவத்பாரதந்தீர்யமும், புருஷகாரத்வாதிகளும்; பெருமானுக்கு பும்ஸத்வம், கோபித்துக்கொள்ளுதல், சிகைக்கெய்தல் இது முதலானதுகளும் விபாகத்தால் வந்தவைகள், என்றருளிச்செய்தார் என்றுணர்ந்தவர். இந்தவிபாகம் ஒருநாளும் மாராதபடி நித்யேச்சாணித்தம். ஸ்ருஷ்டிமுதலானதுகள் எம்பெருமானுக்கும், புருஷகாரத்வாதிகள் பிராட்டிக்குங்கூராக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிரியர்த்தபடி பிராட்டியோடேகூடியே உபாயாதிகள் அனுஷ்டித்

விஜயவாரதந்திராஜன் ஸம்ஸ்யெய்வி வுரூஷகாரகாதி
வெய்ஸாதி உவாயாநாஷாநாதிஸம்ஸவஹி. சுநெந நா
நா திராத்தமத ஸ்ரீஸஷாயாபாவிஜிவமுகூம் || ||சுக்||

சுய வடுவடுவணுபு திவாதிஸாநொவாயாவிஜி
கூம் நாநிபெயநாஹ—

❀ ஸரீக் ஜோதாஜவணுகம் ||சுஉ|| ❀

ஸரீக் = ஸுரடுவகம் வுரணத உவயொமதொ
வெதுதஸூ, ஜோதம் சூநுகடுய ஸுஸ்கலாதிமவண
க்யெநஸம் ஸரீக் ஜோதாமவணுகம். யயொதாஹுதம்
நிக்ஷவரகூயாநா “சூநுகடுயிதிபெராகூம் ஸவடுவதி
தாநுகடுயதா | தயெவவாதிசுடுயஹ்ஹடுசெஷு
வரிவடுயெசு | திராமவடுஷு காவடுணுஸூதஸீ
லாதிஜநம் | ரகூஷுதநுகடுயாஹதி யாஸாதிஸா
திதி | ஸவிஸாஸொஹவெஹுஸுஸவடுஷுதநாஸநம் |
சுபாபிடுதொநமொவாயெதி தசுபாபுநாதிதி |
மொவாயிதாஹவெதெவம் மொவஸுஸவரணம்ஸுதம்”.
வனதெஷாபுயொமொவடுகூம் “சூநுகடுயெதரா
ஹுநுவிநிவதிசுரவாயசம் | காவடுணுநாஸுவா
யாநா விநிவதிசுரிஹாதிதா | ரகூஷுதீதி விஸாஸா
திவெஷாவாயகூபநம் | மொவஸுஸவரணம் நாஸாவி

கவேணுமென்னும் சுருதி, ஸ்மிருதி, பகவச்சாஸ்திரம், இதி
ஹாஸம், புராணம், ஸம்ப்ரதாயங்கள், இதுகளுக்கிணங்க
சதுஸ்ஸோகிக்குபாஷ்யமருளிச்செய்தருளிஞரென்றபடி||சுக்||

அ—கை. மேலிரண்டு திருநாமங்களால் த்வயத்தில்
பூர்வகண்டத்தில் சொன்ன அங்கங்களோடுகூடிய ப்ரபத்தி
யின் ஸ்வரூபாதிகளை நன்றாகவுணர்ந்தவரென்கிறது. இதில்
முதல் திருநாமத்தால் அங்கங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர்
என்கிறது.

(ஸரீக் ஜோதாஜவணுகம்) ஸரீக் = நன்றாக,
ஜோதம் = அறியப்பட்ட, சுஜ்வம்ஸுகம் = ஐந்து அங்கங்களையு

பூயநிவெடிந”இதி. பூரணனா “சூநாகுதிபுலி
 ஸாகுதி: பூநிகுதிபுலிவஜடம் | ரகிஷிதீதி விஸூ
 வெரமொவூபுக்வரணந்தயா | சூதூநிகுதிவகாவடுனெ
 ஷபூயாபாரணாமதி, நூரஸம் வகாமஸம்யுதம், பூவ
 தூதா பூயுஜீதவூரெடு வஹிவிராவதா”உதி.
 வெஹதூவூ, சூநதிகுதிபுலிவஜடம் பூநிகுதிபுலிவஜட
 ஸாகுதி யொஸூரஸுபஸம்வடிநம்சுரணம். ஸாடுவெனெயு
 ரொ ரகிஷிதீதநுமூதலுராமூதூநகாடு ஸூபுதி
 ரூடுவாவிஸூரஸுபஸம்வகாவடுததீநம் சுரணகம். பூ
 யூதூரூடுவமொவூபுக்வரணவூ பூபூமூணவஜட
 நவஹசுதம் தீநம் சுரணம். சூதூநிகுதிவகாவடுவொடிநா
 ஸஹசுதம் தீநம் சுரணம். மதுநூரூவாவுரூடுவகா
 வடுனெயு யொமூராமூவலம்வஹசுதம் தீநம் சுரண
 திதி. நமூ “பூவடுதீ விடிவெடுவம் பூராவெகூந
 விடிடுதே” உதிவநாசு பூவடுதூராமாவெகூநாவூதி
 வெசு ந, சூநாகுதிபுடிபூமூநாடுவி விவிடுதெந த
 டையவர். இப்பிரபத்தியின் அங்கங்களாவன = ஆதுகல்ய
 ஸங்கல்பமும், ப்ராதிசுல்யவரஜமும், கார்ப்பண்யமும்
 மஹாவிச்வாஸமும், கோப்த்ருத்வவரணமும், ஆகவைந்து.
 ஆதுகல்யஸங்கல்பமாவது = பகவானிடத்தில், அல்லது,
 ஸர்வபூதங்களிடத்தில், அதுகூலாய் வர்த்திக்கக்கடவேனெ
 ன்றப்படுமது. ப்ராதிசுல்யவரஜமாவது = முன்சொன்னவி,
 ரண்டிடத்திலும் விரோதமான செய்கையைப் பண்ணக்கட
 வேனல்லெனென்னப்படுமது. கார்ப்பண்யமாவது என் கையி
 லொரு கைமுதலில்லையென்றுகொண்டு வேறு உபாயத்திலே
 நசையற்று அதடியாக வந்ததானவும், பகவத்க்ருபையயு
 ண்டிபண்ணத்தக்கதுமான கர்வஹாநியென்றப்படுமது. மஹா
 விச்வாஸமாவது = எச்வரன் இரட்சிப்பனென்கிறவுறுதி. கோ
 ப்த்ருத்வவரணமாவது = நாம்வேண்டாவிடில்இரட்சிக்கமாட்
 டானென்றுகொண்டு இரட்சிக்கவேணுமென்று வேண்டுகை

வ்யவஹஸ்ய கரீரடி வெக்ஷாஹாவரீத் வாக்ஷாடிமஹீ
 த்ராமபெக்ஷெக்ஷகரணக்ஷாநுவவதெத். தடிதூ“நஹி
 தக்ஷரணம்ஹாஹெவெஷெவாகிவிஜீடிஸம் | ஐதிகத-வ்ய
 தாஸாஹெய்யஸ்யநாநுமுஹோதித”தி. ||கூஉ||

❀ ஷடம்மயொமநிணெட்தா ||கூஉ|| ❀

ஷடம்மயொமஸ்ய = சூநுகடுவாடிமவம்வகய
 தூஸ்யாமிநொந்யாஸஸ்ய, வடுவட்வக்ஷநிராஸவடுவட
 கம் நிஹெக்ஷவாக்ஷாயாம் நிணட்யாக்ஷஷட்யொமநிணெட்தா.
 தஹெத்ரவம் வடுவட்வக்ஷஸம்முஹதூ, ஹதிவ்யுதிரிதூ
 வாயாந்தரம்நாவூ - கூதஃ“ஹ்ராத்வக்ஷாநுஷாநவிய
 டிஹெஷ்நிஹெஷதஃ | ஹெக்ஷாடிஸக்தூரவ்யாஹெதஸம்வ
 டாயவிஹெஷதஃ” ஐதி. ராகாம்தஸூ; சுஹெத்யவஹதிவ்யுதி
 ரிதூவாயாந்தரம் ஹ்ராத்வக்ஷணாடிடிஸட்தாஃ, நிஹெ

இங்கு சிலர், இவ்வுபாயத்துக்கு அங்கங்கள் வேணுமோ,
 வேணுமானால் இவ்வுபாயத்துக்கு ஒன்றும் வேண்டாமென்
 கிறது விரோதியாதோ, அது—வேறு அங்கங்கள் வேண்டா
 தென்றபடி பென்னில்; வேணுமானாலும் அவச்யமாகவே
 ண்டெவதில்லை, இருந்தாலுமிருக்கலாமென்னில்; அங்கமில்லா
 விடில் அங்கி நிறைவேறுதென்னில்; ஆனால் ஐந்தும் வேணு
 மோ, சிலது போதாதோ, வரிசைக்கரமமும் வேணுமோவெ
 ண்றும் இது முதலிய சங்கைகள் வர, அவைகளை சுருதி ஸ்மி
 ருதி ஆசாரங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீரஹஸ்யத்தாயஸாராதிகனில்
 நிவர்த்திசெய்து அங்கங்களையும், அதின் ப்ரபோஜகங்களை
 யும் நன்றாகவுணர்ந்து அருளிச்செய்தாரென்றபடி ||கூஉ||

அ—கை. அங்கியின் ஸ்வரூபாதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

(ஷட்யொமநிணெட்தா) ஷட் = ஆறுவிதங்களான
 கூடி = முன்சொன்ன அங்கங்களையுடைய, யொம = ப்ரபத
 திபாகிற யோகத்துக்கு, நிணெட்தா = உறுதியைச்செய்யும்

யாடினாவாறு. தயாவி—ஸாதி ராடுவெனவ வடந்
 நவிராடுவம் சுவியெய்குப வம்மாசு; சுதவனவ, “ஹோதி
 ஹோவிவின்காசு புவதிவிடிகுதநயாசு | வியெயா—தா
 ஹாநெயு நாயிகாரிவிஸெஷணம்”. வியுநநயாதிதி “பு
 ஜெ”தி வியுநநயபுஸம்மாதித்யுடம். தது, வாகுரன
 ராயுடிகாநடுடுகம். ஹெகம் தரம்வநயொமாஸுலாஸாதிநா
 வம்ஸளகயுடாஹாவபுஸம்மாசு; கிந்து ஸஹகாரிவிஸெ
 ஷ ஸஹகரதநவனவெதிவடுடுவெவாகு. ஐடிவநா
 நம்வவாடுவம் சுதளகிகவிஷயகெந சுவாஸீநபுது
 க்ஷாதிவெகாபொமாசு, ஸாஸுஹகெசுவியெய்குபு ஸ
 ஐசு; கிந்து, சுவஸீயுடஸுஸீயுடம் புவதிவாஸீதம் வம்
 கெடுயெவஸாதிதிஷ்டு காரநாடுவபு, காரநாதுகம்
 ஸுதுதிநாடுவம் - ஸகபுசுபுதுயாடுவாயாஸுஸுராஃ ஸு
 வணஜநிதஸம்ஸுராரெணஸு தஸம்வெவதி மாரடுவஸதி
 ஸுதுதியிவிஸெஷிதகெநவியிவிஷயகம். நவாஸுராதி
 ஸுதுதெம் சுநகூடுவாடுவகாசு வயாடுவகாஸுவியெய
 க்ஷிதிவாஸு; த்நகூடுவாடுவாஸுராஜுரவெகாஸு
 லாவிவியெயகெவாவதெம், தஸுாசுபு வடிநஸுரூவம்
 ஜுதாதும்ஸகூதவனவ. நாவிகுக்ஷணம்வவதி; தயா
 வி:—ரகாடுவகாவடுவகாஸுநாஸகம் ததுக்ஷணம். க
 வொதவதுதாந்தாதின மெஹாமதுாதிதெ ஒளவவாரி
 கபுரணாமதிஸஸு. யா, நாநாஸுதுதி நததுாவுர
 விடுபுராஸாய. வஸுதஸு. சுநநுஸாதிவஸுதஸு
 யநஸுஸுபுஸுரணம் கெவாதவதுதாந்த ஸாயாரணம்
 புவதிவகாஸுதிநாவுரவதிவ வம்ம். நாவுநாஸுநா
 டுஸுநம் - விவிஷணம்யகூடுகது வஸுாதிநாஸுநா
 டுஸுநம், வியளவதுநாஸுநா டுஸுநம்
 நாகாஸுஸுராதிதிஷ்டு. யதுகம்; வியுடுவநது
 ஸுதுதி. தது; “ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

பெரு”உதிருந்த ஸு பஹுஷாநுவஹதவியிசுகிசெநவியி
 வரகஸுபநாக, “ஒதிதூதாநயம்ஜீதெ”தி வியிபு
 த்யபுர வணாது தஸுபு “தெஷாந்து தவஸாஸுதாஸ
 சிதிரிசு தவஸுதம் | ஊம்செஹாவநிஷ்டம் பெவாநா
 மஹுஸுத”திதி மவஹுஸுஸுஷத தரஸுவஸு ஹுண
 ந ஸரணாமதிவரகௌவிதூதி. யதூசு; நுஷ
 யாதி.தஹ:“நாநும் வநா”உதூசுமபாவவாசுநூயெ
 ந விஹிதவுதிசுகிசெநவியிஷ்டயாக, புவசுநவிபெ
 ஸு ஸதியிதககாசு; சுநயா பூசுதவிசுநுஸிசுநு
 பெரவி நுஷ்டயபு ஸம்மாசு. யதூ, “தசெவம் விதாநி”தி
 ஸவஸிசுநாவபுரம்மவாகுயசுசுநாவரம். சுபவா;
 ஸவஸிசுநாவரம் வெசுநகௌநாவிசெஷாசுநுபெர
 தூவஸுபாவாஸுஷவிநாஸகௌசெபூதகௌவசுதி. வ
 வம் ஸஸு: பூசுதசுஹாசெநு வஹதூதிசுநாவெசுந
 காரம் ஸசுவஸுபயதி. வஸுதவஸு “நாநும் வநா”
 உதூசுந * சுநு கௌபு தியொயி வெசுநம்,
 சுவி.சுததிசுபூசுதம்வரஸுபுரம்ஷம், “தசெவவிசுகி”
 திஸுதூதசெநகாசுபூசு. வெசுநதூநிசெயவா
 ஸு.தம் மலிதாவிபூயெசெநுதூவாபெயசுநு
 வசெநபு வஸிதகாதி. வெசுநுதம் மவஹுஸு
 ஹிபு வசெநு: வபூசு வஸிதகாநிஸு. ந
 மூரஸிபெயபூசு; சுஸுதூதெசுநுஸுவிபா
 நாக. சுஸுஸுஸுதூசுஸுநுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஹஸிபுசெநு ஹிபு வசுநம். “நாநாஸுஸுஸுஸு”
 உதூசுஸுஸுஸுஸு நுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 காவு. தகூசு நுஸுஸுஸுஸு “நாநாஸுஸுஸுஸு
 ஸிதூ சுயதாஸுபூசு காரெண ஸிசு நுஸுஸு

* சுநுகௌபுதியொயி-சுநுகௌபுதிசெஷா வு
 தியொயிசுபூசு: |

உயவலிதெஃ, ஸூதத்ருநாஸ்தி விவரீதநிவநூநாஹா
வாஃ, ஸூத மஜாஹிஷு வ்யமுவாயகவஸு ஸூஷ்ஹி
யாநாஸ்தி நகாவநுவவதிஃ. விஸூரஸூநிக்ஷவர
க்ஷாயாஃஷ்ஷுஃ. சுநுஷாநவ காரஸூத்ரீகிரஹஸு
த்ருயஸாரொஷ்ஷுஃ. தஸூஷ்ஷுநாஸூஷ்ஷெவஹிதகா
ந ௦ ஹ. ரஹஸுக்ஷாநாத விவிதம், ததவநவஃத்ரா
யெஷாஸி.

||சூக||

❀ ஸூதத்ருநாஸுதம் ||சூச||

சுத வநவஸூதத்ருநாஸுதம் = சுயூதாஸுதம், உத
ஃ ஸூதத்ருநாஸுதம். “ஸூதிஸூதநகாஹீநாம் யஜூ
நாம் நூஸூதாஸுதம் | நஸூதாயொகரொஷ்ஷெவஸூதா
ஸூதிஸுதம்” உதிவநாஸி.

||சூச||

ஸ்வரூபமிவ்விதமென்று அறியக்கடாததே, விதிக்கவுமில்லை
யே, அதுஷ்டாநமுமில்லையே, செய்யத்தக்கதுமில்லையே யெ
ன்று இது முதலாக சங்கிப்பார்கள். அவர்களை ப்ரபத்திஸ்வ
ரூபமின்னதென்றும் “வ்ருஜ” என்று விதியுளதென்றும், விபீ
ஷணமுவான் முதலானார் செய்தார்களென்றும், அதுஷ்டிக்க
வேண்டியதேயென்றும், அதிகாரிவிசேஷணத்துக்குச் சொ
ன்ன இலட்சணத்தோடு சேராததென்றும் இது ஸாத்தியமா
னவுபாயமேயென்றும், வ்யாஜமாத்திரமாகையால் உபாய
த்வித்துவமில்லை யென்றும் வித்தோபாயத்துக்குக் கொற்
றையும் வாராதென்றும், இது வைதிகமானாலும் ஸத்தியவச
னாதிகள் போலே யெல்லாருக்குங்கூடுமென்றும், இது முத
லானதுகளால் நிக்ஷபரக்ஷாதிகளில் பரக்கவருளிச்செய்து
தெளிவித்தாரென்றபடி.

||சூக||

(ஸூதத்ருநாஸுதம்) ஸூதத்ருநாஸுதம் = யாகத்தை,
சுதம் = செய்தவர்களுக்குள், உதஃ = மேலானவர். இங்கு
யாகமென்று ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. இது யாகமான
படியை “ஸூதிஸூதநகாஹீநாம்” என்கிற ச்லோகம் முதலா

● சுஷ்டாக்கரெகநிரதம் ||சுரு|| ●

வ்யாவகசெனெது ஷு ஸ்ரீஷீஷ்டாக்காரெஸெவ தகவஹி
தவாராஷாயுகெனாதிதெகநஹவநதிதிஸாயாரண
கெநபயாநகாசு சுஷ்டாக்கரெகநிரதம். தஷுதும்,
“ஸெநெகெஹிவாணீதெஸநிவெ-ஷுதாவி-யெ | ப்
ணவலிவதாஷாநெஷு ஸ்ரீஸாரெதெரெவநெகெது”
ஐதி. ப்ஸாரெநெஃ = ஸாரெநிரஸஜநகெகரிதயு-யம். ஸ
வ-ஷுதாநெவகயாஷ்டாக்காரெஸெவ ப்ராயாநுபேஷிவி
ரவ-ஷுத “ஸஹவொர்வி ஷீஷ்டாநெநா-நயஸுநகாஷ
யம் | சுஷ்டாக்காரம் ஸாரெநிரதெ ஜ-ஷுநெவ-ஷுதா-வெ-
ய-யாஸெவ-ஷுதா ஷெவெஷுநாவதி நாராயணாந்ரம் | த
யாஸெவ-ஷுதா ஷெதெஷுநாவதி வாஷ்டாக்காராசுவரம்,
ஹெகெயாஷ்டாக்காரந்ரதாஷு ஸதவ-ஷுதா-வெ-
வம் | ஷெவ-ஷுதா ஸ்ரீஷீஷ்டாக்காரந்ரதாஷுதாஷ்டாக்கார

னதுகளில் கண்டுகொள்வது. இச்சிலாகத்தின் பொருள்,
நெய்ஸமித்து முதலான த்ருவ்யங்களைக் கொண்டு செய்யும்
யக்ருங்களைக்காட்டிலும் “நெய்” என்று சொல்லி சரணாகதி
பண்ணுவது மேலானதாகமென்று. இப்படிச்செய்தவனை
“செய்தவேழ்வியனெ”ன்றும், நூறு யாகம்பண்ணினவனெ
ன்றும் புகழப்பட்டது. இப்படியருளிச்செய்து அதுஷ்டித்
தவரென்றபடி. ||சுச||

(சுஷ்டாக்கரெகநிரதம்) சுஷ்டாக்காரம் = திருமந்திரத்
தில், ஸக = முக்கியமாக, நிரதம் = விசேஷமானரதியை
புடையவர். அஷ்டாக்காரமென்பது அஷ்டாக்காரம், வரஸு
தேவத்வாதசாக்காரம், விஷ்ணுஷ்டாக்காரம் என்கிற வ்யாபகத்
ரயத்தில் ஒன்று, முக்கியமானது. இது முக்கியமாம்படியென்
னென்னில்: தத்துவம் ஹிதம் புருஷார்த்தம், இதுகளைத்தெ
ளிவாக வெளியிடுகையாலும், எல்லாபகவன்மூர்த்திகளுக்கும்

❀ டிஸ்தாதுய-விஜோதா ||௬௭|| ❀

பிடுமதுதுஸி டிஸவியதாதுய-ம், விஸெஷெண-
வ் பிணைவம் டிஸபிடுமககெநஜாநாதீதிடிஸதாதுய-வி
ஜோதா. தடிபா வனகவாகுக்ஷெபுசுஷ்ஸெபாபாயபா
கா வப்திவரகாவா. வாகுபியக்ஷெவ்ரடுவவரபுவா
யவரம்வாருஷாபு-வரம்வா. வாகுபுயவக்ஷெசுடி
வாகுபியம் வ்ரடுவவரம், துத்யவாகுபு வ்ரடுஷாபு-
பாபு-நாவாபிதிவா. சுடிவ்ரடுவவரபு-தூவாகுபு
யக்ஷெணாதிஷ்டநிவபுதி: ஐஷ்டபாபு-நாவாபிதிவா.
சுடிவ்ரடுவவரம் உதூவாகுபுயபு-வாபு வரபிதிவா.
சுடிவ்ரடுவவரம் உதூவாகுபுயம் மவபாபு-நாவா
பிதிவா. வபுதுயம் சுடிணைவ்ரடுவவாபு வ்ரடுஷா
பு-வரம்வெதி. சுது கரணாநூரடுஷெண டெவதாநூரடி
வஸு-பிணைவாபு-வாபு வ யொஜநாநூரடிவாஷ
நிவபுதிஸு “வி”ஸுஷாபிவெ தெதி. ||௬௭||

❀ ஸதக்யுக || ௬௮ || ❀

வரடுகெகாநிநாபி வஸுபாநுஸெபுய வ யாநஸத
காவபும ககரணாசு, டிஸஸதக கரணாபி ஸதக்யுக.
சுதாயம் வ யாநஸதகஸம்மஹம் = வ்ரடுணைஷு-வெடி
வ யாநம் (க)தூ-வாபு-நுபா வ்ரடுவ்ரடுணாநூர ஜநு
தகவாபிதிவா விஷய ஸம்ஸயாபி நிவத-க வெடி-நம் (உ)

துக்கு துக்கத்தை நீக்குமது சாந்திரஸமே என்று. இப்படி
தேசிகன் சாந்தியை கைபிடித்தவரென்றபடி. ||௬௮||

(டிஸ்தாதுய-விஜோதா) டிஸ = பத்துவிதமான, தா
துய-ம் = கருத்தை, விஜோதா = நன்றாகவறிந்தவர். இங்
குதிருமந்திரத்தில், பத்துவிதயோஜனைகளை ப்ரமாணஸம்ப்ரா
தாயங்களாலே திருமந்தராதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தா
ரென்றபடி. || ௬௭ ||

தத்ராவிஸ்ரீ வதெதஃ காரணகூழிவதிவாடக
 ஸவடிவெவரிதவாராஷஸநிதம் (௩) ஜீவாவாராஷஜிநே
 ஷா வாவகவதம் (௪) தத்ர ஸவடூவாயடூந்திததவவடூ
 யடூவகாஸகநிதமம் (௫) ஜீநஸுமிதெத்ராதுவாயடூ
 ஹாம் ஜீந (௬) வதத்ரபெபுணவம் (௭) வுணவாகுரெஷா
 டிவதம் (௮) தத்ரமவதவிக்ரவிவகததம் (௯)
 யாகுயடூரகணவீணநாதிஷாரகணம் (௧௦) ரககககாகிவ
 விஸெஷெஷெயுதீ (௧௧) வாராஷஸநிதாதிவீஸ்ரீவதெ
 ஸவடிவடிவாபெடிவ்வரநாராயணநுவாகம் (௧௨) விவ
 திவெக்யா விஷுவதீஸ்ரீஸா (௧௩) தயொதிவெதி
 (௧௪) வுணகூழிவிஸா நொகபூயாநம் (௧௫) வி
 த்ராவாயடூநாம் அரஸெஷிகாசு வுத்ராடிவெக்யா
 ஸ்ரீஸம் பூயாநஸெஷி (௧௬) வுணவெஜீவஸுஸாஷபூ
 நம் (௧௭) ஸ்ரீஸாஸுஸாஷபூயாநம் (௧௮) ஜீவஸு
 தத்ரடிவநுஸநாநெ ஸிநாநாயிகரணநிதெதம் (௧௯) ர
 கடிவாடிவநுஸநாநெ வுயிகரணநிதெதம் (௨௦) நொக
 யிகாரஜிநேஷா வுணவாதுஜிநே (௨௧) விஸாயிகார
 ஸாநுஷெயெஷஸாஜிநாவம் (௨௨) தத்ரநுகுத்ரா
 டிவெக்யாவதிவெணம் (௨௩) வுரதிவ்வரமவதிவெ
 ஷா ஷாஸதிவெணம் (௨௪) நுஸெஸெவ விஸிவாகெஸா
 யுதயாபூயாநம் (௨௫) உதொவ்வுவவிக்ரவிவெவாயம்
 (௨௬) ஸுநெயொஜிநாயாம் ஸாநெவ்வாயம் (௨௭) ஸுநெ
 யாம் நிரவெக்யாதுத்ராதிநிதெதம் (௨௮) வராயாநம்
 “நநிநநாவிவா” உத்யுதவாரஸுடிவெவ்வாவாயம்
 (௨௯) ஸாஸாவிவக்யாயாநம் விவெவ்வாயம் (௩௦) துதீயவ
 ஸு ஸிநாஸுயெதததாராஷம் (௩௧) டிஸவிஸயொஜிநாஷெ
 ஷா தகவிக்ரவிவாராஷாடிவெவெகெகஸுடிவெவ்வாயம்
 (௩௨) ஸாஸாஸுயெதததாராஷம் (௩௩) தத்ர
 ஸாஸாஸுயெதததாராஷம் (௩௪) ஸுநெயொஜிநாயாம்
 (௩௫) ஸுநெயொஜிநாயாம் (௩௬) ஸுநெயொஜிநாயாம்

கணாதிபெயர்வெழுத்துவி லிபிவரலாறெ லிபிவாபொயெவெ
பெய்கு (௩௬) அபி-ருவிஜா யெபாவவ ஹெனெஷு ஹவ
வாஸு (௩௭) ஸவெபுஷா ஹிதபுக் காஸகெஷு விதூரூக்
ஸுடுகொவாதிபுஷு (௩௮) நூஸெத் ஹாஸெஷு ஸா
ணுஷுவி வாசுஹிஷிதீஸ் ஷூபாபாண (௩௯) நூஸெ
வாஸநாடிபுஷு ஹெனெஷு ஷூஹாஸத் (௪௦) ததூவ
பூதூலாமி (௪௧) ததூவாவிதீதாஸாஸு (௪௨) ததூவிஸூக்
அய (௪௩) தயொரவிதூஸூக் (௪௪) ததூவாசுதூபெஷா
டிவாசு (௪௫) மவவாசு அபெவ திவநிவ தூபெஷா
வூத் பூவூஷாதிபூவி (௪௬) சுஜு-நஸூகிவதூகெ
ஷு மூர-ருவாபொவெஸூஸூகிவதூந் (௪௭) நூஸா
யிகாரிஷு சுதூம் (௪௮) சுதெஷுதிதூரதூக் பூ
யாநு (௪௯) டூபூஸூஸுய-பூபூஜிநதி வினாதிஷு சு
கெதூவூநம் பூயாந் (௫௦) சுஸு பூபூதூநிவெஷா
திவூதிபூயுந் (௫௧) சுஜூநுஜூகெஷுபெஷு சுஜூ
கெஷுயு (௫௨) ததூவிவிதிசுரணாக் பூயஸூநிவி
பூஜிந் (௫௩) சுஜூகெஷுபெஷு வெஷாநதூபூ
ரகஅயவநாதி (௫௪) உவெஸூநெஷு நாவிகா
பெஷா திதூகெஷுஷு-ருதெஷுதாஷூஸூத் (௫௫) உ
வெஸூநெஷுபூவநாதிருவிஸூயுத் (௫௬) ஸூஸூ
நெஸூநூவி உவிதகெஷுபூவபூதூதூணவ-ரு
(௫௭) கெஷுபெஷு ஹாபவதகெஷுயு (௫௮) ஸூகூர
பூஷு ஸூகூரூநயூதூமவத் (௫௯) ஸூவபூபொ
ஷுநிவெபூயிக் (௬௦) ஸூவாஸபூபொஷு
கெஷு (௬௧) விதிபூபொஷுமூபூலா
பூ (௬௨) லீ திபூ
பூஷு ஹிவரலா (௬௩) ஹாபவதகெ
கபூபூவி சூ
யு (௬௪) ஹாபவதகெஷுயு
யுதூவா
யு (௬௫) ஹவசூ
யுதூவா
யு (௬௬) கெஷு
யு (௬௭) கெஷு
யு (௬௮) கெஷு
யு (௬௯) கெஷு
யு (௭௦) கெஷு
யு (௭௧) கெஷு
யு (௭௨) கெஷு
யு (௭௩) கெஷு
யு (௭௪) கெஷு
யு (௭௫) கெஷு
யு (௭௬) கெஷு
யு (௭௭) கெஷு
யு (௭௮) கெஷு
யு (௭௯) கெஷு
யு (௮௦) கெஷு
யு (௮௧) கெஷு
யு (௮௨) கெஷு
யு (௮௩) கெஷு
யு (௮௪) கெஷு
யு (௮௫) கெஷு
யு (௮௬) கெஷு
யு (௮௭) கெஷு
யு (௮௮) கெஷு
யு (௮௯) கெஷு
யு (௯௦) கெஷு
யு (௯௧) கெஷு
யு (௯௨) கெஷு
யு (௯௩) கெஷு
யு (௯௪) கெஷு
யு (௯௫) கெஷு
யு (௯௬) கெஷு
யு (௯௭) கெஷு
யு (௯௮) கெஷு
யு (௯௯) கெஷு
யு (௧௦௦) கெஷு

செஷயுத் (௬௮) கெஷயுஷு ஸுஷீத்யெஷயாஸெஷி
 வீ திரெவபயாநபுயொஜநம் (௬௯) கெஷயுஷெஷுஷு
 வரவுஷுஷாஷிசுராக் ப்ராயாநுசுரீம் (௭௦) தெஷு ஸவெஷு
 ஷு வரவுஷுஷிஷாஷிஷத் [புதிவதிஷாஷிஷத்] ஸூனி
 திதாவதாரம் (௭௧) ஷூனித்யாதிஸபாக் கப்தயுமாஷிப்யாயா
 நும் (௭௨) உவாஷிவாயெந மூரூதரவதலிஷுரகலிப்யாயா
 நும் (௭௩) கெஷயெபூவக்ஷரணெஷுக்ஷரணத்யம் (௭௪)
 வொஷெஷாவக்ஷரணெஷு ந்யாயாஜிதம் (௭௫) சுநாவலிஷாம
 வதொதூரவதலிஷெஷு (௭௬) ஸ்யம் வுக்ஷெஷெஷெஷெஷெ
 ஷு வுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௭௭) தஷுஷாவெ ஸாமவதவ
 ரிஷுஷிதெஷு (௭௮) தீயெஷுஷு ரிஷுஷுஷாமவதாஸு
 (௭௯) ஷுஷாஸுக்ஷரணத்யம் பிஷுஷுஷுஷாஸிஷெஷு (௮௦)
 க்ஷரணத்யஷெஷெஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௮௧) ஜெத
 வெஷுஷுக்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௮௨) வாவாணிவ
 துக்ஷெஷு சுநுஷாஸநாநுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஷுவாஸு (௮௩) சுஷாஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௮௪) ததூவி
 கப்தயுதாஜிநிதாவாபுஷுஷுஷு (௮௫) சுஷாஸுஷுஷுஷு
 ரெஷு ஷாநுதாவாஷுஷுஷுஷு (௮௬) ஷாமவதஷுஷுஷுஷு
 ஷாரெஷு ஷாமவதம் வுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௮௭) சுநு
 தாவாஷாவெ நரகலிவதடுக்ஷெஷு சுஷாயபூநுஷுஷுஷுஷு
 யாநம் (௮௮) சுநுதாவாஷுஷுஷுஷு சுஷாயபூஷுஷுஷுஷு
 வானுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௮௯) மூரூவதெஷு
 ஷுஷாயபூ (௯௦) சுஷாயபூஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 நுவதடு (௯௧) சுஷாயபூஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஷிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௯௨) ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 க்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு (௯௩) ஷுஷுஷுஷுஷு
 ப்ரெஷுஷுஷு (௯௪) ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஜநகெஷுஷு (௯௫) ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ப்ராயபூ (௯௬) ஜுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 வம் (௯௭) ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

ஜெக்ஜாநாஜிநிதஸகொநெஷி (க௦அ) மணாய்நஸுபெ
ஷுஸஜாடிஸ ஹிதஸாஸிகஸுபெ (க௦க) ஸவடஸுபெஷு
நித்யிநிஷ்டாஷ நிரும்பாயிககெஷுயுஜநிதநிராதிஸயா நந்
நாடுவசுஸுபெயாந (க௦௦) சுகுஸுபெயு கெ
ஷுயுஜாதிஷயகாசு, வராய்நகாது, ரொகஷுடிஷு ஸ
வடஸுபெயுநிணஸுபெயு வடுவெடாது நிரும்பாயிகஸு
புயாபாநு ஸுபு திஷிதரிதி ||

||க௦அ||

* ஸஹஸ விசு ||க௦க|| *

ஹிஹாஸபுராணவஜீ ரிவொபநிஷசு மாயாஸஹஸு
பெயுபநிஷசுபுஷு ஹணகெநவெதீ திஸஹஸு விசு. யசு
“ ஸெவாயொமெ ராதிஷொம ருஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
யுராதிராய்ஸுபுஸுபெதசுதாநாபுஷுநஸுபெஷாநிஷுவி
ஷுஸுஸுஸுஸு ! ஹசுபுஷுஸுஸுஸு நிரும்பாயிகஸுபெயு விசு
வதீ

(ஸுதகஸு) நூற்றைப்பண்ணினவர். அதாவது நூறெண்
களுள்ளனவும், பரமைகாந்திகளுக்கு அவசியமறியவேண்டிய
பொருளையுடையதுமான ப்ரதான சதகமென்கிற ரஹஸ்யத்தை
யருளிச்செய்தவரென்றபடி. அல்லது தயாசதகமென்கிற கிரந்தத்
தையருளிச்செய்தவரென்றுமாம்.

||க௦அ||

(ஸஹஸுவிசு) ஸஹஸு = ஆயிரத்தை, விசு = அறிந்தவர்.
அதாவது-ஆயிரமென்று திருவாய் மொழியைச்சொல்லும், அதி
னர்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தவர். அன்றிக்கே; திருவாய் மொழி
யாயிரம் பாசுரங்கள்தோறும் ஒவ்வொரு பகவத்குணங்கள் சொல்
லப்படுகிறனவென்றிப்படி ஆயிரம் பகவத்குணங்களை யறிந்துத்ர
மிடோபநிஷதஸாரம், தாத்பர்யரத்நாவளி யென்கிற க்ரந்தங்களை
யருளிச் செய்தாரென்றுமாம். அன்றிக்கே; இதிஹாஸபுராணங்
கன்போலே திருவாய் மொழியும் வேதவேதாந்தங்களுக்கு உபப்
நும்ஹணம், அதாவது-அதினர்த்தங்களை விவரித்துச்சொல்லுமது
என்றிப்படி யறிந்தவரென்றுமாம்.

||க௦க||

உய்யுந் ஸஹாயஸீதாநஸவெபூமிதாயாஸீவநிஷ்டிஷிஷதெஷுஷ
 மாயாஸகெநயு:” உத்யுக்ருஸவாயொமயுகாபிஸதகபுதி
 வாடிமுணாவவாடிசாநாந் டிஸகபுதிவாடிசாநாந் வரகா
 டிமுணஸதாநாந் ஸாவககெந நிஸீதோடிசு முணகாபிசு
 கிபுடிசுவபயுதாமாயவ திவாடிமுணஸஹஸவெதீதிஸ
 ஹஸுவிசு ||

||சுசு||

* ஸுருமமகசு: ||௭௦|| *

வஹுபுடி: “யடிவபுஸாஜிஜி: வரிமுஹீதாந
 நஸு வருணாநாடிசு தடிவததொஹுய” உத்யுக்ரு
 பதிபுடிசாநாநிதபுஹிவிசுபுடிஉத்யுடி: ||

||௭௦||

* சுநெகநாநாகொடிஜூநநிவதடுக: ||௭௧|| *

சுநெகெஷாந் நாநாகொடிஜூநாநாந் நிவதடுக: நஹ
 ஸுத்யாடிவிஷயெ ஜாயிராநஸம்ஸயாநாந் விரொயிவரிஹா
 ரமுநெநநிவாரகுகியாவசு. துதுக்ருஸவதி ருதிராலிகாயாந்
 “கடிவிவிசுதிவயுதவிவிசுதகவவிவிசுதாஸவடிவிவிசுதா
 ஸாஜிதிஹிநடும ஸவடிபுரூஷாணாந் வெஹுடிவிவரிசா
 ஹிவமிதடு” தி ||

||௭௧||

(ஸுருமமகசு:) ஸ்தூலஸகசு: என்பது வெருவாகக்கொ
 டிப்பவனைச்சொல்லுமென்று நிகண்டு; இதனால் வெருவாகக்கொடி
 ப்பவரென்றபடி வித்யார்த்திகளுக்கு அவர்கள் போதும் போது
 மென்றும்படி யளவிறந்த வித்யைகளைக்கொடுக்கும்வரென்றபடி.
 அல்லது, ஒரு பரம்ஹசாரிக்கு வெரு தரவ்யங்களை ஸ்ரீ ஸ்துதிசெ
 ய்து அவளுடைய கபாசுத்தால் கொடுத்தாரென்றமாம். இங்
 குள்ளவைதிஹ்யத்தை குருபரம்பராப்பராவத்தில் அநுஸந்திப்பது.

(சுநெகநாநாகொடிஜூநநிவதடுக:) சுநெக-வெரு
 விதமான, நாநாகொடிஜூந-ஸம்ஸயக்ஞாநங்களை, நிவதடுக
 போக்கடித்தவர், அதாவது ஸ்ரீரஹஸ்யத்யார்த்த விஷயமாக
 வெரு கசுகிகள்வர, அவைகளை விரோதிபரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்

* வடிக்காநடிஜநகம் ||எச|| *

வடிக்காஸு = ஸராணாமதஸஸு க ஸுஷீவஸு வ ஸுஷ
ஸெஸெஸஸு ஸுஷஸஸெஸு ஸராணாமதஸஸு வரிவா
உநெநாநடிஜநககாஸு வடிக்காநடிஜநகம். யசா; வடிக்காஸு
வண்ணீகாக்கஸுருரெம் விதாஸெஸெஸுத்யுடும். தகூகூ
“சுஸெஸுடயந்தி விதரம் ப்ருத ஸுத்யுனி விதாஸெஸு. வெ
ஷவொநம் சுஸெஸுதஸுநஸுனாரயிஷுதீதி || ||எச||

* சுநகூமண்ணாகரம் ||எரு|| *

சுநகூமநாம் = ஸஸஸீஸு ஸஸஸுஸுஸுஸுஸு ஸஸஸுஸுஸு
ஸஸஸுஸுஸுஸு வரஸிகாருணிககூதீநாம் சுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸாகரொஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ||எரு||

(ஸாயுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு) ஸாயு-நல்
ஸோர்களுடைய, ஸுஸுஸு-சுஸுஸுஸுஸுஸு, வஸுஸு-நஸுஸுஸுஸுஸு
பட்ட, சுஸுஸு-சுஸுஸுஸுஸுஸு, ஸுஸுஸுஸுஸு-தாமஸு புஷ்ப
ங்கஸுஸுஸுஸுஸு. இப்படி வர்ஸுஸுஸு தர்ஸுஸுஸு குஸுஸுஸுஸு
வ்யஸு
ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ||எரு||

(வடிக்காநடிஜநகம்) பத்மாக்கூராகிரூ-பங்கயக்கண்ண
ரான வெம்பெருமான், அவருக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணு
மவர். எல்லோரும் பிழைக்கவேண்டுமென்று சாணுகதியாகிற பயி
ரைப்பயிர்செய்த திருவேங்கடமுடையானாகிற பயிராளிக்கு, பயி
ருக்குக்களைபோல் சாணுகதிஸ்ஸுஸுஸுஸுஸுஸு யபிவிருத்தியாகவொ
ட்டாமல் செய்கிற ப்ரசுஸுஸுஸுஸுஸு, கஸுஸுஸு ஸுஸுஸு பிடுங்
சுஸுஸுஸுஸுஸு சாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
யிவர் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஆஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. அன்
றிக்கே; பத்மாக்கூராவார் தேஸுஸுஸுஸுஸு பிதாமஹர். அவர்,
ஸு, ஸு
முடைய பித்ருக்கள் கஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸந்தோஷஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு. || ||எச||

திகாபுணரூரூவாமலிசரிஷுவியிரித்யுடி. வனவமூதூர
சூராவியாவும். ஸவபுபிஷுஸூரூவதூராமஸூ விபெயபகை ரோ
லாகூரணபீவாரொவணாபீநாபிஷுவவாராகூபுஸாமஉகூ. சுத
ஸூரூவதூராமொகூள கெகூபுபுஸூரூவவாராதெதி. பபூவிசூ
பிஷுபுணா ஸூரூவதூராமொகூஸூவ, தயாவி தவூபு
வதூ ஸாயாரணகூரூவெஹ விபெயபகூஸாமவதூதி || ||எசு||

* யபிஷுவேதி ||எஎ|| *

“கூபுஷுபிஷு ஸநாதநம், ரோபிஷு” ஐதூபுபிஷு
கூபுயணியதொவயூகூ வாரகூ ஸனாமூ ஸனாமூ வாரபி
கூரூணிககூபி மூணவியிஷுகூவ ந வதூவியிஷுகூவநவவெ
தூதி யபிஷுவேதி. தபூகூ “சுதொநநூவாராநெகூபுபிஷு
தூபுஸாராத் | வதூவியிஷுவனவெகூ பூவதூவூஐஹூ
தித் | யயாமூணாபிஷெவியிஷூ வியிஷுவாபெபகூபிஷு
வனவம் வதூவியிஷுகூவபூபிஷு ஸாஸூவகூபுஷா” பிதி||எஎ

யும், தனக்கு துஷ்கரங்களாய் கழிந்து நிற்கிறவற்றிலிபிநிவேசமு
டையவணையதுவேண்டாவென்கையும், விகல்பித்த உபாயந்தரங்க
ளிலொன்றையிங்கே காட்டில் பரம்மாஸ்தரநியாயத்தாலே விரோ
திக்குமென்று கழிக்கையும் விதிபரகாரங்களென்றமருளிச் செய்
தாரென்றபடி. “சுதொநநூபிஷூரூகூ” என்கிற காரிகைகளீ
யும், “மூண்டாலுமறியதனில் முயலவேண்டா” என்கிற பாட்டை
யும் இங்கே யதுஸந்திப்பது. ||எசு||

(யபிஷுவேதி) தர்மத்தையறிந்தவர். இங்கு தர்மமென்று
“கூபுஷுபிஷு ஸநாதநம்” என்கிறபடியே எம்பெருமானைச்சொ
ன்னபடி. அவரை, ஆச்சரணதசைக்கு வேண்டிய குணங்களையு
டையவரென்று அறிந்தவரென்றபடி. அவையாவன பிராட்டியோடு
கூடிதல், வாத்தல்யாதி பன்னிரண்டு குணங்களையுடையவனாகுதல்
இவை முதலானவைகளையுடையவனாகவறிந்தவரென்றபடி. பிராட்டி
விஷயத்திலும் குணவிஷயத்திலும் பிறக்கும் சங்கைகளையும் அதன்

* வியிவிசெஷவிக் ||௭௮|| *

“ஸ்ரணம்வஜை” தி வியிவிசெஷவெத்தீதி விபிவிசெஷவிக்
யயா மிகைவரக்யாயா “வஜைவஜை” நபெபாவவஜைவ
யொடின வாயியுக்க துத. ப்ரயஜைவரக்யவிக் கிஜைவ
ரக்யவெவி வியிசெஷவநபாயாக். கஜைநாடினகெஸப்ர
தாவபய்யுலாயாரணாசு; சு நயா வனவ விபெஷ
வெவெஷைநாஸ்பாஸ்பாஸமா” திதி. ஜகிதாசுநதம் “ஜை
ணகாஜைவபுலாரணபஜை” திஜைணவ வுமகாஜை
வபுலாரணநாஜைகாசுநதவிசெஷவவிக். துதா
வெவெவவிக் “வஜைவஜை” நபெபாவவஜை” தி நெப
ஷைநக்யாஜைநாஜை” துத “வஜைவ” தி கிஜை
புரக்யவிக் சுநதவிசெஷவஜைவநவியிவரக்யா நயா
விக்; துதாசுநதாஜைவ. வனதெந ப்ரவதிரயி
காரிவிசெஷண, வஜைவஜைநாஜை, விக்லாவபுதி

பரிஹாரங்களையும் த்வயாதிகாரம் முதலியவைகளில் அநுஸர
திப்பது. ||௭௮||

(வியிவிசெஷவிக்) வியி = விதியினுடைய, அதாவது = இ
தைச் செய்யக்கடவனென்று சொல்லுமது. அதுகளுடைய, விசெ
ஷ = ஸாராம்சத்தை, விக் = அறிந்தவர் “ஸ்ரணம்வஜை”. (சரண
மடை) என்கிற ப்ரபத்தி விதியை சிலர் இதுவிதியன்று சரணமெ
ன்று அறி. விதியாகில் செய்யக்கடவனென்று சொல்லியிருக்கவே
ணும். இங்கு அப்படியன்றிக்கே அர்ஜுநனைக்குறித்து “வஜை”
என்று சொல்வதால் அது விதியாகாது, ஆதலால் ப்ரபத்தியதஷ
டிக்கவேண்டியதில்லை, ப்ரபத்தியென்பது ஸம்பந்தமாத் திரம், நாமீ
ச்வரனுடைய ஸொத்து என்று அவனுக்கும் நமக்குமுள்ள ஸம்பந்
தத்தை மாத் திரம் அறியவேண்டுவது, இப்படி பலவகையாகச்சொ
ல்லி ப்ரபத்திஸ்வரூபத்தையழிக்கப்பார்ப்பார்கள். அவர்களை ப்ர
பத்தி விதிக்கப்பட்டதே, “வஜை” என்றிருப்பது குற்றமாகாது,
முன்னிலையாகையால் அப்படிச் சொல்லவேண்டிற்று, இப்படிய

வத்திரோத், சுமிவாரணோத், சுநுச்சிரோத், சுவிவிரோ
வத்திரோத், வெவதநுசுத், வித்தஸ்யாயநித்யாஸிகம் வடி
ஞொநிரஸூம். சுயிகாரிவிசெஷணாஜீநாவிபெயகெநாநுடா
யகூக; சுந்யா சுடிஷிதபுரெஸாவதேரிதி || ௭௮ ||

* உதிரெஸாகூவஜீ || ௭௯ || *

உதிரெஸாகூ = வுணுஸூகூ, தஸு ஸரணாமதஸுர
கூணாயுதிவதிணுஸு ஸரணாமதஸவடவாபநிவதகூஸு
வாரிகாருணிகஸு வாணவஸாரயெ, லாவ ஜாநாதீத்
உதிரெஸாகூவஜீ. உதிரெஸாகூ = உரெஸாகூ லாவஜா
நாதீதிவா. தடூகூ “ஸுடிஷிரெஸாவெடி”யெந
பெநெஷெஹதூநா | ஸஸதஸு லாவெவெதி உரெஸாகூ
ஸுமூஹம்” உதி. || ௭௯ ||

நேகவிடங்களில் விதியுண்டு. நியாயமறிந்தவர்களுட்குக் கொண்
டிருக்கிறார்கள். ஸம்பந்தக்ஞானமாத்ரிமடையாது, இப்படி ஆகேஷ
பஸமாதாங்கனோடுநிராகரித்து நிகேஷபரகேஷமுதலான பல்க்ரந்த
ங்களில்பரபத்தி விசேஷத்தையருளிச் செய்தவரென்றபடி. || ௭௮ ||

(உதிரெஸாகூவஜீ) உதிர = மஹிமை தங்கிய, ஸூகூ = ,
சரித்தரத்தையுடையவருடைய, லாவ = அபிப்பிராயத்தை, ஜீ =
அறிந்தவர். இங்கு உதிரெஸாகூரென்று கண்ணபிரானைச் சொல்லு
கிறது. அவருடைய லாவம், அதாவது = நாம் சரணுகதர்களை இர
கூதிப்பதற்காகவே அவதரித்தோம், நம்மை சரணமடையுங்கோள்.
உங்களை நாம் எல்லாப்பாபங்கவினின்றும் விடுவித்து நீங்கள் அபே
கூதித்தபடி ரகூதிப்போம், என்றுமது. இதையறிந்து அருளிச்செய்
தவரென்றபடி. அல்லது, உதிரெஸாகூ = உத்தமமான ச்லோகம்.
சரமச்லோகமென்றபடி. அதின் லாவங்களை தாத்பரியங்களையென்ற
படி. அதாவது “ஸுடிஷிரெஸா” என்கிற ச்லோகத்தின்படி யார்
யார் எந்த எந்த விஷயமாக சோகிக்கிறார்களோ, அவ்வவர்களு
டைய அந்தந்த சோகத்தை நீக்கி, வேண்டியவகளைக் கொடுப்ப

* பஞ்சகாவ்யராயணம் || ௮௦ || *

தற்கு யானிருக்கிறேனென்கிறது சரமஸ்லோகத்தின் திரண்டபொருள் என்று இட்படி யருளிச்செய்தவரென்றபடி.

கூலு = ஸமயத்தை, வராயணம் = இடைவிடாமல் செய்யுமவர், அதாவது ஒரிராப்பகலையும் வீந்து பாக்மாகப்பிரித்து அவைகளில் அடிகமநமென்றும், உபாதாநமென்றும், இஜ்யையென்றும், ஸ்வாத்யாயமென்றும், சொல்லப்பட்டவைந்து கைங்கரியங்களை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக இடைவிடாமல் சங்கிலித்துவக்கமாய் செய்யுமவரென்றபடி. இங்கே சிலர், இவ்வைந்தும் பஞ்சராத்ரஸம்ஹிதையின் படியதுஷ்டிக்குமவர்களுக்கே வேண்வெது, பரபந்நான நமக்கு வேண்வெதில்லை. ப்ரபத்திக்கு அங்கமல்லாமையாலே; மேலும், அதில் யோகமென்று சொல்லியிருக்கிறது, அது செய்வோமாகில் நமக்கு ஆசிஞ்சந்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தியில் அதிகாரமில்லை

கெவ ஹாஷுக்ஷாரொகூசித்யஸஜாராயநஸ்யூவி ததவ்வவபரித்யா
ஜிஹ்வபவதாசு, ஹவசுஷீ ணநதயா ததநுஷ்டாநெததநுஷ
தீஸவபுரிவநுஷீ யதாம். யதூகூ; யொதஸகிபுதூநாம் கு
ரூகெஸூரநாயுதிவ ஹதீநாஜிவ பூகூரிமு ஹீதந்யூலா
நாம் ஹவசுஷு ஸாஜுஹ்யபெளமீகாநநுஸ்யூநெ ஷாஜிவ ஷி
யாராயாசு. கிஹ; ஸாணியுஸ்யுதூகூவஹ்காலாஹ்யுத
யொதஸவபு வஹநாம் ஸஹவதீதி வகூதெ. ஹொதபூரா
வொகூஹொதூவரிமு ஹந்யூபெந ஹவதாராயநாயிகுத
பூஸஸ்ததிவபுணபுஸாலாயு வரிமு ஹனவித்யாசு, ஹாஷு
கூரஸிஷுபூரிஹெயூ வஹாரூதூநுஸாரொண ஹவ
தாராயநஸ்யூ பூவஹிதகாசு, தகூ யொஹெயூாஜி ஷாவி ய
யூஸகிவரிமு ஹாசு, சுநிவூணஹதூரித்யூதஸ்யூநாஜரணீய
கூவ; சுதீ பூயொஜிநாஹாரஹிஹெதீ ஸ்ததூபூவதூநீ
ஹெஷரவிததூஹிதாஹெஜிஹுரொஷூ பூஸூரொஷூ ஸூ
யிகூரொவஹெஸாநுமூணா கானித்யூதூஜிவஹுஸ்யூவதூ
கூஹம் யாவநீபஹதி ஸிஹ ||

யாம், சக்திக்குத்தக்கபடி ஆக்ஞாகைங்கரியம் செய்யவேணுமான
லும் வ்யாஸர், தகூர் சொல்லியகாலவிபாகப்படி செய்யவுமாம், ஆ
கையால் ப்ரபந்நான நமக்கு பஞ்சகாலக்தம் தேவையிலலைன்று
சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்குத்தரம்; ப்ரபத்திக்கு அங்கமில்லா
மையால் விடவேணுமென்னில்; உடையவர் அருளிச்செய்ததிருவா
ராதநப்படியையும் விடவேணும், கைங்கரிய புத்தியினால் செய்கி
றேம் என்னில்; அதைத்துவக்கினதுஞ்செய்யலாம். யோகஞ்செய்
யில் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரமில்லையென்று சொல்லில்; இது உபாஸந
யோகமன்று, பலமாகவதுஷ்டிப்பது. ஆழ்வார்நாதமுனிகளுள்ளி
ட்டார் அப்படியதுஷ்டித்திருப்பதால் விரோதமில்லை, வ்யாஸாதிகள்
சொன்ன எட்டுவிதகாலத்துக்கும் இதுக்கும் விரோதமில்லை; ஆ
னால் அதின்படியே யதுஷ்டிப்போமேயென்னில், அதுஷ்டிக்கலாம்,
ஆனால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலானவரும் அவர்சிஷ்யர்களும் இப்பஞ்

கவிமகிநாடி வஹுகாவசுரீஸ்ரீ வாஹராத்ரகூயாஹ்
 வஹிதீ; தகலாராயெடந ஸம்முஹெண விவடுதெ. சுயொ
 வசுரீடுதெ நிதகுகதவடுசுரீஸஹப் | நாயபாசுமவடு
 ண்டாஹிஸஹ டாயஸரித யெ || நிஜகரீடாடி ஹதுணம் காயடாசு
 வீ தெடுவகாரிதம் | உவாயதாம் வரித டுஜ டுந டெஸெடிவெ
 சுதாரிதம் || சுயவரடுகெகாந்தீஸ்ரீ டெஹேசுஹடுதெடஉவாய
 “ஹரிஹடரிஹடரி”ரிதி ஸவகூடுகொடுவூரூவ ரெசுசுது
 ஹரி; “நரொநாராயணடுஸவஹரி; சுயஷஸடுயெவவெ”து
 சுயரீடாதுஜெஷ்ட டுதஜிதகிஸஹ் டாய. “முஹமுஸெ”ஹி
 மஜெட்டொகூசுது; சுதவஹ “புராதஸீராஜீ”தி டெராகுதய
 ஹவஹி. ஸாநகம் : உதிஷ்டாஸிரிதய ஹரி வஜஸிரிதயடு
 ஸவம் | ஹஜாஸிரிதயடுவாவிந் ஸவஸிரிதயபாயவஜீ”தி. நிடி

சகாலக்ரமமாகவே யதுஷ்டித்திருப்பதால் இதைநாமும் அங்கீகரிக்க
 வேண்டுமென்றபடி.

ஆகில் அந்த பஞ்சகாலக்ரமமெதென்ன; ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரட்
 சையில் அருளிச்செய்திருக்கிறார்; அதைச்சருக்கமாகச்செல்லுகி
 றேமென்கிறது. “சகவிமகிந” என்பதால். பரஹ்ம
 கார்தியாபிருப்பான் விடிய ஒரு யாமகாலமாகிற ப்ராம்ஹமுஹடுர்
 த்தத்திலெழுந்திருந்து, ஹரிஹடரிஹடரி; என்றிப்படி மூன்
 றுஞ்சேர ஏழு முறைபுரைத்துச்சொல்ல வேண்டும். இங்குஹரி; எ
 ன்பவர் தர்ம குமாரர்களிலொருவர். முதலையால் பிடிபட்ட கஜேந்
 த்ராழ்வாணக்காக்கைக்காகச் செய்தவவதாரம், என்றும் ஸம்பிரதா
 யம். ஆகையாலிங்கு “முஹமுஸெ” என்கிற ச்லோகத்தையும்,
 “புராதஸீராஜீ” என்கிற மூன்றுச்லோகங்களையும் யடிக்கிறார்கள்
 “எழுந்திருக்கையில் ஹரியையும், நடக்கையில் கேசவனையும், உண்
 கையில், கோவிர்தனையும், தூங்குகையில் மாதவனையும் நினைக்கவே
 ணு”மென்று சளநகமஹரிஷியருளிச்செய்தான். தூங்கினதர்க்காக
 வும் மேல்செய்யப்போகிற கர்மங்களுக்காகவுமாக ஒரு ஆசமநம்

[illegible]

செய்யக்கடவன், அதற்கு முடியாவிட்டால் வலதுகாதை வலதுகை யால் துடவாவது செய்திடுக. பிறகு முன்றாத்திரி யோகத்தை மு டித்துவிட்டு, “கூதஹுகரிஷ்ராஜி” என்று அபிகமர்த்தை ஸந் கல்பித்து கொண்டு, சென்ற காலாதிகளைக்குறித்து நொந்து, சிரிய மடி த்தை யதுஸந்திக்கவும். இங்கிப்படி யொழிவு வேணுமென்று வங்கி புரத்து நம்பி விரிவாக வருளிச்செய்தார். பிறகு, எல்லா காரிய ங்களுக்கும்குந்தகமான அவ்வொழிவை விட்டு, இனிநற்காரியங்களைச் செய்து காலத்தைகழிக்கக்கடவேனென்று நல்லவார்த்தையைகைப்ப ற்றிகைங்கரியஞ்செவ்வையாய்நடப்பதற்காககுருநமஸ்காரம்முன்னி லையாக பகவானைச்சரண மடைந்து, “கூப்யாராயநகாரோ஽யம்” எ ன்கிற மந்திரத்தைச்சொல்லி கூடிய மட்டில் பகவானைய்யாரம் பண் ணி, ஆதியில் பிரணவமும் முடிவில் சதூர்த்தியும் நமஸுமாபகவா னுடைய திருநாமங்களையும், பிராட்டிமார்களுடைய திருநாமங்களே யும், மற்றும் ஸ்தோத்திரங்களையும் கீர்த்தநம் பண்ணக்கடவன். வா ஸுதேவாதிரநான்குநாமங்களையும், கேசவாதிரபன்னிரண்டு நாமங்

ர வ டு ஂ டி க் க ா , கெ ஸ வ ா ஶீ நு ஸ ஂ த வ டு ,
 ப்ராணாயாமித்ரயாக்ஷா, மாயத்ரீஸாவாஹிஜைவிக்ஷா, “தஸ்யாஷ
 ஷ்டாக்ஷரம் ஸ்ரீமத்ரீமகேஸ்வரீதகமரெஷம்! ஸந்யாசாகரெஷம்
 ஜெஷ்வம் ஸததஹாதுஸம்பபெ” இதி யயாஸகிதேஹேந்த்ர ஜ
 வெக. “சுஷ்டாதுரஸதஸ்தேந்த்ரஸாவதெப்யாவஸ்யாய” தி
 லாஷ்யகாரெநிபுத்யுநே உபஸ்யாநாசு ப்ராசுரேந்த்ரஸ்த்ர
 ஜவம் காயபுரீந்த்ரஸ்த்ரகாசு. மணநாயாம் “கநிஷ்டாஸ்தேந்த்ரஸ்த்ர
 ஹி ப்ராஷ்ணிக்ஷுரேணதம் | சுநாஸிகாந்தம் டெவெஸம் ஜவெ
 ச்சிகாபிஸஹஸ, கா”இத்யுத்யுக்ஷாரஸ்யாநாத்ரீ: “ஜவஜெஷ்யம்
 ருவபூவாவெஷ்வெவாயஸ்யாஸ்தம் | ஸாஹாஷணாஸிவநிஜாந்தம்
 தஸ்ய க்ஷாநஸாஸ்தம் | சுநாஸிகாந்தம் காயபுரீஸ்த்ர
 செஷ்வாஸ்யாஸ்தம்” இதி ஸ்வாஸ்தேந்த்ரஸ்த்ரஜைவிக்ஷா ப்ரவ
 வஸ்யாணாயாமித்ரயாக்ஷா, மாயத்ரீஸாவாஹிஜைவிக்ஷா,
 ஷ்டாக்ஷரம் க்ஷா, சூயாஸகிதேஷ்வாஸ்யாஸ்தம் தாநு டெ

திருவடிகளிலே மூன்று அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து, கேசவாதிகளைத்
 தர்ப்பித்து, மூன்று ப்ராணாயாமஞ் செய்து; காயத்திரியை ஆவா
 ஹரம்பண்ணி, ஜபித்து ஸந்த்யாகாலத்தில் ஜபிக்கவேண்டுமென்கிற
 விதிப்படி சக்திக்குத்தக்கபடி அஷ்டாக்ஷரஜபஞ்செய்யக்கடவன்
 உபஸ்தானத்துக்குமுந்தி மூலமந்த்ரஜபம்பண்ணுவதென்று உடை
 வர்ந்தியத்திலுள்ளிச்செய்திருப்பதாலே உபஸ்தானத்திற்குமுந்தியே
 அஷ்டாக்ஷரஜபஞ்செய்யவேண்டியது. ஜபம்பண்ணுகையில் சுண்டு
 விரலடிக்கணுமுதல் வலமாக பவித்திரவிரல் அடிக்கணுவரையில்,
 இப்படி பத்து பத்தாகவெண்ணுக. இது மஹாபலத்தைக் கொடுக்
 கும். இப்படிச்செய்வதுவே உயர்ந்தது. ஜபம்பண்ணுகையில் குரு
 வாவது பெரியோர்களாவது வந்தால் அவர்களை ஸேவித்து, ஸம்
 பாஷணங்களைச்செய்து, அவர்கள் அநுமதியால் மீதி ஜபம் பண்
 ணக்கடவன். இப்படி மூலமந்த்ர ஜபஞ்செய்து முன்போல் மூன்
 று ப்ராணாயாமஞ்செய்து, காயத்திரியை உத்வாஸநம் பண்ணி, உப
 ஸ்தானஞ்செய்து, ஆதாரசக்த்யாதிகளையும் தேவரிஷி பித்ருக்களை

வாநடுஷீவ வித்யாஸ் ஹமஷாத்தகாநு யுக்யா, ப்ரணவபௌ
வட்கெஷுத்நாரீவிஸூதவபு, ஸுமளஷெஸெநிவீத்வஸூ நி
ஷீவ்யாவசி, சுவாஹிததீயுதித்ராஸு ஸூதநிஸாரிஹுத
ப்ரஹ்மஜ்ஞாக்ருக்யா, தீயுதிஷாய, மஹிமக்யா, சுழ்லொத்ரா
திகம் க்ருக்யா மஹிமவந்நவபௌவபுக்ம் ஹவஷுவிநிமெஸு, க்ரு
தஹ்காரிஷுஷீதி சுவிமரிந ஸாரிவபு, க்ருதஹ்காரிஷுஷீதி
உவாஷாந்ஸூக்ஷு, வாணீப்ருக்ஷாஷு, ப்ருக்ஷாஷிதெவாதெ
“தூஷஸுரேதஜநூவ்” தி தூஷஸாரிஹுத, சுஷுமிநெ
ண ஸுரேக்ஷவூஷாணாஹரெஸு. “ஸூயதக்ருதம் ஸஸூ
ஷிஸுமி வநுஸுமிதெ | சுயஸூக்ருதயக்ருதயாவிதம் க்ருபயா
மி” சுபாவிதஹ் வாரிமுஹுநெவ. “கூருடாஷணவதித்
நெவாரிஸுமி காகிணீவி உஷுதாவிமஸூபாஹாவபுவி சுஷா

யும் ப்ரணவபூர்வகமாக அவ்வவ்வோபெயர்களைச்சொல்லி தர்ப்பணஞ்செய்து, நிவீதிபாக (அதாவது பூணூலை மாலையாகத்தொங்கவீதிதல்) வஸ்த்ரநிஷ்டீடநமபண்ணி, ஆசமநஞ்செய்து, முன் ஆவாஹநம் பண்ணப்பட்டிருந்த தீர்த்தமநத்ரங்களைத் தன்னுத்மாவில் உபஸம்ஹாரம்பண்ணி ப்ரும்மயக்ஞம் செய்து, தீர்த்தபாத்திரத்துடன் க்ருஹம்வந்து, அக்நிஹோத்ராதிகளைச் செய்து, குருக்களை வணங்கி பகவத்ஸந்நிதியில் அபிகமநம் பண்ணக்கடவன் “ஓம் சுபுதஹ்ருகரிஷ்யாமி” என்று அபிகமநத்தை முடித்து “சுபுதஹ்ருகரிஷ்யாமி” என்று உபாதானத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொள்க. பிறகு துளஸீமுதலியவைகளைக் க்ரஹித்திடுக. கைகளைச் சோதித்துக்கொண்டு சோதிக்கப்பட்ட சாஸ்திரத்தில் “தௌஸ்யே ஸுதஜநூலி” என்கிற மந்த்ரத்தாலே புஷ்பங்களையும் க்ரஹிக்கக்கடவன். இப்படி புஷ்பாதிகள் ஸ்வயமாகப்பயிர் செய்து கொள்வது உத்தமம். காட்டில் க்ரஹிப்பது மத்யமம். வீலைக்குவாங்குவது அதமம் யாசகம் வாங்குவது அதுமாதமம். தான் யாசியாமல் யாராவது கொடுத்தால் நலம். வ்யபிசாரீ, நபும்ஸகன், பதிதன், பகையோன். இவர்கள் தானாகக்கொ

உந்". உயிர்மீட்டும் ஜீனும் வயதுவந்தும் உட்குடிகொண்டு வந்தவ
 ரிதிராநகரிலுள்ள பூவுட்குடிகொண்டிருக்கும் ஜீன்கொண்டிருந்த
 சோமன்கொண்டிருந்தும் உருளினிவந்திருந்தவருடைய நயின
 யாக். மதுவாழ்வாராணியின்கொண்டிருந்தும். “கூழ்மெய்க்கொண்டிருந்தும்
 “வெவ்வுட்கொண்டிருந்தும் வந்தவாணாமலமலம் மண்ணெய்க்கொண்டிருந்தும் ! தலா
 க் வந்தும் தயாராணியின்கொண்டிருந்தும் ! தலாக்கொண்டிருந்தும்
 வந்தும் வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்
 துண்டிமண்ணெய்க்கொண்டிருந்தும் ! வெவ்வுட்கொண்டிருந்தும்
 கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்
 யந்தாவதிவாணம்” உதி. கொவ்வந்திருந்தும் நாகர்கொண்டிருந்தும்,
 கொண்டிருந்தும், வண்ணக்கொண்டிருந்தும் [மண்ண] கொண்டிருந்தும், வெவ்வுட்கொண்டிருந்தும்
 கொண்டிருந்தும். வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்
 யாக் கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்
 கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்
 கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும் ! வண்ணக்கொண்டிருந்தும்

தெத்தாலும் அற்பமானாலும் ஆபத்திலும் வாங்கக்கூடாது. புழுமுத
 லானதுகளால் துளையிடப்பட்டமையும், தானாக உதிர்ந்ததுவும்
 முதல் நாள் க்ரஹித்தவையும், தின்னகுறையும், முகரப்பட்ட
 தும், வாடியதும் தீண்டாப்பேர் தீண்டினதும், ஜந்துக்கொண்டிருந்தும்
 வையும், அசுத்தமான இடத்திலுண்டானதுவும் கூடாது. வீட்டு
 பூஜைக்கு அரளிகூடாது. புஷ்பங்கொண்டிருந்தும் நெய்தல் ஆயிரமடங்கு
 உயர்ந்தது, அதில் தாமரை புஷ்பம், அதில் நூறுமடலுள்ளது,
 அதில் ஆயிரம் மடலுள்ளது, அதில் துளசி, அதில் கொச்சுமந்தா
 ரை, அதைக்காட்டில் ஸுவர்ணபுஷ்பம், இப்படி ஒன்றுக்கொன்று
 ஆயிரம் மடங்கு உயர்ந்தது. இப்படி அச்வமேதிகபர்வத்தில் பக
 வான் அருளிச்செய்தான். புஷ்பங்களில் காட்டிலும் மாலையாகத்
 தொடுத்தது உயர்ந்தது. அதில் நாலேந்து ஸரங்கொண்டிருந்தும்
 உம். பருத்தினாலில் புஷ்பம் தொடுக்கக்கூடாது. அப்படித்தொடு
 த்தால் அது நிர்மால்யம். அகில், சந்தனக்கட்டை முதலியவைக
 ளால் புகையிலாத தணலில் தூபமுண்டாக்கவேண்டும். பகலிலும்

வெநவா ஸ்வாநிஷீவம் ஸுஞ்சு வதிப்யுதந்தீவந்திசு. கூள
 ே காவடாஸம் வா ஸுமநி நவம் வஸூஹவெசு, டொஷ்யுதம்
 ஹுசூவநுவம் வாநாஹரணஹவெசு. ஸ்வாடிநீயெஷு வெஷா
 னவநாடிஹிஷ்வாடிஷ்வாஷ்வாவாடிநம் ப்ரயாநத
 ே, தஜிஹஸாக்ஷாஷ்வரம்வரபாவா ஸாராயநொவயுசூ
 வோஹாரோநாஹ ஸவம் ப்ரயாஹஸ்வாடிசு. ரோஜிநிநம்
 கூகா, ப்ரகூஷாடிதவாணிவாடி. டெவமுஹம்சகா உவா
 டிநம் ஸரோவபெசு.

சுய வரலெகாணிநா லெஹாராதுசுபுதே ப்ரயாநதரோ
 லிஜிாம் சுதம் ஸரணாமதிமடெந உயாடிநாவா ஹவந்தம் ஸ
 ரணஸ்வரஜெநொநியவெசு. ஸாமாடிவெதம் ஹடிபய்வா

நெய், அல்லது நல்லெண்ணெய் இதுகளால் இரட்டையான பருத்
 தித்திரியிலே தீபம் ஸமர்ப்பிக்கவேணும். வெண்பட்டு, அல்லது
 பருத்தியினுண்டான வாஸனைபுள்ள வஸ்தரம் ஸமர்ப்பித்து தோ
 ஷத்துடன் கூடியதும் பிறர் பூண்டுகொண்டதுமான திருவாபரணங்
 கூடாது. இப்படி பதார்த்தங்களை க்ரஹித்துக்கொள்வதில் வேதா
 ந்தபடநாதிகளால், அஹிம்ஸைமுதன்மையான புஷ்பம் (க) இந்திரி
 யங்கனையடக்குவது (உ) ஸர்வபூதங்களிலும் தயை (ஈ) பொரு
 மை (ச) க்ஞானம் (ரு) தபஸ்ஸு (சு) த்யானம் (எ) ஸத்யம் (அ),
 எட்டாவதான புஷ்பம், இப்படிப்பட்ட ஆத்மகுணங்களை ஸம்பா
 தித்துக்கொள்வது ச்ரேஷ்டம், ஆகையாலிவ்விருவகையான வஸ்
 துக்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்வது உபாதாநமென்பதாம். இப்படி
 ஸம்பாதித்துக்கொண்டு உபாதாநத்தைமுடித்து, பிறகு இஜ்யையை
 ஸங்கல்பபூர்வகமாகச்செய்யக்கடவன். மாந்யான்னிகத்தைச்செய்து
 கை கால்களை சுத்திசெய்துகொண்டு, பகவதஸந்நிதாரம் சென்று
 இராப்பகலில் செய்யவேண்டிய கைங்கரியங்களில் ப்ரதாநமான விஜ்
 யையைச் செய்கைக்கு, சரணாகதிகத்பத்தினால், அல்லது த்வயத்தி
 னால் மனஸ்ஸு நிலைத்துநின்று, த்யானத்துக்குயோக்கியமாகுகைக்
 காக பகவானைச் சரணாகதிசெய்யக்கடவன். காமம் முதலியவைகளை

[illegible]

விட்டமனதும், பொய் முதலியவைகளை விட்டவாக்கும், ஹிம்
ஸை முதலியவைகளை விட்டகாயமும், இப்படி கரணத்ரயமுடைய
வனே பூஜை செய்கைக்கு யோக்யன். பகவத்கைங்கரியஞ்செய்யா
விடினும், அபராதங்களைச் செய்யாமலிருப்பது உத்தமம். அபரா
தங்கள் வெகுவாகிலும் அவை தன்னில் முக்கியமானவைகளைச்செ
ய்யாதொழியவேண்டும். அவைகள் இராஜாவினுடைய அன்னம்
புசித்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு அபராதங்கள் அவற்றில் பிறர்
மனைவியோடுசேர்தல், பிறர் சொத்தையபஹரித்தல் இவை மிகவும்
க்ரூரமானவை, இது செய்தவனென்னைத் தொடக்கூடாதென்று
பகவான் சொன்னார். ஆகையாலிப்படி பாபம் நேர்ந்தால் அதுக்கு
வெட்கம் முதலானதுண்டாகி பிராயச்சித்தம்பண்ணிக்கொண்டு
தான் பகவானை பூஜிக்க அதிகாரியாவான். இப்படி சத்தனான
அதிகாரியானவன் ஆஸநத்திலிருந்து குருபரம்பரையை த்யானஞ்
செய்து இருபத்தெட்டு உறு திருமந்தரத்தை மநஸ்ஸில் ஜபித்து
மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து, “கருகஹுகரிஷு ஸாமி” என்று

[illegible]

(உ) சாமையெல (ங) தாமரைப்பூ (ச) இந்நான்கையும், ஆசம
நீயத்தில் ஏலம் (க) கிராம்பு (உ) ஜாதிக்காய் (ங) பத்திரி (ச)
இந்நான்கையும், ஸ்நாநீயத்தில்; கோஷ்டம் (க) மாஞ்சீ (உ) மஞ்
சள் (ங) கஸ்தூரிமஞ்சள் (ச) கோரைக்கிழங்கு (ங) கிளாமிச
சைவோர் (சு) செண்பகமொக்கு (எ) சந்தநம் (அ) பேரிச்சம்
பழம் (சு) வசம்பு (கா) இப்பத்தையும் சேர்த்து தனித்தனியே
சோஷணதிகள் செய்து ஸூரபிமுத்திரைகாட்டி பவித்திர மந்திரத்
தை ஜபித்து, திருமந்திரம் ஏழுறு ஜபித்து, பூச்சந்தநங்களால் அ
ர்ச்சனை செய்து, உத்தரணியில் ஜலமெடுத்தி அதில் கிரைஜைய
ஆவாஹநஞ்செய்து பகவானையும், தன்னையும், பூஜை செய்யுமிட
த்தையும், பூஜாத்ருவ்யங்களையும் ப்ரோக்ஷித்து, மாநஸிகாராதம்
பண்ணி, பிறகு ஆதார சக்திபீடகல்பம் பண்ணி சந்தநம் புஷ்பம்
தூபம் தீபம் இவைகளால் அர்ச்சித்து, யோகபீடத்துக்கு வடமே
ற்கு மூலையில் குருக்களை யாவாஹநம்பண்ணி அஷ்டாக்ஷரந்யாஸஞ்
செய்து சந்தநம் முதலியவைகளால் அர்ச்சித்து அவர்களை வேண
டிக்கொண்டு அநுமதி பெற்று, ஹ்ருதயகமலத்திலிருக்கிற பகவா
னை வெளியிலிருக்கிற பிம்பத்தில் மந்த்ரயோகம் முதலான முறைப்
படி ஆவாஹநஞ்செய்யக்கடவன். அதாவது உத்தரணியில் ஜலத்

யெசு. தது உபிரண லாவது ஜெஹாடிய வுஷ்டியம்நிபாய
 சிஞ்ஜெதும் உதாராவது ஹவலிமுஹலிந்தம் சிஞ்ஜெபொ
 மி. வஹொவநிஷ்டந்தெ ஷு. சூஷி மவெஜாஜிஜெதெண
 உ டெ டி ரா ம ஷ ரா நம், சி தீ யெ ந வாய வ ஷ ரெ டெ
 ண வு வெ ஸ ஷ ரா ந ஹ ஸ ரா ஹ ரா நம். து தீ யெ
 நாஜெயஜெதெண வாதும் ஸிம் வ ஸ ஷ ரா நம். து தீ யெ
 வுராதொகிபாஜெபகம் வுஷ்டியம்ஜெதெஜெஹவெநாடி
 ய டெவஸ ஷ ரா நம் ஷு வுஷ்டியம். து தீ யெணா
 வுஜெதெண ஹவநுஷ்டியுஷ்டியுதிவாடிந்தம் வுஷ்டியம்
 ஹ ராஜிவிஷிவ ஷு வெ ஸ ஷ ரா நம் ஸிம் வொவவெஸம். சி தீ
 யவுஷ்டியம் வஹெஜெதெண வுஷ்டியம் வுஷ்டியம்
 வுஷ்டியம் வுஷ்டியம், சிரிம் வுஷ்டியம் வுஷ்டியம் வுஷ்டியம்
 சிஞ்ஜெதும் நுஷ்டியம் வுஷ்டியம். சிஞ்ஜெதெணவு

தை யெடுத்து, அதிலிருண்டு புஷ்பங்களைப்போட்டு, நாலு முல
 மந்திரம் ஜபித்து பகவானை நினைத்துக்கொள்க, இது மந்திரயோ
 கம். பஞ்சோபநிஷ்டம் மந்திரங்களென்று ஜீர்த்துளது அவைகளுள்
 முதலான ஆகாயமந்திரத்தால் பகவான் கிளம்பினதாக நினைக்கவும்
 இரண்டாவதான வாயுமந்திரத்தால் கைய்யிலிருக்கிற தீர்த்தத்தி
 ல் ப்ரவேசித்ததாக நினைக்கவும். இவை யிரண்டும் ஸமாஹ்வானம்
 முன்றாவதான அக்தி மந்திரத்தால் பாத்திரத்தை பிம்பத்துக்குக்
 காட்டி கீழே முன்பாக வைத்து முன்போட்ட விரண்டு புஷ்பங்க
 ளிலொரு புஷ்பத்தால் ஜலமெடுத்து, தேஜஸ்ஸோடு கூடியவதை
 பிம்பத்துக்குக்காட்டிக. இது ஷுஷ்டியம். நான்
 காவதான ஜமந்திரத்தால் பகவானுடைய சிரந்தொட்டு பாதம்
 வரையில் முன்காட்டிய ஜல தேஜஸ்ஸை அபிஷேகம்பண்ணி பிர
 மஹந்திரம் வழியாக யுட்புகுந்ததாக நினைத்திக. இது பிம்
 போபவேசனம். இரண்டாவதான புஷ்பத்தை யெடுத்து ஜீர்த்தாவ
 தானப்ரிதிவிமந்திரத்தாலும் ப்ரணவத்தாலும் முந்திரந்தப்ரம்ஹ
 ரந்திரத்தை முடிவிட்டு, சிரந்தொட்டு பஞ்சோப நிஷ்டம்யாஸ்த்

ணாரொகூராமெ. ஸ்ரீஹாஜ்ஜாலகலாஜெவாஜதிவாமதம். வாஷ்
 ஹாரி—ரீருவெடுகுணவாடிபொவோஷ்புடாநம். ஸாஹிய
 யாஅநஹாரி—ஹவதுயாவாடிநாயநஸரோவிஸஹியசுஷ்ஹவி
 ஹதி ஸாஹியபுராசுடம். ததநடுகுணஸிரி யஹிடு
 நீஷாஹாவாஹி, கிரீடாஜீநு ஸாடிஸுடநாஜீநு வாடிஸாவாஹி
 ஸாவாஹி, ததநடுகுண வெநடுதயஸெநெஸாஅரவால
 வாஷ்—டாஜீநாவாஹியசு. சுய ஜீஞ்சாஸநெ ஹவஹிவடி
 வாடி ஜாஹிநீய மநுவாஷ்புடுவஜீவரீபுவகடிவாநராவரீந
 தாஹி—ருவெடுகுணவாஸநெநாஹிவடிபெசு. ஸவடிநுவவாரா
 நுபுத ஜாஸநம் ஸிரி ரெய ஹி—ரெய நீஷாபெய கும்பாசு.

தையும் மூலமந்தரந்யாஸத்தைபுரு செய்திகெ. இது யோகவிக்
 ரஹ சிந்தநம். மூலமந்திரத்தால் நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திக
 இது ஸ்ரீஹாஜ்ஜாலகலாநங்கள். “ஸ்ரீஹாஜ்ஜால” என்கிற மந்
 திரத்தால் நல்வரவு விசாரித்திகெ. இது ஸாமதம். மூலமந்
 திரத்தால் திருவடிகளில் பூவிடுக. இது புஷ்பபந்தாநம். பகவானே
 தேவரீர் அடியேன் பூஜை செய்யுமளவு மிங்கேயே ஸந்திதாநம்
 செய்தருளவேணுமென்று வேண்டிடுக. இது ஸாஹியபுராசுடம்.
 இப்படி பெருமாளுக்கு ஆவாஹநாதிகளைச்செய்து பிறகு ஸ்ரீதே
 வி, பூதேவி, நீளாதேவிகளுக்கும் அவரவர்களுக்குரிய மந்திரங்க
 ளால் ஆவாஹநஞ்செய்து கிரீடாதி பூஷணங்கள் சக்ராத்யாயுத
 ங்கள் அநந்தகருடாதிகள் மற்றுமுள்ளவர்களையுமாவாஹநஞ்செ
 ய்யக்கடவன். பிறகு மந்திராஸநம் முதலாக ஆறு ஆஸநங்கள்—ஸ
 மர்பிக்க வேணும். முதலில் மந்திராஸநத்தை ஸமர்பிவித்து, அர்
 ச்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம், சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் மதுபர்க்கம்
 மதுபடி ஆசமநம், தாம்பூலம் முகவாஸம் இதுகளை ஸமர்ப்பிவிப்
 பது மூலமந்திரம்—தேவிலே செய்யவும். இப்படியே ஸ்ரீபூமிநீளை
 னுக்கும் ஸமர்ப்பிக்க. அச்சுபம் தூபம் தீபம் தளிகை இதுக
 ளில் திருமணி ஸேவிப்பது. பிறகு பாதுகைகளை ஸமர்ப்பி வித்து
 ஸநாநாஸநத்தை பூஜித்து அதிலெழுந்தருளப்பண்ணி, பாத்யம்

சுவாமி யாருவது தீவென்று வணங்குவோமென்று நினைப்பது. வா
டிக்கெடுக்காது நான் நிறுத்தி, தந்தால் நான் மனம் வைத்து
நவாடிவீடுக்குக் காஷி ஜிவாநிவென்று நமஸ்கரிக்காது நான்
ஹஸ்தசொய நபாந ரிதாதிடமுட ந தான்வருவது வவாஸநா
வது பாடிவாழிந மதுவாஸு யாருவது தீவென்று தெனா தது நவரு
ணாடிதகா, ஹரிதாருவெனவாநவெனா தவஸு தரியக
வ ஹஸருத் தனாவதிந மதுவாஸு யாருவது தீவென்று தெனா தது
வதிநவெனவாடிதாருவது தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா
வெனவாடிதாருவது தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா
தாடி சுமாராநாஸநிறுத்தி, சுமாராநாஸநெனவதுவதுவது
யிகா, ஹாநவாருதாரு தெனவது தாருவருவது வரி
வாருவது பாடிவாழிந வீதான்வாருகரிதாரு வாரணாதிவாரு
யாருவது தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா தெனா
தீவாவிநவெனா தது தாருவது தாருவது தாருவது தாருவது தாருவது

ஆசமநம் கைதுடைக்க வஸ்தரம் பாதபீடம் பற்கொம்பு நாவ
ழித்தல், வாங்கொப்பளித்தல், ஆசமநம் கண்ணாடிகாட்டுதல்,
கையலம்புதல், தான்ய மாத்தரை காட்டுதல், தாம்பூலம் முகவாஸம்
எண்ணெய் தேய்த்தல், சந்தநம், புஷ்பம், தூபம் தீபம் இதுகளை
ஸமர்ப்பித்து, பொடிகளால் எண்ணையைப் போக்கி ஸ்நாநவஸ்த்
ரம் ஸமர்ப்பித்து / நெல்லிக்காய் ஜலம், -மஞ்சள் ஜலம் சந்தனஜல
ம் நெய் தேன் இளநீர் தயிர் ஒஷதிரஸம் பழச்சாறு இதுகளால்
ஸ்நாநம் பண்ணிவித்து சுத்த ஜலத்தால் ஸஹஸ்தாராபிஷேகம்
பண்ணி ஆசமநம் ஸமர்ப்பித்து உலர்ந்த வஸ்தரத்தால் துவட்டி
பிறகு அலங்காராஸநம் ஸமர்ப்பிவித்து அதிலெழுந்தெருளிய பின்
ஸ்நாநம் நீங்கலாக அர்க்பாதிகளைப்பரிகல்பநஞ்செய்து வஸ்தரம்
உத்தரீயம் உபவீதம் ஆசமநம் கிரீடாதிபூஷணம் ஆபுதம் புஷ்பம்
மாலை கஸ்தூரீ திலகம் கண்ணாக்குமை தூபம் தீபம் ஆசமநம்
கோடி, குடை, சாமரம், விசிரி, கண்ணாடி, பல்லக்கு, இரதம், சங்
கவாத்யம், திருச்சிறநம், புல்லாங்குழல், கொட்டுமேளம், பாட்டு,

யுடனாவதெனவகையாக இது நுஸநெயம். சுதூராவெயுடா
ஷாக்காஜிவஸு நிதுகாவையுடநாக ஸாவிதீஹோஜாதிஷ்
நிகுடிசாயா ஸேநவிய்யத இதுவியாநாக. “ஜெவெஹஸாயு
காடுஷு ப்ரொஷெஷுஸுஹேஷு” இதி சுஷ்மேந்த்
வவநஸு ஸுஸுநாகாவிலிதேஹேந்த் தரவிஷயகாவ
ஸுஸாவாது ஸாவிதீ ஜவகாடு ந ஹேந்த் ஜவநிஷெய
இதி வகாஹுரவிபுதீயதெ. தது யதுவவநம் தகமு
ஹு. யதுவிபுஷொஷெ சுதககியஸு ஹரிசுடநம் நிஷி
யுதெ, ததுநாவாதிதம் வரடுகோகிலிஹுஷுக்ராதி
வி. தயாவி சுஷகாடு ம்ஹாஸுயா தககியகாதுந
ஜா. “சுஸுநஸுஷாவெயுவிநாஸுஸுசுததம் [ம்ஹ
ஸுஸுஷாவெயுஷு ரா து ஂ வி நா ஸு ஂ ” இ
துகெ. ஷுராதுவி உவராஜயகாது ஸாநாதிபு

ய்யவேண்டியது. இங்கு தேசிகனால் அஷ்டாக்ஷரஜபம் நித்யமெ
ன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாலும், ஸாவிதீஹோமம் முதலியவை
களை நீக்கி மௌநஞ்செய்வதென்றபடியாலும் ப்ரதோஷத்தினும்
ஸந்த்யாகாலத்தில் அஷ்டாக்ஷரஜபம் பண்ணலாம். ப்ரதோஷத்
தில் ஜபங்கடாதென்கிற க்ருஷ்ணமந்த்ரகல்பவசநம் அஷ்டாக்ஷர்
தவிர மற்ற மந்த்ரஜபவிஷயமென்று வ்யவஸ்தைசெய்யலாமாகை
யால் மூலமந்த்ர ஜபத்துக்கு பாதகமன்று. இப்படி மதபேதம்
நடப்பதால் எது யுத்தமோ அதை பரிசுரஹித்திடுக. உலகத்தில்
தத்க்ரியரென்றும், அதத்க்ரியரென்றுமிருவர். தத்க்ரியராவார்.
நியதமாகப்பெருமானுக்கு கைங்கரியபர்கள். அதத்க்ரியராவார்.
நியதியன்றிக்கே கைங்கரியம் பண்ணுமவர். தத்க்ரியர்களுக்கு
ப்ரதோஷத்தில் பெருமானை பார்க்கக்கூடாதென்பதில்லை. அது
அதத்க்ரியவிஷயம், இதுவுமாலயவிஷயம். கோயிலுக்கு அத
த்க்ரியனையாகிலும் க்ருஹார்ச்சனையில் தோஷமில்லையென்று உடை
யவர் நியமநம். கோயிலில் கூடாதென்பதும் கர்ப்பக்ருஹவிஷயம்,
மற்றவிடத்தில்கூடும். க்ருஹார்ச்சனையை மத்யநாத்திரிதவிர ஸேவி

வடகூண்டெவையுள்ளவெதும். பூதமெய்யாஜநாநனாபிவகூண்ட
வாஜ்யாயம் ராஜிவாஜ்யாயவலாநெ கருதன்குரிஷி ராஜீதிஸ
பாவ, கருதன்குரிஷி ராஜீதியொம் ஸாக்ஷி ஸீவெகூண்ட
மடிவ் வராஜிவவயாஜிவா சுநுஸநெயம். சுநுஷு ஸவடிபு
வநாநகமுணபளமிகுநுஸநாநம் ஸீராணிஷுஷுதாவ்
கூம் “ஈரடி ஸம் வராஜித்யாயம் பூதமாத்யாஜி ஸம் | தகஸ
பிநாநுஸநாநிதியொம் பூகீதிதம்” ஐதி. சுயபூ
வாடிவயபுஷுந்யெந நாய்வுநீதகவ ஹணிஸாதநஸ
யநிநுஸநாய பாயவம்ஷநா, “பகிகுராஷி” தும்கூம் நி
பூபிவிஸாராயநகெந பிநிநிஷாராஜி ஹவகவாடிநாவி
நியொவிநிஷுஷுபிரஸஸுஸுஸுஸுயீத. பூபாயநிபூபிநிஷுஷு
ஷுஷு தூ தகெயவயுபெயக. ஸாகீதயெபாநிபூபிபாசு.

க்கலாம். அதிலும் கீரஹணம் முதலியவை நேர்ந்தால் தடையி
ல்லை. இப்படி பகல் போஜனத்துக்குப்பிறகு துடங்கின ஸ்வாத்
யாயத்தை இப்பொழுது முடிவுசெய்து ஸங்கல்பபூர்வகமாக யோக
த்தைச் செய்யக்கடவன். அப்பொழுது பூரி வைகுண்டகத்யம்,
அல்லது பரமபதஸோபாரத்தில் பராப்திபர்ஷ என்கிற ஒன்பதா
வது பர்வாவையாவது அநுஸந்திக்கக்கடவன். யோகமாவது—
பரமாத்மா எப்படிப்பட்டவன், ஜீவாத்மாயெப்படிப்பட்டவன்,
அவனுக்குமிவனுக்கும் ஸம்பந்தமெப்படிப்பட்டது. என்றிப்படி
யவைகளினுண்மையையுணர்வது. இப்படி யோகத்தை சக்திக்கு
த்தக்கபடிசெய்து, தூக்கம் வந்தவாறே; மேன்மாடி, அதில் கட்
டில், அதில் மெத்தையென்பதுபோல்; நாடியென்றும், புரீதத்
என்றும், ப்ரம்ஹம் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ப்ரம்ஹத்தோடு
ஜீவாத்மாவான தனக்கு சேர்க்கையை த்யாசித்துக்கொண்டு, மா
தவனை நினைத்துக்கொண்டு, நித்ரையையும் கைங்கரியமாக நினை
த்து, தனக்கு ஆராத்யனை பெருமாள் திருவடியில் தலையை வை
த்துக்கொண்டதாக நினைந்து தூங்குக. நித்ரையில்லாதபோது
முன்சொன்னபடி பகவானை நினைத்துக்கொள். கீர்த்தநஞ்செய்தி

வண்வ வததுபாநஸ்ய ஸவயுஃ காரொவ்யவஸ்யுபாவதி, ஸவெபு
 வ்யாவாராஃ கெகூயபுராவாஹவதி, சுதொயயாயிகாரம் ய
 யாஸகி சுத் ஸுஜயாஸெநடிபாடிபுஹ ஸுயஸெஸிகொவ
 ஸெஸவபுவகூநுப விஸ்ய ஸெஸகாஹஸாடிபாநுமனெணு
 நாலிஹம் யயாகூஸம் வந்திவாஸெஸுரொகூபுக்ரியயா ஸாஹஸு
 த்யவாநுதிஷ்ஹிரநநுபுயொஜெநெஃ வரெகெகானிஹிரநவ
 யிகவாஸிவாஸுஷவாணவரிவயபூகாண ருபவாவவஸெபு
 ஸபபும் யயாபொம ஸு யயாரொம ஸுஹாஸெவஸொகூவ ஸுதி
 ஸிஹ ||

||அ||

* ஸுரஸெவயுஃ ||அ|| *

ஹுஜாஹிஸுராமனெஸெவயுஃ சுபுதிஸுஜாநாஹு
 ஸு வஸாயிபுநாஹித ஹுஜாஹிஸெவயுஃ, வுதிஸுஜாஃ வு
 நுரிஹுஜாஹிஸெவயுஃ. “ஸவெபுஸெஸெவாஸலிபாவஹி”
 திஸுநெஃ. “தாஹிஸுஜாதிபாதெ” ஹிஸுஹாஹாரதவநாஹு
 யவா, சுவிபுராஹிஸுஜாதிவாஹிஸுஸெஸெவயுஹதயுஃ ||

டுக. இப்படியிருந்தவதிகாரிக்கு விண்ணகாலமொன்றுமில்லை. எந்த
 வ்யாபாரமும் கைங்கரியமாகவேயாகும். ஆகையால் அதிகாரத்துக்
 கும் சக்திக்கும் காலத்துக்கும் தகுந்தபடி ச்ரத்தையோடு தயை
 யையுடையவனான வாசார்யனுபதேசித்தபடி இடைவிடாமல் வங்
 கிபுரத்து நம்பிகாரிகையில் சொன்னபடியை சேர்த்தாவது வே
 ரெரு ப்ரயோஜனத்தையிடுக்காமல் செய்கையே ப்ரயோஜனமாய்
 செய்யக்கடவன். இப்படிப்பட்டவதிகாரி இங்கு வைத்தே முக்
 தைச்வர்யத்தைபடைந்தவனாகிறான். இப்படியால் தேசிகன் பஞ்ச
 காலப்ராயணரென்றாய்த்து.

||அ||

(ஸுரஸெவயுஃ) ஸுர = தேவர்களால், ஸெவயுஃ = ஸே
 விக்கத்தக்கவர். இறைமொண்ட இந்திராதிதேவர்களெல்லாம் கா
 ணிக்கை யிட்டுக்கொண்டதுவர்த்திப்பரென்றபடி. இப்படிப்பட்ட
 வதிகாரியை யெல்லாதேவர்களும் காணிக்கையிடுவார்களென்று
 சுருதியும், “அவர்களை நான் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேனென்று

* வடுண்டிநாஃ || அஉ || *

சுவரிவிநமணவிவடுதிவிமுஹவிஸிஷ்டவஹாநநா
நமவ வரிவடுண்டிநவகூசுவடுண்டிநாஃ || || அஉ ||

* ஸடுநீப்ரதிரடுவகஃ || அந || *

கத வவஸடுநீப்ராணாஃ சுநதமரூபாஜீநாஃ ஸடி
ஸகூசு ஸடுநீப்ரதிரடுவகஃ. தாடிஸஸுஹாநமவ
வரிவாஹ வவடுவியகெஹ்யுரஸஸாஜீபூதயாகா || அந ||

* கவிதாகிடுகவஹாஸு || அசு || *

கவிதாகிடுகவஹாஸு இதி கவிதாகிடுகவிஹதயுடஃ.
“கவிதாகிடுகவிஹ இதி ப்ரவ்யாதமணஸஜாவஃ” இத
கூசா || || அசு ||

கய ஸீரூராஜிவ்யாஜூரஸுஹாஜாஹ

* நிமஜாஹுடுஸிகஃ || அரு || *

“ஸீரூராஜிவ்யாஜூரஸுஹாஜாவாயுபடி” இத

மாதலியைக்குறித்து இந்தரன் சொன்னதாக மஹாபாரதவசநமுங்
குகிறது. அல்லது, அர்ச்சிராதிதேவர்களால் ஸேவிக்கப்படுமவ
ரென்றுமாம். || அசு ||

(வடுண்டிநாஃ) வடுண்டி = நிறம்பின, டிநாஃ = மனோபீ
ஷ்டத்தையுடையவர். இங்கேயே பரிபூர்ணப்ரம்ஹாநுபவங்கிடை
த்ததுபோல் அதுபவம் வந்துவிட்டபடியால் பரிபூர்ணமான மநஸ்
ஸையுடையவரென்றபடி. || அஉ ||

(ஸடுநீப்ரதிரடுவகஃ) ஸடுநி = நித்யஸடுநிகளுக்கு,
ஹீ = தலைவரான அநந்த கருடாதிகளுக்கு, ப்ரதிரடுவ
கஃ = ஸமாநமானவர். இப்படி பரிபூர்ணநுபவம் வந்து விட்டபடி
யால் நித்ய ஸடுநிகளுக்கு நிகரானவரென்றபடி. || அந ||

(கவிதாகிடுகவஹாஸு) கவி = கவநம் பண்ணுமவர்கள்
தாதிடுக = ஹேதுவாதம் பண்ணுமவர், வஹாஸு = இவர்களு
க்குள் ச்ரேஷ்டரானவர். கவிதார்க்கிகஸிம்மமென்று தம்மைத்தர
ஜீம ஸங்கல்ப ஸடுநீயோதயத்தில் அருளிச்செய்தார். || அசு ||

வியாநாசு. உலயவெடாநாபு. திஷ்வாகுத்யுய்யம் || அரு ||

* வெஷ்யம் || அரு || *

வ்யாபி தாநா விஷயவொஷ்யுத்யுய்யம் நெநராபாதி கீஹா
வ்யாபிதிவத்குக்ஷாசுவெஷ்யம். யதா, வெஷ்யம் வெஷ்யவம்
“சூவிஷ்யம் பூக பூதம்வொதூவெஷ்யாவெஷ்யவத்யுத”ஐதி,
வயநாசு. விஷ்யவொவ வராத்குல ஸவ்வொவாபவெயவெயதி
தகவறிதவொருவொயெஷ்யவநந குக்ஷாபி வஸாயவாநவாபவத
ஐதிபாவசு. வரவெஷ்ய கானீத்யுய்யம் || அரு ||

* மூநீஷ்யம் || அரு || *

மூநயம் = பூகூஷ்யமூநயம்வொ, தெஷ்யாவெஷ்யாமூநீஷ்யம்.
யதா, மூநீநா = “மூகூஷ்யமூநயம்வொபூகூஷ்யாவொநொ
தநம் | மூகூஷ்யமூநயம்வொவெஷ்யாமூநயம்வொபூகூஷ்யாவொநொ
நாயவெஷ்யாமூநயம்வொபூகூஷ்யாவொநொ | மூநயம்வொநொ நித்யம்

(மூகூஷ்யமூநயம்) மூகூ = வேதங்களினுடைய, சுஷ்யம்
அந்தத்துக்கு, வெஷ்யம் = ஆசார்யர். வேதாந்த மெய்ப்பொருளை
விசித்து உபதேசிக்கு மவரென்றபடி. மூநீநாவிஷ்யமூநயம் திவ்ய
ஆக்கஞாயல் வபித்த வேதாந்தாசார்ய ரென்கிற பதத்தை யுடைய
வரென்று தேசிகன் தாமேபலவிடங்களிலுமருளிச்செய்தார். || அரு ||

(வெஷ்யம்) வித்யைபறிந்தவன் (மூகூஷ்யம்) சிகிதஸ்வித்யை
யைச்சொன்னபடி. காமாதிகளாகிற வியாதிகள் ஆசாரிதருக்கு வர
வொட்டாதபடி வேதாந்தக்ஞானமாகிற மருந்தைக்கொடுத்து சிகி
தஸ்வம் பண்ணும்வரென்றபடி. “மருந்தேநங்கன்போகமகிழ்ச்சிக்கு”
என்றும், “ மறுத்துவொய் நின்றமாமணி வண்ணன் ” என்கிற பெ
ருமாள் படியிவரு மென்றாய்தது. அல்லது, வைத்யனென்று வைஷ்
ணவனைச்சொல்லும். வேதாந் ஸ்வர்ணத்தோடொக்கு மென்றும்
படி பாரமைகார்த்யமுடையவரென்றுமாம். || அரு ||

(மூநீஷ்யம்) மூநீ = மநம்பண்ணுமவர்கள், மூநீ = அவர்
களுக்கு யஜமானரென்னும்படியுள்ளவர். மநம் பண்ணுகையிவரி
ட்டவழக்கென்றபடி. அல்லது, எட்டுவிதமான பக்தியையுடையவர்

யுலோனொவஜீவதி | ஹகிரஷ்விபாஹுஷாயவலிநுஜெஜெ஽வீ
வதபுதெ | ஸவிபெபுண்டெபாபுமிஃ ஸீரோநு ஸயதிஸுயவணி
தம் | ததெஸுஷபதெதாபாஹுஸய வநுஜெபாயாஹு
ஹ” ஜித்யூதூஷ்விபயகிபகூநாநிஞ்ஜத்யுயபுஃ || || அஎ||

* ஸவபுஜுஃ || அஅ || *

ஸவவதாகுதாநு ஸீஸாங்கொவபுயபிபுவாஸவிவகதி
தாநு ஸவபூநுவகாரவமபூநுஜாநாதீதி ஸவபுஜுஃ || || அஅ||

* உவகதபூ || அக || *

வரகெகாநிநாபிவஸ்யாநுவஸொயாநுஸவதாகுதாநுவ
காரவநாநு உவகாரஸாநு ஹபுநெஸஜீரீகாஸநெநபிஹொ
வகதெபுத்யுயபுஃ. உவகாரஸாபுபெஹி, ஸுரபுவரகூண
ஸுமாவரகூண, சுவவரபுதீகூண, சுஜாதஸுகுதாநாபி
பொவகூஸாகபுஃ, சுஜாதஸுகுதபுபாந, ஸாஸிகஸுபு
ஷுஜாஸபாவ், வெபுபுவதபுந, ஸாஸுபுவதபுந, புவ
தபுகவாஸவராவமபுஃ, உதூதெயாபுபெணதபூரகூண,

அதாவது “ ஏனையோரிடத்தில் அன்பு (க) எனது பூஜையைக்கண்
டுகப்புதல் (உ) எனது கதையை கேட்க விரும்புதல் (ங) அப்பொ
ழுது குரலில் தழுதழுப்பு, கண்ணில்ஜலம், உடம்பில் மயிர்க்குச்சல்,
இதுகளுண்டாகுதல் (ச) தானே பூஜையில் முயலுகை (டு) அதில்
டம்பத்தைவிடுதல் (சு) எப்பொழுதும் என்னையே நினைத்தல் (எ)
என்னைக்கொண்டு பிழைப்புதல் செய்யாமை (அ) இப்படி எட்டுவி
தமான பக்தியெவனுக்கு உண்டோ அவன் முரியென்று” பகவான்
அருளிச்செய்தபடி இவருமப்படி பக்தியுடைவர்களுள் ச்ரேஷ்டரெ
ன்றதாம். || அஎ||

(ஸவபுஜுஃ) எல்லாமறிந்தவர். இங்கு மெல்லாமென்பது பக
வானால் செய்யப்பட்டவும், நம்மாழ்வாருடைய முதல்பரந்தமான
கிருவிருத்தத்தினருளிச்செயலுக்கு விஷயமுமான உபகாரங்களு
ல்லா வற்றையுமென்றபடி. | அஅ |

(உவகதபூ) உபகாரம் பண்ணுமவர். பரமகாந்திகளுக்கு-

[illegible]

கு அவச்யமாக அநுஸந்திக்க வேண்டுமவைகளான பகவானுல் செ
ய்யப்பட்ட வுபகாரங்களை உபகாரஸங்க்ரஹமென்கிற ப்ரபந்தத்தா
லேய்நுளிச்செய்து உலகத்துக்கு உபகாரம் பண்ணினவரென்றபடி.

* ஸ்தவாக் || கரு ||

* ஸாயுவ பூதிஃ ||கூச|| *

பிக்கமுடியாதவும் தத்வறுதிபுருஷார்த்த விஷயையுமானபுத்தியை
யுடையவென்றபடி. ||சுகா||

(ஸத்ஜ்வாக்)ஸத்ஜ் = மெய்யான, வாக் = வார்த்தையை
படையவர். பரிஹாஸவேளையிலும் மெய்யானவார்த்தையையேயுரை
க்குமவரென்றபடி. ||சுந||

(ஸாயுஷ்யுதி)ஸாயு = நல்லதான, வ்யுதி = ஆசாரத்தை
யுடையவர். நாத்தமுறிகள் முதலாகவுண்டான ஸமயாசாரங்கள் சூலை
யாதபடி நடக்குமவென்றபடி. ||௯௪

* ரோகூயஜிஃ ||சுரு|| *

ரோகூ = லாஹியெநஸரோகூயாஹி உவமகூணனெனா தடிஸாடு
யாயாஃ, “லாஹாஸாடுயாவிரோகூ” ரிதுலிபாநாசு. “சுருநாடு
நெவாஜநநீவிஜஹாஸாஸாடுபா” உதி ஸவெயுஷாபெயுநஸாடுப
கூபுயாடிநாது. ||சுரு||

* ஜிதாசுஃ ||சுசு|| *

ஜிதாநி சுசுநாணி ஜுஜீயாணியெநஸஜிதாசுஃ ||சுசு||

* ஜீவயுஷயநாநா ||சுஎ|| *

ஜீவயு = ரெஹாஸா தாஃ வயுநெவாஸுஸுஜி தீவயுஷயநா
நாநா. ரெஹாஸாஸாஸாஸாடுதஜயுடி. “தலிநலிஜநலிடிஸாஸ
ரோஷெதம் ஸரோஹிதம் ஸாஸா துராஜீவெ” திதாஸாஸ ரி. “ஸாஸ
நாநாஸாஸாஸாடுதவெடிடிஸாஸாபெயுபாஸாநீதஸெ” திஸாஸ ரிதி.

(ரோகூயாஹி)ரோகூ = விடப்பட்ட, லாஹ = கர்வத்தையுடையவ
ர். இது அஸாடுயமுதலிய தர்க்குணங்களை யுஞ்சொல்லும். “லாஹா
ஸாடுயாவிரோகூ” என்று சொன்னாரிறே. ஒருவருக்கொருவர் வை
ரத்தை யுண்டுபண்ணுமதான அஸாடுயை. விட்டுய்யோகக்கடவ
தென்று எல்லோருக்குங்கூட அஸாடுயையில்லாமையை ப்ரார்த்தித்
தாரிறேயிவர், ஆகையால் டம்பா திகளில்லாதவரென்றதாயிற்று. ||சுரு||

(ஜிதாசுஃ) ஜித = ஜயிக்கப்பட்ட, சுசு = இந்திரியங்களை யுடை
யவர். மநஸ்ஸமுதலான விர்திரியங்கள் வேண்டியபடி திரியாதப
டி ஆகாராதி நியமங்களை யுடையவரென்றபடி. ||சுசு||

(ஜீவயுஷயநாநா) ஜீவயு = அறப்பெரியோரான, வ்யாஸ
நாநா = பந்துக்களையுடையவர். பந்துக்களென்று தாதை முதாதை
களைச்சொல்லும். இத்தால் மஹாகுலத்திற்பிறந்தவரென்றாய்த்து.
இப்படி மஹாகுலத்திற்பிறந்தவனே குருவாகவேணும். அவனுக்
குத்தான் நற்குணங்கள் நற்செய்கைகள் இயல்பாக வுண்டாகும் இ
ப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய பலநூல்கள் கூறுகின்றன. ||சுஎ||

* டியாஊம் ||கசுஅ|| *

வ்யொஜநாந்தரநிநாடிஸு வ ஹவிஷ்யாபுஷாநெந வர
உஃவநிராகுரணெவாவசுக்ஷாடியாஊம் || ||கசுஅ||

* ஸாலிதா ||கசுஅ||

ஸிஷ்யாணாம் வுஜிவநுவஸூலிதெ வுதிதஜிந
பூயஸிதவதநாடிஸி ஸாலிதா || ||கசுஅ||

* ஸவடிஹிதாஅரணததரம் ||கசுஅ|| *

ஸுஸெ வ ஸவடிஷாடிஹிதாஅரணததரகாசு
ஸவடிஹிதாஅரணததரம் || ||கசுஅ||

* டிஹாமுரூம் ||கசுஅ|| *

உசூவாயு வக்ஷணவநிதிபொமாநஹாமுரூம். சுநெ
ஷாந்திவதமுரநிதிமுணபொமெந முரூகாதிந டிஹா
முரூகாதி. சுதவவஸவதிரதூலிகாயாம். சூவாயுகொவ

(டியாஊம்) மிக்கதையபுடையவர். ஒருபாயோஜனத்தையபே
க்ஷியாமல் ப்ரஹ்வித்யையக்கொடுத்து பிறருடையதுக்கத்தைப்
போக்கவேணுமென்று இச்சையபுடையதயாவானென்றபடி. ||கசுஅ||

(ஸாலிதா) சிசுக்களெய்யுமவர். இங்கு சிஷ்யர்கள். புத்தியோ
டுநல்வழிவழுவுவரேல் அவர்களையதட்டியும் ப்ராயச்சித்தம்முதலிய
வைகளைச்செய்யும்படியும் சிசுக்களென்றபடி. ||கசுஅ||

(ஸவடிஹிதாஅரணததரம்) ஸவடி = எல்லோருடையவும், ஹி
தாஅரண = ஹிதத்தைப்பண்ணுதலில் ஆஸத்தியையபுடையவர். த
ன்னைப்போலே எல்லோரும் முத்தியையடையவேண்டுமென்று அவ
ரவர்களுக்குத்தக்கபடி நல்வழியைக்காட்டுமவரென்றபடி. ||கசுஅ||

(டிஹாமுரூம்) பெருமைதங்கிய குருவெனப்படுவர். ஆசா
ர்ய இலக்ஷணங்களில் சிலவற்றையபுடையவர் குருவாவார், எல்லா
இலக்ஷணங்களையபுடையவர் மஹாகுருவாவார் இவரப்படி எல்லா
இலக்ஷணங்களையமுடையவராகையாலே மஹாகுருவென்றபடி.

[illegible]

சுயாவலிவெழுநடாசினித்புவ்யேமஹிமுஹ வண்டயதி
வண்டவண்டதாதிநா—

* ஸுண-வண-ஃ ||க௦௨|| *

விழுத ஞானவண்டுவண்டுவழி ஞானவண்டி. வண்டிவழிகே
நீயவண்டு இதிவாடி. ||௧௦௨||

* ஸுஹூஹுஃ ||கௌ|| *

வீரவ புதாபதஸாஹுரித்யுயம் || ||க௮||

* വാണീജി കൃഷ്ണ ||കറുപ്പ|| *

ராசாங்கம் ஜெயராஜன் ஓய்வூதியை 2019-ல் வாங்கிப் கொடுத்தார்.

இவருடைய ஆசார்யகுணநிரம்புதலை ஸப்ததிரத்நமாவணிகையில் “சூ
வாயுக்வாவயாக்ஷாம்” என்கிற ச்லோகத்தில் ப்ரதிவாகிபயங்க
ரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தார். இத்தால் “வரிபிலஸஸஸஸ்
உாயெ” என்கிற ச்லோகத்தில் கடாசியான “ஷெஸிகு” என்கிற
பதம் விவரிக்கப்பட்டது.

மேல் மீதித்திருநாமங்களால் திருமேனிமஹிமை கூறப்படுகிறது.

(வண்ணுவண்டு) வண்ணு = தங்கத்துக்கொப்பான, அல்லது தங்கம்போலே பார்க்கவாசைப்பட்டதான, வண்டு = திருமேனிகாந்தியையுடையவர். உறுக்கியோடவைத்த பத்துமாற்று தங்கம்போன்ற திருமேனிகாந்தியை யுடையவரென்றபடி. ||௧௦௨||

(ஸுவாஹுஃ) ஸு = அழகுள்ள, வாஹு = திருக்கை.
களைபுடையவர். பருத்தும் திரண்டும் நீண்டும் முழந்தாள் அளவு
முள்ளதுமான வாஹுக்களைபுடையவெனநபடி. ||க௭||

ஸு வடிவலாபாநெடுவிசுதுகைநவிவகூதிதவிசெஷவபபுவலா
நஸாஹவாசு. “கூபுலாஸாஹுணுரீகெவெகூதிணி” உதுது தயா
வாபுலாதகூசு. “ஹுணுரீகஸுடிபுஸாபாணபுமஹ” திதுது
ஹுணுரீகஸுடி வடிவலாபாநெடுவிசுதுகைநாஹுணுரீகஸுடி
மடிஹாநெடு சூதாபெபுலாபாநாஹு. வனவா நாரிதுபெண
கிஹாபுலாஹுணுரீகஸுதிதிவெதிதவா ॥ ௧௦௪ ॥

* வலிதுவாணி ॥ ௧௦௫ ॥ *

கிவிஹ திது ஹாஹாநெடு வாரிசுஹவாணிரிதுயுடி
யலா “வாதிஷாவிதவெதாஹு. வாதிஷாவிதவெதாஹு. வாதிஷாவிதவெதாஹு.
ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு. ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு.
ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு. ஹாபாநெடுவிசுதுகைநாஹு.
வகூதிவலிதுவாணி ॥ ௧௦௫ ॥

நாரிதுபெண வாதிஷாவிதவெதாஹு

(ஹுணுரீகஸுடி) ஹுணுரீக = தாமரைபோன்ற, ஹுணுரீக =
கண்களையுடையவர். செந்தாமரைக்கண்ணொன்றபடி. இங்கு புண்
டரீகபதம் வெந்தாமரையைச் சொல்லுமானாலும் சொல்லுவாரு
டைய கருத்துக்கிணங்க “கூபுலாஸாஹுணுரீக” என்கிறவிடத்
திலும், ஹுணுரீகஸுடிபுஸாபாணபுமஹ” என்கிறவிடத்
த்திலும் புண்டரீகத்தை செந்தாமரை புஷ்பபரமாக வ்யாக்யாநம்
பண்ணினார்கள். அதுபோலிங்குங்கண்டுகொள்வது. இம்முன்று
திருநாமங்களாலும் மஹாபுருஷ இலகூணஞ்சொல்லப்பட்டது.

(வலிதுவாணி) வலிது = பரிசுத்தமான, தாநம்வாங்க
நீட்டாததானையால் பரிசுத்தமென்றபடி. வாணி = கைகளையுடைய
யவர். அல்லது, வலிது = ஸங்கல்ப ஸாந்யோதயத்திலுள்ளிச்செ
யதபடியே ஸூபாஷ்யகாரரால் “வாதிஷாவிதவெதாஹு” என்று
அருளப்பட்ட திவ்யசக்திமயமான தர்பபவித்ரத்தை, வாணி =
கையிலுடையவரென்னவுமாம். ॥ ௧௦௫ ॥

ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலேவருளப்பட்ட “வாதிஷாவிதவெதாஹு” என்கிறதை விவரிக்கிறது இரண்டு திருநாமங்களால்.

* வ்யாவ்நமேஹாங்கிதக்ராஹ்வஜி ||க௦௬|| *

* ஸவ்யவாணிதந்யஸூழிவ்யவஸூகஹ்ருஷணம் ||க௦௭|| *

புதிக்கிவ்வஹிபிதக்வரோஹ

* வரஸீஷ்டந்யஸூவாரிவாஹாவக்ஷுஜி ||க௦௮|| *

வரோஹம் = வொஹுகுஹ்ஷிவ ஹ்ருதீநாம் வாஹாஹ
வெவராஜிதாநாம், ஸீஷ்டஷ்டந்யஸூவாரிவாஹாவே, ஹவ்ஷா
ஷாகாராநுமேதந ஸூபிதீஸஹாயவிவெக ஶஹாராஜிதேந
ஜயஸஹ்ருஷகெந ஶீவ்யக்ஷுஜெந ஸவெஹ்ருஷதயாஷேஷ்ய

(வ்யாவ்நமேஹாங்கிதக்ராஹ்வஜி)வ்யாவ்நமேஹா =
க்ஞானமுத்தரயாலே, ஶ்ருத = அடையாளமாக்கப்பட்ட, க்ராஹ்வ
ஜி = தாமரைப்பூப்போன்ற திருக்கையையுடையவர். இது வலது
திருக்கைகளைச் சொன்னபடி. ||க௦௬||

(ஸவ்யவாணிதந்யஸூழிவ்யவஸூகஹ்ருஷணம்) ஸவ்ய =
இடது பக்கத்திலுள்ள, வாணிதம் = திருக்கைத்தலத்தில், ந்ய
ஸூ = வைக்கப்பட்ட, ஶிவ்ய = வேதாந்தப்ரதிபாதகமான, வஸூ
க = ஸ்ரீகோசங்களை, ஹ்ருஷண = அலங்காரமாகவுடையவர். ஸ்ரீ
ஹயக்ரீவரைப்போலே வலதுகையில் க்ஞானமுத்தரையும் இடது கை
யில் ஸ்ரீகோசமுமுடையவரென்றபடி. ||க௦௭||

“புதிக்கிவ்வஹிபிதம்” என்கிறதை விவரிக்கிறது.

(வரஸீஷ்டந்யஸூவாரிவாஹாவக்ஷுஜி) வர = ப்ரதி
வாதிகளுடைய, ஸீஷ்ட = தலைகளில், ந்யஸூ = வைக்கப்பட்ட,
வாரிவாஹாவ = இடது திருவடித்தாமரைகளிலேயணியப்பட்ட,
க்ஷுஜ = தங்கக்காப்பினால், உஜி = விளங்குமவர். வேதபாஹ்யா
ளென்ன, குத்ருஷ்டிகளென்ன, பாஷண்டியென்ன இவர்களை வா
தமாகிற சண்டையில் ஜயித்தமைக்காக ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திரு
வுள்ளப்படி ஸுமதியென்கிற மஹிஷியோடுகூடின விவேகமஹா
ராஜனாலேயணியப்பட்டும், விஜயத்தைக் காட்டானின்றுமுள்ள

[illegible]

நாஸென்கீத நவமோஹ—

சி-௫|| இதீஞ்ஞெயிஞெஞெ ஸு)நாதி ரிஞெஞெ ஞாதுரஞ்ஞதஞ் |

ஸஜீத்யுபெநுநுநிநம் ஸவ்யவாவநுத்யெ ||

ஸுவர்ணகடகத்தையுடைய இடது திருக்காலையுடையவரென்று தேசமெல்லாம் புகழ்பெற்று விளங்குவவரென்றபடி. இவ்வர்த்தநகரை “பதீஸ்வரஸ்ரவஸ்தீ, த்ருஷ்யவஸூவகொயம்” என்கிற ச்லோகங்களாலே தாமேயருளிச் செய்தருளினார். ॥க௦அ॥

இப்படிக்கிந்தத் திருநாமங்கலையநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு
ண்டாசும் பலங்கள் கூறப்படுகின்றன “ஐதீஹ” என்பதால்.

செலாகையெதெனடிபாவிவொரோஹ—
 வண்ணாஸிம்தஹது ஸ்ருக்யாமயுராமிவான்ஸஜாக் !
 ப்ரஸாத்ஷேஸ்ரி கொட்டிஸ்வ லுகீந்திரவேஸிஸூத் ||
 உறக்கெகதிதநாரிகீத்யநு ஸக்ஷிபுத்தம் !

(உதீஃ) இப்படி விவரிக்கப்பட்ட (ஷெஸிகெஃஷு) மஹா குருவினுடைய (நாதீரம்) திருநாமங்களுடைய (சுஷெஃதூரம்) எட்டை மேலாகவுடைத்தான (ஸதம்) நூறை, நூறு திருநாமத்தை, (ஸுவஃபாவாவநுத்யெ) எல்லா பாபங்களும் நீங்குகைக்காக (ஸுஃகீத்யெஸு) சொல்லக்கடவன். (சுநுஃஷீநம்) நாள் தோறும் ஸந்த்யாவந்தநம்போலே சொல்லக்கடவனென்றபடி.

மேன்மேலும் பலன்களை கூறுகிறார் இரண்டு ச்லோகங்களால்.

(முருகுவாழ்வாசர்) ஆசார்யனுடைய திருவாக்கினின்
றும் (நாஸிகம்) இந்த நூறு திருநாமத்தை (முருகா) கேட்டு
(வந்து) படிக்கிறவன் (செயிசெயிவாழ்வு) மஹாகுருவினுடைய
(புலாடாசர்) அநுக்ரஹத்தாலே (வாழ்கிடுகி) இஹபரஸுகங்களை
(வாழிழுகெ) நன்றாகவருபவிய்ப்பான்.

எல்லா நாமங்களும் வேண்டா, ஒவ்வொரு திருநாமத்தை
ஒரு தடவை சொன்னால் போதுமானதென்கிறது “ வளகெக்க ”
என்பதால்.

(தனூரி) அந்த தேசிகள் திருநாமத்தை, (வடகெகிவி) ஒவ்வொன்றாகிலும், அதில் (ஸகூகி) ஒருதரமாகிலும் (கீத்யநு) சொல்லுவனேல் (உதூரி) சசேஷ்டம். (ஸவடூநுகாரிநு) வேண்டித்தெல்லாம் (கவாபொதி) அடைவான். (கவெடூதூரம்) நூற்றெட்டுத் திருநாமத்தையுமுச்சரித்தவனுக்கு, (கீதூத) கேட்பானேன், ஸித்தமென்றபடி. கீழ்துவக்கில் “ஸவடூயடலி லிடி” என்றபடியால் குருவினுடையவுபதேச மூலமாக ஜபிக்க வேணுமென்றபடி.

மேல் குருபக்தியின் அதிசயத்தால் பல சீலோகங்கள் தன்னடைவேயுண்டாகின்றன. “சுகலிதெத்யாதி (சுகலிதவரூபிதம்)

ஸவ்ராநு காரோநவாபொதி கிழைதாஷெடாதாரம்ஸதம் ||

உகைகுடுகோகூம் ஸவபூயபூவிலிபிககம் மாராடுவடுபொழி
நியபிவடுவடுக ஜவலாரொதிவிலம் ||

சுகலிதவராதேவனெ ஐராவதி தநிமோதய பூஸம்ஸனெமெய் :

சுவாமிதயொமஷஹம்மொரௌ ஶைவேந்ராவெஹ்நாபாபெய்யஃ ||

தாததயுஜயுமாய வித்ராலிதவிரொயிநெ ।

தெவிடி ஸஹோநாய சூயுதமாபெநஃ ||

மெழும்) எதிரி வித்வான்களை ஜயிப்பாதவர்களும் (சுவிடிதநிபோன யாழலுலுமெழும்) உபயவேதாந்தபரிசயம் பண்ணுதவர்களும், (சுவடிதயொமஷலுமெழும்) அஷ்டாங்கயோகமென்ன, ஷடங்க யோகமென்ன இதுகளின் விரிவையுரையாதவர்களுமான (சுவெஜ் டாபாலுமெழும்) தேசிகனுக்கு வேறுபட்டவர்களான (சுமெந்) மற்றோர்களால், (சும) போதும் போதும், தேசிகனைத்தவிரமற்ற குருவென்று பெயர் பூண்டவர்களால் ப்ரயோஜனமில்லையென்றபடி.

தூததூயுனுமூயெதி. (தூததூயுனுமூய) காப்
பாற்றப்பட்ட உபயவேதாந்தத்தையுடையவரும் (விதூலித
விரொயிநெ) ஒட்டப்பட்ட எதிரிகளையுடையவரும் (நெதுவி
உயுனுமூய) வேதவித்துக்களால் கொண்டாடப்பட்டவ
ருமான (தூயுனுமூயெதி) வேதாந்ததேசிகன்பொருட்டு
நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

வ்வாறானவையெல்லாம் இவ்வாறு (வ்வாறானவையெல்லாம்) வ்வாறு = தானாகவுண்டான, வாசு = வேதத்தினுடைய னை = முடிக்கு முன்பு = ஆசார்யரும் (வாசுதேவராய) அஹங்கார மமகாரங்களாகிறவருடைய நீக்குமவரும் (நீ) நமக்கு (வாசுதேவ) இறையவனும் (வாசுதேவராய) எல்லாத்தந்தரங்களிலும் வல்லமையுடையவருமான தேசிகன்பொருட்டு (பேரவ) சுபமானது (சுவாமி) உண்டாகக்கடவது. இப்படி மங்களாதிசையென்று கர்ந்தத்தை முத்தையிட்டு முடிக்கிறார் (முத்தையென்று).

ஸஹவாஜனஸிமஹாவெ ஸாதக்து ஜாதிதஜோஜெஷ் ।

ஸாஜிநெநஸவக்து ஸதக்து ராபாஸுஜெஷ் ॥

ஸதயஜிதாதமஹாஸஹநா ரீபா

நிமஜானஸஹரிமஹாஸஹபுஜெஷ் ।

ஸஹவாஸுஜெஷ் ஸஹயிபொமஹாநஜெஷ்

ஸதக்து நிவஷுகாரணெந ரக்த ॥

(ஸதயஜிதாதமஹாஸஹநா) நூறு யக்ஞங்கள்செய்து அதனால் “ஸதக்து” என்று பெயர் பெற்றவரான தாதாசாரியருக்கு புதல்வனான (ரீபா) அடியேனால் (கூடுதெ) செய்யப்பட்ட (நிமஜானஸஹரிமஹாஸஹபுஜெஷ்) நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திவ்ய கல்யாணகுணங்களுக்குக் கண்ணாடிபோலுள்ள விக்ரந்தத்தில் (ஸஹஜிதாஜி) விருப்பமுள்ள (ஸஹயிபு) வித்வான்களே நீங்கள் (ஹரிமஹாஸஹ) இந்த குணங்களை (ஸுஜெஷ்) பார்த்து (நிவஷுகாரணெந) தொடைப்புதலால் [படிப்புதலால்] (ஸதக்து) எப்பொழுதும் (ரக்த) இரக்தியுங்கோள். கண்ணாடிபோலுள்ள இக்ரந்தம் முகக்கோணலை கண்ணாடியின்பேரிலேற்றுவன் போலாகாமே நல்லமுகமுடையவர் கண்ணாடியைத்துடைத்து அழகு பார்ப்பதுபோல் பார்த்துக்கண்ணாடியை இரட்சிப்பதுபோல் இக்ரந்தத்தை லேகபடநாதிகளாலே இரட்சியுங்களென்று பார்த்து தித்தாராயிற்று.

உதிஸ்தீஸெஸெதஜாஜி (உதி) இப்படி (ஸீஸெஸெவஹி) ஸுஜெஷுகுமாரிகு) பெரிய திருமலைநம்பியினுடைய வமசத்துக்குத் திலகம்போல்வரும் (உதஹெஷுகாரணெந ஸீஸுகாரணெந தாதாஸஹபுஜெஷ்) நான்கு வேதங்கையுமோதி நூறு யாகங்கையுஞ்செய்து அதனால் ஸஹயிமான திருநாமமுடையவரான குமார தாததேசிகனுக்கு குமாரரும் (ஸீஸஹவஜாஜிநாஜெஷிஸாந்த நிஸுஜாணவிஜயபுஜெஷ்) ஸீபாஷ்யகாரருடைய வித்தாரந்தத்தை நிலைநிறுத்தி விஜயக்கொடிபோல் திக்குக்குக்களில் விளங்குமவரும் (ஸவக்து ஸதக்து) வெஷாந்தாஸஹபு ஷாஸாநாஷாஸா

வவவவலிஹாராகாயா வெஹாயுவிவஸிதா !
 கவிதாகிடுகவஹாஸு மணாடிசெழுரகிசுதா ||
 ஹவவவவரிவ சூதிராஹைதாநாநாநா
 ஸாயிதாஹிதாவதாதாயுஸு ஸுதாநா ||
 வவவவணுதநிமரானாவாயுநாநாஹிதாஸி
 விஹிதநிமரவீலாவெஹாயுவாயு ||

ஹி ஸீஸெவவவவணுதாஹிதா வதாவெஹாயுதா
 ஸீஸுராதாதாயுநாநாஸு ஸீஹவஹா
 நாஹிஹிதாநிபுரானவிஹிதாஸு ஸவ
 சூதாஸுதாவெஹாயுநாநாஸு
 ஹவவவநாஹிதாஸு ஸீஸெ
 ஹவாயுஸுசூதிஷு
 சூவாயுமணாடிசெழு
 உதாவஹாஸு
 ஸிவவவவவவவ ||

வாநாஹிதாஸு ஸவதந்தரங்களிலும் ஸ்வதந்தரமும் வேதாந்த
 மெய்ப்பொருளையுரைக்குமவருமான தேசிகனுடைய அடியாரடிய
 னும், ஸீஸேங்கடாசார்யரென்று அப்பெயராலே தரிப்பவருமான
 (ஸீஸெஹாயுஸு) ஸீஸேங்கடாசார்யருடைய (சூதிஷு)
 அருளிச்செயல்களில் தேசிகனுடைய நூற்றெட்டு திருநாமங்களை
 வெளியிடுகிற க்ரந்தத்தின் வ்யாக்யாநமான ஆசார்யகுணாதர்சம்
 குற்றுப்பெற்றது.

மொவாவதாதாஸெந ஸீவாஸுநிஸெவிநா !
 வவவவவவவவவவ வவவவவவவவவவ வவவவவவவவவவ ||
 ஹரி: ஹ ||

ஸீஸிதாஹிதாஹிதாஹிதா ||

